மருமக்கள்

32.342K50,1
M85
8.737

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இயற்றிய

பிரபுலிங்கலீலை.

இதற்கு விருத்தியுரை

இந்திரபீடம்

காபாத்திரசுவாமிகளாதீனத்திற்குரிய

பிறைசை.

அருணாசலசுவாமிகள்

பிரதம மாணாக்கர்

குறும்பேட்டிக்கசித்த நகர் - கணக்கு

சச்சிதானந்தபிள்ளையவர்களாற்

செய்யப்பட்டு

அவரது மாணாக்கருக்குரிய அத்வைத சங்கத்தாருக்கு

சில தர்மசீலர்களினிமித்தம் கொடுக்கப்பட்டு

ஷை சங்கத்தாரால்

சென்னை சென்ட்ரல் பிரெஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS.

1885.

Copyright Registered.

12-6737

Q2.3ч21
MP6

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யூனிவர்ஸிட்டி யென்னும் சகலசாஸ்திரசாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்புலவராகிய

மழவை

மகாலிங்கையரால்

இயற்றியது

அளிக்குல முழுமிப் பிறந் தொழுக்குங்
கஞ்சக் கொன்னையிட் விஞ்சிய நறவம்
கால் புரண்டோட மேல்பட விரிந்த
தடவைய பெருக்கிய வடையுற தேறல்
வாரியிற் கலந்து வயல்படி செந்நெல்
நிறைவுற விளைக்குந் துறையகங் கலத்தோன்
சதங்கைகாற் சேழ்ற விளைக் கன்னே
அப்பார் சம்மத கத்துப் படப்பையில்
வாழைக் கன்றினைக் கன்றுகள் வாயான்
மென்று மென்று தின்றனை வென்றே
ஆன்றோர் வழங்கிய திரிசொல் வானே
இயனெறி வழாமற் புகலுறு செம்மல்
இலக்கணங் கற்பா னெகிய காலை
பணிக்க னெடுத்த பகர்ச்சிக் கேற்ப
ருடக்கு தலைபுறற செய்யுளைக் கூறி
அவன் பகையான வொருவனெந் கணங்கி
முதுகு கொடுப்ப முடவுடற் சோறுசால்
கைதையங் கான செய்தலந் துறையிற்
கடம்பினை கொழித்த ஆதுளங் கனிர்க
முத்த மிரைந்த முதெயிற் செர்திற
சந்தன் விடய ராச வந்தாகி

நிரோட்டக யமக நேர்பெறப் பாடியோன்
அன்பு பழுத்த வுளத்தின னாகி
மூவகை நீக்க மாய்வகை யியற்றி
வளர்வழி செலாது பொறியினை யடக்கிச்
செந்நெறி நின்ற சிவப்பிர காசன்
கணக்கறு நூல்க ளியற்றின னாக
ஒருவ னியற்றிய பன்னூ றம்மினும்
நன்றே சிறப்புடை யொருநூ றடைமற்றைய
வேறொருத் தன்னே யொவ்வோ ரிலம்பக
மெய்ந்நிலை பெறப்பரல் விலம்பகத் துள்ளும்
ஒவ்வோர் செய்யுளே யுயர்வின தாகச்
செய்யுளி னிரண்டொரு செய்யே விழுமிய
வாகு மிவனூற் கவ்வண மன்று
தொடர் தொடுஞ் சுவையணி தொனிகுறிப் புயிர்க்கும்
எளிதி னுணர்ச்சியு மிருபொரு ளமைவுஞ்
செய்கையும் வடநூற் சொல்லிய முடிபும்
பெற்றுறு மவற்றுட் பேரின் புறத்தும்
பெருமைசால் பிரபு லிங்க லீலைக்
கரிய வுரையொன் றுரைக்க வென்று
பூண்டரு புலமையோர் வேண்டுதல் செய்ய,
யானை மருப்பின் வேலி போக்கிடு
தேத்தடைத் தனியிற் செந்தினை விளைவுந்
தனில்வாற் குரல்களைக் கவர்வரு குரீஇயினை
யோப்புநர்க் கவண்வாயி னுள்ளிய செம்மணி
வைத்தெறி மறவர் மொய்த்துவாழ் சிறா
கழுவிய வமுத கிரிக்கண் டவிர்ப்பப்
புன்மலை பொழுத்துக் குருயிர் விழுங்கிய
வொள்ளிலை வேற்படை யொருகரந் தேந்து
முருகு வீற்றிருக்கு மொருதிருத் துறைசையான்
தன்னால் விளங்கிய தமிழ்மொழி வையகத்
தின்னாள் வழக்குக் குறைந்தன வென்று
பண்டுபோ லியற்றக் கொண்டுபே ரருளோ
டகத்தியன் முனியிவ ணுதித்தா லெனப்
புவிபுகழ் பெருமைப் புலவர் சிகாமணி
உரிமை யுளிப்பொரு ளொன்றுறக் கலக்கு

நகைசேர் வீர சைவ சித்தாந்தன்
தேடரும் பெரும்புகழ் நிகர்த நிறீஇய
பிறை சரவணப் பெருமா ளையன்
உரைபொ னியற்றினன் மரபை யம்பத்தி
யளவு மதன்பி னவன்றிருத் தோன்றல்
வடமொழி யொடுதமிழ் மாண்புற வுணர்ந்த
கந்த சாமியா முந்துசீர்ப் புலவன்
மற்றைய விருக்கு முற்றுவித் தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்,

முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்

பிரபுலிங்கலீலை.

பொருளடக்கம்.

			பக்கம்.
க	வது.	ஆதிகதி	௩
உ	,,	கைலாசகதி	உஉ
௩	,,	மாயையினுற்பத்திகதி	௫௪
௪	,,	மாயைபூசைகதி	௯௪
௫	,,	பிரபுதேவர்வந்தகதி	கக௯
௬	,,	விமலைகதி	க௬௪
௭	,,	மாயைகோலாகலகதி	க௮௮
௮	,,	வசவண்ணர்வந்தகதி	உஉ௪
௯	,,	அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி ...	உ௪௩
க0	,,	அக்கமாதேவி துறவுகதி	உ௭உ
கக	,,	கொக்கிதேவர்கதி	௩00
கஉ	,,	முத்தாயியம்மைகதி	௩கக
க௩	,,	சித்தராமையர்கதி	௩உ௯
க௪	,,	வசவண்ணர்கதி	௩௬௪
க௫	,,	மருளசங்கரதேவர்கதி	௩௮௭
க௬	,,	இட்டலிங்ககதி	௪00
க௭	,,	கதலிவனகதி	௪உக
க௮	,,	சாதகாங்ககதி	௪௩க
க௯	,,	கோரக்கர்கதி	௪௪உ
உ0	,,	முனிவரர்கதி	௪௭௭
உக	,,	சூனியசிங்காதனகதி	௪௮௮
உஉ	,,	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி ...	௪௯௭
உ௩	,,	ஆரோகணகதி	௫உ௮
உ௪	,,	மனோலயகதி	௫௫௮
உ௫	,,	மான்மியகதி	௫௭உ

௨

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

பிரபுவெனல் எல்லாமாயல்லவுமாயிருக்குந்தன்மை. லிங்கமெனல் ஆன்மா. லீலையெனல் திருவிளையாடல். எனவே; இவ்வுலகத்தை பிராக்குமாயும்; அல்லாததாயும், விளங்குவ தான்மாவென விருமுகத்தானுஞ் சோதனையாதிகளாற் கண்டாம். காணவே இக்கவிர்த்திதடையற்றனாகத பொதற்கிலைவகை யிம்மையிற்றுனே பலுபமைாசப்பெறுவும். பெறவே; தானயலாவதானே தானுதற்கையுற்றி யில்லாமையைத் தேர்தாம். இந்நூற்பெயர் ஆன்மாவினது திருவிளையாட்டை யுணர்த்து நூலெனப் பொருடரலாய், ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையென் காரணக்குறியாயிற்று.

லிங்கமெனல் அங்கமெனில் நிரிபுததோடமும் சுசாதிகாதிதோடமு மையமின்றிப்பெய்தற்பால வாதலின் மறுக்கற்பாற்று. இக்கருத்தை நிறுப்பார் அந்தர்முக ஈட்டக்கல்வி கல்லார்போலவும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

முகவுரை.

இந்நூற் குறை சொலப்புகுவார், இந்நூல் முக்கியவிடயம் மாயையும் அல்லமனு மாதலானும்; மாயையை மித்தையெனற்கும் அல்லமனைச் சத்தெனற்கு மவரவர் தாய்தந்தைப் பெயர்களை காரணவிசேடியா கிற்றலானும்; அறிவேவடிவா விளங்குபவர்க்கன்றி யேனையோர்க்குட் [illegible]லப்படுதற் கரிதாதலினானும்; கல்விமேவீட்டி லூக்கமி றிசொல்லின்கண் ணாதலின் இந்நூலைத் திரிசொல்லாலாக்கியது கசடறக்கற்றோர்க் கிந்நூல் விடயத்தைக் காருண்ணியத்தால் விளக்கித் துக்கநிவிர்த்தி [illegible] யற்றவானந்தம் மிகப்பெருக்கற்காதலினானும்; இது விடயமண்ணின் றழிபவர்க் கினிய பண்டங்காட்டித் தக்க அவுடதந் தருவார் போலு மாதலினானும்; ஆன்மாவாயிற தன்னையன்றிச் சச்சிதானந்த மில்லையெனலால் விழுமியது பயத்தலென்னுமழகும், எவர்க்கும் முடிவிடமிதுவாதலானும், இதனைமுடித்துக் காட்டலானும், முடித்துக்காட்டல் முடிவிடக்கூறலென்னும் உத்தியிரண்டும், பரசிவபிரமமென்னுங் கயிற்றில் நிர்விகாரத்தில் விகாரந் தோன்றியதாக காட்டுமுடிவில் விகாரமயமாகிய மாயையென்னுங் கற்பிதம் அல்லமனென்னும் நிர்விகாரத்தி லில்லாததாகக் கூறியது பழுதையிற் பாம்புபோலு மாதலால், தாஅனுட்டித் தறைந் [illegible] பெல்லு மதுமமைதற்கிடமெபெய மாதலானு [illegible] [illegible] யுணர்ந்த மறுபாவிக ளாகவேண்டு மென்க.

சாத்துகவிகள்.

இஃது
சென்னைச் சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்
கோமளபுரம்

இராஜகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பதியினிலையிற் றெருளில் பாசநிலையிற்
றலைவில் பசுவி னிடு
விதியினிலையிற் றொ வங்கையி னெல்லிக்
கனிபோல விளக்கி மேலோர்
மதியினிலைக் குருபிர பு லிங்கலீலைப்
பெரிய மாணூற் கொல்காத்
அதியினிலையு றச்சொற்றருட் சச்சிதா
னந்தனெனுந் தூயனையே யானே.

இஃது
ஷை. பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும
இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியருமாகிய

மயிலை. சண்முகப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முககாலத்துள சத்தாமலமு னிராங்கார முன்னு
கருஞானத் தெழனூ மூதுலகின் யாண்டும்

எக்காலத் தும்மெலத்தாம சத்தாய மாயை
யினைந்து மமகார மோகினியி னிடத்தெழும்
அக்காலத் துளகாதை யெனப்பல கற்பனைக
ளமைதரகஞ் சிவப்பிர காசப் பெருமானருள
இக்காலத் தப்பரிமே லழகரெனச் சச்சிதா
னந்தமெம் பிறைவ னியம்பின னேருனாயே.

இஃது
சென்னைமாநகரம்
இராயபுரம்

வே. தி. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவும் பொற்றுறைமங் கலவீர
சைவ வழிற் பூமாணுசித்
தாமேவு மங்கெறிசெல் சிவப்பிரகா
சப்பெயர்கொள் தூயோன் சொற்ற
நாமேவும் பிரபுலிங்க லீலையெனு
நூற்குரையை நன்கு ரைத்தான்
காமேவு மீசூர்ச்ச சிதானந்த
னெனுமதுர் கவிஞ ரேறே.

நேரிசை வெண்பா.

இலிங்கமே தானென் றிலங்கற் குபிர
புலிங்கலீலைப்பெருநூற் பொங்கி—யொலித்தலினைக்
கலங்கினைசெய் தான்சச்சி தானந்தன் காண்போர்கற்
கண்டெனவே கொள்வார் களித்து.

மரபுலிங்கந் தானாய் வயங்குதிரு ஞான
பிரபுலிங்க லீலையெனும் பேர்நூற் — கரியதிறத்
தின்னுரைசெய் தான்புலவ ரேத்துசச்சி தானந்தன்
தன்னுரைநே ரன்றோ தகை.

இஃது.

அஷ்டாவதானம்

பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தகைமிகுந்த பிரபுலிங்க லீலையெனுங்
கடற்படிந்து சூர வீர
வகைமிகுந்த சீர்மிடித்துப் பொய்ப்புலமை
யெனும்பாந்தள் வாட ஞான
சிகைமிகுந்த புனையெனுமேரு தேன்மழையைப்
பொழிந்ததருட் செல்வப் பேற்றுத்
திகைமிகுந்த புகழ்ச்சச்சி தானந்தக்
கருணைமுகில் சிறக்கத் தானே.

இஃது.

திருமூலர்மரபில் சதாசிவப்பிரமயோகீசர் மாணாக்கர்

தே. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சிறந்திடு ஞானச் சிவப்பிர காசச் செம்மலன்
புடனக மகிழ்ந்து

செப்புதற் கரிய வல்லமன் சரிதத் தெள்ளமிர்
தந்தனைத் தெருட்டி
அறத்தினை விளக்கு பாயின மாக வறைந்தன
வதனைகள் குறைவே
யாய்ந்துமே யுத்தி யனுபவப் படியே யகவிலக்
கணம்வழா தமைத்து
இறப்பிறப் பழித்தை நீக்கியே சுகவாழ்
வெளிதினி னடைந்திட வின்சத்
தினியநற் பொழிப்பு கருத்தொடு விருத்தி
யெனுமுறை விளைந்திட வுரைத்து
மறப்பிலா தளித்தா னண்ணலி சூர்வாழ் மாதவன்
சச்சிதா னந்த மகிபனில் வுலகி
லடியர்க ளுய்ய மாரிபோற்
பொழிந்தனன் மாதோ.

இஃது.

திருமுக்கூடலென்னுந் திருப்பதியில் சதாசிட்டார பெருந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமத். முனியப்பசுவாமிகள் மாணாக்கர்

மணிமங்கலம் திருவேங்கடமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

கந்தவில்லே நாந்தமகா வாக்கியமிங்
கோர்ந்தவரு ளலத்தே மூந்த
செந்தமிழிற் பிரபுலிங்க லீலைதனக்
குரையொன்று தெரிந்திடாதல்

பந்தமிலப் பிரமமே சிவப்பிரகா
சையனெனப் படிவந் தாங்கி
வந்தனெனக் கசிக்கு மெழிந்
சச்சிதா நந்தகுரு மணியின் றாயா.

அகம்பிரம மென்பதறி யாதவெறு மூடர்
சகம்பிரம மென்பதறத் தோங்கவுரை—நந்தாள்
மகம்பல வியற்றவுயர் மாகிடம தெல்லா
முகந்திவ னுறுஞ்சச்சி தானந்த முனியே.

பேருலகு சித்திற் பிறங்குநிலை காட்டியருட்
சீருலவு தேசிகநற் சியமே—நேரில்
அகம்பிரம மென்ன வறியா ரறியுந்
தகையிவ் வுரைதந்தான் றன்.

இஃது.

ஷை யுரையாசிரியர் மாணாக்கராகிய
சென்னை. அ. முனிசுவாமிநாயகரவர்கள்
இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

கடல்சூழ் புலகின் கண்ணக னிலத்து
ளுடலெடுத் துழல்பல் லுயிர்கண் மயக்கா
லொன்றையொன் றாக வுணர்ந்தவம் புரிந்து
வன்றுயர்க் கிடனாய் வருபிறப் பிறப்பாம்
வேலா வலயத் தழியே வீழ்ந்து
மாலான் மருண்டு வாளா விடத்தலை
அரும்பிரம் பொருள்களை டகற்றுவான் மணித

வருமெடுத் தென்ன வொளிர் துறை மங்கலத்
திடைசிவப் பிரகா சன்னென விலங்கி
யடைநெறி சைவ மதம்பதி னாறனுள்
வீர சைவம் விசேடம தாகலின்
பரமர் பாகிகள் பணிதரற் பொருட்டு
வொருமூன் றாயுட் பருவத் தூடே
திருக்கர தலமதிற் சிவபிரா னன்றனை
மருக்கமழ் பூக்கொடு மகிழ்ந்தருச் சித்தும்
பெருமிதச் சரும்பொன் பெய்பூ விவற்று
லடைபய னென்றுமின் றென்றே யறிதர
நடையுட னிலத்தி னசித்திடு காறுந்
துறவற நெறிவழா அ தனுற்றித் துன்னிய
மரம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதரற் பொருட்டா
யமர்ந்தன முதனூற் கருத்துணர்ந் தான்றோர்
சமைத்தனர் வழிநூற் சார்புநூ லிவற்றை
மதியா தெளிய நடையென மதித்தவ
மதிக்கும் புலவர் செருக்கினை மாழ்க
வியற்றமிழ்ப் புலமை யெளிதி னுணர்ந்து
புகழுடைச் சிந்துபிர புலிங்க லீலையாந்
திகழுமிந் நூற்குரை செய்குது மென்று
நீடுறு கல்வியி னிகரகத் தியனாய்ப்
பீடுறு சரவணப் பெருமா னையன்
விரித்தன னுரையெழின் மாணவப் பாவல
ரித்திடுங் கதிமட் டும்பின் றனயனாய்த்
தடித்திடுங் கந்த சாமி யையனும்
வடித்தன னுரைவச வன்னார் வந்தநான்
கதிவளர் பினுமேற் கதிபதி னேழினுக்
கதிகரிய யுரை யறைவதற் கிலா
மற்போ யினரான் மாசறு ஞானங்

சாத்துகவிகள்.

கற்போர் பலருங் கவின்பெற மிந்நூற்
குறைமுற் றிமொ றுரைத்தருள் கென்று
நிறைபரி பூரண நிலைதரு மந்திர
பீடங் கரபாத் திரனூற் பிறங்கு
நாடரு மாதீ னத்தைத் தொடர்ந்து
வாழ்பிறை யாற்றரு ளுசலன் மலர்ப்பாதந்
தாழ்ந்தருள் பெற்றுச் சரித்திர மிருஞ்
சச்சிதா நந்த தயாநிதி தன்னை
யுச்சி மீக்கரங் குவித்துற வழுத்தியே
வெண்டின ரருளால் வியக்துரை செய்ததைக்
காண்டிடு மார்பிர கடனமுஞ் செய்தல
சேலாக் களிப்போ டெவரு
மேலாக் கொளவே வெளியிட் டனனே.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

சரித்திரம்.

தொண்டைநாட்டிலே சப்தபுரிகளுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சிபுரியிலே ([illegible]) நூற்றுமுன் தொண்டைமண்டலத்தார் மரபி லுள்ளோருக்குக் குருவாகவிருந்த குமாரசுவாமிபண்டார மென்பவர் திருக்காளத்திக்குத் திருவண்ணாமலை யாத்திரை போகும்போது, வழியில் ஒரு சத்திரத்திற் பகலிறங்கிச் சிவபூசைசெய்து அன்று சாயங்காலம் அந்தத்தலம்போய்ச் சேர்ந்து [illegible] தீர்த்தத்தில் அநுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டு பூசைப்பெட்டக மெங்கேயென்று தம்முடைய பரிசாரகரைக்கேட்க, அதற்கவர்கள் பகலிறங்கியிருந்த விடத்திற்றானே வைத்து மறந்துவந்தோ[illegible]பஞ்செய்ய அப்பொழுது அவர் மிகவும் வியாகுலமுற்றவராய் அங்[illegible] உள்ளூர் மனித னொருவனைக்கூட்டிப் பகலிறங்கியிருந்த இடம்வரைக்கும் போய்ச் சோதனைசெய்து வரும்படி சொல்லியனுப்பிப் பின்பு தாமும் தமதுமனை வியும் ஓரிடத்திற் றங்கியிருந்து தம்முடைய ஆத்மார்த்தமாகிய உடையவரைப் பிரியும்படி நேரிட்டதேயென்று சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு அன்றிராமுழுதும் துயிலின்றிச் சிவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போது, இவரது புண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே அண்ணாமலையார் ஒரு சங்கம சாதத் திருவுருக்கொண்டு இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளி நீர் மிகுந்த துக்க முடையவரா யிருப்பதென்னவென்று கேட்க; இவர் தமக்கு நேரிட்டிருக் கும் ஆபத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குச் சுவாமியானவர் நீர் [illegible] வேறு [illegible] வருத்தலாம் பிரியமாயிற்று. [illegible] [illegible] இப்படிக்கு நேரிடமாட்டாதே யென்று [illegible] சமயசார [illegible] செய்யப்படி போதித்த உமது [illegible] உதயத்தில் [illegible] சேரும். [illegible] நீர் இதமுதல் [illegible] [illegible] சொன்னதென்று அநுக்கிரகிக்க, அதற்கிவர் [illegible] பந்தக்கள் முதலானவர்களுக்கு இதனையும் [illegible] [illegible] விண் ணப்பஞ்செய்ய; அதுகேட்டச் சுவாமியானவர் [illegible] [illegible]

னால் உமக்கு யாதொரு பயனுமில்லை. ஆதலால், நாமுரைத்தபடியே சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உம்மிடத்தில் மூன்றுபுத்திரரும் ஒருபுத்திரியும் அவதரிப்பார்கள். அவர்களால் இகபரசாதகமுண்டென்று அருளிச்செய்ய அதற்கிவருடன்பட்டனர். அப்போது சுவாமியானவர் இந்த ஆலயத்திற்குத் தெற்கு வீதியிலிருக்கும் குருதேவரிடத்திற்குச் சென்று தாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளுமென்று அநுக்கிரகித்து இதைக் குருதேவருக்குந் தெரிவித்து அந்தர்த்தானமாயினர்.

பின்பு விடியற்காலத்திற் பூசைப்பெட்டகம் வந்துசேர்ந்தது. அப்பொழுது குருதேவர் உத்தரவின்படி அவரது அடியார்கள் இவரைத் தேடிவந்தழைக்க அவர்களுடனே மடம்போய்ச் சேர்ந்து குருதேவரைத்தரிசித்து அவராலே தாரணதீக்ஷை அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றுத் திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறிய பின்பு கச்சிப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்து தமது அநுஷ்டானத்தின்படியே இருவரும் தாரணதீக்ஷை செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் முன்பு அண்ணாமலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்களுக்கு முறையே சிவப்பிரகாசமென்றும், வேலாயுதமென்றும், கருணைப்பிரகாசமென்றும், ஞானாம்பிகையென்றும் நாமகரணஞ் செய்து உரியபருவத்தில் வித்தியாப்யாசஞ் செய்வித்து வளர்ந்துவரும் காலத்தில்; தந்தையாராகிய குமாரசுவாமியையர் சிவலிங்கைக்கியமானார். பின்பு ஜேஷ்டராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது தாயாரையும் சகோதரர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அருணாசலம்போய்ச் சேர்ந்து குருதேவரைத் தரிசித்து அவ்விடத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்யும் நாட்களுள், ஒருநாள் அந்தச் சோணசைலத்தை வலம்வரும்போது சோணசைலமாலையென்று நூறு செய்யுள் தோத்திரஞ் செய்தருளினார்.

இன்னும் இலக்கணப் பயிற்சிக்காகத் தனிமையைப்போக வெண்ணித் தனது சகோதரர்களுடனே புறப்பட்டு வழிவிண்டபுரத்துக்குத் தெற்கே ஐந்துநாழிகை தூரத்தில் துறைமங்கலமென்னும் கிராமத்துக்கு வடபக்கத்திலிருக்கும் ஓர் நந்தவனத்திலிறங்கிச் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்த செய்தியை அந்தக்கிராமாதிபதியாகியும் தாராளகுணமுடையவராகியும் குருலிங்கசங்கமத்தினிடத்தில் மிகுந்த அன்புடையவராகியுமிருந்த அண்ணாமலைரெட்டியார் கேள்வியுற்று அந்த நந்தவனத்துக்கு வந்து அவரைத் தரிசித்தமாத்திரத்திலே அவருக்குப் பணிவிடைசெய்து அநுக்கிரகம் பெறவேண்டுமென்றெண்ணிச் சுவாமிகளைநோக்கி இவ்விடத்திற் சிலகாலம்

வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து சுவாமிகளது அநுமதிபெற்றுத் தங்கள் குருவாகிய சென்னபசவையர் மடத்துக்கு அடுத்த மேல்புறத்தில் ஒருதிருமடங் கட்டிக்கொடுத்துத் தாமும் அவருக்குப் பக்திசெய்து கொண்டிருந்தார்.

சுவாமிகளும் அங்கே இரண்டுவருஷகாலவரையில் அண்ணாமலைரெட்டியாருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டிருந்து, தாம் கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவேண்டித் தனிமையைப்போகவேண்டுமென்று ரெட்டியாரிடத்திற்சொல்லிக்கொண்டு திருநெல்வேலிக் கெழுந்தருளியபோது அதன் கீழ்ப்புறத்தில் தாம்பிரபர்ணி நதியின்கரையிலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரத்தாதீனத்தைச்சார்ந்த வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரானென்பவர் இலக்கணத்தில் மிகுந்த வல்லவராயிருக்கின்றாரென்பதைக்கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற்சென்று அவரைக்கண்டமாத்திரத்தில் அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப் பார்த்து நீங்கள் நம்மிடத்திற்கு வந்தகாரியம் என்னென்றுவினவ; அதற்குச்சுவாமிகள் இலக்கணங் கற்கவேண்டி வந்தோமென்றுசொல்ல அப்போது தம்பிரான் இவரது இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு (கு) என்றெடுத்து [ஊருடையானென்று] இடையில் வைத்துக் கூவிறுதியாக ஒருவெண்பா முடித்துக்காட்டுக வென்று கேட்க அதற்குச் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

வெண்பா.

குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழல்
முடக்கோடு முன்னம் அணிவார்க்கு — வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
ஊருடையா னென்னு முலகு.

என்று அருளிய வெண்பாவில் வடக்கோடுதேருடையானென்றதற்குத் தம்பிரான் மிகவும்வியந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவிக்கொண்டு தமது ஆசனத்திற்சமமாக விருக்கச்செய்து அவருடைய சகோதரர்களுக்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் ஒருவருஷத்துக்குள்ளே பாடஞ்சொல்லி நிறைவேற்றிய பின்பு சுவாமிகள் தங்களுக்கு அண்ணாமலைரெட்டியார் கொடுத்த முந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷிணையாக வைத்து உபசாரஞ்சொல்ல; அதற்குத்தம்பிரான் நமக்கிது வேண்டாம்; திருச்செந்தூரில் ஒருதமிழ்ப்புலவர் நம்மை நிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; அவரைக் கல்வியினால்வென்று நம்மிடத்தில்வந்து வணங்கும்படி செய்விக்கவேண்டுமென்றுசொல்லச் சுவாமிகள் அதற்கிசைந்து தம்பிரானால் அனுப்பப்பட்ட

மாணாக்கரோடு தாமும் திருச்செந்தூருக்குப்போய் முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம் வரும்போது, அந்தத் தமிழ்ப்புலவர் சுவாமிகளோடு கூடவந்த மாணாக்கரைக்கண்டு இவர் யாரென்றுகேட்க; அதற்கவர்கள் தம்பிரானிடத்திற் பாடங்கேட்டவரென்று சொன்னபோது; அந்தப்புலவர் தம்பிரானைத் தூஷிக்க ஒருவருக்கொருவர் கலகம் நேரிட்டு அப்போது புலவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளோடு ஆதனமாகப்பாடி வெற்றிகொள்வோமென்று நினைத்து; நீரோட்டகயமகமாகப் பாடுகிறேனென்றும் அப்படிப்பாடுகையில் நம்மிருவருள் தோல்வியடைகிறவர் பாடிமுடித்தவருக்கு அடிமையாகிறதென்றும் பேசிக்கொண்டு, இருவரும் பாடத்தொடங்கினார்கள். அப்போது சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருச்செந்தி நீரோட்டகயமகவந்தாதியென (௩௦) கலித்துறைதோத்திரஞ் செய்துடனேமுடித்தார். அப்புலவருக் கொருபாடலும் நிரம்பாமையால் தோல்வியடைந்து சுவாமிகளைவணங்கி அடிமையாயினேனென்றுசொல்ல; அப்புலவனையுங் கூட அழைத்துக்கொண்டு தம்பிரானிடத்திற்கு வந்து அடிமையாகச் செய்வித்ததால் தம்பிரான் திருவுளமகிழ்ந்து சுவாமிகளைப் பார்த்துத் தேவரீர் சிதம்பரத்தில் சிலகாலம் வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க; அதற்கு உடன்பட்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்டோறுஞ் சென்று தரிசனஞ்செய்தபின்பு, துறைமங்கலம் வந்துசேர்ந்து அண்ணாமலைரெட்டியாருக்கு முன்போலவே அநுக்கிரகித்துக்கொண் டிருக்கும்போது தமதன்பராகிய அண்ணாமலைரெட்டியார் பொருட்டு அவரது சம்பந்தம் பெறாமீமாகிய வாலிகண்டபுரத்துக்கு வாயுமூலையிலிருக்கும் வெங்கையாநகரத்தில் வந்தெழுந்தருளிய பழமலைநாதர்மீது தோத்திரமாக வெங்கைக்கோவை, வெங்கைக்கலம்பகம், வெங்கையுலா, வெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தமுஞ் செய்தருளியபின்னர் அண்ணாமலைரெட்டியாரை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குப்போய் ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதிற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்திருந்து, பின்பு விருத்தாசலத்துக் கெழுந்தருளி பழமலைநாதர்பேரில் அந்தாதியும், பிக்ஷாடன நவமணிமாலையும், சொச்சகக்கலிப்பாவும், பெரியநாயகியம்மைபேரில் (௧௫) கலித்துறையும், (௪௦) கழிநெடிலிருத்தமும் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சிலகாலம் அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்யும்போது, ஒருநாள் மணிமுத்தாநதியின் கரையிலிருக்கின்ற தோட்டத்தி லுதிர்ந்து கிடந்த மனோரம்மியமாகிய ஒருமாம்பழத்தைச் சிவநைவேத்தியஞ் செய்யத்தக்கதென்று கையிலெடுத்துக்கொண்டு வருகையில், அதைக்கண்ட தோட்டக்காரன் சுவாமிகள்மனவருத்தமுறும்படி கோபித்தபோது அருளிச்செய்த

வெண்பா.

அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளா
லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானு—லெடுத்தொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மா[illegible]வி
சாங்கனிக்கா நித்தன்வரத் தான்.

பின்பு வடதிசையை நோக்கிக் காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்கவரும்போது பெருவிளப்பிலிருந்து சாந்தலிங்கசுவாமிகள் மார்க்கத்தில்வர அவரைக்கண்டு கூடவே அழைத்துக்கொண்டு பொம்மையபாளையத்துக்குச் சமீபமாக வந்தபோது சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப்பார்த்து, நாம் சிவஞான சுவாமிகள் சந்நிதானத்துக்குப்போய்த் தரிசனஞ்செய்யவேண்டு மாதலால் அவர்பேரில் தோத்திரமாகச் சிலபாடல்கள் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததற்கு, அடியேன் நரஸ்துதி செய்வதில்லையென்று சொல்லிய அன்றிராத்திரி ஓரிடத்தில் தங்கியிருக்கும்போது, இவரது ஸ்வப்பனத்தில் முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி நருபாத்திரத்தில் விபூதிப்பங்கியை வைத்து இவ்வைசமாலையாகத் தொடுத்து சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று திருவாக்கருளிச் செய்தபடியால்; விடியற்காலத்திலே சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு தாம் கண்டஸ்வப்பனத்தைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கறிவிக்க அதற்கவர் தேவரீர் பாமாலைதொடுக்கக் கூடாதென்று சொல்லியபடியால் அப்பாமாலையே தொடுக்கவேண்டி குறிப்பித்தபடியென்று [illegible]த்திரத்திலே பா[illegible] சுவாமிகள்பேரில் தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது, கலம்பகம் இம்மூன்று பிரபந்தமுஞ் செய்துகொண்டுபோய்ச் சந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி ஞானோபதேசம்பெற்று அந்த ஞானாசிரியரது கட்டளைப்படி தமது தங்கையாகிய ஞானாம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துப் பின்னர் காஞ்சிபுரம்வந்து சிலகாலம் வாசஞ்செய்துகொண் டிருக்கும்போது மேற்சொல்லிய பாலைய சுவாமிகள்பேரில் பிள்ளைத்தமிழும், திருப்பள்ளியெழுச்சியும், அதிசயப்பத்தும், செய்தருளினார். மற்றொருகாலத்தில் அண்ணாமலைரெட்டியார் சுவாமி[illegible] விவாகஞ் செய்துகொள்ளும்படி பிரார்த்தித்தபோது அருளிய

கொச்சகக்கலிப்பா.

தேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மனுடனே யரவப்
பாய்கொண்டான் வந்துதொழும் பட்டைச் சரத்தானே

கோய்கொண்டா னுக்கொளலா னுறவய தனமிருந்தும்
பேய்கொண்டா னுக்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.

பின்பு கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளை விவாகஞ்செய்துகொள்ளப் பிரார்த்தித்தபோது அவர்செய்தருளிய பாடல்.

நாரிணியென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணுவானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றாற்
காணலாவதோ ருருவமெய் நாரியைக் கண்டால்
பூணுவார்மயல் காளைய ரென்பதும் புதிதோ.

என்று சொல்லிய பாடலின்கருத்தைச் சுவாமிகள் அறிந்து தனது சகோதரிருவரையும் இல்லறத்தி லிருக்கச்செய்து தாம் துறவறமாக வெழுந்தருளியிருந்து பிரபுலிங்கலீலை, சித்தாந்தசிகாமணி, வேதாந்த சூடாமணி, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தர்க்கபரிபாஷை, திருக்கூவப்புராணம், சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை, பிரஞ்சனமாலை, கைத்தலமாலை, அபிஷேகமாலை, இஷ்டலிங்கப்பெருங்கழிநெடில், குறுங்கழிநெடில், நன்னெறி, சிவநாமமகிமை, அன்றியும் திருப்பதிகம்பெற்ற தலங்களெல்லாவன்றுக்கு இரண்டிரண்டு வெண்பாக்களும் செய்தருளினர். இவர் சகோதரர் வேலைய சுவாமிகள் நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக் கைத்தலமாலை, கும்பகோணஞ் சாரங்கதேவர்சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகாமச்சிவாயமூர்த்திகள் சரித்திரமென்னும் மச்சிவாயலீலை, கிருஷ்ணசரித்திரபாரிசாதலீலை, மயிலத்திருவுடையாணிமாலை, முதலனும் இப்பிரபந்தங்கள் செய்தருளினர். இவரது கனிஷ்டராகிய கருணைப் பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்கஅகவல், திருக்காளத்திப்புராணத்தில் சோணத்திச்சருக்கம் வரையிலுஞ் செய்தருளி வெங்கைமாநகரத்தில் (கஅ-ஆம்) வயதில் சிவலிங்கலிக்கமாய்ச் சமாதியானார். அப்போது பரத்தியாக வெழுந்தருளியிருந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் செய்தருளிய

விருத்தம்.

முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றன்னையுண்டு கலைநவை முதிர்ச்சியாலே, தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து தடங்காளத்தி, மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தின் வலியிரா மண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங் கருணைப் பிரகாசனென்னுங் கோவே.

அப்பொழுது வேலையசுவாமிக ளருளிச்செய்த விருத்தம்.

ஆண்டதனு லேனோபொவ்வாய் வித்தையினிற் றமயனிலு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிருக்குமென்ன புதுமைதானே, காண்டருகண் மணிபோல விளங் கருணைப் பிரகாசக் காளைப்பிறான், மாண்டனனென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் பாதகமிகு வன்னெஞ்சனே.

பின்பு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மிகவும் கவலைபோடிருந்து காளத்திப்புராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும் நக்கீரச்சருக்கமும் செய்தருளி (கஉ-ஆம்) வயதிலே நல்லாத்தூரில் பாலைய சுவாமிகள் விட்டப்பட்டிருந்த மடத்திலே சிவலிங்கலிக்கமாய்ச் சமாதியாயிற்று.

அப்போது வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்த வெண்பா.

அல்லிமலர்ப் பன்னவனு மாராய்ந் தறிக்கிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியபான்—முல்லை
வரும்பிற் பொலிவு மணிமுறுவ லல்லாய்
கரும்பிற் கனிகர்த்தேன் காண்.

பின்பு காளத்திப்புராணத்தைப்பாடி நிறைவேற்றிப் பெருமத்தூர் மடத்தில் (௪உ-ஆம்) வயதில் சிவலிங்கலிக்கமாய்ச் சமாதியாயினர்.

முற்றிற்று.

படுத்தற் பொருட்டுக் கடனீர்முழுதும் உள்ளங்கையிலடக்கி ஆசமனஞ்செய்தலால்-வார்கடல்பெய்த வயிற்றினோனென்றார்.—சீகாழியிலே வைக்கப்பட்ட இந்திரனது பூங்காவனம் மழையின்றிவாடுதல் கண்டு அவன் தன்னைப்பூசித்து வேண்டலால் சஹ்யகிரியிலே தவஞ்செய்திருந்த அகஸ்தியமுனிவனது கரகநீரைக் காகவடிவமாய்ச் சென்று கவிழ்த்துக் காவேரியாற்றை யுண்டாக்கினானென்பது காந்தபுராணகதையாதலின் இவ்வாறு அக்கடவுளுதவிச்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. வார்கடல்பெய்தவயிற்றினோனென்றமையால் அவனது கரகநீர் ஆற்றுக்கு ஏற்புடைத்தாதல் குறிப்பிக்கப்பட்டது. தலை பலவவயவங்களினும் தலைமையுடைத்தாதலாலே - கரியின்றலையுடைய கடவுளைக்கரியென்றார். தலைக்கணியாக்கலாவது - தலைக்குரியமுடிபோல் அதன்கண்ணே அது எப்போதும் இருக்கிறதாகச் சிந்தித்தல்.—ஒருகருமத்தைத் தன்னைவணங்கித் தொடங்கின் அதற்கு விக்கின நீக்குவதற்கும், வணங்காது தொடங்கின் அதற்கு விக்கின மாக்குதற்கும், தலைவனாகி விக்கினேச்சுவரனெனப் பெயர்பெற்று நிற்றலின் சான்றோரொழுக்கத்தின்படி முன்னே தனிவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

துதிகதிமுதல் இருபத்தைந்து கதிகளாலே இந்நூல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் முதலிலே துதிகதி சொல்லப்பட்டது. அதனுள் பூவாயென்பது முதல் பரவைகேள்வனென்பது ஈறாகிய பத்துப்பாட்டுகளாலே கடவுள்முதலியோரைக் குறித்துத் துதிசெய்து இதற்குமேல் அவையடக்க முதலியபிறவும் சொல்லப்படினும் தலைமைபற்றித் துதிகதி யெனப்பட்டது.

முதலாவது

துதிகதி.

சிவஸ்துதி.

பூவாய் நெடுங்கோட் டுறுபசுந்தேன் கைகான் முடங்கு
பொறியிலிதன், வாயொழுகிற் றெனவுலக மளந்த மாலு நான்
முகனுங், காவா யெனநின் றேத்தெடுப்பத் தானே யுவந்தெங்
கரதலத்தின், மேவா வமர்ந்த மாமணியைத் தொழுது வினை
க்கு விடை கொடுப்பாம்.

(இ - ள்.) பூவாய் - மலர்கள்பொருந்திய —நெடுங்கோட்டுறு - நெடியமரக்கொம்பினது நுனியின்கண்ணே தங்கிய —பசுந்தேன் - பசியதேனானது —(தன்னைப்பெறத்தகுதியுடையவனுக்குக் கிடையாமல்)—கைகான்முடங்குபொறியிலிதன் - கைகளுங்கால்களு முடங்கிய அறிவில்லாதவனது —வாய் - வாயினிடத்தே —ஒழுகிற்றென - (தானேவந்து) ஒழுகினால் அதுபோல —உலகமளந்தமாலும் —நான்முகனும்—காவாயென - (அடியேங்களைக்) காத்தருளாயென்று —நின்று - (தன்னைப்பெறுதற்கு உரியவழியிலே) நின்று —ஏத்தெடுப்ப - துதிசெய்யாநிற்க —(அவரிடத்துச்செல்லாமல்)—தானேயுவந்து —எங்கரதலத்தில்-(தன்னைப்பெறுவதற்குச் சாதனங்களில்லாத) எமதுஉள்ளங்கையிடத்து—மேவா - விரும்பி —அமர்ந்த - எழுந்தருளியிருக்கின்ற —மாமணியை - மாணிக்கத்தை —தொழுது —வினைக்கு - (எம்மைப்பிறவியில் அழுத்தி வருத்துகின்ற) கருமத்துக்கு —விடை - விட்டொழிதலை —கொடுப்பாம். எ - று. உபமேயத்தோடு பொருந்த உபமானத்திற்கும், உபமானத்தோடு பொருந்த உபமேயத்திற்கும் வேண்டுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. தேனினது இனிமையும், அருமையும், தோன்ற - பூவாயென்றும், நெடுங்கோட்டுறுவென்றும் கூறினார்.—தேனுக்குப் பசுமை - பதனழியாமை. கைகான் முடங்கென்றதனால் - ஏற்பமாட்டாமையும் பெற

திவியென்றதனால் பிறராற் கொணர்விக்கமாட்டாமையும் பெறப்பட்டன. ஒழுகிற்றென்றது - ஒழுகினுளென்னும் பொருளில்வந்தது. நாரணனை உலகமளந்தமாலென்றும், பிரமனை நான்முகனென்றும், கூறலால் சொல்லுதற்குத்தகுதியோரென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. உம்மையிரண்டும் எண்ணின்கணின்ற உயர்வுசிறப்பு. காவாவென்னும் எதிர்மறைவினைமுற்று; வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாய் உடம்பாட்டேவற்பொருளில் வந்தது. அப்படிப்பட்ட கடவுள்; தானே பக்குவநோக்காது வருதற்குக்காரணம் பேரருளுடைமையாம். சாதனம் பத்திமுதலியன. மாமணி - உவமையாகுபெயர். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலின் வினையெனப் பொதுப்படக்கூறினர்.—இல்லாதபொருளை உவமானமாக்கலால் இல்பொருளுவமையணி. இது முடவனுக்குக் கொம்புத்தேன் கிடைக்குமோ என்கிற உலகவழக்கைப்பற்றிவந்தது. வடநூலார் அற்புதோவமையென்பர்.

சுத்தசாத்துவித சுயஞ்சைதன்யசொப்பிரகாசமே இஷ்டலிங்கமெனக்காட்டவும், ஏனையராசத தாமசங்களுக் கெட்டாதெனக் குறிப்பிக்கவும் வந்தவர்; மாலுமயனும் தேடிப்பெறத் தானேயுவந்தெங் காதலத்தின் மேவரவமர்ந்த மாமணியென்றார். இங்ஙனமன்றேல் புராணங்களுயா முடியும். இஃதுங்கலிங்கபேதாபேத ரகிதநிலையை யுணர்த்துதலாலதலாற் பொருந்தாதென்க. சுயஞ்சோதிப்பிரகாசமாக வெளிப்படைத்தாதலின் மாமணியென் றுவமித்தார். (௧)

தேவிஸ்துதி.

ஆதி பகவன் றனதுடற் றணிப்பான் பணிய வவ்விறைவன்
பாத மிறைஞ்சு மதற்குநெற்றிப் பகையு மலருற் பகையுமாஞ்
சித மதியு மரவும்விழுஞ் செயற்கு முவகை செயாமலலை
மாது பணியு மதற்குமனம் மகிழு முமையை வணங்குவாம்.

(இ - ள்.) ஆதிபகவன் - கடவுள் —தனது - தன்னிடத்துண்டாகிய—வுடல் - பிணக்கை —தணிப்பான் - தணித்தற்பொருட்டு —பணிய - வணங்க —அவ்விறைவன் - அந்தத்தலைவன் —பாதம் - தன்பாதங்களை—இறைஞ்சுமதற்கும் - வணங்குகின்ற செயலுக்காகவும் —நெற்றிப்பகையும் - தனது நெற்றியினாலே பகைக்கப்பட்டதும் —அல்குற்பகையும் - அல்குலாலேபகைக்கப்பட்டதும் —ஆம் - ஆகிய —சிதமதியும் - குளிர்ந்த

பொருந்தியபிறையும் —அரவும் - பாம்பும் —விழுஞ்செயற்கும் - வணங்குகின்ற செயலுக்காகவும் —உவகைசெயாமல் - மகிழ்ச்சிசெய்யாமல் —அலைமாது - தன் மாற்றாளாகிய கங்காதேவி —பணியுமதற்கு - வணங்குகின்றசெயலுக்காகவே —மனமகிழும் - திருவுளமகிழ்கின்ற —உமையை—வணங்குவாம். எ-று. முத்தொழிற்குரிய மூவர்க்கும் முதலாய்நிற்கின்றோனாதலின் ஆதிபகவனென்றார். பின் அலைமாதுபணியவென்றதனால் - தன் மாற்றாளைத் தலைமேல்வைத்திருக்கின்றானென்பதுபற்றி வுடல்நிகழ்ந்ததெனக் குறிக்கப்படுகின்றது. தான் யாவராலும் வணங்கப்பட்டுத் தன்னால் வணங்கப்படுதற்கு ஒருவரும் இல்லாத தலைமையோனென்னுஞ் சிறப்புத்தோன்ற, அவ்விறைவனென்றார். நெற்றிப்பகை அல்குற்பகை இரண்டும் - அன்மொழித் தொகைகள். இவ்விரண்டும் வடிவம்பற்றிச் சொல்லப்படுதலின், அரவு அதன்படத்தொப்புமைபற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. அலை - நீருக்காதலால் - ஆகுபெயர். மதிமுதலியவை தாமாக வணங்கிலவாயினும், கடவுள்வணங்கும்போது அவன்முடியிலிருந்து அடியிலுறுதல்பற்றி வணங்கினவாகச்சொல்லப்பட்டன. [கடவுளாலே தொடங்கப்பட்ட வூடலொழித்தல் மற்றொருகாரணவுதவியால் எளிதின் முடிதலின் எளிதின்முடிபணி. (சூத்திரம்) "எளிதின் முடிபு தானெடுத்ததோர் காரியம் பிறிதொருகாரணம்பெற்று நன்காவதாம்." என்பது இலக்கணமாதலின். நெற்றிப்பகை அல்குற்பகையெனச் சொல்லப்பட்டவற்றோடு சம்பந்தமுடைய மதியரவுகளை அம்முறையே சொல்லுதலால் நிரனிறையணி. (சூ) "நிரனிறைநிரனிறுத்தப்படு பொருள்கட் கியைபுடையவற்றை யம்முறை யிசைப்பதுவே" இலக்கணமாதலின். உமாதேவிக்கு முயற்சியின்றி மாற்றாள் வணங்கலாகிய விருப்பம் கிடைத்தலால் இன்பவணி. (சூ) "இன்பமுவகைத்தென வியம்புவரவை விரும்பப்படுபொருண் முயலாதமேவலும்" என்பது இலக்கணமாதலின். இதனால் உமாதேவியைக் குறித்துக் கவிக்கு உண்டாகிய ஆர்வத்திற்கு உவகைச்சுவை அங்கமாதலால் - சுவையணி. இங்ஙனம் பலவணியும் சேர்ந்து வருதலால் சேர்வையணியாமெனக்கொள்க.]

ஞானசத்தியே நிவிர்த்தியாதலின் அதனைவணங்கப்புகுந்த விந்நூலாசிரியர் புராணசம்மதத்தையொட்டி யிவ்வைதிகங்கற்பித்தாரென்க. (௨)

கணபதிஸ்துதி.

மார னெடுந்து வளைக்குமொரு கரும்பை யொடித்து மலர்சிதறி
நாறி யடுத்த வளிமாலை குலையத் துரந்து நயந்தோடி

வீர மனத்து வினைப்பாகர் குறிப்பி னொழுகி விளையாடு
மீர மதிச்செஞ் சடைக்கனிநல் யானை யிணைத்தா ளேத்துவாம்.

(இ-ள்.) மாரன் - மன்மதனாலே —எடுத்து —வளைக்கும் - வளைக்கப்பட்ட —ஒருகரும்பை - (ஒப்பற்ற கருப்புவில்லாகிய) ஒருகரும்பை—ஒடித்து —மலர் - (அவ்வில்லி னெய்யப்படு மலரம்புகளாகிய) மலர்களை —சிதறி - இறைத்து —காரியடுத்த - (அவ்வில்லுக்கு) நாணாயடுத்த—அளிமாலை - (வண்டொழுங்காகிய) வண்டுக்கூட்டத்தை —குலைய - கலைந்துபோக—துரந்து - துரத்தி —நயந்து - விரும்பி —ஓடி —வீரமனத்து வினைப்பாகர் - வீரத்தன்மைபொருந்திய மனத்தையுடைய இருவினையொப்பினராகிய (அஞ்சாமைபொருந்திய) மனத்தைக்கொண்டு செய்யப்படுகின்ற தொழிலையுடைய ஆதோரணரது —குறிப்பினொழுகி - கருத்தின்படி சென்று —விளையாடும் - விளையாடுகின்ற —ஈரமதிச்செஞ்சடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய பிறையைத்தாங்கிய செய்யசடையையும் —கனி - கனிப்பையுமுடைய —நல்யானை - நல்லயானையினது —இணைத்தாள் - உபயபாதங்களையும் —ஏத்துவாம் - துதிசெய்வாம். எ - று. கடவுளர் முனிவர் முதலிய யாவரையும் பெண்ணாசையினுட்படுத்தி அவரை வெல்லுதற்குச் சாதனமாகலின் - ஒருகரும்பென்றார். இருவினையொப்பாவது ; நல்வினைப்பயனாகிய ஆக்கத்தினும், தீவினைப்பயனாகிய கேட்டினும் கருத்துவேறுபடாமை. பாகர் கருத்தின்படி செல்லாவது ; அவர்கருத்தறிந்து அதற்கியையச்செல்லுதல். தன்வயத்தனாய் நின்றும் அங்ஙனஞ் செல்லுதல் ஓர்விளையாட்டாமாதலின், விளையாடுமென்றார். நின்னுதற்பொருட்டுக் கரும்பையொடித்தலும், மலர்களைக் கானின் விளையாட்டாக வாரியிறைத்தலும், மதநீருண்ணுதற்கு மொய்க்கவருகின்ற வண்டுகளைத் துரத்தலும், பாகர்குறிப்பின்வழி செல்லுதலும் யானைகளுக்குச் சாதித்தன்மையாதலின் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. சொல்லவே - இக்கடவுள் மற்றைக்கடவுளர்போல் காமவேட்கையினுட்படாத நிலையினனென்பது கருத்து. [யானைமுகக்கடவுளுக்கும், யானைக்கும், வேற்றுமையிருக்க ஒற்றுமையை ஒற்றுதலால் ஒற்றுமை யுயர்வு நவிற்சியணி. உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியெனவும்படும். யானைக்கு ஈரமதிச் செஞ்சடை அதிகமாகச் சொல்லுதலால் - மிகையொற்றுமையுருவகமாம். (சூ) "உயர்வுநவிற்சியாம் புலத்தினைவிடுத்துப் புலங்கொளி தன்னையேபுகல்வது பாவலர் மேம்படுநவிற்சியால் வீவிலதாகும்." இவ்

வுயர்வு நவிற்சிக்குக் கரும்புமுதலிய * சிலிஷ்டரூபகங்கள் அங்கங்களாதலின் - உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.]

உருவிலியை மாரனெனவும், கரும்பை வில்லெனவும், அளிமாலையை காரியெனவும், மலரை யம்பெனவுங் கற்பித்துக்கூறுதல் புராணசம்மதங்களுக்கியல்பாதலி னித்தக்கனோசவணக்கத்தையு மதனோடொட்டுக.()

சுப்பிரமணியக்துதி.

பாக மொருபெண் குடியிருக்கும் பரம னணியிற் பரித்தமணி, நாக நுழைவுற் றுடல்சுருண்டு கிடந்து நகுவெண் டலைப்புழையிற், போக மெல்லத் தலைநீட்டிப் பார்த்து வாங்கப் பேருமொரு, தோகை மயில்வா கனப்பெருமா னிணைத்தாட் கமலந் தொழுதிடுவாம்.

(இ-ள்.) பாகம் - பாதியுடம்பின்கண்ணே —ஒருபெண் - பார்வதியாரவன் —குடியிருக்கும் - நிலைத்திருக்கப்பெற்ற —பரமன் - கடவுளாலே—அணியில் - ஆபரணம்போல்—பரித்த - தாங்கப்பட்ட—மணிநாகம் - சிரிக்கின்ற வெண்டலையினது மணியையுடையபாம்பு —நகுவெண்டலைப்புழையில் - சிரிக்கின்ற வெண்டலையினது துளையில் —நுழைவுற்று - நுழைந்து —உடல்சுருண்டு கிடந்து—போக - புறத்திற்போதற்பொருட்டு —மெல்ல - மெள்ள —தலை - தலையை — நீட்டிப்பார்த்து — வாங்க - உள்வாங்காநிற்க —பேரும் - (அக்கடவுளிடத்தே) செல்லுகின்ற —தோகைமயில்வாகனப்பெருமான் - கலாபத்தையுடைய மயிலாகியவாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுளது —இணைத்தாட்கமலம் - இரண்டுபாதங்களாகிய தாமரைமலர்களை —தொழுதிடுவாம் - வணங்குவாம். எ-று. இளையபிள்ளையாராதலின் அஞ்சாது கடவுளிடத்து வாகனத்தோடு செல்லுதற்கு இயைபுண்டாயிற்று. [அம்மயிலைக்கண்ட பாம்பின்சாதித்தன்மையைச் சொல்லுதலால், தன்மைநவிற்சியணி. (சூ) "தன்மைநவிற்சியோர் பொருண்மையுள்ளவா றின்புறப்புகல்வதா மென்மனார் புலவர்." என்பது இலக்கணமாதலின்.] இதுவும் புராணசம்மதம். (அ)

---

* சிலிஷ்டரூபகம் ; ஒருசொல்லே விஷயமாகிய உபமேயத்துக்கும், விஷயியான உபமானத்துக்கும் ஆதல்.

அல்லமதேவஸ்துதி.

கலையை மதிக்கும் புலவர்தமைச் சித்தர் குழாத்தைக் கடவுளரை
நிலையை மதிக்கு முனிவரரைத் திசைமா முகனைக் கிளைவளையாச்
சிலையை மிதிக்கு நெடியோனை விழுங்கி யுமிழாத் திறன்மாயை
தலையை மிதிக்கு மல்லமன்செங் கமலமலர்த்தா டலைக்கணியாம்.

(இ-ள்.) கலையை - அறுபத்துநாலுகலைகளையும் —மதிக்கும் - உணர்கின்ற —புலவர்தமை - வித்வான்களையும் —சித்தர்குழாத்தை - சித்தரது கூட்டத்தையும் —கடவுளரை - தேவரையும் —நிலையை - தத்துவநிலையை —மதிக்கும் - ஆராய்கின்ற —முனிவரரை - முனிவரரையும் —திசைமாமுகனை - நான்முகனையும் —கிளைவளையா - பெண்வடிவமாக —சிலையை - கல்லை —மிதிக்கும் - அடியால் மிதித்த —நெடியோனை - நாரணனையும் —விழுங்கி - உட்கொண்டு —உமிழா - (பின்) உமிழ்தல்செய்யாத —திறல் - வலிமையையுடைய —மாயை - மாயையினது —தலையை —மிதிக்கும் - மிதித்துநிற்கின்ற —அல்லமன் - அல்லமதேவனது —செங்கமலமலர்த்தாள் - செந்தாமரை போலுந்திருவடிகளை —தலைக்கு - நமது தலையின்கண்ணே —அணியாம் - சூடுவோம். எ - று. அறுபத்துநாலுகலைகள் ; வேதமுதலியன. சித்தர்குழாமென்றது ; காயசித்தி பெற்ற சத்தியநாதர் முதலோரையும், இவரை இறையவராகக்கொண்ட நவகோடிசித்தரையும். கடவுளரென்றது ; பதினெண்கணங்களிலே இந்திரன்முதலிய தேவர்களை யுணர்த்துஞ்சொல்லாயினும் மற்றைக்கணங்களையும் தழுவநிற்றலின், உபலக்ஷணம். தத்துவநிலை - நிலமுதலாகிய இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்றால் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய் நிற்கின்றபொருள். முனிவரர் ; வசிஷ்டர்முதலியோர். திசைமாமுகனாதலின் - நான்முகனைத் திசைமுகனென்றார். கிளைவளை - கிளையாகஇடப்பட்ட வளையல்களையுடையவளெனவிரிதலின் - அன்மொழித்தொகை. கிளை - ஒழுங்கு. இராமாவதாரத்தில் அகலிகைக்குக் கௌதமர்சாபத்தால்வந்த கல்வடிவத்தைக் காற்றுகளால் மாற்றினமையின் - சிலையைமிதிக்குமென்றார். இம்மிதிக்குமென்றது - இறந்தகாலத்தில் வருதலின் காலவழுவமைதி. அப்புலவர் முதலியோரைத் தநுகரணபுவனபோகங்களாய் வியாபித்து உள்ளடக்கிவிடாதுநிற்றலின் - விழுங்கி யுமிழாவென்றார். மாயைதலையை மிதித்தலாவது ; அவளுக்கு உட்படாது கீழ்ப்படுத்திநிற்றல். தலைக்குத் தாளெனக் கூட்டுக.

புலவர்முதல் நெடியோனீறுவாக் கிடந்தவர்களை விழுங்கி யுமிழாத்திறன்மாயையென்றது உபாதிரகிதரல்லரென்றற்கும், மாயைதலையைமிதிக்கு மல்லமனென்றது, மாயாரகிதனல்லமனென்றற்குமென்க. (ரு)

வசவஸ்துதி.

வெள்ள வேணிப் பெருந்தகைக்கி யாஞ்செய் யடிமை மெய்யாகக்,
கள்ள வேடம் புனைந்திருந்த கள்வ ரெல்லாங் களங்கமறு,
முள்ள மோடு மெய்யடியா ராக வுள்ளத் துள்ளுமருள்,
வள்ள லாகும் வசவேசன் மலர்த்தா டலையால் வணங்குவாம்.

(இ - ள்.) வெள்ளவேணி - கங்கையைத்தாங்கிய சடையையுடைய —பெருந்தகைக்கு - ஈசுரனுக்கு —யாஞ்செய் - எம்மாலே செய்யப்படுகின்ற —அடிமை - பொய்யடிமையானது —மெய்யாக - மெய்யடிமையாதற்பொருட்டு —கள்ளவேடம் - பொய்க்கோலத்தை —புனைந்திருந்த - தரித்துக்கொண்டிருந்த —கள்வரெல்லாம் - திருடரெல்லாம் —களங்கமறுமுள்ளமோடு - மாசற்ற நெஞ்சத்தோடு —மெய்யடியாராக —உள்ளத்து - தனது திருவுளத்தில் —உள்ளும் - நினைத்தருளிய —அருள்வள்ளலாகும் - கருணையாலுதவுகின்ற கொடையையுடையோனாகிய —வசவேசன் - வசவேசனது —மலர்த்தாள் - தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை —தலையால் —வணங்குவாம். எ - று. பெருந்தகை ; பெரியதகைமையுடையோனெனவிரிதலின், அன்மொழித்தொகை. மெய்யாக வணங்குவாமெனக்கூட்டிமுடிக்க. பின்மெய்யாகவெனலால் பொய்யடிமையெனப்பட்டது. களவுசெய்தற்பொருட்டு வழுதுணங்காய்களைச் சிவலிங்கங்கள்போல் வஸ்திரங்களிலே மறைத்துக்கட்டிக்கொண்டு தன்மடத்துக்கு வந்ததிருடரைப் பந்தியிலிருத்திப் பூசைசெய்யச்சொன்னபோது அவர் அஞ்சி விழிப்பதுகண்டு அக்கணநாதனைக்குத் தவறுவாராமல் அவைகளைத்தனது சற்பாவனையினாலே மெய்யடியாராக்கினனென்பது வசவசரித்திரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது. [இவ்விசேஷணம் எமதுபொய்யடிமையையும் மெய்யடிமையாக்க வல்லவனென்னுங்கருத்தை உட்கொண்டிருத்தலால், கருத்துடையணி. "கருத்துடை கருத்துடைவிசேடணத்தியல்வது." என்பது இலக்கணமாதலின்.]

வழுதுணங்காய்களைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த மகிமைபற்றி வசவண்ணனை வணங்கியதாகக்கூறியதென்க. இதுவும்புராணசம்மதம். (சு)

சென்னவசவஸ்துதி.

பங்க வளற்று வழிமாற்றி யொரு நல்வழியைப் பகர்வார்போற்
றங்கண் மதியிற் பலபிதற்றுஞ் சமய ருரைகடமைநீக்கி
யங்க நிலையிற் றிலிங்கநிலை யிற்றென் றருளும் வீரசைவ
சிங்க நிலைத்த வருட்சென்ன வசவன் றிருத்தாள் சிரத்தணிவாம்.

(இ - ள்.) பங்கவளற்றுவழி - பழுதாகிய சேற்றுவழியை —மாற்றி - ஒழித்து —ஒருநல்வழியை —பகர்வார்போல் - சொல்பவர்போல்—தங்கண்மதியின் - தங்களுடையபுத்திகளுக்குத் தோன்றியவாறே —பலபிதற்றும் - (தேகதேகிகளைக்குறித்துப்) பலவகைப்படப்பிதற்றுகின்ற —சமயருரைகடமை - சமயவாதிகளுடைய சொற்களை —நீக்கி - ஒழித்து— அங்கநிலை - அங்கத்தினதுநிலை —இற்று - இத்தன்மைத்து —இலிங்கநிலை - இலிங்கத்தினதுநிலை —இற்று - இத்தன்மைத்து—என்று —அருளும் - தெரிவித்தருளிய —வீரசைவசிங்கம் - வீரசைவத்திற் சிறந்தோனாகிய —நிலைத்தவருள் - நிலைபெற்ற வருளையுடைய —சென்னவசவன் - சென்னவசவேசனது —திருத்தாள் - அழகியபாதங்களை —சிரத்து - முடியின்மீது —அணிவாம் - தரிப்பாம். எ - று. பங்கம்; குழைசேறெனின் இருபெயரொட்டாக்குக. பகர்வார்போல் அருளுமெனக் கூட்டி ஒப்பணியாக்குக. "ஒப்பெனப்படுவ தன்மைவேற்றுமை யுடம்பாடுடையவல் பொருளொடு புகழ்பொருட் கொருகாற்றன்மை யொப்புமையுரைப்பதாம்." என்பது இலக்கணமாதலின். தங்கண்மதியினென்றமையால் வேதாகமவளவைப்பட்டவை யல்லவென்றதாயிற்று. பலபிதற்றல்; அவற்றோடு மாறுபட்டபிரமாணங்களையும், யுத்திகளையும் கற்பித்துக்கூறுதல். இன்னனகூறித் தமக்கும் பிறர்க்கும் கேடுசெய்தலாற் பிதற்றுமென்றார். சமயரென்றது; காட்சியொன்றையே பிரமாணமாகக் கொள்ளுமுலோகாயதன் முதலோரை. அங்கநிலை; அங்கம்—தூலசூக்குமகாரண மெனமூன்றாய் நிற்றலும், இலிங்கநிலை; இலிங்கம்—இஷ்ட ப்ராண பாவமென மூன்றாய் நிற்றலும் பிறவுமாம். அம்மெய்ப்பொருள்விளங்க நூல்செய்து யாவர்க்கும் விளக்கினாராதலின், அருளுமென்றார். சிங்கமென்பது; சிறப்புப்பொருளில் வந்தது.

தங்கள்மதியிற் பலபிதற்றல்; அல்லவில்லையெனற் கிலைவதை யாமுண்டெனக் கொண்டுவாதித்தல். அங்கம்; 'சோபாதிகம் நிருபாதிக

மெனவும், லிங்கம்; கற்பிதான்மாவெனவும் நிருவிகற்பான்மாவெனவும் பெயர்பெறும். புராணசம்மத வைதிகமாக்கிச் சென்னவசவனையும் வணங்கியதென்க. (எ)

மடிவாலமாச்சையஸ்துதி.

வார்க்கும் மும்மென் முலைபாக னடியா ரறுவை மாசடித்து
த், தீர்க்குஞ் செயல்போல் விச்சலமன் னவன்றன் சேனை செய்பி
ழையைத், தாக்குங் கரவாள் கொடுசின்ன பின்னமாகத் தடிந்தி
ட்டுப், போக்குங் கருணை மடிவால மாச்சன் பொன்னங் கழல்
போற்றி.

(இ - ள்.) வார்க்குங்குமமென்முலை - கச்சிறுக்கிச் செஞ்சாந்தணியப்பெற்ற மெல்லிய முலையினளது —பாகன் - கூற்றினனாகிய கடவுளுடைய —அடியார் - தொண்டரது —அறுவை - ஆடைகளிலுள்ள —மாசு - அழுக்கை —அடித்து - அவற்றைக் கல்லின்மேலறைந்து —தீர்க்குஞ்செயல்போல் - போக்குகின்ற செயல்போல்—விச்சலமன்னவன்றன்— விச்சலராஜனது —சேனை - சேனையினாலே —செய் - செயப்பட்ட —பிழையை - குற்றத்தை —தாக்குங்கரவாள்கொடு - வெட்டுதற்குரிய கைவாளைக்கொண்டு —சின்னபின்னமாக —தடிந்திட்டு - அச்சேனையைத் துணித்து —போக்கும் - போக்கிய —கருணை - அருளையுடைய —மடிவாலமாச்சன் - மடிவாலமாச்சையனது —பொன்னங்கழல் - பொன்போலுந்திருவடிகளை —போற்றி - துதிசெய்வாம். எ - று. மேன்மை; இங்கேவழுவமைப்புக்குணம். வார்க்குங்குமமுலை; அன்மொழித்தொகை. கல்யாணபுரியிலே வசவேசனது மடாலயத்திலுள்ள அடியார்களது ஆடைகளைச்சுத்தப்படுத்தல் தனது திருப்பணியாதலின் ஒருநாள் அவற்றைக்கொண்டுசெல்லும்போது ஒருபவியானவன் அவற்றைத்தீண்டினமைகண்டு அவனைக் கைவாளினால் துணித்து அதுகேட்டு விச்சலராஜன் தன்னைக்கொலைசெய்யும்படி சேனையைவிட அதனையும் அழித்தலால் இவ்வாறுகூறினர். அப்பிழையைப்போக்காவிடிற் செய்தோர்க்கு நரகம்வருமாதலின், போக்குங்கருணையென்றார். போற்றியென்பது; தொழிற்பெயராய்நின்றது. இங்கே மாசுதீர்த்தலாகிய வுபமானமும், பிழைபோக்கலாகிய வுபமேயமும், ஒருபொருட் செயலேயாதலின் ஒன்றிலொப்பணியெனப்படும்.

இதுவும் புராணசம்மத வைதிகமுறைப்படி மடிவாலமாச்சையனைத் துதித்ததென்க. (அ)

நால்வர்துதி.

பெண்ணிற் கரசு தானுக வென்பு பெருநீற் றறைபிரச
வண்ணக் கமல மலர்ப் பொய்கை யாகச் செங்கன் மாழையாய்
கண்ணச் சிறிய நரிகண் முடங் குளையப் பரியாய் நகர்புகுதப்
பண்ணற் குரிய வமுதுறழ்முத் தமிழ்நால் வரையும் பணிகுவாம்.

(இ - ள்.) என்பு - எலும்பானது — பெண்ணிற்கரசாக - பெண்களுக்கு அரசியாகவும் — பெருநீற்றறை - பெரியசுண்ணவறையானது — பிரசவண்ணக்கமலமலர்ப் பொய்கையாக - தேனையும் அழகையும் உடையதாமரை மலர்களையுடைய குளமாகவும் — செங்கல் — மாழையாய்நண்ண - பொன்னாய்ப்பொருந்தவும் — சிறியநரிகள் — முடங்குளையப்பரியாய் - மடங்கிய புறமயிரையுடைய குதிரைகளாய் — நகர் - மதுரைநகரத்தில் — புகுத - செல்லவும் — பண்ணற்குரிய - செய்தற்குரிய — அமுதுறழ் - அமிர்தம் போல்கின்ற — முத்தமிழ் - இயலிசைநாடகமென்று மூவகைப்பட்ட தமிழ்ப்பதிகங்களை அருளிச்செய்த — நால்வரையும் - சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் என்கிற நால்வரையும் — பணிகுவாம் - வணங்குவாம். எ - று. தான் - அசை. பெண்ணிற்கரசாதல்; உருவத்தால் பெண்களிற்சிறந்தவளாதல். இது திருமயிலையில் அங்கம்பூம்பாவையாயது. பொய்கையாதல் ; தண்ணென்றிருத்தல். இது சைனர் அரசனைக்கொண்டு வைப்பித்தது. உரியவென்பெயரெச்சக்குறிப்பு தமிழென்னும் பெயர்கொண்டது. இந்நால்வரும் முறையே திருக்கடைக்காப்பு, தேவாரம், திருப்பாட்டு, திருவாசகம் இந்நான்குஞ்செய்து சைவத்திற்குச் சமயாசாரியராய் சிறத்தலின் இங்ஙனந்தொகைசெய்து கூறினாரேனும் முன்சொல்லப்பட்ட அவ்விசேடணங்களுள் ஒவ்வொன்றை இந்நால்வரையுந் தனித்தனிக்கூட்டுக. இதுநிரனிறையணி. மகத்துவங்காரணமாக நால்வரையும் வந்தித்தனென்க. (௯)

அடியார்பொதுத்துதி.

பரவை கேள்வன் றிருத்தொண்டத் தொகையு ளடியார் பத்தியெலா
முருவ மாரு நஞ்சோம நாதன் றுதியு ளுறுசரண
ரரவ வணியா னடியார்கண் மற்றை யவர்க ளனைவருந்தாம்,
விரவி நாளு மிருப்பவிடங் கொடுக்கு முள்ளம் விரிந்தன்றே.

(இ - ள்.) பரவைகேள்வன் - பரவைக்குநாயகனாகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாரது — திருத்தொண்டத்தொகையுள் - திருத்தொண்டத்தொகைப்பா

டலுளிருக்கின்ற — அடியார் - தொண்டர்களும் — பத்தியெலாம் — உருவமாரும் - உருவடிவாகக்கொண்ட — நஞ்சோமநாதன் - நமதுசோமநாதாராத்தியினது — துதியுளுறு - துதிப்பாடலுளிருக்கின்ற — சரணர் - தொண்டர்களும் — அரவவணியான் - பாம்பை அணியாகவுடைய கடவுளது — அடியார்கள் - தொண்டர்களாயுள்ள — மற்றையவர்கள் - அவ்விரண்டிலும் அடங்காதவர்களும் ஆகிய — அனைவரும் — விரவி - கலந்து — நாளும் - எக்காலும் — இருப்ப - இருத்தற்கு — உள்ளம் - எமது நெஞ்சமானது — விரிந்து — இடம் - இடத்தை — கொடுக்கும். எ - று. சைவநூலாட்சிக்கேற்க அடியாரென்றும், வீரசைவநூலாட்சிக்கேற்கச் சரணரென்றுங் கூறினர். குருபத்தி, லிங்கபத்தி, சங்கமபத்தி இவைகளுமடங்குதற்குப் பத்தியெலாமென்றார். உருவமாருதல் ; அந்தக்கரணங்களும், ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும் அவற்றின் வழிநிற்றல். மனம் சிறியதாகவோரால் அணுருபமெனப்படுதலால், விரிந்தென்றார். [அணுவருவெனப்பட்ட பெரிய வாதேயத்திலும் மனமாகிய வாதாரத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லலால் ; பெருமையணி. "பெருமையிடனிடத் துறைநீ ரனைவரமையாம்." என்பது இலக்கணமாதலின்.] சைவத்திலும் வீரசைவத்திலுமுள்ள வடியார்களை வணங்கியதென்க (௧௦)

நூல்செய்தவர் பெயரும் நுதலியபொருளும்.

தண்ணிலவு புனைசடிலத் திறைபுகழல் லமதேவன் சரிதத்
திம்பால், புண்ணியரஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்
து புகட்டி னானால், எண்ணரிய புகழ்மலயத் திருந்தவனோர் வடி
வெடுத்தா னென்று கூறப், பண்ணியமுத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவ
ப்பிரகா சப்பெரும்பேர் படைத்து ளானே.

(இ - ள்.) தண்ணிலவு - குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனை — புனை - தரித்த — சடிலத்து - சடையையுடைய — இறை - கடவுளால் — புகழ் - புகழப்படுகின்ற — அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனது — சரிதத்திம்பால் - சரித்திரமாகிய தித்திப்புப்பொருந்திய பாலை — புண்ணியர் - புண்ணியத்தையுடையவரது — அஞ்செவிவாயில் - உட்செவியாகிய வாயிலில் — தமிழ்ச்சங்கத்தால் - தமிழ்ச்செய்யுளாகிய சங்கினால் — முகந்து - மொண்டு — புகட்டினான் - புகவிட்டான் — எண்ணரிய - எண்ணக்கூடாத — புகழ் - கீர்த்தியையுடைய — மலயத்து - பொதியமலையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற — இருந்தவன் - பெரியதவத்தோனாகிய அகஸ்தி

யமுனிவன் —ஓர்வடிவெடுத்தானென்றுகூற - (இப்படி) ஒருதிருவுருவெடுத்து வந்தானென்று சொல்லும்படிக்கு —பண்ணிய - (தன்னாலே) செய்யப்பட்ட —முத்தமிழ்க்கவிதை - இயலிசைநாடகமென்னு மூவகைத் தமிழ்ப்பாடல்களையுமுடைய —சிவப்பிரகாசப் பெரும்பேர்படைத்துளான் - சிவப்பிரகாசனென்னும் பெரியதிருநாமத்தைப்படைத்திருக்கின்றவன். எ - று. ஆல் - ஏ - அசைகள். அகஞ்செவி ; அஞ்செவியெனவும், புகவிடு ; புகட்டெனவும் ஆயின. எண்ணக்கூடாத கீர்த்திகளாவன ; விந்தமடக்கினமை, கடல்குடித்தமை, இல்வலவாதாவிகளைக் கொன்றமை, தென்பூமியைவடபூமியோடு சமஞ்செய்தமை, தமிழ்வளர்த்தமை முதலியவற்றான் வந்தவை. [சரிதமுதலியவற்றிலே பான்முதலியவற்றை ஆரோபித்தலால், உருவகவணி." உருவகமறைவிலதாய வேற்றிடத்திற், கேற்றப்படுபொருள் சிறப்புறுத்துவதாம்." என்பது இலக்கணமாதலின்.] இது சிறப்புப்பாயிரமாதலின் இவர்சகோதரரில் ஒருவர் செய்திருக்கலாம். இது நூல்செய்தோனது நாமங்கூறல். (கக)

அவையடக்கம்.

அடலுறு மல்லம னரிய சீரொடு
படுதலி னயந்துபா ராட்டும் பன்முறை
மடனிகு முலகமென் மொழியை வந்துவர்க்
கடலினு மூழ்குவர் கால மொன்றினே.

(இ - ள்.) அடலுறும் - வலிமையான்மிகுந்திருக்கின்ற —அல்லமன் - அல்லமனது —அரியசீரொடு - அரிதாகியபுகழோடுகூடி —படுதலின் - தோன்றுதலால் —மடனிகும் - அறியாமையினீங்கிய —உலகம் - உலகமானது — என்மொழியை - எனதெளியசெய்யுளையும் —பன்முறை - பலகாலும் —நயந்து - விரும்பி —பாராட்டும் - கொண்டாடும் —காலம் - விசேடகாலத்தோடு —ஒன்றின் - பொருந்துமாயின் — உவர்க்கடலினும் - உப்புக்கடலினும் —வந்து —மூழ்குவர் - மனிதர் முழுகுவர் (ஆதலால்). எ - று. கடவுளராலும் வெல்லக் கூடாத மாயையை வெல்லுதலால் அடலுறுமென்றார். மொழி - ஆகுபெயர். அதனிழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அரியசீரொன்றதற்கேற்ப - எளியவென் வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே - உலகமென்றது ; உயர்ந்தோரை. விசேடகாலம் ; கிரகணகாலமுதலியவை. எளியமொழிக்கும் உவர்க்க

டலுக்கும் பிம்பப் பிரதிபிம்பபாவஞ் சொல்லுதலால், எடுத்துக்காட்டணி. " எடுத்தக்காட் டுருவக்கெத்திடைவடி, வெதிர்வடிவெனப் பொருந்தன்மையை யிசைப்பதாம்." என்பது இலக்கணமாதலின். மேலாய வான்மலாபத்தைநோக்கி விந்நூலை யேற்றல். (கஉ)

படலத்தொகை.

நாற்கதி தருமிடர் கடந்து நச்சுநர்
பார்கதி முதலிரு பத்தைந் தாங்கதி
மேற்கதி பெறவருள் விளங்கு மல்லமன்
சீர்கதி யிருபதோ டைந்துஞ் செப்புவாம்.

(இ - ள்.) நச்சுநர் - (தன்னை) விரும்பியோர் —நாற்கதி - தேவகதி மனிதகதி விலங்குகதி நரககதி எனப்படுகின்ற நான்குகதிகளாலும் —தரும் - தரப்படுகின்ற —இடர் - துன்பங்களை —கடந்து —பார்க்கதிமுதல் - பிருதிவிதத்துவமுதலிய —இருபத்தைந்தாங்கதி - இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் —மேல் - மேலாகிய —கதி - முத்தியை —பெற —அருள்விளங்கும் - கருணையால் விளங்குகின்ற —அல்லமன் - அல்லமனது —சீர் - புகழையுடைய —கதி இருபதோடைந்தும் - இருபத்தைந்து கதிகளையும் —செப்புவாம் - சொல்லுவாம். எ - று. இருபத்தைந்து தத்துவங்களாவன ; பூதங்கள் - ரு. ஞானேந்திரியங்கள் - ரு. கருமேந்திரியங்கள் - ரு. தன்மாத்திரைகள் - ரு. புருடன், மான், அகங்காரம், மனம், மூலப்பகுதி - ரு. நச்சுநர்பெறச் செப்புவாமெனக்கூட்டி உறவியென்னிறந்த பதத்தவாயினும் அவற்றினுயர்வு தாழ்வை விளக்க, நாற்கதியென்றார். (கங)

சம்பந்தம்.

கன்றிய வைரிகள் காதுங் காதையும்
வன்றுயர் மதனநோய் வளர்க்கு மாற்றமும்
புன்மொழி யினர்வறும் பொழுது போக்கலு
மன்றரு ளல்லம னமல லீலையே.

(இ - ள்.) (இது)—கன்றிய - வெறுப்புற்ற —வைரிகள் - பகைவராயினோர் —காதும் - (தம்மெதிரிகளைக்) கொலைசெய்த —காதையும் - சரித்திரமும் —வன்றுயர்மதனநோய் - வலியதுயரைச்செய்கின்ற காமநோ

யை—வளர்க்கும் - பெருக்குகின்ற—மாற்றமும் - சரித்திரமும்—புன்றொ ழிலினர் - இழிதொழிலுடையோர் —வரும்பொழுது - வின்காலத் தை—போக்கலும் -போக்குதற்கு உதவாமெயசரித்திரமும்—அன்று - அன்றாகும் —அருள் - அருளையுடைய—அல்லமன் - அல்லமனது—அமலலீலை - மாசில்லாத திருவிளையாட்டு. எ - று. மாற்றம் - போக்கல் - ஆகு பெயர்கள். [இவ்வமலலீலையில் வைரிகள் காதுங்காலத்து முதலியவற் றினது தன்மையினில்லாமை பிரசித்தமாயிருக்கையில், ...றென்றவி லக்கு இந்நூல் அவைபோலாது உயிர்க்குறுதி வெளிநி...யப்பதென் ... கருத்து ... ... வி ... வதாம்." என்பது இலக்கணமாதலின்.] ...மலலீலை யாவது; விகற்பமின்றித் தான்மாத்திரம் விளங்கலை. (௧௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறை யொழுகுசெம் புண்ணி லீயென
வறுங்கதை புல்லியர் கொள்வர் மாமல
ருறுங்களி வண்டின லமனொண் காதையைப்
பிறந்துள பயன்பெறு பெரியர் கொள்வரே.

(இ-ள்.) புறம் - புறத்தே —ஒழுகு - ஒழுகுகின்ற —கறை - ...ரத் தையுடைய —செம்புண்ணில் - சிவப்புற்றபுண்ணில் —மொய்க்...ம் —ஈ யென - ஈக்கள்போல் —வறுங்கதை—பயனில்லாத கதைகளை —புல் லியர் - சிறியோராயினோர் —கொள்வர் —மாமலர் - தாமரைமலரில் மொய்க்கும் —உறுங்களிவண்டின் - மிக்களிப்புடைய வண்டுகளைப்போ ல்—அல்லமன் - அல்லமனது —ஒண்காதையை - ஒள்ளியகதையை— பிறந்துளபயன் - மனிதராய்ப்பிறந்ததற்குப்பயனை —பெறு - பெறு தற்குரிய —பெரியர் - பெரியராயினோர் —கொள்வர். எ - று. மா - இ ரு. உபமேயங்களுக்கேற்ப உபமானங்களிலே வேண்டுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. பிறந்துளபயனாவது; அயலைத்தாளுகைக் காணுமை யை. (௧௫)

பிரயோசனம்.

மயலறத் தொன்றுகொன் மல்கு மன்பெறு
மியலெழுத் தொழுகுசொ லங்க லிங்கமா

யிரலிலத் தளவுகோன் மதிவி ளக்கிளை
யயர்வறத் துணைசெய லமல லீலையே.

(இ - ள்.) அமலலீலை - இவ்வமலனதுலீலையானது —மயலறற்கு - மய க்கமாகிய சேறற்கு —ஊன்றுகோல் —மல்கும் - நிரம்பிய —அன் பெறும் - குருலிங்க... பத்திபெறைப்பெறுகின்ற —இயலெழுத்து - இ லக்கணமுறை...பயெழுத்தை —எழுதுகோல் —அங்கலிங்கமாம் —வியனி லத்து - விரி...ானநிலத்திற்கு —அளவுகோல் —மதிவிளக்கிளை - அறிவா ...விளக்கு... —அயர்வற - சோர்வுநீங்க —துணைகோல் —ஆகும். எ - று. இ...றவே, இதுகேட்டற்கு மயக்கநீங்கலும், பத்திபெறுதலும், அங்கலி...வளவுகாண்டலும், தத்துவஞானமுறுதலும்... அங்கலி...ங்களுள்; அங்கமானது ஸ்தூலமுதலிய மூன்றாய்நிற்றலன் ...தலம் - ௧௫, மாஹேசுவரஸ்தலம் - ௯, பிரசாதிஸ்தலம் - ௭, றிப்பத்...ஸ்தலம் - ௫, சரணஸ்தலம் - ௪, ஐக்கியஸ்தலம் - ௪, ஆ பிராண...ஸ்தலம் - ௫, சரணஸ்தலம் - ௪, ஐக்கியஸ்தலம் ... ...கப்பட்டு நாற்பத்துநான்காய்விரிந்தும், இலிங்கமானது - இவ் ...மூன்றாய் நிற்றலன்றி ஆசாரலிங்கஸ்தலம் - ௯, குருலிங்கஸ் ...ஸ, சிவலிங்கஸ்தலம் - ௯, ஜங்கமலிங்கஸ்தலம் - ௯, பிரசாதலி ...ஸ்தலம் - ௯, மஹாலிங்கஸ்தலம் - ௯, குருஸ்தலம் - ௧, லிங்கஸ்தலம் - ௧, ஜங்கமஸ்தலம் - ௧, என ஆறும்மூன்றுமாக ஒன்பதுவகைப்பட்டு ஐம்பத்தேழாய் விரிந்தும், நூற்றொருஸ்தலங்களாக நிற்றலால் அங்கலிங் கமாம் பூமிநிலமென்றார். இவையெல்லாஞ் சித்தாந்த சிகாமணியிற் கா ண்க. அமலலீலை - வடநூன்முடிபு. [மயன்முதலியவற்றிலே சேறுமுத லிய ...ற்றையும், இவ்வமலலீலையிலே ஊன்றுகோல் முதலியவற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.]

மயலாற்றூன்றுகோலில் மயலாவது; பொருளல்லவற்றைப் பொரு ளாகக்கோடலை. அங்கலிங்க மாநிலமென்றது வியனென்றடைகொடுத்த து; வட்டியோர்த்தத்தாலன்றி வேறொவழகைவகளாற் கணிக்கப்படாமை பற்றியென்க. சுருதியுத்தியநுபவமூன்றானும் வாய்த்த சுவாநுபூதிப்பிரத் யட்சஞ் சோர்வுறுதலவர்தற்குத் துணைக்கருவியாகிற்றலின் மதிவிளக்கி னையயர்வறத்துணைகோ லமலலீலையென்றார். (௧௬)

விடையம்.

நன்றிகொ ளடிகளுன் னூறநட் டதுபோ
லென்றனி காவினின் றெழுமிச் செய்புனான்.

வென்றிகொ ளல்லமன் கீர்த்தி மென்பயன்
கன்றலி லன்பராங் கன்றை யூட்டுமால்.

(இ - ள்.) என்றணிநாவினின்று - எனதொப்பற்ற நாவினின்றும் — எழும் - தோன்றுகின்ற — இச்செய்யுளான் - இக்காப்பியமாகிய பசுவானது — நன்றிகொள் - நன்மைகொண்ட — அடி நான்கின் - நான்கடிகளாகிய நாலுபாதங்களைக் கொண்டு — உற - மிகவும் — நடந்துபோய் — வென்றிகொளல்லமன் - வெற்றியைக்கொண்ட அல்லமனது — கீர்த்திமென்பயன் - புகழாகியமெல்லியபாலை — கன்றலில் - பதனழிதலில்லாத — அன்பராங்கன்றை - சிவபத்தர்களாகியகன்றுகளை — ஊட்டும் - உண்பிக்கும். எ - று. [பாட்டடிகண்முதலியவற்றிலே பசுவடிகண்முதலியவற்றை யேற்றுதலால் உருவகவணி.]

பதனழிதலில்லாமையாவது; நினைப்புமறப்புக்கிடை நிற்றல். கீர்த்திமென்பயனாவது; அறிவன்றி யுயிரும் பரமு முளவேல் ஆனந்தமன்றிச் சிற்றின்பமும் பேரின்பமு முளவாம். அறிவேசமஷ்டிவியஷ்டி யுபாதிகளா லுயிரின் ஆனந்தமே சமஷ்டி வியஷ்டி யுபாதிகளாகலாமெனவும், அறிவன்றிச் சோதனையாதிமூன்று முயிர்பரமின்றெனின், ஆனந்தமன்றிச் சிற்றின்பபேரின்ப பேதமின்றாம். சித்துசடபேதமாதலால் சமஷ்டி வியஷ்டியுபாதிக ளறிவுமானந்தமுமாகா வெனவும், அறிவன்றியானந்தம் வேறெனின் அறிவன்றி யறியாமையிருக்கவேண்டும். ஒன்றெனின் அறிவேயானந்தமாகவேண்டும். ஆனந்தமே யறிவாகவேண்டுமெனவும் பிரிகிவாதித்துண்மை விளக்குகிலையை. (௧௭)

இனிமூன்றுபாட்டுகளால் உற்பத்தி சொல்லப்படுகின்றது.

பரசிவம் பிரம மென்னப் பட்டொரு திரிவு மின்றி
யுரைமன மிறந்து நின்ற வொருசிவ லிங்கந் தன்னின்
வருமுயர் சதாசி வன்றான் மற்றவன் றனைப் பொருந்து
மருமைகொ ளொ ஞான சத்தி யவர்களாற் சிவனு திப்பன்.

(இ - ள்). பரசிவம் — பிரமம் — என்னப்பட்டு - என்றுசொல்லப்பட்டு — ஒருதிரிவும் - யாதொருவிகாரமும் — இன்றி - இல்லாதாகி — உரைமனம் - வாக்கையும் மனத்தையும் — இறந்து - கடந்து — நின்ற - (சச்சிதானந்தசொரூபமாய்) நின்ற — ஒருசிவலிங்கந்தன்னின் - ஒருசிவலிங்கத்தினின்றும் — உயர் - உயர்வாகிய — சதாசிவன் — வரும் - தோன்றுவன் — அவன்றனை - அவனை — அருமைகொள் - அருமைகொண்ட — ஞானசத்தி — பொருந்தும் - பொருந்துவள் — அவர்களால் - அவர்களினின்றும் — சிவன் உதிப்பன். எ - று. தான் - மற்று - அசைகள். பரசிவம் பிரமமென்னப்பட்டென்றாரேனும் பரசிவமெனப்படுவது; சித்தாந்த நூல்களாலெனவும், பிரமமெனப் படுவது; வேதாந்த நூல்களாலெனவுங் கொள்க.

பரசிவம் பிரமமெனல்; பரியாயநாமமாதலின் ஒருபொருட்கிளவி. இஃதறியாதார் மதஸ்தரைப்போல் வறியசொல்லாற் பேதித்து வழக்கிடுதல்போலும். ஒருதிரிவுமில்லாச் சிவலிங்கமெனல்; சதாசிமுதலியவற்றால் முரணுறுதெய்தற்பாலதை. இங்ஙனமாய நிர்விகாரசிவலிங்கத்திற் சதாசிவம் முதலிய பஞ்சமூர்த்திகளும் பஞ்சசத்திகளு மெய்தியது, கானனீர் கிளிஞ்சல் வெள்ளி கயிற்றிற்பாம்பு என்றாற்போலுமன்றோ? ஆனவிவையனைத்துங் கற்பிதமென்றருத்தாபத்தியாற்கான "ஒருதிரிவுமின்றி யுரைமனமிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னி" லென்றார். பிரமமொன்றேமெய் யேனையவனைத்தும்பொய் எனற்குமுரணென்னை? கண்டபடி கதைகட்டிப்பிதற்றலொழிக. (௧௮)

சாற்றுமச் சிவனுக் கிச்சா சத்தியவ் விருவ ராலுந்
தோற்றுவ னுருத்தி ரன்றான் சொல்லிய விவற்குச் சத்தி
மாற்றருங் கிரியை யென்பர் மற்றிவ ரிருவர் பாலும்
போற்றுறு மரியு திப்பன் பொறியவன் சத்தி யாமால்.

(இ - ள்.) சாற்றும் - மேற்சொல்லப்பட்ட — அச்சிவனுக்கு — இச்சா சத்தி — (சத்தியாவாள்) — அவ்விருவராலும் - அவ்விருவரினின்றும் — உருத்திரன் — தோற்றுவன் - தோன்றுவன் — சொல்லிய - சொல்லப்பட்ட — இவற்கு - இவ்வுருத்திரனுக்கு — மாற்றரும் - மாற்றப்படாத — கிரியை - கிரியாசத்தியை — சத்தியென்பர் — இவரிருவர்பாலும் - இவ்விருவரினின்றும் — போற்றுறும் - (உலகைக்) காக்கின்ற — அரி - நாரணன் — உதிப்பன் - தோன்றுவன் — பொறி - திருமகள் — அவன் சத்தியாம். எ - று. தான் - மற்று - ஆல் - அசைகள். தோற்றுவனென்னும் பிறவினை தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. இதுவுமது. (௧௯)

அத்திரு மாலு மாவு மளிப்பவுந் துதிப்பன் வண்டு
மொய்த்திசை முரலுஞ் செங்கேழ் முளரிவா னயன வற்குச்

சத்திவெண் கமலை யன்னோர் தரவரு முலகத் தோற்ற
நித்தனங் குருகு கேச னினைவுமாத் திரையி னுமால்.

(இ - ள்.) அத்திருமாலும் - அந்நாரணனும் —மாவும் - திருமகளு ம் —அளிப்ப - ஈன்றிட —வளரு —மொய்த்து —இசை - இசைபொ ல் —முரலும் - ஒலிக்கப்பெற்ற —செங்கேழ் - செம்புநிறத்தையுடை ய —முளரிவானவன் - தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமன் ... பன் - தோன்றுவன் —அவற்கு - அவனுக்கு —வெண்கமலை - ...மகள் —ச த்தி - சத்தியாவள் —அன்னோர் - அவ்விருவருங்கூடி —தர - படைக் க —உலகம் - உலகமும் —தோற்றம் - எழுவகைத்தோற்றமும் —வரு ம் - உண்டாகும் —நித்தன் - அழிவில்லாதவனும் —நங்குரு - ...மதகுரு வுமாகிய —குகேசன் - அல்லமதேவனது —நினைவுமாத்திரையின் - நினை ப்பினளவிலே ஆம். எ - று. எல்லாவற்றிற்கும் குகேசனது சங்கற்பமே காரணமென்றபடி.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டென்னுங் கலிமுத லிக்கவிகாறுமுள்ள வ ந்தர்ற்பக கருத்து ; சகுணநிர்க்குணங்கழன்ற தானென்னுநிலை தனக்க தோமுகத்ததாய நிர்க்குணம் வாய்ந்த வவசரந்தைப் பரசிவம்பிரமமென வும், அந்தத்தானென்னுநிலையே தனக்கதோமுகத்ததாய சகுணம்வாய்ந் த வவசரத் தறிவானந்த வையிக்கியமெனப்படலாற் சதாசிவமெனவும், அவ்வையிக்கியம்வாய்ந்தல் சுத்தஞானத்தாலாதலின் ஞானசத்தியெனவு ம், இங்ஙனமாகவில்லா ததோமுகத்ததாயறிவானந்தமேசுமென்றிலை பூறு விரய்த்தவவசரத்து அந்தத்தானென்னுநிலை மகேஸ்வரனெனவும், அங்ஙனம் பேதமுறச்செய்தசத்தி யிச்சாசத்தியெனவும், அந்தத்தானெ ன்னுநிலை இங்ஙனமாகவில்லாநிதனிது மதோமுகத்ததா யறிவுதானெ னலை மறந்தவவசரத்து ருத்திரனெனவும், இங்ஙனமாக மாறச்செய்தநி கிரியாசத்தியெனவும், இந்தத்தானென்னுநிலை இதனினுமதோமுகத்ததா யயல் தானென்னும் பிராந்தியை யாதோர் விக்கினமு மெய்தாது காக்கு மவசரத்து விஷ்ணுவெனவும், இங்ஙனங் காத்தற்கியைவதாகின்ற சத் திக்கு இலக்குமியெனவும், இவ்வண்ணங்கீழ்ப்பட்டிதுவாகக் காணப்ப ட்ட இந்தத் தானென்னுநிலை யிதனினு மதோமுகத்ததா யயல்தானெ ன்னும் பிராந்தியை ஸ்தூலமாகச்செய்யுமவசரத்துப் பிரமனெனவும், அ ங்ஙனமாக்கற் கியைந்தசத்தியை சரஸ்வதியெனவுங் கொள்க. இவைய னைத்து நினைவுமாத்திரையினுமா லென்றதனாற் கற்பிதமெனவு முபக் கிரமசிருஷ்டியெனவு மென்னாற்றிடம்பெற்றும். இங்ஙனமன்றி வேறுக ளைகொளின் முரணும். (௨௰)

அல்லமதேவன்சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ் செயல தொன்றே யயன்றனக் காக்க லோடு
காக்குறுஞ் செயலி ரண்டுங் கண்ணனுக் காக்கல் காத்தல்
போக்குத லென்றிம் மூன்றும் புராந்தகற் களித்த வர்க்கு
... ... றமை நல்கி நிறுவினன் குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) குரு - மதகுருவாகிய —குகேசன் - அல்லமதேவன் —அ யன்றனக்கு - பிரமனுக்கு —ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே - படைக்குந் தொழி லொன்றினையே —கண்ணனுக்கு - நாரணனுக்கு —ஆக்கலோ டு - படைத்தலோடு —காக்குறுஞ்செயல் - காக்குந்தொழிலுமாகிய —இ ரண்டு - இரண்டையும் —புராந்தகற்கு - உருத்திரனுக்கு —ஆக்கல் காத்தல் போக்குதலென்று - படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமென ப்படுகின்ற —இம்மூன்றும் - இம்மூன்றையும் —அளித்து - கொடுத் து —அவர்க்கு - அம்மூவருக்கும் —நீக்கரும் - மாற்றப்படாத —இறை மை - தலைமையை —நல்கி - தந்து —நிறுவினன் - வைத்தனன். எ - று.

மனதால் விளையும் பந்தமகலாக்காலுந் தூலதேகம் வந்துவந்தகல லெல்லையின்மையின் இம்மூவரது நிருத்தியந் தூலததுபற்றியன்றோ ? அ ன்றேல் ; சூக்குமதநுபற்றியெனச் சுருதியுத்தியநுபவமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றே, ஆதலின் பந்தவினைவுபற்றி மனதெனவுளதாகவும், நா சம்பற்றிபிலதாகவுங் கோடலெவர்க்கு முடன்பாடாம். மற்றுவினைவு மகேஸ்வரனுக்கும், மனோநாசம் சதாசிவனுக்கு மியல்பாயெய்தி இருப் பதா லதனைக் குறிப்பிற்கான விங்ஙன மொழிந்தாரென்க. (௨௧)

முதலாவது - துதிகதி முற்றிற்று.

கதி - க - இ கவி - ௨௧.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால் வரையி னுச்சி வீற்றிருந் தருளு முக்கண்
வள்ளலா ரொடுகூ றாற்று மதரரி நெடுங்கட் செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண் மதிநு தற்றம் பிராட்டியல் லமையைக் காண்பான்
கள்ளமா யையைஞா லத்து விடுத்தவக் கதியு ரைப்பாம்.

(இ - ள்.) வெள்ளி - வெள்ளியின்மயமாகிய —மால் - பெருமைபொருந்திய —வரையின் - கைலாசகிரியினது —உச்சி - சிரத்தின்கண் —வீற்றிருந்து - அரசிருந்து —அருளும் - (உயிர்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற —முக்கண் - மூன்றுகண்களையுடைய —வள்ளலாரொடு - சிவனுடனே —கூறாற்று - சபதஞ் செய்துகொண்டு —மதர் - களிப்புப்பொருந்திய —அரி - அரிகளையுடைய —நெடுங்கண் - நெடியகண்களையும் —செவ்வாய் - செய்யவாயையும் —பிள்ளை - குழந்தையாகிய —வாள் - காந்திபொருந்திய —மதி - சந்திரன்போலுள்ள —நுதல் - நெற்றியையுமுடைய —தம்பிராட்டி - தமது தேவியானவள் —அல்லமையை - அல்லமதேவனை —காண்பான் - காணுதற்பொருட்டு —கள்ளமாயையை - வஞ்சகம்பொருந்திய மாயையை —ஞாலத்து - பூமியின்கண் —விடுத்த - அனுப்பினமையைச் சொல்லுகின்ற —அக்கதி - அந்தக்கதியை —உரைப்பாம் - சொல்லுவாம். எ - று.

மேல் துதிகதியிற்குறித்த நாமென்னுமதிலே அத்தியாரோபத்தால் எல்லாமாயும், அபவாதத்தால் அல்லவுமாயு மிருப்பதாகத் தொனித்தலின் எல்லாமாகிற்குமவசரங் கைலாசபதியெனவும், அல்லவாகிற்குமவசரமல்லமனெனவுங் காரணவிடுகுறியாகக்கொண்டு இங்கே யெல்லாமாகிற்குமவசரத்திற் சத்தன் சத்தியென்றிரண்டாக்கிக் கூறத்தொடங்கினு ரென்பது கருத்து. (௧)

(இதுமுத. ஆறுபாட்டுகளாற் கைலைச்சிறப்புக்கூறுகிறார்.)

இயங்குவ நிற்ப வான யாவையுங் கலைமா தோடு
முயங்குபு முன்ன மீன்ற முளரிவா னவன்வ குத்து
வியன்புவி யண்டந் தன்னுள் விதித்தனன் றருமி டங்கள்
வயங்கெழு மசுரர் நாகர் வானவர் முதலி யோர்க்கும்.

(இ - ள்.) இயங்குவநிற்பவான - சரங்களுமசரங்களுமான —யாவையும் - எல்லாவற்றையும் —கலைமாதோடு - நாமகளோடு —முயங்குபு - கூடி —முன்னம் - ஆதிகாலத்திலே —ஈன்ற —முளரிவானவன் - நான்முகக்கடவுள் —வியன்புவியண்டந்தன்னுள் - விசாலமாகிய பிருதிவியண்டத்துள் —வயங்கெழும் - வெற்றிபொருந்திய —அசுரர் நாகர் வானவர் முதலியோர்க்கும் - தானவர் உரகர் தேவர் முதலியோர்க்கும் —தருமிடங்கள் - தகுதியானவிடங்களை —வகுத்து - பாகுபாடுசெய்து —விதித்தனன் - நிருமித்தான். எ - று. (௨)

நான்முக வண்டந் தன்னு ளணிசிறந் தொப்பி கந்த
ஊன்முக விழிக ளாற்கண் டும்பர்க ளுவகை பூப்பத்
தான்மிகு மருளான் மேனி சாத்திய பேரா னந்தக்
கூன்முக மதிய ணிந்த கொற்றவன் கைலைக் குன்றம்.

(இ - ள்.) தான் —மிகும் - வளர்கின்ற —அருளால் - கருணையினாலே —மேனி - திருமேனியை —சாத்திய - தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற —பேரானந்தம் - நிரதிசயானந்தத்தையுடைய —கூன்முகமதியணிந்த - கோணிய வடிவத்தையுடைய பிறையைஅணிந்த —கொற்றவன் - சிவனது —கைலைக்குன்றம் - கைலாசகிரியானது —உம்பர்கள் - தேவர்கள் —ஊன்முகவிழிகளால் - ஊனையுடைய முகக்கண்களாலே —கண்டு - பார்த்து —உவகைபூப்ப - மகிழ்கூர —நான்முகவண்டந்தன்னுள் - அப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே —அணிசிறந்து - மிகச்சிறந்து —ஒப்பிகந்து - உபமானமில்லதாயது. எ - று. சாத்தியகொற்றவன் - ஆனந்தக்கொற்றவன் - அணிந்தகொற்றவன் எனக்கூட்டுக. (௩)

கொன்னைவண் டிமிர்ந்து தாது குடைந்துழக் குழலு டைட
க்கு, கள்ளவிழ் தொழுகு செம்பொற் கணிக்கைவேய்ந் திலங்

ரு மேவணி, வள்ளல்வெண் புகழ்தி ரண்ட வளங்கெழு கை
லைக் குன்றில், வெள்ளிவந் தத்தி யாச மாகவே விளைந்த தம்மா.

(இ - ள்.) கொன்றை - கொன்றைகொள்ள —வெட்சி - வெட்சிகளான வை —இழிந்து —தாது - பொடியம்லை —குலைந்து - மூழ்கி —மூக்கு - ராசியினால் —உழ - கிண்ட —உடைந்து - முறுக்கவிழ்தலினாலே —கள் - தேனானது —அழிந்து - வழிந்து —ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற —செம்பொ ற்கடுக்கை - செம்பொன்போலுள்ள கொன்றைமலர்களை —வேய்ந்து - சூடப்பெற்று —இலகு - விளங்குகின்ற —வேணி - சடையையுடை ய —வள்ளல் - கடவுளது —வெண்புகழ் - வெள்ளியபுகழ்களானவை —தி ரண்ட - குவிந்தாகிய —வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய —கைலைக்குன் றில் - கைலாசகிரியின்கண்ணே —வெள்ளி - வெள்ளியானது —வந் து —அத்தியாசமாகவே - ஆரோபமாகவே —விளைந்தது. எ - று. அம் மா - வியப்புக்குறிப்பு. உடைந்து - உடைதலா லென்கிற பொருளில்வ ந்தது. அத்தியாசம் ; இப்பியை வெள்ளியெனவறிதல்போல் ஒன்றை மற்றொன்றாக வறிவது. [புகழ்மையையேற்றி அத்தியாசமாகவே விளை ந்ததென வெள்ளியை மறுத்தலால்ஒழிப்பணி. "ஒழிப்பு வேறொன்றினை ற்றலி னொன்றொழிப்பது" என்பது இலக்கணமாதலின்.] (௪)

கண்பிசைந் தொருசே யின்னுங் கலுழினுந் தனைக்கொ டுப்
பன், மண்பிசைந் துண்ட மாயன் மறித்திட வலிய னல்ல,
னண்பிசைந் திறைவ னுக்கே நாமிட னவமென் று, பண்பிசை
ந் தலைதி ரண்ட பரிசினின் றிடுமக் குன்றம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றம் - அந்தக்கைலாசகிரியானது —ஒருசேய் - ஒ ருகுழந்தையானது —இன்னும் —கண்பிசைந்து - கண்களைப்பிசை ந்து —கலுழினும் - அழுதாலும் —தனைக்கொடுப்பன் —மண்பிசைந்து - மண்ணைப்பிசைந்து —உண்ட —மாயன் - நாரணன் —மறித்திட (கொ டேனெனத்) தடுத்தற்கு —வலியனல்லன் ; சமர்த்தனல்லன் —(ஆத லால்) —நண்பிசைந்து - நட்புக்கு இசைந்து —இறைவனுக்கே - அக்க டவுளுக்கே —நாம் இடனவமென்று —பண்பிசைந்து - தன்குணத்தோடு பொருந்தி —அலை - பாற்கடலானது —இரண்ட - குவிந்தாகிய —பரிசி ன் - உருவம்போல் —நின்றிடும். எ - று. அலை - பரிசு - இரண்டும் ஆகு பெயர்கள். இன்னுமென்றது ; முன்னொருகாலத்தே பாலுக்குப் பால கன்வேண்டியழுதிடப் பாற்கடலீந்த பிரா னென்கையைக்காட்டி நின்

றது. குணம் ; வெண்மைமுதலியன. வெண்மைமுதலியவற்றின் சம் பந்தத்தால் அக்குன்றத்தை அவ்வலை திரண்டவடிவாகக் குறித்தா ல், தற்குறிப்பணி. "தற்குறிப் பல்பொருட் டன்மையி னியைபாற் பு கழ்பொரு ளொன்றினைப் பொருளெனக் குறிப்பது." என்பது இலக்கண மாதலின். (௫)

ஒழுகுறு மருவி வீட்ட மொலியினா லுருவெண் டிங்கள்
பழகுறு முடற்க ளங்கத் தாற்பாக சாதனன்கூர்க் கோட்டு
மழகளி றுமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு ளூர்தி
யழகுறு நடையா னன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில்.

(இ - ள்.) அக்குன்றில் - அம்மலையின் —ஒழுகுறும் - ஒழுகின்ற —அ ருவிவீட்டம் - வெள்ளங்களின் கூட்டம்—ஒலியினாலும் - ஓசையினாலும்—க ருவெண்டிங்கள் விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திரனானது—பழகுறுமுட ற்களங்கம் - வடிவிலேதங்கிய களங்கத்தினாலும் —பாகசாதனன் - இந் திரனது —கூர்க்கோட்டு - கூரியகொம்புகளையுடைய —மழகளிறு - இளமைபொருந்திய யானையானது —உமிழ்மதத்தால் - சொரிகின்ற ம தத்தினாலும் —மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி - மலர்மேலிருக்கின்ற பிரமனது வாகனமானது —அழகுறுநடையால் - அழகுபொருந்தியநடையினாலு ம் —அன்றி - அல்லாமல் அறிதரப்படா - அறியப்படுவனவல்ல. எ-று. அன்றியறிதரப்படாவெனவே, இக்காரணங்களாலே அறியப்படுகின்ற னவென்றதாயிற்று. பொருட்குணமாகிய வெண்மையினாலே, அம்மலை யிலே மறைபட்ட அருவிமுதலியவற்றுக்கு முறையே ஒலிமுதலிய கா ரணங்களாலே வேற்றுமை காணப்படுதலால், மறையாமையணி. "ம றையா மையே யொப்புமை யான்மறை வேற்றுமை பேதுவால் வெ ளிப்படுவதுவே" என்பது இலக்கணமாதலின்.] (௬)

விளங்கொளி தளும்பு மந்த வெள்ளியங் கிரியி னுச்சி, துள
ங் கொளி விரிக்குஞ் செம்பொற் சுடர்மணிச் செய்குன் றொ
ன்று, களங்கறு பராரைத் தூய கருப்புரக் குவாலின் மீது,
வளங்கெழு சுடரோன் றோற்று வயங்குதல் போலு மன்றே.

(இ - ள்.) விளங்கொளி - விளங்குகின்றவொளியானது —தளும்பு ம் - ததும்புகின்ற —அந்தவெள்ளியங்கிரியின் - அந்தக்கைலாசகிரியின து —உச்சி - சிகரத்தின்கண்ணே —துளங்கு - அசைகின்ற —ஒளி - க திர்களை —விரிக்கும் - பரப்புகின்ற —செம்பொன் - செம்பொன்னாலு

ம் — சுடர்மணி - பிரகாசத்தையுடைய மாணிக்கங்களாலும் ஆகிய — செய்குன்றொன்று - கிரீடாசைலமொன்று — (வயங்குதல்) - விளங்குதலான து — எனக்கறு - மறுவில்லாத — பராரை - பரிய அரையையுடைய — துய்ய : தூய்தாகிய — கருப்புரக்குவாலின்மீது - கர்ப்பூரராசியின்மேல் — வளங்கெழுகடரொன்று - வளம்பொருந்திய தீபமொன்று — உற்று - தங்கி — வயங்குதல்போலும் - விளங்குதல்போலும். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். சுடருக்கு வளம்; தூண்டப்படாமை, மழுங்காமை, அவியாமைமுதலியவை. வயங்குதல், மூன்றுங் கூட்டப்பட்டது. [அச்செய்குன்று விளங்குதலை இச்சுடர் விளங்குதலாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (எ)

அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்பு.

இனையதிக் கைலை வெற்பி லிறையர சிருக்கை யொன்றுண்
டனையதை யணிய மாட்டா தப்புறம் போயி னென்
றெனைமிகழ் பவர்க ளில்லை யிலங்குமம் மண்ட பத்தின்
றனிவள மனந்த னுஞ்சாற் றிடற்கரி தாமா லேயே.

(இ - ள்.) இனையது - இப்படிப்பட்டதாகிய — இக்கைலைவெற்பில் - இக்கைலாசகிரியினிடத்து — இறையரசிருக்கையொன்று - கடவுளது அரசாட்சிமண்டபமொன்று — உண்டு — அனையதை - அம்மண்டபத்தை — அணியமாட்டாது - வர்ணிக்கமாட்டாமல் — அப்புறம் - அதன்பிற்பட்டதைச் சொல்லுதலிலே — போயினென்று - சென்றானென்று — எனை — இகழ்பவர்கள் — இல்லை — இலங்குமம் மண்டபத்தின் - விளங்குகின்ற அம்மண்டபத்தினது — தனிவளம் - ஒப்பற்றவளமானது — அனந்தனும் - (ஆயிரநாக்களையுங் குறைவற்ற புலமையையுமுடைய) ஆதிசேஷனும் — சாற்றிடற்கரிது - சொல்லப்படுதற் கரிதாகும் (ஆதலால்). எ - று. மது - ஓ - அசைகள். [எனையிகழ்பவர்களில்லை யென்றது; அனந்தனுக்குஞ் சாற்றிடற்கரிது என்ற வாக்கியப்பொருளைக்கொண்டு சாதிக்கப்படுதலால் செய்யுட்குறிப்பணி. "செய்யுட்குறியே பதப்பொருள்வாக்கியப் பொருளினற்றேறுவொன் றுவதாமென்ப." என்பது இலக்கணமாதலின்.] (அ)

வேறு.

ஆதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

அன்ன மண்டபத் தங்கணோர் பகன்
மின்னு செம்மணி வேதிகை யொன்றன்மேன்

மன்னு செங்கதிர் மண்டலந் துற்றன
வென்ன வந்த விருந்தன னெம்பிரான்.

(இ - ள்.) அன்னமண்டபத்து - அப்படிப்பட்ட மண்டபத்தில் — அங்கணன் - கடவுள் — ஓர்பகல் - ஒருநாள் — வந்து — அங்கு — மின்னு - விளங்குகின்ற — செம்மணி - பதுமராகமணிகளாலாகிய — வேதிகையொன்றன்மேல் - ஒரு [illegible] - (உலகம்) நிலைபெறற்கு ஏதுவாகிய — [illegible] போல் — உற்றனனென்ன - [illegible] — இருந்தனன். எ - று. என்ப - ஏ - அசைகள். அங்கணன், அழகியகண்ணன்; கண்ணிற்கு அழகு, அருள். மண்டலத்தென்றவிடத்தே [illegible] உவமையுருபும் விகாரத்தால் தொக்குள்ளன. [கடவுளது செம்மணிவேதிகையிலிருப்புக்கு, அவனது சூரியமண்டலத்தில் இருப்பை உவமையாக்கினமையால் உவமையணி.] (௯)

இசை. ஆசனாதமெனிற் கடவுள் சிறப்பு.

குழவி யாயுடற் கூனிவ ளர்த்ததோர்
விழவு வாண்மதி வேணியின் மேவுறக்
கிழவி யாகிக் கிரிக்கோன் மகப்பெறு
மழகு நீர்மக ளாஞ்சடை வாழ்வுற.

(இ - ள்.) குழவியாகி - பிறையாகி — உடற்கூனி - உடல்வளைவுற்று — வளர்த்தது - [illegible] — விழவு - உற்சவகரமாயுள்ள — வாள் - ஒளிபொருந்திய — ஓர்மதி - ஒருசந்திரன் — வேணியில் - சடையின்கண்ணே — மேவுற - பொருந்தாநிற்கவும் — கிழவியாகி - உரியவளாகி — கிரிக்கோன் - மலையரசனது — மகப்பெறு - குழந்தையெனப்பெற்ற — அழகு - அழகையுடைய — நீர்மகள் - கங்கையானவள் — ஆஞ்சடை - அந்தச்சடையினிடத்து — வாழ்வுற - வாழாநிற்கவும். எ - று. மலையரசனுக்கு கங்கையும் பார்வதியும் புதல்விகளென்பது புராணங்களி லிருத்தலின், கிரிக்கோன் மகப்பெறுமென்றதற்கு இங்ஙனம் பொருள்கூறப்பட்டது. அன்றி, பார்வதிகரத்திற் பிறந்தமையுஞ் சொல்லப்பட்டிருத்தலின், கிரிக்கோனதுமகளாகிய உமைபெற்றவெனவுரைத்துக்கொள்க. [குழந்தையாயிருந்தும் கூனுற்று வளர்ந்ததென்றும், கிழவியாயிருந்தும் மகவெனப்பெற்ற அழகுடையளாயிருக்கின்றாளென்றும், பகைமை தோன்றலால் முரண்தொடையணிதல். "முர

ன்போலிப்பே மூரன்வினை தழிவதாம்" என்பது இலக்கணமாதலி ன்.] இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளிலுள்ள மேவுறமுதலிய வினையெச்சங்க ள் ஏழாம்பாட்டில் இருக்தவென் வினைகொண்டு முடிதலால் குளக மெனப்படும். "குளகம் பலபாட்டொருவினை கொள்ளும்" என்றாரா கலின். (௧௦)

அங்கி யென்றற் கடுப்பமே னோக்கிய
செங்க ணொன்று திருநுதல் சேர்தரத்
திங்க ளென்றுந் தினகர னென்றும்வா
ழங்கண் மல்கு மருண்மடை போன்றுற.

(இ - ள்.) அங்கியென்றற்கு - நெருப்பெனப்படுதற்கு —அடுப்ப - பொருந்த—மேனோக்கிய—செங்கணொன்று - செப்பவிழியொன்று —தி ருநுதல் - அழகிய நெற்றியினிடத்தே —சேர்தர - சேர்ந்திராநிற்கவு ம் —திங்களென்றும் - சந்திரனெனப்படும் —தினகரனென்றும் - சூ ரியனெனப்படும் —வாழ் - வாழ்கின்ற —அங்கண் - அழகியகண்களிர ண்டும் —மல்குமருள் - பெருகுகின்ற அருள் (வெள்ளத்துக்கு) —மடை போன்றுற - மதகுகள்போன்றிராநிற்கவும். எ - று. [தீச் மேல்நோக்க லும், நெருப்பு மேனோக்கலும், உடைமையின்; செங்கணாகிய காரியத் திற்கு அதன்காரணமாகிய அங்கியோடு ஒத்தமேனோக்குதல் கூறலாற் தகுதியணி, "தகுதி காரணத்தொடு காரியத்தருதலும்" என்பதிலக் கணமாதலின். என்றென்றவிரண்டும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தன. பின்னிருவிழிகளையும் அருண்மடைகளாகக் குறித்ததால் தற் குறிப்பணி. (௧௧)

எண்ணு மன்ப ரிதயமென் புட்படு
கண்ணி போன்றுவார் காதிடைத் தோடுற
நண்ணு மாதுமை நன்னுதற் பொட்டென
வண்ண நீல மணிமிடற் றொன்றுற.

(இ - ள்.) எண்ணும் - தியானஞ் செய்கின்ற —அன்பர் - அடியார்க ளது —இதயமென்புள் - நெஞ்சங்களெனப்படுகின்ற பறவைகள் —ப டு - படுகின்ற —கண்ணிபோன்று —வார்காதிடை - நெடிய செவிகளி டத்து —தோடு - தோடுகளானவை —உற - தங்காநிற்கவும் —நண்ணு மாது - அடுத்தமாதாகிய —உமை - உமாதேவியினது —நன்னுதல் - ந ல்ல நெற்றியிடத்து —பொட்டென —கஸ்தூரிதிலகமானதுபோல் —வ

ண்ணநீலம் - கருநிறமுடைய நஞ்சக்கறையானது —மணிமிடற்று - அ ழகியகண்டத்தினிடத்து —ஒன்றுற - பொருந்தாநிற்கவும். எ - று. க ண்ணி; பறவைகளைப்பிடித்தற்கு வைக்கப்படுவதோர் கயிற்றுமுடி. தோட்டை அக்கண்ணியாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இது இ தயமென்புள்ளென்ற உருவகத்தாற் சிறப்பிக்கப்பட்டது. அன்பர் கள் அத்தோட்டையே துதித்தின்றி [illegible] றென்பதாம். திலகம் நெற்றிக்கு எப்படியோ அப்படிநஞ்சுக்கறை கழுத்துக்கு அழகு செய்கி ன்றதென்க. [இது தற்பணி.] (௧௨)

நகத்த ருங்கொடி கண்களை காணியே
முகத்தி ரும்பு முறைமயிற் றிரும்புமான்
மகிழ்ந்தி டங்கதிர் வீர மழுவலம்
தருக்த குத்தகு மென்று தயங்குற.

(இ - ள்.) நகம் - மலையினுலே —தரும் - தரப்பட்ட —கொடி - பூங் கொடியினது —கண்களை —காணியே - காணுதலையேதான் —முகம் - முகமானது —திரும்புமுறையின் - திரும்புமுறைப்படி —திரும்புமான் - திரும்புமானானது —மகிழ்ந்து —இடம் - இடதலையிலும் —கதிர் - கிர ணத்தையுடைய —வீரமழு - வீரம்பொருந்திய மழுவானது —தருக்தரு க் தருமென்று - தருக் தருக் தருமென்று ஒலிசெய்து எரிதலினுலே (அ ப்படிதிரும்புதல்) தருக்தருக்தருமென்று (சொல்வதுபோன்று) —வல ம் - வலதலையிலும் —தயங்குற - விளங்காநிற்கவும். எ - று. கொடி க்குமலையிற்றோன்றது முன்மையின் - உமையை; ககந்தருங்கொடியெ ன்றார். இது ஒற்றுமையுவமை கவிற்சி. முகந்திரும்புதற்கு ஏதுவாகாத காணுதலை ஏதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. தருக்தருக் தரு மென்றது; ஒலிக்குறிப்பையும், தணிவுப்பொருளையும், பற்றிவந்த அடு க்கு. அப்படி யொலித்துக்கொண்டெரிகிற மழுவை அவ்வாறு சொல் வதாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பு. இதற்கு முன்னைத் தற் குறிப்பு அங்கம், சந்தியோன் சொல்லுதலை மழுவின்மேலேற்றினர். ()

செற்றெ ரிந்த சுடர்மணி கங்கண
முற்றி லங்க வொருகரும் கேழலின்
பற்றி ருந்த மதாணியிற் பட்டெனப்
புற்ற ருங்கலை யுற்றனை பொற்புற.

(இ - ள்.) சொற்றெரிந்த - வியாகரணநூல்களைத்தெரிந்த —சுடர்ம ணி - விளங்காநின்றமணியையுடைய —கங்கணம் - (சேஷன்வடிவமாகி

ய) கல்லாமையானது—ஊற்று - (கையிலிட்டதும்) பொருந்தி—இலங்க - விளங்காநிற்கவும்—ஒருகருங்கேழலின் - ஒருகரியபன்றியினது—பல் - கோடானது—மதாணியின் - பதக்கம்போல—இருக்க - (மார்பினிடத்தை) சீர்பெறுவிக்கவும்—புலி - புலியினுடைய—தரும் - தரப்பட்ட—கலை - உடையானது—அரை - அரையை—உற்று - அடைந்து—பட்டென - பட்டாடைபோல—பொற்புற - அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ-று. சொல் - ஆகுபெயர். சொற்றெரிந்தவென்றவிசேஷணத்தால் சேஷகல்லையென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. ஒருகருங்கேழல் ; இரணியாக்ஷனைக்கொன்ற வராகம். புலி, தாருகவனத்து முனிவரால் விடப்பட்டது. அதனுரி உடையாதலிற்கலையென்றூர். [பின்னேயவிரண்டும் ஒப்பணிகள்.] (கச)

புரத்தை வென்ற நகைக்குமென் போதினேன்
சிரத்தை வென்றசெங் கைக்குஞ் சிலைமத
னெரித்த கண்ணிற்கு மின்றெனக் கூற்றுதைத்
தரித்த வீரக் கழலொளி தாளுற.

(இ-ள்.) புரத்தை - முப்புரங்களை—வென்ற - (சிரித்து) வென்ற—நகைக்கும் - சிரிப்புக்கும்—மென்போதினேன் - மெல்லிய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனது—சிரத்தை - தலையை—வென்ற - (கிள்ளி) வென்ற—செங்கைக்கும்—சிலைமதன் - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை—எரித்த - எரித்து (வென்ற)—கண்ணிற்கும்—இன்றென - (இப்படி ஒருவிருது) இல்லையென்னும்படிக்கு, கூற்று - யமனை—உதைத்து—தரித்த - தரிக்கப்பட்ட—வீரக்கழலொளி—[illegible] அடி—உற - பொருந்தாநிற்கவும். எ-று. மதனையென்பது [illegible] உருபின்மைத்தாற்றொகை. (கரு)

கடவுளிடத்துமையிருந்தமை.

இருந்த வாதி யிடத்தி லிருந்தனள்
பரந்த வானும் படியு முயிர்களு
மொருங்கு தோன்ற வுதவிக் கருவுறீஇ
வருந்தி லாத மணிவயிற் றன்னையே.

(இ-ள்.) இருந்த - வீற்றிருந்த—ஆதியிடத்தில் - கடவுளிடப்புறத்தே—பரந்தவானும் - அகன்றவிண்ணுலகமும்—படியும் - மண்ணுலகமும்—உயிர்களும் - (இவற்றிலுள்ள)வுயிர்களும்—ஒருங்குதோன்ற - ஒரு

சேரத்தோன்ற—உதவி - ஈன்றும்—கருவுறீஇ - குறைந்து—வருந்திலாத—மணிவயிற்று - அழகியவயிற்றையுடைய—அன்னை - தாயாகிய உமையாள்—இருந்தனள். எ-று. ஏ - ஈற்றசை. உயர்வு சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [குறைந்து [illegible] பிரசித்தகாரணமில்லாதிருந்தும், உலகுயிரனைத்தும் ஒருங்குதோன்ற உதவலாகிய காரியம் பிறந்ததைச் சொல்லுதலால் [illegible] [illegible] [illegible] இதற்கு [illegible] மாத்திரமாகிய [illegible] அறிக.]

இதுமுதல் ஒன்பதுபாட்டுகளில் உமாதேவி [illegible].

இறைவ னங்க னெருமுச் சுடர்களு
முறைவு கொண்ட திருமொழு மோதிமே
லுறைவ னென்றவவ் வண்ணல் புனைந்தரு
ணறவு மிழ்ந்த கழுமலர் தாழ்ந்திட.

(இ-ள்.) இறைவன் - கடவுளது—அங்கனெனும் - [illegible]—முச்சுடர்களும் - சந்திரனும், சூரியனும், அக்கினியும், ஆகிய மூன்றொளிகளும்—உறைவுகொண்ட - தங்கப்பெற்ற—திருமொழும் - திருவெனப்படுகின்ற—ஓதிமேல் - கூந்தலின் மேல்—உறைவனென்ற - திருவடிவினனெனப்பட்ட—அவ்வண்ணல் - அக்கடவுளே—புனைந்தருள் - அலங்கரித்தருளப்பட்ட—நறவுமிழ்ந்த - தேனைச்சொரிகின்ற—கழுமலர் - வாசனைபொருந்தியமலர்மாலையானது—தாழ்ந்திட - தொங்காநிற்கவும். எ-று. கூந்தலிலே திருமேனியைப்பெற்றமையும், அதற்குமுச்சுடருறைவை அதிகமாகச்சேர்த்ததும் மிகைவொற்றுமை புருவகவணி. கடவுளதுபார்வை ஒழிவின்றி அக்கூந்தலின்மேலே வைக்கப்பட்டுளதென்பதுகருத்து. திருமவடிவினனென்றது; அறவாழியந்தணனென்றதனுதும் [illegible]. [illegible] முதலியன. அது மாலையை உணர்த்தியவிர் [illegible]. அன்னைபுனைந்தருளெனவே, கடவுளுக்குத்தேவிமேலுள்ள [illegible] குறிகாட்டப்பட்டதாயிற்று. இதுமுதல் ஒன்பதுபாட்டுகளில் [illegible] தாழ்ந்திட முதலியவெச்சங்கள் அடுக்கிப்பத்தாம்பாட்டில் இருந்தவென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டு முடிதலால் குளகம். (கசு)

[illegible] வார்கொடி வெய்யதை [illegible]
[illegible] விழ்வுறு [illegible]

தோற்ற மேவு சுடர்த்திரு நெற்றியின்
ஞாற்று மோர்மணிச் சுட்டி நலந்தர.

(இ - ள்.) ஏற்றுவார்கொடி - நெடிய இடபக்கொடியையுடைய—எந்தை - கடவுளது—சடைப்பிறை - வேணியிலுள்ளபிறையானது—ஆற்றுள்-(அவ்விடத்திருக்கின்ற) கங்காநதியுள்—வீழ்வுற்று - விழுந்து—இறப்பதற்கு—என்னுற - நினையாநிற்க—தோற்றமேவு - வடிவம்பொருந்திய—சுடர் - ஒளியையுடைய—திருநெற்றியில்—ஞாற்றும் - தொங்கவிடப்பட்ட—ஓர்மணிச்சுட்டி - ஒருரத்நச்சுட்டியானது—நலந்தர - அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ - று. [அப்பிறைக்கு அவ்வெண்ணுதலின் சம்பந்தமில்லாதிருக்க அதனைச் சொல்லுதலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.] (௧௮)

ஈச னார்முக மென்னு முளரியி
லாசை கூரு மளிவிழிக் காரருள்
வாச மாமலர் வாய்க்கிள வெண்ணகை
தேசு லாமணி யாகச் சிறந்துற.

(இ - ள்.) ஈசனார்முகமென்னுமுளரியில் - கடவுளது முகமெனப்படுகின்றதாமரைமலரிடத்து—ஆசைகூரும் - ஆசைமிகுகின்ற—அளிவிழிக்கு - வண்டுகளாகிய கண்களுக்கு—ஆரருள் - நிறைவுற்ற அருளும்—வாசமாம் - வாசனையுடைத்தாயிருக்கின்ற—மலர்வாய்க்கு - செவ்வல்லிமலர்போலுள்ள வாய்க்கு—இளவெண்ணகை - சிறியவெள்ளிய சிரிப்பும்—தேசுலாம் - ஒளிதவழ்கின்ற—அணியாக - ஆபரணங்களாக—சிறந்துற - சிறந்துதோன்றாநிற்கவும். எ - று. [முகத்திலே முளரியையும், விழியில் அளியையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] தேவிபார்வை கடவுண்முகத்திலே இடைவிடாது செல்கின்றதென்பது கருத்து. மற்றையவயவங்களுக்குப்போல் கண்களுக்கும், வாய்க்கும், அணியில்லாமையின் முறையே அருளும் புன்னகையும் அணியாக உருவகஞ்செயப்பட்டன. (௧௯)

மாணப் பூண்புனை மற்றை யுறுப்பெனப்
பூணுட் பட்டிடா தோலையின் பூணென
யாணர்ச் செம்பொ னிலங்கொளி யோலைமேற்
காணக் காதெனும் வள்ளை கவின்செய.

(இ - ள்) யாணர் - அழகிய—செம்பொன் - செம்பொன்னாலாகிய—இலங்கொளி - விளங்குகின்றகதிரையுடைய—ஓலைமேல் - கர்ணபத்திரங்களின்மேலே—காண் - காணப்படுகின்ற—அக்காதெனும்வள்ளை - அந்தக் காதுகளெனப்படுகின்ற பெயரையுடைய வள்ளைகளானவை—மாண - மாட்சிமைப்பட—பூண் - ஆபரணங்களால்—புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட—மற்றையுறுப்பென - கைகான்முதலிய அவயவங்கள்போல—பூண் - ஆபரணத்துக்கு—உட்பட்டிடாது - உட்படாமையினாலே—ஓலையின் - அக்கர்ணபத்திரங்களது—பூணென - ஆபரணங்கள்போல—கவின்செய - அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ - று. பூணெனக்காணெனமுடிக்க அக்காதெனச்சுட்டு சிறப்புப்பொருளில்வந்தது. காதுகளை அப்பூண்களாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. மற்றையுறுப்புகளுக்கு அவற்றி னணிகள்போல் இக்காதுகள் தம்மோலைகளுக்கு அழகுசெய்கின்றனவென்பதாம். காதெனும்வள்ளை யென்றமையின்; இவைகாதுகளல்லவள்ளைகளேயெனப் பொருள்படுதலின், வஞ்சகவொழிப்பணி. (௨௦)

ஓங்கு வாவுடை யும்ப னயனரி
தாங்கு மாவி தணந்தொழி நாளினும்
வாங்குறு மெழின் மங்கல நாணொளி
தேங்கு பூணர சென்னச் சிறந்திட.

(இ - ள்.) ஓங்கு - உன்னதமாகிய—உவாவுடை - யானையையுடைய—உம்பன் - தேவனாகிய இந்திரனும்—அயன் - பிரமனும்—அரி - நாராயணனும்—தாங்கும் - தம்மாலே தாங்கப்படுகின்ற—ஆவி - உயிர்களானவை—தணந்து - உடல்களினின்றும் பிரிய—ஒழிநாளினும் - அழியுங்காலத்தும்—வாங்குறு - களையப்படாத—எழில் - வலியையுடைய—மங்கலநாண் - மங்களசூத்திரமானது—ஒளிதேங்கு - ஒளியால்நிறைந்த—பூண் - ஆபரணங்களுக்கு—அரசென்ன - அரசுபோல—சிறந்திட - சிறவாநிற்கவும். எ - று. தணந்து, தணப்பவென்பொருளில்வந்தது. இம்மூவருயிரிழப்புக்கூறவே தண்டாபூபிக நியாயத்தால் ஒழிந்ததேவர்முதலியோரழிவுங்கூறப்பட்டதாயிற்று. அக்காலத்தைச் சர்வசங்காரகாலமென்பர். அச்சங்காரத்தொழில் செய்பவனாதலின் கடவுளுக்கும், அவன்சத்தியாதலின் தேவிக்கும், நித்தியத்துவமுண்மை அறிக. அம்மங்கலநாணைத் தலைமைபற்றிப் பூணரசாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பு. (௨௧)

அரவு லாஞ்சடை யண்ணலைப் பின்னைதான்
பருவ மூன்றினிற் பாடலின் பாறரும்

பொருவில் கொங்கைப் புகழெனப் பொங்கொளி
மருவு மார மணிவடந் தாழ்ந்துற.

(இ - ள்.) அரவுலாம் - பாம்புகளுலாவுகின்ற—சடை - சடிலத்தையுடைய—அண்ணலை - கடவுளை—பிள்ளை - (திருஞானசம்பந்தரென்னும்) பிள்ளை—பருவமூன்றினில் - மூன்றுவயதிலே,—பாட - (தமிழ்வேதம்) பாடும்படிக்கு—இன்பால் - மதுரமாகியஞானப்பாலை—தரும் - கொடுத்தருளிய—பொருவில்கொங்கை - ஒப்பில்லாத முலைகளினது—புகழெனை - கீர்த்திபோல—பொங்கொளிமருவும் - மிக்கவொளிபொருந்திய—ஆரமணிவடம் - முத்துமணிகளின்வடமானது—தாழ்ந்துற - (அவற்றின்மீது) தொங்காநிற்கவும். எ - று. தான் - அசை. ஆரமணி, இருபெயரொட்டு. சீகாழியிலே அப்பிள்ளை உமையவளாலே தரப்பட்டபாலுண்டவளவிலே, தோடுடையசெவியனெனப் பாடத்தொடங்கலால் இவ்வாறுகூறினர். இது அபூர்வமாதலின் புகழுக்கு ஏதுவாயிற்று. கொங்கைகளின் மேலுள்ள முத்துவடத்தை வெண்மைமுதலிய குணம்பற்றி, அவற்றை ஆதாரங்களாகவுடைய புகழாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௨௨)

பறந்தி டாமணி வண்டு படுமலர்
சிறந்த நீல மலரொடு சீர்பெற
மறந்தி டாது மறைமுடி யின்பொரு
ளறைந்து பைங்கிளி முன்கை யமர்ந்திட.

(இ - ள்.) பறந்திடா - பறவாத—மணிவண்டு - ரத்ந[illegible]கரிய வண்டுகள்—படு - ஒலிக்கின்ற—மலர் - தாமரைமலர்—சிறந்த—நீலமலரொடு - நீலோற்பலமலரோடுகூடி—சீர்பெற - அழகுபெறாநிற்கவும்—பைங்கிளி - பச்சைக்கிளியானது—மறைமுடியின்பொருள் - வேதாந்தப்பொருளை—மறந்திடாது - மறவாமல்—அறைந்து - சொல்லிக்கொண்டு—முன்கை - முன்னங்கையில்—அமர்ந்திட - தங்காநிற்கவும். எ - று. ம[illegible]லைமைபற்றித் தாமரைமலருக்கு ஆக்கப்பட்டது. அம்மலருக்கும் உமையவள்கைக்கும் பேதமுளதாக அபேதத்தை அத்தியவசயித்தலால் ஒற்றுமை யுயர்வுநவிற்சியணி. இதற்கு மணிவண்டென்னுஞ் சிலேடைரூபகம் அங்கம். வேதாந்தப்பொருள் மகாவாக்கியார்த்தம். (௨௩)

தோலு டைப்பரன் றொன்மனை யாட்டிதன்
பால டுத்ததெவ் வாறெனும் பட்டரை

மேலு டுத்து விளங்கவொண் மேகலை
நூலி டைக்குறு நோய்புரி யாதுற.

(இ - ள்.) தோலுடைப்பரன் - தோலாகிய உடையையுடைய கடவுளது—தொன்மனையாட்டிதன்பால் - பழமையாகியமனைவியிடத்து—அடுத்தது - (இது) வந்தது—எவ்வாறெனும் - எந்தவழியாலென்று வியக்கத்தக்க—பட்டு - பட்டாடையானது—அரைமேல்—உடுத்து - உடுக்கப்பட்டு—விளங்க - விளங்காநிற்கவும்—ஒண்மேகலை - ஒள்ளிய மேகலாபரணமானது—நூலிடைக்கு - நூல்போற்சிறிய இடைக்கு—உறு - (கூந்தல் முலைகளின் பாரத்தினாலே) வருகின்ற—நோய் - நோயை—புரியாது - செய்யாதுநிற்கவும். எ - று. உடுத்தென்றது; செயப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்தது. அடுத்ததெவ்வாறெனும் பட்டெனவே, விலைமதிக்கப்படாச்சிறப்பிற்றென்றதாயிற்று. தகுதியில்லாத தோலுடைப்பரன் மனைவிக்கும் அப்பட்டாடைக்கும் சேர்க்கைசொல்லலால் தகாமையணி. "தகாமைமுரணுருக் காரியத்தோற்றமுந் தகாதனைவகையும்." என்பது இலக்கணமாதலின். உறுதிசெய்தலால் நோய்புரியாதுறவென்றார். (௨௪)

புத்த விச்சம் படினும் பொறுமையை
யெய்த்து மற்றை யிருமணத் தம்மியி
லத்தன் வைத்த வடிக்கம லங்களின்
முத்த ரிச்செஞ் சிலம்பு முழங்குற.

(இ - ள்.) புத்தனிச்சம்படினும் - புதிய அனிச்சமலர் படினும்—பொறுமையை - பொறுக்கமாட்டாமையை—எய்த்தும் - அறிந்திருந்தும்—அன்றையிருமணத்து - அக்காலிலே நிகழ்ந்தபெரிய விவாககாலத்திலே—அம்மியில் - அம்மிக்கல்லின்மீது—அத்தன் - கடவுளால்—வைத்த - வைக்கப்பட்ட—அடிக்கமலங்களில் - பாதாரவிந்தங்களிலே—முத்து [illegible] கலை—அரி - மணிகற்களாகவுடைய—செஞ்சிலம்பு - செம்பொற்சிலம்புகள்—முழங்குற - ஒலிசெய்யாநிற்கவும். எ - று. அனிச்சம் - ஆகுபெயர். அம்மலர் மோப்பக்குழைவதாயினும், அவ்வடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போறலால் பொறுமைசொல்லப்பட்டது. அம்மியில்வைத்தல் [illegible] வேண்டி அதன்மென்மையை அறிந்தபின்னிகழ்ந்ததாதலின் எய்த்துமென்றார். அடியின்மென்மையுணர்ச்சியாமை [illegible]ளதாகவும் அதனை அம்மியில்வைத்தலாகிய காரியம்பிறந்ததைச் சொல்லுதலால், பிறிதா

ராய்ச்சியெனி. விவாககற்பவிதி அங்கனஞ்செய்தற்கு ஏதுவாயிற்று. சேரத்தகாத அடிக்கும் அம்மிக்கல்லுக்குஞ் சேர்க்கை சொல்லப்படுதலால் தகாமையணியுந் தோன்றுகிறது. (௨௫)

இதுமுதல் - ௨௨ - பாட்டுகளில் - மகாசபை கூடுதற்சிறப்பு.

இருந்த வாரரு ளெம்பெரு மாட்டிபாற்
குரும்பை நாணுமென் கொங்கைப் பொறையினல்
வருந்து நூற்பக வன்ன மருங்குலா
ரரம்பை மாத ரளப்பில ரெய்தினர்.

(இ - ள்.) இருந்த - (இப்படிப்பட்டசிறப்புட) னிருந்த—ஆரருள் - நிறைந்த அருளையுடைய—எம்பெருமாட்டிபால் - உமாதேவியிடத்து—குரும்பை - தென்னங்குரும்பைகள்— நாணுமென் - (இவற்றைக்காணின்) நாணுமெனப்படுகின்ற— கொங்கைப்பொறையினல் - முலைகளின்பாரத்தினலே—வருந்தும் - வருந்துகின்ற—நூற்பகவன்ன - நூற்பிளவுபோற்சிறிய—மருங்குலார் - இடையையுடையவராகிய—அரம்பைமாதர் - தெய்வமகளிர்—அளப்பிலர் - எண்ணிக்கையில்லாதவர்களாய்—எய்தினர் - அடைந்தார்கள். எ - று. (௨௬)

வேறு.

முல்லை யந்தொடை யருந்ததி முதலெழு முனிவ
ரில்லறம்புரி துணைவிய ராமெழு வரும்போய்
வல்லரும்பெனக் குவிமுலைப் பனிமலை மகளைச்
சொன்மலருந்துதி செய்துவாழ்த் தெடுத்தனர் தொழுது.

(இ - ள்., எழுமுனிவர் - வசிட்டரை முதலாகவுடைய எழுமுனிவர்களும்—இல்லறம்புரி - மனையறத்தைச்செய்தற்கு—துணைவியராம் - துணையாதலை யுடையவராகிய—முல்லையந்தொடை - முல்லைப்பூமாலையையுடைய—அருந்ததிமுதல் எழுவரும்போய்—வல்லரும்பென - சூதாடுகருவியோதாமரையரும்போ வென—குவி - குவிந்த—முலை - முலைகளையுடைய—பனிமலைமகளை - பார்வதியை—தொழுது - இறைஞ்சி—சொல்லருந்துதி - சொல்லுதற்கரிய தோத்திரங்களைச்செய்து—வாழ்த்தெடுத்தனர் - மங்கலவாழ்த்துப்பாடினார்கள். எ - று. முல்லைமாலை கற்புடையார்க்கு உரித்தாதலின், அருந்ததிமுதலியோர்க்குச் சொல்லப்பட்டது. வல்லரும்பென்றவிடத்தே ஐயவோகாரங்கள் தொக்குநின்றன. (௨௭)

அன்ன மொன்றறி யாமுடிக் கங்கையை யறிந்து
துன்ன வந்தல மருமெகி னங்களின் றொகுதி
யென்ன வம்புயத் தொருசத கோடியிந் திரைகண்
முன்ன டைந்துவெண் கவரிக ளிரட்டினர் முறையால்.

(இ - ள்.) அம்புயத்து - தாமரைமலர்களிலிருக்கின்ற—ஒருசதகோடி - அறுகோடியென்னுந் தொகையையுடைய—இந்திரைகள் - திருமகளிர்—அன்னமொன்று - ஓரன்னப்பறவையால்—அறியா - தேடிக்காணப்படாத—முடி - (கடவுள்) முடியிதுன்ன—கங்கையைஅறிந்து—துன்ன - (அதனை) நெருங்கும்படி வந்து—அலமரும் - சுழல்கின்ற—எகினங்களின் றொகுதியென்ன - அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம்போல—முன்னடைந்து—வெண்கவரிகள் - வெண்சாமரங்களை—முறையால் - முறைமையோடு கூடி—இரட்டினர் - இருபுறத்தும் வீசினார்கள். எ - று. அன்னமொன்றென்றது ; காரணப்பெருளுற்று அன்னவடிவங்கொண்டு சென்று அந்திருமுடியைக்காணுதுமீண்ட பிரமனை. வெண்மை சுழலல் முதலிய வியற்கைகளாற் இரட்டப்பட்ட சாமரங்களை அவ்வன்னக் கூட்டமாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. சதகோடியென்னுந் தொகைச்சொல் மிக்க பன்மையைக்காட்ட வந்தது. பின் வருந்தொகைச்சொற்களும் இப்படியே அண்டத்தோறுமிருந்துவருதலால் பலராதல்அறிக. (௨௮)

அரவு கௌவிய கதிரெனப் பட்டசாந் தாற்றி
பரவை யல்குல்வெண் முத்தவா ணகைக்கொலை பயில்விற்
புருவ மென்மலர்க் குழற்சசி கோடிகள் புகன்று
மருவி யம்பிகை மருங்குநின் றசைத்தனர் மன்னோ.

(இ - ள்.) பரவையல்குல் - பரப்பாகியஅல்குலையும்—வெண்முத்தவாணகை - வெள்ளியமுத்தம்போல் ஒளிபொருந்தியபற்களையும்—கொலைபயில்விற்புருவம் - கொலைத்தொழிலிற் பழகிய வில்லும்போலுள்ள புருவங்களையும் —மென்மலர்க்குழல் - மெல்லியமலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூந்தலையும் உடைய—சசிகோடிகள் - கோடியிந்திராணிகள்—புகன்று - சென்று—மருவி - பொருந்தி—அம்பிகைமருங்குநின்று - உமாதேவிபக்கத்தினின்று—அரவுகௌவிய - பாம்பினாலே கௌவப்பட்ட கதிரெனப்பட்ட - சூரியனென்று (கண்டோரால்) சொல்லப்பட்ட—சாந்தாற்றி - சிற்றாலவட்டங்களை—அசைத்தனர். எ - று, மன் - ஓ அசைகள். பதுமராகத்தாற்செய்யப்பட்டவற்றிற்குச்சூரியனையும், முத்துக்களாற்செ

யப்பட்டவற்றிற்குச்சக்கிரியும், கொள்ளவேண்டுதலாலே கதிரெனப்பொருதப்படக்கூறினர். கண்டோர் அச்சிற்றலவட்டங்களை அக்கதிர்களென்றுமயங்கலால், மயக்கவணி. "மயக்கங்கவிஞர்சம் மதவொப்புமையினுள் மறைப்புவத்திடைப் புலங்கொளிதகர்வாகும்." (௨௯)

ஏடுத்து வீணைக ளுளர்கரம் பிதுமிட றிதுவென்
றடுத்த கேள்வராம் பிரமரு மறிவரி தாகப்
படுத்த பாம்பணி பரன்புடை மாதுசிர் பாட்டிற்
றொடுத்து வாளிய கலைமடந் தையர்பலர் துதித்தார்.

(இ-ள்.) பலர் - பலராகிய—வாலியகலைமடந்தையர் - வெள்ளிறமுடைய சரஸ்வதிகள்—வீணைகளெடுத்து—உளர்கரம்பிது - தெறிக்கப்பட்ட தந்திரியிசையொலியிது—மிடறிது - கண்டத்திசையொலி இது—என்று—அடுத்த -(அவரோடு) நெடுங்காலமாகப்பழகிய—கேள்வராம் - கணவர்களாகிய—பிரமரும் - நான்முகர்களும்—அறிவரிதாக - அறிதல் கூடாதபடி—படுத்தபாம்பணி - படத்தையுடைய பாம்புகளை அணிந்த—பரன்புடை - கடவுளருகிலிருக்கின்ற—மாதுசிர் - உமாதேவியின்புகழை—பாட்டில் - தொடுத்து - பிரயோகித்து—துதித்தார். எ - று. நரம்பு - மிடறு - ஆகுபெயர்கள். ஒப்புமையினாலே கண்டத்தொலி நரம்பொலிகளுக்கு விசேஷந் தோன்றாமையால் பொதுமையணி. "பொதுமைபெறப்புனையாற் சிறப்பொளிப்பதாம்." என்பது இலக்கணமாதலின். (௩௦)

செப்ப மைந்தநன் னுமையிசை தானமென் சிறுதாட்
டுப்ப மைந்தவொண் கதிதழீஇச் சுவைய பல்காய
முப்ப மைந்தவின் கறியென நடித்தன ருழையோ
டொப்ப மைந்தகண் ணுருத்திர கணிகைய ருவந்து.

(இ-ள்.) உழையோடு - மான்கன்றுகளோடு—ஒப்பு - ஒப்புமை—அமைந்த - நிறைந்த—கண் - கண்களையுடைய—உருத்திரகணிகையர்—உவந்து - மகிழ்ந்து—சுவைய - வேறுவேறு ருசியினவாகிய—பல்காயம் - பலவகைப்பட்ட காயங்களும்—உப்பு - உப்பும்—அமைந்த - அளவொத்த—இன்கறியென - இனியகறி அவற்றைப்போல—செப்பமைந்த - செவ்வமைந்த—நன்னுமை - மத்தளவொலியையும்—இசை - இராகவொலியையும்—தானம் - தானவொலியையும்—மென்சிறுதாள் - மெல்லிய சிறிய அடிகளது—துப்பமைந்த - நன்மைபொருந்திய—ஒண்கதி - அழகி

யமிழ்ப்பையும்—தழீஇ - தழுவி—நடித்தனர் - ஆடினர். எ - று. நன்னுமை, தானம், உழை, ஆகுபெயர்கள். பலவகைப்பட்டகாயங்களும் ; [illegible] (௩௧)

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] (௩௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] உருத்திர குமாரர்கள்.

(இ-ள்.) உருத்திரகுமாரர்கள் - உருத்திரருடைய புதல்வர்கள்—[illegible] (௩௩)

[illegible]
[illegible]

பொங்கு வேலைவந் தெனவரிக் கணங்களற் புதத்த
வெங்க ணாயகன் பேரவை யிடத்துவந் திறுத்த.

(இ - ள்.) அரிக்கணங்கள் - நாரணருடையகூட்டங்கள்—சங்கமொன்றுடனொன்று—தாக்குற - தாக்காநிற்கவும்—ஒலிதழைக்கும் - ஒலிபெருகுகின்ற—துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய—நேமியும் - சக்கரங்களும்—அன்னவாயுற - அப்படியேதாக்குகின்றவையாயுறாநிற்கவும்—அலைசுருட்டும் - அலைகளைச்சுருட்டுகின்ற—பொங்குவேலைவந்தென - பொங்கியகருங்கடலானது வந்தாற்போல—அற்புதத்த - ஆச்சரியகரங்களாகி—எங்கணாயகன் - எமதுகடவுளது—பேரவையிடத்து - மகாசபையிடத்து—வந்து—இறுத்த - சேர்ந்தன. எ - று. (௧௪)

முகங்க ளைந்திலு நான்மறை விதிமுறை முழங்க
வுகந்து கையிரு நான்குநான் குச்சியிற் குவியச்
சகந்த ருஞ்செயற் பிரமர்க ளளப்பிலர் மைதயல்
பகுந்த மேனிய னவையிடைப் புகுந்தனர் பரவி.

(இ - ள்.) அளப்பிலர் - எண்ணிலராகிய—சகந்தருஞ்செயல் - உலகத்தைப்படைக்குந்தொழிலையுடைய—பிரமர்கள்—முகங்களைந்திலும் - ஐந்துமுகங்களிலும்—நான்மறை - நாலுவேதங்களும்—விதிமுறை - விதியொழுங்கின்படி—முழங்க - ஒலியாநிற்கவும்—நான்குச்சியில் - நாலுதலைகளிலும்—உகந்து - உயர்ந்து—கையிருநான்கும் - எட்டுக்கைகளும்—குவிய - கூம்பாநிற்கவும்—தையல்பகுந்தமேனியன் - உமையினாலே பங்கிட்டுக்கொளப்பட்ட மேனியுடையகடவுளது—அவையிடை - சபையில்—பரவி—புகுந்தனர். எ - று. (௧௫)

அயனு மாயனு மெனினுயர்ந் தவரொன்ப தன்றிக்
கயிலை நாயக னமர்திரு வோலக்கங் காண்பா
னயன மாயிர மிலாமையி னதிகனென் றுன்னு
வயிர வான்படை யிந்திர ரெண்ணிலர் வந்தார்.

(இ - ள்.) எண்ணிலர் - எண்ணிலராகிய—வயிரவான்படை - வச்சிரமாகிய உயர்வுபொருந்தியஆயுதத்தையுடைய—இந்திரர்—அயனும் - பிரமனும்—மாயனும் - நாரணனும்—எனினுயர்ந்தவரென்பதன்றி - என்னைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவரொன்றுசொல்வது மாத்திரமன்றி—(உயர்ந்தவரல்லர்)—கயிலைநாயகன் - கடவுள்—அமர் - தங்கிய—திருவோலக்கம் -

அரசிருப்பை—காண்பான் - காணுதற்கு—நயனமாயிரம் - ஆயிரங்கண்களை—இலாமையின் - (என்போ) லுடையரல்லாமையால்—அதிகன் - (அவரைக்காட்டினும்) உயர்ந்தவன்—ஈனென்று - ஈனென்றுதனித்தனி நினைந்துக்கொண்டு—வந்தார். எ - று. உயர்ந்தவரல்லரென்றது, சொல்லெச்சம். அதிகனென்றதை காண்பானயனமாயிரமிலாமையி னென்றவைக்கப்பொருளினாலே சாதித்தலால் செய்யுட்குறியணி. ()

உரகர் சித்தர்கள் வித்தியா தரர்சுர ருயர்கிம்
புருடர் மெய்க்கதிர் முதலிய கோடிசை புரப்போர்
நிருதர் மற்றுளார் விழிபிதுங் கிடவுட னெருங்க
வரத னத்திரு வோலக்கங் காணிய வந்தார்.

(இ - ள்.) உரகர் - நாகர்—சித்தர்கள்—வித்தியாதரர்—சுரர் - தேவர்—உயர்கிம்புருடர் - உயர்வுபொருந்திய கிம்புருடர்—மெய்க்கதிர்முதலிய கோடிசைபுரப்போர் - வடிவத்தையுடைய சூரியன்முதலிய கிரகங்கள்—திசைபுரப்போர் - திக்குப்பாலகர்—நிருதர் - அரக்கர்—மற்றுளார் - மற்றுமுள்ளவர்களும்—விழிபிதுங்கிட—உடனெருங்க - உடம்புகள்சுருங்க—வரதன் - அத்திருவோலக்கம் - அத்திருச்சபையை—காணிய - தெரிசித்தற்கு—வந்தார். எ - று. மற்றுளாரென்றதனால், இயக்கர்முதலியோரையுங்கொள்க. (௧௭)

அழிவு மாக்கமு முரையினுற் செயும்வலி யடைந்தார்
மொழியும் யாக்கையு மனமுநல் லறங்களின் முயன்று
கழியு மாறுமுக் காலமு முணர்தலை கழன்றூர்
பழியி லாவிட் டாதிமா முனிவரர் பரந்தார்.

(இ - ள்.) அழிவும் - கேடும்—ஆக்கமும் - பெருக்கமும்—உரையினால் - வாய்ச்சொல்லினாலே—செயும் - (பிறர்க்கு) உண்டாக்காநின்ற—வலியடைந்தார் - வலிமையை அடைந்தவரும்—மொழியும் - வாக்கும்—யாக்கையும் - காயமும்—மனமும்—நல்லறங்களில்—முயன்று - முயலுதலாலே—கழியுமாறு - ஒழியும்படி—முக்காலமும் - செலவுநிகழ்வெதிர்வென்கின்றமூன்றுகாலங்களும்—உணர் - உணர்வரும்—தலைகழன்றூர் - பாசபந்தங்களினவரும் ஆகிய—பழியிலா - நிந்தையில்லாத—வசிட்டாதிமாமுனிவரர் - வசிட்டர்முதலாகவுடைய முனிவர்கள்—பரந்தார் - பரவினார்கள். எ - று. வாக்குமுதலியமூன்றும் நல்லறங்களின் முயலலாவன ; கடவுளைத் துதித்தல் தியானித்தல் அருச்சித்தல் முதலியவை. (௧௮)

குழவி பால்குடிப் பதுகடல் குடிப்பது குழவி
பழகு மாறுணன் மண்ணெடுத் துண்பது படைப்பு
முழுது மோர்தளர் நடைமகச் செயலெனு முரண்கொள்
வழுவி லாவருட் கணங்களெண் ணிகந்தன வந்த.

(இ - ள்.) (இப்பூதங்களுடைய)—குழவி - குழந்தையினது—பால்குடிப்பது - முலைப்பால் குடித்தல்—கடல்குடிப்பது - கடலைக்குடித்தல்போல்வதாகும்—குழவி - குழந்தையினது - பழகுமாறுணல் - கற்கும்படி சோறுண்ணுதல்—மண்ணெடுத்துண்பது - பூமியையெடுத்து விழுங்குதல்போல்வதாகும்—ஓர்தளர்நடைமக - ஒருதத்தடிநடையையுடைய பிள்ளையினது—செயல் - விளையாட்டுத்தொழில்—படைப்புமுழுதும்-படைப்பனைத்தும் போல்வதாகும்—எனும் - எனப்புகழப்படுகின்ற—முரண்கொள் - வல்லமையைக்கொண்ட—வழுவிலாவருள் - தவறுதலில்லாதகருணையையுடைய—கணங்கள்-பூதக்கூட்டங்கள்—எண்ணிகந்தன - எண்ணிக்கையில்லாதனவாகி—வந்த - வந்தன. எ - று. சிறியபூதங்களின் புகழ்ச்சியாலே பெரியபூதங்களின் புகழ்ச்சிதோன்றுதலால், வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (௬௧)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய் வாய்க்கிலை தீர்வு
விரிக்கி னென்றுமுன் சிறுவிதி தலையற வெட்டி
யெரிக்கு நல்கிநிந் தனைசெயா மறிமுக மிணைத்துத்
தருக்கி நின்றவவ் வீரன்வந் தொருபுடை சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) செருக்கொடும் - செருக்கினால்—சிவநிந்தைசெய்வாய்க்கு - கடவுளை நிந்தித்தவர்க்கு—விரிக்கின் - (வேதாகமங்களை) விரித்துப்பார்க்கில்—தீர்வு - பிராயச்சித்தம்—இலையென்று—முன்—சிறுவிதிதலை - (சிவநிந்தைசெய்த) தக்கனுடைய தலையை—அறவெட்டி—எரிக்குநல்கி - நெருப்புக்குக்கொடுத்து—நிந்தனைசெயாமறிமுகம் - நிந்தைசெய்யாத ஆட்டுமுகத்தை—இணைத்து - பொருத்தி—தருக்கிநின்ற - களித்துநின்ற—அவ்வீரன் - அந்தவீரபத்திரன்—வந்து—ஒருபுடை - ஒருபக்கத்தை—சார்ந்தான். எ - று. வேதத்திலே நாரணன் யாகவடிவினனென்றும், கடவுள் யாகத் தலைவனென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்க நாரணனை அதற்குத்தலைவனாக வைத்துக் கடவுளை நிந்தித்தலால், தக்கனுக்கு அத்தண்டனை செயலாயிற்றென்க. ([illegible])

காதி யாயிர மால்களைப் பிழிந்துமான் கனிபோற்
கோது வீசினுங் கடல்கவிழ்த் தனையசெங் குருதி
பாதி யாயினு நிரம்புறாக் கபாலபா ணியனுய்
மாது பாதிய னவையிடைப் புகுந்தனன் வடுகன்.

(இ - ள்.) ஆயிரமால்களை - சகஸ்ரநாராயணரை—காதி - கொன்று—மாங்கனிபோற்பிழிந்து—கோதுவீசினும் - கோதுதனையெறிந்தாலும்—கடல்கவிழ்த்தனைய - கடலைக்கவிழ்த்தால் அதுபோற்பெருகுவதாகிய—செங்குருதி - செய்ய உதிரத்தினாலே—பாதியாயினும் - பாதியளவாயினும்—நிரம்புறா - நிறைதலில்லாத—கபாலபாணியனும் - பிரமகபாலத்தைக்கையிலேயுடையவனும்—மாதுபாதியன் - உமையொருபாகனது—அவையிடை - சபையின் கண்ணே—வடுகன் - வைரவன்—புகுந்தனன். எ - று. சுப்ரவைத்துக்குச் சொல்லப்பட்டவிசேடணப் பொருளால் அக்கபாலத்தின் பெருமைதொனிக்கின்றது. (௬௪)

வீர மாதருக் கில்லையென் றுரைப்படுதன் வினையின்
வீர மாதென வதிவதி ரோவென விளம்பி
வீர யோகினி யென்னமோ டமர்பொர விரும்பும்
வீர காளியும் புகுந்தன ளவையிடை விரைந்து.

(இ - ள்.) அமர்பொர விரும்பும் - போர்செய்தற்கு விரும்புகின்ற—வீரகாளியும்—மாதருக்கு - பெண்களுக்கு—வீரமில்லையென்று—உரைப்படுதன் - சொல்லுதற்குக்காரணமாயது—வீரமாதென - வீரத்தன்மையுடைய மாதென்று—வதிவதிரோவென - தன்னுடைவதிவதிரோவென்று—விளம்பி - சொல்லிக்கொண்டு—வீரயோகினியென்னமோடு - வீரத்துவம்பொருந்திய யோகமகளிர்கூட்டத்தோடு கூடி—அவையிடை - சபையினிடத்து—விரைந்து—புகுந்தனள். எ - று. யாவராலும் வெல்லப்படாத தாருகன் முதலியோரை வெல்லலால் இவ்வாறு கூறினரென்க. (௬௫)

[illegible]ன வேயர்வயி ராகநல் லொழுக்க
[illegible]ரவெனுந் தொண்டரன் முகத்தினை முறுவ
[illegible] வுடையன் கடரவ னிருளாய்
போன்[illegible]த் தொலைத்திடு பிருங்கியென் புனிதன்

(இ - ள்.) [illegible] - [illegible]வன்—இருளைப்போன்று—மாயையை—தொலைத்திடு - நீக்குதல்செய்த—பிருங்கியென்புனிதன் - பிருங்கியெ

னப்படுகின்றமுனிவன்—என்று - (நல்வழியிலே) ஊன்றப்பட்ட—ஞானமோடு—உயர்வயிராகம் - உயர்வாகிய வைராக்கியத்தையும்—நல்லொழுக்கம் - பரிசுத்தமான ஆசாரத்தையும்—மூன்றுகாலெனக்கொண்டு - தனது மூன்றுகால்கள்போலக்கொண்டு—அரன்முகத்து - கடவுளதுமுகத்திலே—இளமுறுவல் - புன்னகையானது—தோன்றுமாறு - உண்டாகும் வண்ணம்—நின்று—ஆடினன். எ - று. வீட்டுநெறிசெல்லுதற்கு ஞானமுதலியன சாதனங்களாதலின் காலெனக்கொண்டென்றார். ஒப்பணி. (௩௩)

படிகொண் மாமுடிக் கங்கணத் திறைபதம் படுமொண்
முடிகள் யாவையும் படுகழ னந்தியெம் முதல்வ
னடிக ளேந்துகை யுறவடித் தொதுக்கியவ் வவையைக்
கடிகொண் மாலையம் பிரம்பொடு திரிந்தனன் களித்து.

(இ - ள்.) படிகொள் - பூமியைக்கொண்ட—மாமுடி - பெரியதலையையுடைய—கங்கணத்து - சேஷகங்கணத்தையுடைய—இறை - கடவுளது—பதம்படு - திருவடிகளிலே படுகின்ற—ஒண்முடிகள்யாவையும் - ஒளிபொருந்திய கிரீடங்களெல்லாம்—படு - படப்பெறுகின்ற—கழல் - திருவடிகளையுடைய—நந்தியெம்முதல்வன் - நந்தியாகியஎம்முடையதலைவனானவன்—ஏந்து - தாங்குகின்ற—கை - கைகளிலே—அடிகள்—உறப்பட—அடித்து—அவ்வவையை - அச்சபையிலுள்ளாரை—ஒதுக்கி - (இருமருங்கிலும்) விலக்கி—கடிகொள் - மணங்கொண்ட—மாலையம்பிரம்பொடு - பூமாலையையுடைய பிரப்பங்கோலொடு—களித்துத் திரிந்தனன். எ - று. (௩௪)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பெரியவாய் முழவந்
துய்ய மாமதி யனையவெண் சுரிமுக சங்க
மைய வாணனும் பாணகம் பப்பெய ரவனுங்
கையும வாயுமொத் ததிர்த்தனர் செவிகரங் கவிழ்ப்ப.

(இ - ள்.) ஐயவாணனும் - அழகியவாணாசுரனும்—பாணகம்பப்பெயரவனும் - பாணகம்பனெனப்படுகின்ற பெயரையுடையவனும்—பெய்யு மாமழைமுகிலென - பெய்கின்ற பெருமழையையுடையமேகம்போல—பெரியவாய் - பெருங்குரலையுடைய—முழவம் - முழவவாத்தியங்களையும்—துய்யமாமதியனைய - களங்கமில்லாதநிறைமதிபோலுள்ள—வெள்ளிய—சுரிமுகசங்கம் - சுழிந்தமுகத்தையுடையசங்குகளையும்—செவிகரங்கவிழ்ப்ப - (யாவரும்) கைகளாலே காதுகளை மூடிக்கொள்ளாநிற்க—கையும் வாயுமொத்து - கைகளாலும் வாய்களாலுமொத்து—அதிர்த்தனர் - முழக்கினார்கள். எ - று. வாய் ஆகுபெயர். வாணாசுரனுக்கு, ஆயிரங்கைகள். பாணகம்பனுக்கு ஆயிரம்வாய்கள். முன் வாணனும் பாணகம்பனும் சொல்லப்பட்டமுறையே பின்முழவமும் சங்கமும் அதன்பின் கையும் வாயும் சொல்லப்படுதலால், நிரனிறையணி. (௩௫)

குதிப்ப ரோர்சிலர் பாடுவ ரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்ப ரோர்சிலர் கைகளாற் றோளினை கொட்டி
யதிர்ப்ப ரோர்சிலர் நெக்குநெக் குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்ப ரோர்சில ராயின ரவையிடை மிடைந்தோர்.

(இ - ள்.) அவையிடைமிடைந்தோர் - சபையிடத்துநெருங்கியோர்களில்—சிலர் குதிப்பர்—சிலர்பாடுவர்—சிலர்துள்ளிக்குதிப்பர்—சிலர்கைகளாற்றோளினைகொட்டி அதிர்ப்பர்—சிலர்நெஞ்சகநெக்குநெக்குருகி—மெய்விதிர்ப்பர்—ஆயினர். எ - று. (௩௬)

படைக்க லங்களி னொளியிமை யவரொளி பரித்த
தொடைக்க லங்களி னொளியரம் பையர்பணைத் தோளி
னிடைக்க லங்களி னொளியெலா மிருளிறை மிடற்றி
னடைக்க லம்புக நிறைந்தன பரந்தபே ரவையில்.

(இ - ள்.) பரந்தபேரவையில் - விரிந்தபெரியசபையின்கண்ணே—படைக்கலங்களின் - (நானாவித) ஆயுதங்களினது—ஒளி - காந்தியும்—இமையவர் - தேவர்களது—ஒளி - சரீரகாந்தியும்—பரித்ததொடைக்கலங்களின் - தரிக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலைகளது—ஒளி - காந்தியும்—அரம்பையர் - தேவமகளிரது—பணைத்தோளினிடை - பெரியபொருந்தோள்களிடத்துள்ள—கலங்களின் - ஆபரணங்களினது—ஒளி - காந்தியும் ஆகிய—எலாம் - இவையெல்லாம்—இருள்—இறைமிடற்றில் - கடவுளதுகண்டத்தின்கண்ணே—அடைக்கலம்புக—நிறைந்தன. எ - று. அடைக்கலம்புகல்; பகைவரை அஞ்சியோர் காக்கவல்லோரை அடைந்து அவருடைமையாய்நிற்றல். கண்டத்தின்மாத்திரம் கருமைநிறைதலைப்படுதலால், இவ்வாறுகூறினர். (௩௭)

இதுமுதல் - கக - பாட்டுகளில் கடவுளுக்குந்தேவிக்கும் வாக்குவாதம்.

இன்னண மவையிடை யிருந்த வெம்பிரான்
றன்னெறி வினவுமோர் தகைமை யுண்டுபு
கன்னலு மமுதமுங் கைப்ப வெம்முடை
யன்னை தன் வாய்திறந் தறைதன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இப்படிப்பட்டசிறப்புடன் — அவையிடையிருந்த - சபைநடுவேயிருந்த — எம்பிரான்றன்னெறி - கடவுளை — வினவுமோர்தகைமை - வினவப்படுவதொருகாரியத்தை — உண்டுபு - நினைத்து — கன்னலும் - சர்க்கரையும் — அமுதமும் - அமிர்தமும் — கைப்ப - கைப்பனவாக — எம்முடையன்னை - எமதுதாயானவள் — தன்வாய்திறந்து — அறைதன்மேயினாள் - சொல்லலுற்றாள். எ - று. சர்க்கரைக்கும் அமிர்தத்திற்கும் கைப்பின்சம்பந்தமில்லாதிருக்க அதைச்சொல்லுதலால், தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. (சஅ)

நிலவின் னவையிடைச் சார்ந்த விப்பெரு
நலனுடை யவரெலா நணுகி வெம்பவந்
தலைவிலா ராகியின் படைவ ரோவலா
லலையில ரேனிது நிகழ்த்துவா யென்றாள்.

(இ - ள்.) தலைவ - முதல்வனே — இன்னவையிடைச்சார்ந்த - இச்சபையிடத்திலிருக்கின்ற — இப்பெருநலனுடையவரெலாம் - இப்பெரியசம்பத்தையுடையவர்யாவரும் — வெம்பவந்து - வெவ்வியபிறவியிடத்து — நணுகி - பொருந்தி — அலைவிலாராகி — இன்படைவரோ - முத்தியைச்சேர்வாரோ — அலால் — அலையிலரோ - பிறவியிலலைவாரோ — இது நிகழ்த்துவாயென்றாள் - இதைச்சொல்லுவாயாகவென்றாள். எ - று. ஓகாரமிரண்டும் ஐயவினாவிலவந்தன. (சக)

சத்தி சதகத்தோரோகம் ஐம்பத்துமூன்றுங்கவிவரையிலும் வினாவியபாவனையைப்பற்றியதென்பதுகருத்து. (சக)

விளங்கிழை நன்றுநின் வினாவென் றெந்தமண்
ணாளநதா னாயன் முதலாய் நேருமின்

புளங்கொளு காமரு பத்தொ டொன்றுறத்
தளர்ந்துள இரியைபாற் சார்விலா ரென்றான்.

(இ - ள்.) எந்தை - எமதுகடவுள் — விளங்கிழை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவளே — நின்வினா - உனதுவினாவானது — நன்றென்று - நன்றாயிருந்ததென்று — [illegible] — நாரணன் — அயன் - பிரமன் — முதலாயினோரும் — [illegible] - உள்ளத்திலே சொன்னப்பட்ட — காமருபத்தொடு - பெயர்வடிவுதனோடு — ஒன்றுற - பொருந்த — தளர்ந்தன - பக்திதன்ன — இரியையால் - [illegible]லே — இன்பு - பேரின்பத்தை — சார்விலாரென்றான் - அடையமாட்டாரென்றான். எ - று.

வேறு.

அனையதேனுமை யுபக் கிரியைக ளியற்றும் வல்ல
வினையுறு சூழ்ச்சி யொன்று நீயெனக் குரைத்தி யென்னப்
பனிமலை தவஞ்செய் தீன்ற பவளவாய் மடந்தை கூற
நனைபவிழ் கொன்றை வேணி நம்பனும் றிதனைச் சொல்[illegible]

(இ - ள்.) அனையதேல் - அப்படிப்பட்டதாயின் — காமருப[illegible] [illegible] வினைத்தும்வெல்ல — வினைவுறுசூழ்ச்சியொன்று - கருதப்பட்ட [illegible] ன்று — நீ — எனக்கு — உரைத்தியென்ன - சொல்லென்று — [illegible] மலைராசனால் — தவஞ்செய்து — ஈன்ற - பெறப்பட்ட — பவளவாய் [illegible] பவளம்போலுள்ளவாயையுடையமாது — கூற - சொல்ல — [illegible] நனைபவிழ் - அரும்பவிழ்ந்த — கொன்றை - கொன்றைமலர் [illegible] ய — வேணி - சடையையுடைய — நம்பன் - கடவுள் — இதனைச்சொல்லுவான். எ - று. மந்த - அகை. (இக)

போகபூ மியினிற் போக தனுவினுற் போருதலாக
லேகமா மின்ப விதை யிம்புவிற் கருமபூமி
யாகமா னதுகொண் டன்றி யாதலா லுடைதெய்தி
யோகமா நெறியி னின்றே யுண்மைசா தித்தல் கொள்வார்.

(இ - ள்.) ஏகமாம் - ஒன்றாயிருக்கின்ற — இன்பவிதை - பேரின்பவிதை — இம்புவில் - சொல்லுங்கால் — கருமபூமி - [illegible] ணே — ஆகமானதுகொண்டன்றி - (மக்க) உடம்பைக்கொண்டல்லாமல் — போகபூமியினில் — போகதனுவினுல் - போகவுடம்பைக்கொ

ன்றி—பொருந்தலாகாது - அடைதல் கூடாது—ஆதலால்—ஞாலத்தெ ய்தி - பூமியிலே பிறந்து—யோகமாநெறியினின்றோர் - யோகமார்க்கத்திலே நின்றவர்—உண்மை - தத்துவஞானத்தை—சாதித்துக்கொள்வர் - நிறைவேற்றிக்கொள்வார். எ - று. (௬௨)

என்றிது கொழுநன் கூற விளங்கொடி யனைய தாயி
னென்றொரு மக்கண் ஞாலத் துவமையின் ஞான சித்தி
நன்றுற வுணர்த்த வல்ல குரவன்யார் நவிறி யென்னக்
குன்றணி மதிய மொப்பக் குனித்தவன் கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) என்று—இது - இந்தவாக்கியத்தை—கொழுநன்கூற - தன்கணவனுகியகடவுள்சொல்ல—இளங்கொடி - இளமைபொருந்திய பூங்கொடிபோல்பவள்—அனையதாயின் - அப்படிப்பட்டதாகுல்—ஞாலத்து - பூமியின்கண்ணே—ஒன்றொருமக்கள் - ஒவ்வொருமனிதர்—உவமையில் - ஒப்பில்லாத—ஞானசித்தி - ஞானநிலைப்பேற்றை—நன்றுற - நன்றாக அடையும்படி—உணர்த்தவல்ல - போதிக்கவல்ல—குரவன் - ஆசாரியன்—யார்—நவிறியென்ன - சொல்லென்றவிளுவ—அணிமதியமொப்ப—(முடியிலே) தரிக்கப்பட்டபிறைபோல்வளைய—குன்றுகுனித்தவன் - மேருமலையை வளைத்தகடவுள்—கூறலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (௬௩)

தொல்லையி லுயர்சுஞ் ஞானி தாய்கிராங் கார னென்போ
னெல்லையி றவங்கள் செய்ய வெமது மெய் வடிவத் தானே
யல்லம நாம மைந்த னுளின னளையான் றன்னை
வில்லுறழ் நுதலாய் காண்ட லிகவுனக் கரிய தென்றான்.

(இ - ள்.) தொல்லையில் - பண்டொருகாலத்திலே—உயர் - உயர்வாகிய—சுஞ்ஞானி—தாய் - பரிசுத்தமாகிய—நிராங்காரன்—என்போர் - என்றுசொல்லப்படுகிறதாய்தந்தைகள்—எல்லையில் - அளவில்லாத—தவங்கள்செய்ய - தவங்களைச்செய்தலினுலே—எமதுமெய்வடிவத்தான் - எம்முடைய தத்துவசொருபத்தினுல்—அல்லமநாம மைந்தனுயினன் - அல்லமனென்னும்பெயரையுடைய புதல்வனாயினன்—அனையான்றன்னை - அப்படிப்பட்ட அல்லமனை—வில்லுறழ்நுதலாய் - விற்போலுள்ள நெற்றியையுடையவளே—காண்டல் - காணுதல்—உனக்கு—மிக—அரியதென்றான். எ - று.

சுஞ்ஞானி ; பொருளைப்பொருளாகக்கொள்ளும்ஞானமுடையவன். நிராங்காரன் ; அகங்காரமாகக்கோடல்தவிர்வோன். எமதுமெய்வடிவனெனவே பொய்வடிவமொன்றுளதாகப்பெற்றும். பெறவே மாயாசத்தி மாயாசத்தியென்றுவித்து ஆகவேமெய்வடிவ மல்லமனெனவும் பொய்வடிவம்மாயையெனவும் குறிப்பிக்கக்கண்டாம். எனதுபொய்வடிவத்துக்கு [illegible] உன்னுற்காண்டற்கியலாமையெனென்பார் "அனையான் றன்னை வில்லுறழ் நுதலாய் காண்டல் மிகவுனக்கரியதென்று" என்றார். [illegible] பற்றிச் [illegible] கோடி [illegible] பொரு [illegible] பொய்புருவிசத்தியாகிய அச்சத்தியைப்புடையெயர்த்தி [illegible] உறப்புகுந்ததென்க. எமதொன்றுமைப் பொருட்டுவைத்த அதுவென்று முருபுறத்தால் மெய்வடிவஞ்சுபஞ்சோதியெனவும் பொய்வடிவங்கற்பனைவடிவமெனவும் பொருள்படுமென்றது. விமலைதியில் - உஎ - ங்கவியிற்பரஞ்சோதிரன் [illegible] னை அல்லமனெனலால் இங்கேயெமதுவடிவத்தானே அல்லமநாம மைந்தனுயினனெனல்பொருந்தும். எமதுமெய்வடிவத்தானே எனச்சொல்லியுரைகோடலும், ஆயினமெனத்தன்மைப்பன்மையாக்கலும் பொருந்தாதோவெனின்? பொருந்துமெனின் மாறுகொளக்கூறலெனற்பாலையும் எமதுமெய்வடிவமும் பொய்வடிவமும் யாமல்ல என் [illegible] என்றகருத்தைபுணராசர்போலும். (௬௪)

என்றலு மிமைய வல்லி யெனக்கரி தென்ப தென்கொ
லுன்றனி யல்ல மன்ற னுண்மையை யறிய வேண்டி
னின்றவர் தமக்கெ லாமு மெளிதெனு கெகிழ்ந்து வாய்ம
லன்றினர் புரமெ ரித்த வணிகைகை யாளன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்றுசொல்லியவளவிலே—இமையவல்லி - உமாதேவியானவள்—எனக்கு - (எல்லாவற்றுக்குங்காரணமாயிருக்கிற) எனக்கு—அரிதென்பது - அரிதென்றுசொல்லுதற்குக்காரணம்—என்—கொல்—உன்றனியல்லமன்றன் - உன்னுடையதனியல்லமனது—உண்மையை—அறியவேண்டின்—நின்றவர்தமக்கெலாமும் - (எனக்கேயன்றி இச்சபையின்கண்ணோ) நின்றோரெல்லாருக்கும்—எளிதெனு - (அதுசெ

ய்வது) எளிதென்று—செயிர்த்து - கலுழ்—உரைப்ப - சொல்லவும்—அ ன்றினர்புரம் - பகைவரதுபுரங்களை—எரித்த—அனிகைபாளன் - அ ழகிய சிரிப்பையுடையவன் —சொல்வான். எ - று. தொல் - எ - அ சைகள்.

வல்லியென்பது-வலமைபாருபெயர். (௬௫)

முனிவுறேல் வறிய வுன்றன் மொழியள வல்லன் மாதே
வினைதபு மன்ப ரன்பால் வேண்டிய வடிவ னுகி
யனையவர் விழியிற் றோன்றி யருளுவ னலம தேவன்
றன்றியல் பியாவ ராலுஞ் சாற்றிடற் கரிய தென்றான்.

(இ - ள்.) மாதே—முனிவுறேல் - கோபஞ்செய்யேல்—வறியவுன்றன் மொழியளவல்லன் - வீணுன உன்சொல்லளவிலேயிருப்பவனல்லன் —வினைதபுமன்பர் - வினைகளையொழித்தநின்றஅன்பரால —அன்பால் —வேண்டிய - வேண்டப்பட்ட —வடிவனுகி —அனையவர்விழியிற்றோன்றி - அவ ர்களுக்குமுன்னேகாணப்பட்டு —அருளுவன் —அலமதேவன்றனியல்பு—யாவராலும் —சாற்றிடற்கு - சொல்லுதற்கு —அரியதென்றான். எ - று. மாது - ஓ - அசைகள். இன்றவர்தமக்கெளாமெளிதென்றவள் முனிவுறேலென்றான்.

மொழியளவாவது; உண்டு இல்லையும் அல்லவெனப்பிரிதிவாதிக்குமெல்லை. அல்லனெனல்; இவற்றிற்குடன்படாமையை. வினைதபுதலாவது; இருவினைக்குடன்படாத நாட்டத்தை. அனையவர்விழியாவது; அவஸ்தாத்திரியநெறித்தாகாநோக்கத்தை. அலமதேவன் றனியல்பாவது; ஞானுஞ்ஞானங்களுக்குந் தட்டாதிலலை. (௬௬)

மெய்ம்மையிம் மாற்ற மாகும் வேறுளார்க் கியான்செய் மாயை
பொய்ம்மலி செயலிற் றப்பிப் போமெனிற் காண்ப லென்று
வம்மலை மகட ருக்கி யறைதலு மின்ற னுற்றல்
மைம்மலி குழலாய் காண்கு மென்றிது வள்ளல் கூறும்.

(இ - ள்.) வேறுளார்க்கு - (அவ்வல்லமனின்) வேருயுள்ளவர்க்கு—யான் செய்மாயை - என்னுலே செய்யப்படுகிறமாயையானது—பொய்ம்மலிசெயலின் - பொய்யாணிறைந்த செயலினின்றும்—தப்பிப்போமெனின் - (அவனிடத்தே) தப்பிப்போமாகில்—இம்மாற்றம் - இச்சொல்—மெய்ம்மையாகும்—காண்பலென்று - காண்பேனென்று—அம்மலைமகள் - அ

வ்வுமாதேவி—தருக்கியறைதலும்-செருக்குற்றுச் சொல்லியவளவில்—நின்றனுற்றல்-உனது வல்லமையை—மைம்மலிகுழலாய்-கருமையால் நிறைந்த கூந்தலையுடையவளே—காண்குமென்று-பார்ப்போமென்று—இது - இச்சொல்லை—வள்ளல் - கடவுள்—கூறும் - சொல்லுவான். எ-று. வேறுளார்; அயனரியரன்முதலாயினோர். இம்மாற்றமென்றது முன்னே உன்றன்மொழியளவல்லனெனப்பட்டமை.

இங்கே மாயையெனல்; ஆன்மதத்துவதாத்துவமும் ஆகாதவையாவதாகவுஞ் செய்யுங்கடவுட்சத்தியினிடத்தை. பொய்ம்மலிசெயலாவது; இவனைமாயசாமர்த்தியத்தால் வெற்றியடைந்த புகழ்ப்பெயர்ச்சியை. அது பொய்க்கோ மெய்க்கோ? மெய்க்கெனின் கடந்துக் குபசாரணமாகியமன்னுக்கு சாக்குகாரைத்தும் அபாயமெய்தவேண்டும் எய்தற்கியையாமையாக் கடமென்று முபாதேயமெய்தற் பாலதாகும் ஆதலின் பொய்ம்மலி செயலேயெனல் பொருந்தும். (௬௭)

இன்னணங் குனி யம்பி யினிவறி திருத்தி யாயிற்
பொன்னவிர் கணங்கு பூத்த புணர்முலை மடவாய் தோல்வி
நின்னிடை வருமென் றன்ன னிகழ்த்தலு மிமைய வல்லி
யென்னுரை தவறு தென்று நெடுமொழி யிசைத்துப் பின்னர்.

(இ - ள்.) பொன்னவிர்கணங்கு - பொன்போல்விளங்காநின்றதேமல்—பூத்த - படரப்பெற்ற—புணர்முலை - நெருங்கிய முலைகளையுடைய—மடவாய் - மாதே—இன்னணம்-இவ்வண்ணமாக—குனியம்பி -பிரதிக்ஞைசொல்லி—இனி -இதுமுதலாக—வறிதிருத்தியாயின் - சும்மாவிருப்பையாயின்—தோல்வி - தோற்பு—நின்னிடை - உன்னிடத்து—வருமென்று—அன்னல் - கடவுள்—நிகழ்த்தலும் - சொல்லியவளவிலே—இமையவல்லி - பார்வதிதேவியானவள்—என்னுரை - எனதுசொல்—தவறுதென்று- ஒருபோதும்பழுதுபடாதென்று—நெடுமொழியிசைத்து - தன்மேம்பாட்டினையைச்சொல்லி—பின்னர் - (அதன்) பின்பு. எ - று. இமையவல்லி அன்மொழித்தொகை. (௬௮)

(மாயையைப்பூமிமேல்விடுதல்.)

ஆவிடை யருகு நின்ற தமோகுண வடிவ மாகு
மாயையை விளித்து நீபோய் மண்ணிடை யல்ல மப்பேர்

நாயகன் றனைய றிந்து நணுகுதி யென்று கூறி
ஏவின ளவள்வ ணங்கி யினையதொன் றியம்ப லுற்றாள்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அந்தச்சபையினிடத்திலே—அருகுநின்ற - பக்கத்திநின்ற —தமோகுணவடிவமாகுமாயையை —விளித்து - அழைத்து—மண்ணிடை - பூமியிடத்து —நீபோய் —அல்லமப்பேர் நாயகன்றனை - அல்லமனென்னும் பெயரையுடையநாயகனை—அறிந்து —நணுகுதியென்றுகூறி-(இவ்விடத்துக்கு)வரக்கடவாயென்றுசொல்லி—ஏவினள் - அனுப்பினாள்—அவள்வணங்கி—இனையதொன்று- இப்படிப்பட்டதொன்றை—இயம்பலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. நாயகன்றனை யறிந்தெனலால்; அவனைக் காமவேட்கையில் வசப்படுத்தி அவன் கருத்தையறிந்து வாவென்று குறிப்பித்ததாயிற்று. நணுகுதியென்று முன்னிலைவினை நணுகென்னுமேவற்பொருளில்வந்தது.

யாதோர்புடைபெயர்ச்சிக்குமில்லையாதோன் சத்துவமே சாத்துவிதமுதலியமுக்குணப்புடைபெயர்ச்சிக் கிலையதசத்தியெனத்தானேயமைதலின் இங்கேதமோகுணவடிவமாகுமாயையென்றார். (௫௯)

(மாயைகூறுதல்.)

அல்லமனியல்ப றிந்தங் கணைகுவ னழுவு மாயின்
வல்லிதின் வலித்துப் பற்றி யீர்த்திவண் வருவ லென்று
சொல்லின ளொருத்தி வேலை கவறவுண் டிடுவ லென்று
புல்லிய வெறும்பொன் றாற்றல் புகல்வது போல வன்றே.

(இ - ள்.) அல்லமனியல்பறிந்து-அல்லமனதுதன்மையையறிந்து—அங்கு —அணைகுவன் - கூடுவேன் —அழுவுமாயின் - அகப்படாமற்போவானாகில்—வல்லிதின் வலித்துப்பற்றி - மிகவும் வலிமைசெய்துபற்றி—ஈர்த்து - இழுத்துக்கொண்டு—இவண் - இவ்விடத்துக்கு—வருவலென்று - வருவேனென்று —ஒருத்திசொல்லினள் - ஒருபிரதிஞ்ஞையைச்சொன்னாள் —புல்லியவெறும்பொன்று - ஒருசிறியவெறும்பானது —வேலை - கடலை —கவற - வற்றும்படி —உண்டிடுவலென்று - குடித்துவிடுவேனென்று—ஆற்றல்புகல்வதுபோல - (தன்னிடத்தில்லாத)வல்லமையைச்சொல்லுவதாயின் அதுபோல. எ - று. அன்று - ஏ - அசை. ஆயினென்றது சொல்லெச்சம். அப்படிப்பட்டதோரெறும்பு இல்லாமையால்; இல்பொருளுவமை.

அருமைதோன்ற புல்லிய வெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுபோல வென்றதனால் அவளதுருன் பயனிலுவமை யெனினுமமையும். (௬௦)

(அவள்பூமியடைவு.)

தன்னள வறியான் மாழ்கித் தண்மதி தவழும் வேணி
முன்னவ னவையு ணின்று மொழிந்தவச் சூண்முடிப்பான்
பன்னக முடிப ரித்த பார்மிசைச் செலவை நெஞ்சத்
துன்னின ளெய்தி னாளவ் வொளியிழை மாயை மாதோ.

(இ - ள்.) அவ்வொளியிழைமாயை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடைய அந்தமாயையானவள்—தன்னளவறியாள் - தனதளவையறியாதவளாய் —மாழ்கி - மயங்கி —தண்மதிதவழும்வேணி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன்தவழ்கின்ற சடையையுடைய—முன்னவன்-கடவுளது—அவையுணின்று-சபையிலேநின்று—மொழிந்த - (தன்னாலே) சொல்லப்பட்ட—அச்சூள் - அந்தப்பிரதிஞ்ஞையை—முடிப்பான் - முடித்தற்பொருட்டு—பன்னகமுடிபரித்த - ஆதிசேஷனதுமுடியிலேதாங்கப்பட்ட—பார்மிசை - பூமியின்மேல்—செலவை - செல்லுதலை—நெஞ்சத்து—உள்ளத்தில்—உன்னினள் - நினைத்தவளாய் —எய்தினள் - (அதனை) அடைந்தாள். எ - று, மாது-ஓ-அசைகள்.

தன்னளவறியாது மாழ்கலாவது; தனதறிவு உபாதிசகிதத்ததெனக் காணுதலமயக்கமே. (௬௧)

கைலாசகதி - முற்றிற்று.

ஆக கதி - உக்கு திருவிருத்தங்கள். அ௨.

மூன்றாவது

மாயையினுற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப் பொருந்திய மாயையென்
றோது முற்ற வொருபிடி நுண்ணிடை
மாதவத்தர் மனங்கள் கலங்குறச்
சாத முற்று வளர்ந்தமை சாற்றுவாம்.

(இ - ள்.) மாயையென்றோதுற்ற - மாயையென்று சொல்லப்பட்டி ற—ஒருபிடி நுண்ணிடை-ஒருகைப்பிடியளவாகிய நுண்ணியஇடையையுடையவள்—பூதலத்தை-பூலோகத்தை—பொருந்திய-அடைந்து —மாதவத்தர்மனங்கள் - முனிவர்களுடையநெஞ்சங்கள்—கலங்குற-கலங்கும்படி—சாதமுற்று - பிறந்து—வளர்ந்தமை - வளர்ந்த செய்தியை—சாற்றுவாம் - சொல்லுவாம். எ - று.

நுண்ணிடை அன்மொழித்தொகை. (க)

(இது முதல் நான்குபாட்டுகளில் நாட்டுச்சிறப்பு.)

களங்க வெண்மதி நெஞ்சங் கவற்றுமோர்
துளங்கு சங்குடைத் தோன்றன் மனைத்தணி
வளங்கொள் மண்மகள் மார்பின் மதாணிபோல்
விளங்கு மென்ப விளவலதேயமே.

(இ - ள்.) களங்கவெண்மதி - களங்கத்தையுடைய வெள்ளியசந்திரனது—நெஞ்சம்-மனத்தை—கவற்றும் - கவலச்செய்கின்ற—ஓர் துளங்குசங்குடை - ஒப்பற்றஒளிசெய்கின்ற சங்கத்தையுடைய—தோன்றல் - நாரணனது—மனைத்து - விசாலமனத்திலே —அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட—வளங்கொள் - பலவளங்களையுங்கொண்ட—மண்மகள் - பூமிதேவியினது—மார்பில்- மார்பிலேயுள்ள—மதாணிபோல் - பதக்கம்போல்—விளவலதேயம்—விளங்கும். எ - று. என்ப-ஏ-அசைகள். கவலுதலுக்குந் தன்னைநிகரில்லாமையே காரணமாதலால் கவற்றுமென்றார். விளங்கள

வன ; விலைவன கீர்வளங் குடிவளமுதலியன. பூமிக்குப் பேரழகுசெய்தல் பற்றி விளவலதேசத்தை அப்படிப்பட்டபதக்கமாகக் குறித்தனால் தற்குறிப்பணி. (உ)

வாவி யாவு மதன்பெருந் தூணிசெய்
யாவு மார னெடுக்குஞ் சிலையிடங்
காவெ லாமவன் காகளச் சாலைகள்
பூவை மார்மனை போர்க்கள மென்பவே.

(இ - ள்.) வாவியாவும் - குளங்களெல்லாம்—மதன்பெருந்தூணி - மன்மதனது பெரிய அம்புக்கூடுகளாகும்—செய்யாவும் - வயல்களெல்லாம்—மாரனெடுக்குஞ்சிலையிடம் - அம்மன்மதனுலே எடுக்கப்படுகிற விற்சாலைகளாகும்—காவெலாம் - சோலைகளெல்லாம்—அவன்காகளச்சாலைகள் - அவனது திருச்சின்னச்சாலைகளாகும்—பூவைமார்மனை - மங்கையர்வீடுகளெல்லாம்—போர்க்களம் - (அவனது) போர்க்களங்களாகும். எ - று. என்ப-வே-அசைகள். அவனென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. [குளங்களெல்லாந்தாமரைமலர்ப்பலங்களுக்கும், வயல்களெல்லாம் கரும்புகளுக்கும், சோலைகளெல்லாம் குயில்களுக்கும், மங்கையர் வீடுகளெல்லாம், காமலீலைகளுக்கும், இடங்களாயிருக்கின்றனவென்பவற்றை வேறுவிதங்களாலே உரைவதால் பிறிதினவிற்சியணி. "பிறிதினவிற்சியேபெறப்படும் பொருளைப் பிறிதொரு கடைகொளப்பேசுவதாகும்" என்பது இலக்கணமாதலின். இதனுல் அந்நாடு விண்ணுலகம்போல் தொலைவில் போகத்துய்த்துவாழ்தற்கிடமுள்ளதென்பது ஒலிக்கின்றது. (௩)

பொறைக்க யிற்றிற் புகழையின் சொல்லெனும்
விறற்க யிற்றின் விருந்தைக் குரவர்சொன்
மறைக்க யிற்றின் மனத்தைத் திருவைநல்
லறக்க யிற்றி னசைப்பவ ரெங்குமே.

(இ - ள்.) பொறைக்கயிற்றின் - பொறுமையாகிய கயிற்றினாலே—புகழை - புகழையும் —இன்சொல்லெனும் விறற்கயிற்றின் - இனியசொல்லாகிய வெற்றிபொருந்திய கயிற்றினாலே—விருந்தை - விருந்தினரையும்—குரவர்சொன்மறைக்கயிற்றின் - ஆசாரியராலே உபதேசிக்கப்பட்ட வேதார்த்தப்பொருளாகிய கயிற்றினாலே—மனத்தை - நெஞ்சையும்—நல்லறக்கயிற்றின் - நல்லறமாகிய கயிற்றினாலே—திருவை - செல்வத்தையு

ம்—அசைப்பவக்-கட்டுவோர்—என்றும் - அக்காடெங்குட்(உளர்.)எ - று. ஏ - அசை. உளரென்பது அவாய்நிலையால்வந்தது. "ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும்புகழ்." என்றலால் பொறுமையுடையாரிற்புகழ்நீக்கமாட்டாமையறிக. "அறத்தினூங்காக்கமுமில்லையதனை மறத்தலினூங் கில்லைகேடு" என்றலால்அறஞ் செல்வத்திற்குக்காரணமாமாறுகாண்க. பொறை முதலியவற்றில் கயிறுமுதலியவற்றின் றன்மைகளை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௪)

வறிய னுவன் வடதிசை மன்னவ
னறிவி லாள னனந்தனு மாவனோர்
சிறிய னுவன் சிலைமதன் பூம்பொழில்
வெறியு லாவும் விளவலத் தெய்தினே.

(இ - ள்.) பூம்பொழில் - மலர்ச்சோலைகளது—வெறியுலாவும் - மணமுலவாநின்ற—விளவலத்தெய்தின் - விளவல தேசத்தை அடைந்தால்—வடதிசைமன்னவன் - குபேரன்—வறியனுவன் - தரித்திரனுவான்—அனந்தனும் - ஆதிசேஷனும்—அறிவிலாளனுவன் - மூடனுவான்—சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன்—ஓர்சிறியனுவன் - குரூபியாவான். எ - று. ஏ - அசை. இவ்வாறுகூறவே அந்நாட்டோர் செல்வமுதலியவற்றால் - குபேரன் முதலியோரினு மிக்கவரென்றதாயிற்று. [குபேரன் வறியவனுகை முதலியவற்றை நாட்டுதற்பொருட்டு விளவலத்தெய்தினெனவால், உய்த்துணர்வைப்பணி. "உய்த்துணர்வைப்பேயொன்றை நாட்டுதற்பொருட்டிங்ஙன மாயினெனக் குறிப்பதுவே" என்பது இலக்கணமாதலின். (௫)

இது ௲ கஉ - பாட்டுகளில் நகரச்சிறப்பு.

இணையி லாத வினைவ வளம்பல
நணுகி வாழும் விளவல நாட்டிலவ்
வணியி னுப்ப னழுத்தும் விலையிலா
மணியின் மேவும் வனவசை மாநகர்.

(இ - ள்.) இணையிலாத - ஒப்பில்லாத—இனையவளம்பல - இப்படிப்பட்டவளங்கள் பலவற்றையும்—நணுகி - பொருந்தி—வாழும் - —வாழ்கின்ற—விளவலநாட்டில்—வனவசைமாநகர்—அவ்வணியினுப்பண் - அவ்வணக்கத்திலேயே—அழுத்தும் - பதிக்கப்பட்ட—விலையிலாமணியின் -

விலையில்லாதநாயகமணிபோல் — மேவும் - பொருந்தும். எ - று. பலவு மென்னுமுற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்கே அவ்வணியென்றது, முன்னே மண்மகண்மார்பின் மதாணியென்றதைச் சுட்டிநின்றது. பூமிக்கு அந்நாடுபோல் அந்நாட்டுக்கு இந்நகரம் அழகுசெய்கின்றதென்றதாயிற்று. வனவசைநகரத்தை நாயகமணியாகக் கூறவே மற்றைநகரங்களெல்லாம் சுற்றிலுள்ள மணிகள்போலுமென்பது பெறப்பட்டது. வனவசைமாநகரத்தை அந்நாயக மணியாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. (௬)

படிக்கு ளீரப் பலாப்பழுத் தொண்புவி
வெடித்த வாயின னந்தன் மணிவயி
லடுத்து வானத் தமர்மதி யைத்தொடாக்
கடுத்த வேள்குடைக் காம்பெனத் தோன்றுமால்.

(இ - ள்.) படிக்குள் - நிலத்தினுள்ளே—ஈரப்பலா - வேர்ப்பலாக்காய்—பழுத்து—ஒண்புவிவெடித்தவாயில் - நன்மைபொருந்தியபூமிவெடித்தவழியால்—அனந்தன் - ஆதிசேஷனது—மணி - சிரோரத்தினத்திலாது—வெயில் - கதிரானது—வானத்தமர்மதியை - ஆகாசமத்தியத்திலே தங்கிய பூரணசந்திரனை—அடுத்து - சேர்ந்து—தொடா - தொட்டு—கடுத்த - (விரகநோயினர்மேற்) கோபமுற்ற—வேள்குடை - மன்மதன்குடையினது—காம்பென - காம்புபோல்—தோன்றும். எ - று. ஆல் - அசை. மன்மதனுக்குக் குடையாதலின் சந்திரனை வேள் குடையென்றார். அம்மணிக்கதிரை அக்குடைக்காம்பாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இதனால் அந்நிலம் எந்நிலத்தினு மிக்க செழுமையுடைத்தென்பது தொனிக்கின்றது. (௭)

நறவ விழ்ந்த நறுமலர் தோறும்வண்
டுறவு ருந்தி யிருளுற்றொ டுங்குமா
லறவர் தங்க ளகந்தொறு மையமுண
டுறவர் தங்குழை துன்னுதல் போலவே.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகளானவை—அவிழ்ந்த - மலர்ந்த—நறுமலர்தோறும் - பரிமளம்பொருந்திய ஒவ்வொருமலரிலும்—நறவு - தேனை—உறவருந்தி - மிகவுமுண்டு—இருளுற்று - தங்குழைக்கணேசேர்ந்து—ஒடுங்குவ - அடங்கும்—அறவர் தங்களகந்தொறும் — இல்லறத்தோரது மனை

தோறும் —ஐயமுண் - பிச்சையேற்றுண்ட —துறவர் - துறவறத்தோர்—தங் குகைதன்னுதல்போல - தமதுகுகைகளிலே அடங்குதல்போல எ - று. ஏ - அசை. ஒப்பணி. (அ)

வாவிச் செங்க மலங்களில் வல்லிருண்
மேவித் துஞ்சி விடிதரு காலையிற்
காவிற் சென்று களிவண் டினங்குயில்
கூவத் தண்மதுக் கொள்ளைகொண் டுண்ணுமால்.

(இ - ள்.) களிவண்டினம்—வாவி - தடாகங்களிலுள்ள—செங்கமலங்களில் - செய்யதாமரைமலர்களிலே—வல்லிருள் - இராப்பொழுது—மேவித்துஞ்சி - விரும்பித்துயில்கூர்ந்து—விடிதருகாலையில்—காவிற்சென்று - சோலையுட்புகுந்து—குயில்கூவ - (அவ்விடத்துள்ள) கோகிலங்கள் கூவாநிற்க—தண்மது - குளிர்ச்சிபொருந்தியதேனை—கொள்ளைகொண்டு—உண்ணும். எ - று. ஆல் - அசை. ஒருசிலேபுகுந்து அவ்விடத்தேயுள்ளவற்றையெல்லாம் பிறர் கொள்ளைகொள்ளுங்கால் அவ்வூரார்கூவுவராதலின் குயில்கூவவென்றார். (௯)

பெடையொ டேற்றுப் பிரிவில்லைப் பைங்கிள்ளைகள்
குடியி ருக்குங் குளிர்பொழில் வாய்மலர்ப்
பொடியு திர்க்கில வேலளி போய்வயன்
மடையு டைக்கு மதுப்பெரு வெள்ளமே.

(இ - ள்.) பெடையொடேற்று - தம்பெடைகளோடுகூடி —பிரிவில் - பிரியாத—பைங்கிள்ளைகள் - பச்சைக்கிளிகள்—குடியிருக்கும் - வாசஞ்செய்தற்கிடமாகிய—குளிர்பொழில்வாய் - குளிர்ச்சி பொருந்தியசோலையிடத்து—மலர்ப்பொடி - பூந்தாதுவை —அளிபோய் - வண்டுகள்சென்று—உதிர்க்கிலவேல் - உதிர்க்காதிருக்குமாயின்—மதுப்பெருவெள்ளம் - (அம்மலர்களிலிருந் தொழுகுகின்ற) தேனின்பெரியவெள்ளமானது—வயன்மடை - கழனிகளின்மடைகளை—உடைக்கும். எ - று. ஏ-அசை. உதிர்த்தச்சேறுக்கிவிடுதலால், உடைக்கின்றதில்லையென்றதாயிற்று. தேன்பெருவெள்ளம் வயன்மடையுடைத்தற் பொருட்டு வண்டுகண்மலர்ப்பொடி உதிர்க்கிலவாயினெனக் குறித்தலால், உய்த்துணர்வணி. (௰)

சேலு லாவித் திரியு நதிப்புனன்
மாலி யானை மறையக் கதிர்த்தலைச்

சாலி நீடித் தழைத்து விளைவயல்
காலி னோடிக் கடிது விழுமரோ.

(இ - ள்.) சேலுலாவித்திரியும் - சேல்மீன்கள் விளையாடித்திரிதற்கிடமாயிருக்கின்ற—நதிப்புனல் - ஆற்றுநீரானது—மாலியானை - பெரியயானையானது—மறைய - மறையுமளவாக—கதிர்த்தலை - கதிர்களைத்தலைகளிலேயுடைய—சாலி - செந்நெற்பயிர்களானவை—நீடி - ஓங்கி—தழைத்துவிளை - செழித்துவிளைகின்ற—வயல் - கழனிகளிடத்து—காலினோடி - கால்களாலோடி—கடிது - விரைவிலே—விழும். எ - று. அரோ-அசை. ஆற்றுக்காற் பாய்ச்சற்சிறப்பு. (௧௧)

வரிக்க யல்செங் கமலம் வரிவளை
யிருக்கை யான்மல ரம்பினை யேந்தலால்
விரிக்கு மஞ்சிறை மென்னடைப் புள்வயல்
செருக்கு வின்மதன் செங்கை நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) விரிக்குமஞ்சிறை - விரிக்கின்ற அழகிய சிறைகளையும்—மென்னடை - மெல்லியநடைகளையுமுடைய—புள்-பறவைகளையுடைய—வயல் - கழனியானது—வரிக்கயல் - (மச்சரேகையும்) நெடு[illegible]—செங்கமலம்-(பதுமரேகையும்) செந்தாமரைமலரும்—வரிவளை -(சங்கரேகையும்) நெடியசங்கும்—இருக்கையால் - இருத்தலாலும்—மலரம்பினை -(மலர்களையுடையவை) மலர்களாகியகணைகளை—ஏந்தலால் - தாங்குதலாலும்—செருக்குவின்மதன் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனது—செங்கைநிகர்க்கும் - செய்யகரம்போலும். எ - று. ஆல்-அசை. மன்மதன் உத்தமபுருடனாதலால் அவன்கைக்கு மச்சரேகைமுதலியனவுடைமை சொல்லப்பட்டது. சிலேடைபற்றிவருதலால், புணர்நிலையொப்பணி. (௧௨)

நளிர்க டற்றுயி னாரணன் றன்னுருக்
கொளவ ளிப்பவர் கையிற் கொடுத்திடும்
வளைபி றக்கு மிடமென வண்புனற்
குளம னைத்துங் குடவளை மொய்க்குமால்.

(இ - ள்.) நளிர்கடற்றுயில் - தண்ணியகடலின்கண்ணே துயில்கின்ற—நாரணன்—தன்னுருக்கொள - தனதுசாரூப்பியத்தைப்பெற—அளிப்பவர்கையில் - எவருக்குக்கொடுப்பரோ அவர்கையிலே—கொடுத்திடும் - (அவனாலே) கொடுக்கப்படுகின்ற—வளை - சங்குகளானவை—பிற

க்குமிடமென - தோன்று மிடங்கள்போல் — வண்புனற்குளமனைத்து ம் - வளம்பொருந்தியநீரையுடைய தடாகங்களனைத்திலும் — குடவளை - குடம்போலுள்ள சங்குகளானவை — மெய்க்கும் எ - று. ஆல் - அசை. அக்குளங்களை அப்படிப்பட்ட இடங்களாகக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. அக்குளத்துச்சங்குகள் பாஞ்சசன்னியம் போலுளவென்பது கருத்து. (௧௫)

வேறு.

தாழ்ந்தோ ருயர்வ தொன்றுமிக வுயர்ந்தோர் தாழ்வ தொன்றுமறஞ், சூழ்ந்தோ ருரைக்கு முரைகண்டா மதில்சூழ் கிடந்த தொல்லகழி, தாழ்ந்தோ ரனந்தன் மணிமுடிமே னின்றன் றுயர்ந்து தடவரையைச், சூழ்ந்தோர் வரையி னுதிப்பவன்றாட் கீழ்நின் றதுபோய்ச் சூழெயிலே.

(இ - ள்.) தாழ்ந்தோருயர்வதொன்றும் — மிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வதொன்றும் — அறஞ்சூழ்ந்தோர் - அறநூல்களை ஆராய்ந்தோரால் — உரைக்கும் - சொல்லப்பட்ட — உரை - வாக்கியபிரமாணத்தை — கண்டாம் - அறிந்தோம் — மதில்சூழ்கிடந்த - மதிலைச்சூழ்ந்துகிடந்த — தொல்லகழி - பழமையாகிய அகழியானது — தாழ்ந்து - தாழ்ந்தமையினாலே - ஓ ரனந்தன்மணிமுடிமேல் - ஒப்பற்ற ஆதிசேஷனது மணியையுடையமுடியின்மேல் — நின்றன்று - நின்றது — சூழெயில் - (அந்நகரத்தைச்) சூழ்ந்துள்ளமதிலானது — உயர்ந்து - உயர்ந்தமையால் — தடவரையைச்சூழ்ந்து - மேருவைவலம்வந்து — ஓர்வரையின் - உதயகிரியினின்றும் — உதிப்பவன் - உதயஞ்செய்பவனது — தாட்கீழ் - அடியின்கீழ் — போய் — நின்றது. எ - று. ஏ - அசை. மதில் சூரியமண்டலமளாவ உயர்த்தப்பட்டும், அகழி நாகலோகமளாவத் தாழ்த்தப்பட்டும் இருத்தலின், [illegible] மதிலின்கண்ணும், தாழ்தல் அகழியின்கண்ணும் ஆரோபிக்கப்பட்டன. முதலடியிலே சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளைப் பின்மூன்றடிகளிற் சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளைக்கொண்டு சாதித்தலால், வேற்றுமைப் பொருள்வைப்பணி. (௧௬)

சொற்போர் புரிவர் நான்மறையா றங்க முணர்ந்த தொழுகுலத்தோர், விற்போர் புரிவர் நெடியசிலை யிராம னனைய விறல்வேந்தர், பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந் தம்போற் பேணிப் புரிவணிகர், நெற்போர் புரிவ ரந்நகரில் வேளாண் குலத்தின் நெறியினரே.

(இ - ள்.) அந்நகரில் — நான்மறை - நாலுவேதங்களையும் — ஆறங்கம் - (அவற்றி)னறங்கங்களையும் — உணர்ந்த - கற்றறிந்த — தொழுகுலத்தோர் - அந்தணர் — சொற்போர் - சொற்களாலே செயப்படும்போரை — புரிவர் - செய்வர் — நெடியசிலை - நீட்சிபொருந்தியவில்லினையுடைய — இராமனனைய - இராமன்போலும் — விறல் - வெற்றியையுடைய — வேந்தர் - அரசராயினோர் — விற்போர் - விற்களாலே செயப்படும்போரை — புரிவர் - செய்வர் — பிறர்பொருளும் - பிறருடையபொருள்களையும் — தம்போல் - தம்முடையனவைபோல — பேணி - காப்பாற்றி — புரி - (வாணிபஞ்) செய்கின்ற — வணிகர் - வணிகராயினோர் — பொற்போர் - பொன்களாலே செயப்படும் போரை — புரிவர் - செய்வர். வேளாண்குலத்து - வேளாண்மையையுடையகுலத்தினது — நெறியினர் - மரபிலே தோன்றியோர் — நெற்போர் - நெற்களாலே செயப்படும்போரை — புரிவர் - செய்வர். எ - று. ஏ - ஈற்றசை. புரிவரெனமுன்வந்த சொற்பொருளே பின்வந்தமையால், பின்வருவிளக்கவணி. "பின்வருவிளக்கே முன்வருவிளக்கச் சொல்லே பொருளே யிரண்டுமே பின்வரல்." (௧௭)

உடுப்போர்க் குடுக்குந் துகில்களா லுண்போர்க் குண்ணும் பொருள்களாற், றொடுப்போர்க் கெடுக்கு மலர்களா லணிவோர்க் கணியுஞ் சுடரிழையா, லடுப்போர்க் கடுக்கு மனைகளாற் குறைபா டுடைய தன்றதுதான், கொடுப்போர்க் கிரப்பா ரில்லாத குறையொன் றுளது கூறுங்கால்.

(இ - ள்.) அதுதான் - அந்நகரந்தான் — உடுப்போர்க்கு — உடுக்குந்துகில்களால் - உடுத்தற்குவேண்டும் ஆடைகளாலும் — உண்போர்க்கு — உண்ணும்பொருள்களால் - உண்ணுதற்குவேண்டும் பண்டங்களாலும் — தொடுப்போர்க்கு - கட்டுவோர்க்கு — எடுக்குமலர்களால் - எடுத்தற்குவேண்டுமலர்களாலும் — அணிவோர்க்கு - அலங்கரித்துக்கொள்வோர்க்கு — அணியுஞ்சுடரிழையால் - அணிதற்குவேண்டும் ஒளியினையுடைய ஆபரணங்களினாலும் — அடுப்போர்க்கு - குடியிருப்போர்க்கு — அடுக்குமனைகளால் - குடியிருத்தற்குவேண்டும் வீடுகளாலும் — குறைபாடுடைய - குறைபடுதலையுடையதன்று — ஆயின் — கொடுப்போர்க்கு — இரப்பாரில்லாத — குறையொன்று — உடைத்து — கூறுங்கால் [illegible]. எ - று. கொடுப்போர்க்கு இரப்பாரில்லாத [illegible] ன்ற நிந்தையால், யாவரும் பெருஞ்செல்வத்தராய் [illegible] மை புகழ்ச்சிதோன்றலால், வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (௧௮)

ஈச னளித்த வொருகோட்டி யானைக் கியாங்க ளிணையாயின்
வாச வனைத்தாங் கிரிருகோட் டியானை யெம்மை மானுமெனும்
பாச வுரற்கால் யானையொடு பாண்டி விழுக்கும் பகடுயரிற்
றேசி னிரதப் பரிசிறந்த வென்னும் பரிக டெருவகலா.

(இ - ள்.) ஈசனளித்த - கடவுளாலே தரப்பட்ட—ஒருகோட்டியானைக்கு - ஒருகொம்பையுடையயானைக்கு—யாங்கள் - (இரண்டுகொம்புகளையுடைய) யாங்கள்—இணையாயின்—வாசவனைத்தாங்கு - இந்திரனைச்சுமக்கின்ற—ஈரிருகோட்டியானை - நாலுகொம்புகளையுடைய யானையானது—எம்மைமானும் - எங்களையொக்கும்—எனும் - என்றுகளிக்கின்ற—பாசவுரற்கால் - கயிற்றாற்கட்டப்படுகிற உரல்போலுங் கால்களையுடைய—யானையோடு - யானைகளோடு—பாண்டிவிழுக்கும் - (இரண்டுருளைகளையுடைய) சகடங்களையிழுக்கின்ற—பகடு - கடாக்கள்—உயரின் - (தம்மி) னுயருமாயின்—தேசினிரதப்பரி - (ஒருருளையையுடைய) சூரியரதத்தை யிழுக்கிறகுதிரைகள்—சிறந்த - (ஒன்றனையுமிழுத்துச்செல்லாத எம்மிற்)சிறந்தனவாகும்—என்னும் - என்றுகளிக்கின்ற—பரிகள் - குதிரைகளானவை—தெருவகலா - வீதிகளினீங்காவாம். எ - று. யானை [illegible]பரிகளெனக் கூட்டுக. தேசு - ஆகுபெயர். பாண்டில், தேசினிரதமென்ற [illegible]னையானே இரண்டுருளை ஒருருளையென்பன குறிப்பாற் பெறப்பட்டன. இணையாயின் மானுமெனவும், உயரின் சிறந்தவெனவும் சொல்லுதலால், உய்த்துணர்வைப்பணி. (கஎ)

மறையுங் கலைகள் பற்பலவு முழங்கு மொலியு மங்கலஞ்செய்
பறையுங் குழலும் யாழுமியம் பொலியுங் கரியும் பரிமாவு
நிறையுந் தெருவி லோடுமணிந் தேரி னொலியு நிறைகடலி
னறையுந் திரை[illegible]ன் றுவிசும் பமரர் செவியி னடைந்திடுமால்

(இ - ள்.) மறையும் - வேதங்களும்—கலைகள்பற்பலவும் - அறுபத்து நான்குகலைகளும்—முழங்குமொலியும் - முழங்குகின்ற ஓசையும்—மங்கலஞ்செய் - சுபகாரியங்கள் செய்கின்ற—பறையும் - தோற்கருவிகளையும்—குழலும் - துளைக்கருவிகளையும்—யாழும் - நரப்புக்கருவிகளையும்—இயம்பு - முழக்குகின்ற—ஒலியும் - ஓசையும்—கரியும்பரிமாவும் - யானைகளுங்குதிரைகளுமாகியவிவற்றால்—நிறையும் - நிறைந்திருக்கின்ற—தெருவிலோடும் - வீதியின்கண்ணேஓடுகின்ற —மணித்தேரின் - மணிகளையுடைய தேர்களது—ஒலியும் - ஓசையும்—நிறைகடலின் - (நீர) னிறைந்தகடலினது—அறையும் - (கரையை) மோதுகின்ற—திரையிற்சென்று - அலைகள்போலொன்றோடொன்று தொடர்ந்துசென்று—விசும்பமரர்செவியின் - வானத்திலுள்ளதேவர்களது காதுகளை—அடைந்திடும். எ-று. ஆல் - அசை. அந்தேவரது செவிகளுக்கும் இவ்வொலிகளுக்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால், தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. இதுவும் ஒப்பணியுஞ் சேர்ந்துவருதலால், சேர்வையணி.(கஅ)

வேலை கருமென் கடர்த்தொடிய தோண்மா துமையை விடைகொண்டு, பேயு மகன்று வரற்கரிய கைலை மலையைப் பிரிந்தெய்தித், தூய மனமுங் கலங்கவருந் தவர்வேள் குலவுத் தோன்றிலங்க, மாயை பிறந்த வளவைமா நகரின் வளத்தை யார்சொல்வார்.

(இ - ள்.) வேலைகருமென் - (இவை) நூல்நிலைப்பழிக்கின்றனவெனப்படுகிற—கடர்த்தொடியதோள் - ஒளிபொருந்திய வளைகளை அணிந்த தோள்களையுடைய—மாதுமையை - உமாதேவியிடத்து—விடைகொண்டு - உத்தரம்பெற்றுக்கொண்டு—பேயுமகன்றுவரற்கரிய - பேயும் விட்டுவிலகுதற்கரிய—கைலைமலையைப்பிரிந்து—எய்தி - (இப்பூமியை) அடைந்து—அருந்தவர் - முனிவரானவர்—தூயமனமுங்கலங்க[illegible]மாகியமனதிலே கலங்குதலையடையவும்—வேள் - மன்மதனைவென்—குலவுத்தோன்றிலங்க - குலவாகிய தோள்களிற் பூரித்தலடையவும்—மாயைபிறந்த—வளவைமாநகரின் வளத்தை—யார்சொல்வார். எ - று. உமையையென்றது, உருபுமயக்கம். இடவளந்தெரியாத கோட்டி னியங்குகின்ற பேய்க்கு மின்பஞ்செய்தலின் பேயுமகன்றுவரற் கரியவென்றார். யாரெனவே ஒருவரும் இல்லையென்றதாயிற்று. (கக)

இது ழு மூன்றுபாட்டுகளில் அங்கா[illegible] சிறப்பு.

இம்மா நகரிற் கரசாகி யிருந்து வாழ்வோ
னம்மால் புணருஞ் செயன்மா தனையாகம் வைத்தல்
கம்மா புகழுன்றனை யிந்தையைத் தோளில் வைத்தோன்
கைம்மாறு வேண்டா மழைபோன் மமகார னென்பான்.

(இ - ள்.) இம்மாநகரிற்கு - இந்தவளவைமாநகரத்திற்கு—அரசாகியிருந்து—வாழ்வோன்—அம்மால் - அந்நாரணன் —புணருஞ்செயன்மாதனை - கூடுஞ்செயலுக்குரியமாதனை—ஆகம்வைத்தல் - மார்பின்கண்

னைவைத்திருத்தல் — சும்மா - வீணுகும் — புகழன்றென - புகழைத்தரு வதன்றென்று சொல்லும்படி — விந்தையை - வெற்றித்திருவை — தோளில்வைத்தோன் — கைம்மாறுவேண்டா - எதிர்நன்றியை விரும்பாத — மழைபோல் - மேகம்போல்கின்ற — மமகாரனென்பான் - மமகாரனென்று சொல்லப்படுகிற பெயருடையவன். எ - று. புகழைத்தருவதைப்புகழென்றார். இதுபோல் அதுபுகழுக்குக் காரணமாகாமையால் சும்மா புகழன்றெனவென்றார். (௨௦)

> இறைதா னளக்குந் திறல்வேந்தர்க் கரிய சீரான்
> குறைதா னிரக்கு மவர்க்கோடிக் குறுக நிற்பா
> னிறைதான வெற்பு மணிநாகமு நின்று தாங்கும்
> பொறைதா னெடுக்கு மிகுமாற்றல் பொருந்து தோளான்.

(இ - ள்.) இறைதானளக்கும் - (தனக்குக்) கப்பங்களைச்செலுத்துகின்ற — திறல்வேந்தர்க்கு - வெற்றியையுடைய அரசர்க்கு — அரியசீரான் - காணுதற்கரிய மேம்பாட்டையுடையவன் — குறைதானிரக்குமவர்க்கு — குறையைத்தீர்க்கும்படி யிரப்பவர்க்கு — ஓடிக்குறுகநிற்பான் - விரைந்துபோய்க்காணும்படி எளியனாய் நிற்பவன் — நிறைதானவெற்பும் - நிறைந்த [illegible]யுடைய மலைபோலுள்ள அஷ்டகஜங்களும் — மணிநாகமும் - மணியையுடையவநாகங்களும் — நின்றுதாங்கும் - நின்றுசுமக்கின்ற — பொறை - பூமியாரத்தை — தானெடுக்கும் - தானொருவனேசுமக்கின்ற — மிகுமாற்றல் பொருந்து - மிகுந்தவலிமைபொருந்திய — தோளான் - தோளையுடையவன். எ - று. நிறைதானவெற்பு ; அன்மொழித்தொகை. (௨௧)

> இரப்பார் வரினோ ரடிஞால மெளிய தன்றிக்
> கரப்பார் கரக்கும் பொருளன் றெனவீகை கற்றே
> யுரைப்பா ருரைக்கு முரையாவும் புகழில் வைத்தோன்
> றரைப்பா லுவமை யிலையாகத் தருக்கி வாழ்வோன்.

(இ - ள்.) இரப்பார்வரின் - (இப்பூமியை) யிரப்பவர்வந்தால் — ஞாலம் - இப்பூமியானது — ஓரடி (காரணனுக்கு) ஓரடியுளடங்கியது — எளியதன்றி - எளியதல்லாமல் — கரப்பார்கரக்கும்பொருளன்று - உலுத்தராலே மறைத்துவைக்கப்படுகிற பொருளுமன்று — என - என்று நினைக்கும்படி — ஈகைகற்றே - கொடுத்தலைக்கற்று — உரைப்பாருரைக்குமுரையாவும் - சொல்லுவோராலேசொல்லப்படுகின்ற சொற்களையெல்லாம் — புகழில்வைத்தோன் - (தனது) புகழிலே வைத்தவன் — தரைப்பால் - மண்ணுலகில் — உவமையிலையாக — தருக்கிவாழ்வோன் - செருக்குற்றுவாழ்வோன். எ - று. அம்மறைத்து வைக்கப்படுகிறபொருள் ; பொன்மணிமுதலியன. பொருளுமென்னுமெச்சவும்மை தொக்குநின்றது. ஓரடிமண்ணெவ்வளவு மேலும் அரியதுமன்று எனநினைப்பனென்றபடி. அப்படிப்பட்ட ஈகைகற்றலால் அவ்வுரையாவும் புகழில் வைக்கப்பட்டன. "உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மே னிற்கும்புகழ்" என்றமையானுமறிக. (௨௨)

(இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளில் அவன்மனைவி சிறப்பு.)

> அன்னான் மனைவி வணர்வார் குழலைய வேற்கண்
> மின்னார் மருங்கு றளர்ந்தொல்கி மெலிய விம்மிப்
> பொன்னார் சுணங்கு விரிபூண் முலைப்பூங் கொம்பன்னா
> ளின்னா ரமுத மொழிமோ கினியென்னும் பேராள்.

(இ - ள்.) அன்னான்மனைவி - அப்படிப்பட்ட மமகாரனுடையமனைவி யானவள் — வணர்வார்குழல் - வணங்கிய நெடிய கூந்தலையும் — ஐயவேற்கண் - அழகியவேல்போலுங்கண்களையும் — மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொல்கி மெலிய - மின்னுங்கொடிபோலுள்ள இடையானது [illegible] வாடும்படி — விம்மி - பருத்து — பொன்னார்சுணங்குவிரி - பொன்போல்கின்றதேமல்படரப்பெற்ற — பூண்முலை - ஆரங்களைக்கொண்டமுலைகளையுமுடைய — பூங்கொம்பன்னாள் - மலர்க்கொம்புபோல்பவள் — இன்னாரமுதமொழி - இனிமையானிறைந்த அமிர்தம்போலுஞ் சொல்லையுடைய — மோகினியென்னும்பேராள் - மோகினி யெனப்படுகிற பெயரையுடையவள். எ - று. (௨௩)

> ஒன்றான நம்பன் மருங்கா யிழையுய்த்த மாயை
> குன்றாத வாற்றன் முனிவோ ருளங்குன்று மாறு
> பொன்றாத பொற்பின் கிவள்பூங் கருப்போந்து பெற்றா
> ளென்றா லிவளுக் கிணையா வினியாரைச் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) ஒன்றான - (வேதமுடிவிற்சொல்லப்பட்ட) ஓர்பொருளான — நம்பன்மருங்கு - கடவுளதுபக்கத்திருக்கின்ற — ஆயிழை - உமாதேவியால் — உய்த்தமாயை - விடப்பட்ட மாயையானவள் — குன்றாதவாற்றல் - தளராதவலிமையையுடைய — முனிவோருளம் - முனிவரது மன

ம் — குன்றுமாறு - தளரும்படியாக — பொன்றுதபொற்பு - கெடாதவழ கை — இங்கு - இப்பூமியின்கண் — இவன்பூங்கரு - இவளதுபொலிவுபொருந்திய கருப்பத்திலே — போந்து - வந்து — பெற்றுளென்றால் — இவளுக் கிணையா - இவளுக்குஉபமானமாக — இனியாரைச்சொல்வோம். எ - று. ஆயிழை ; ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட அணியையுடையவளென விரிதலின், அன்மொழித்தொகை. அப்படிப்பட்டமாயை அப்படிப்பட்ட அழகை, இவன் கருப்பத்தையடைந்து பெற்றுளென்ற வாக்கியார்த்தத்தினால் இவளுக்கொப்பில்லை என்னலைச்சாதித்தலால், செய்யுட்குறியணி. (௨௪)

வேறு.

(அவ்விருவரும் மகவுக்காக நோற்றமை.)

இம்மம காரனு மோகினி யென்னு
மைம்மலி மென்குழல் வாள்விழி மாது
மம்மக வின்மையி னாரழ லெய்தி
மெய்ம்மெலி நோன்பு விளைத்தன ரன்றே.

(இ - ள்.) இம்மகாரனும் — மைம்மலிமென்குழல் - கருமையானிறைந் தமெல்லிய கூந்தலையும் — வாள்விழி - வாள்போலுங் கண்களையுமுடைய — மோகினியென்னுமாதும் — அம்மகவின்மையின் - அழகியபிள்ளையில்லாமையால் — ஆரழலெய்தி - நிறைந்ததுன்பத்தை அடைந்து — மெய்ம்மெலிநோன்பு - உடல்வாடுதற்கு ஏதுவாகியவிரதத்தை — விளைத்தனர் - செய்தார்கள். எ - று. அன்று-ஏ-அசைகள். உடல்வாடுதல் ; உண்டிசுருக்கன் முதலியவற்றாலென்க.

மகாரம் ; எனதல்லதையெனதாகக்கோடல். மோகம் ; பிரியமல்லாததைப்பிரியமாகக்கோடல். இவ்விரண்டையு மாண்பெண்ணுருக்கற்பித்தது, இதிகாசமாக்கவேண்டி. (௨௫)

(அவள் கருவில் மாயையுற்றமை.)

முன்னிய நோன்புசெய் மோகினி மாதின்
றன்னுத ரத்துமை தன்னரு ளாலே
மன்னியன் மாரன் வலப்புய மாடக்
கன்னிகை மாயை கருப்ப மடைந்தாள்.

(இ - ள்.) முன்னியநோன்புசெய் - (பயன்) கருதப்பட்ட விரதத்தைச்செய்த — மோகினிமாதின்றன்னுதரத்து - மோகினியாகியமாதினதுவயிற்றிலே — உமைதன்னருளாலே - உமாதேவியினது தன்னிய அருளினாலே — மன்னியன்மாரன் - அரசியலையுடையமன்மதனது — வலப்புயமாட - வலதுதோள்துடிக்க — கன்னிகைமாயை - கன்னிகையாகியமாயையானவள் — கருப்பமடைந்தாள் - கருப்பத்தைச்சேர்ந்தாள். எ - று. ஆடவருக்குத் தோள்வலந்துடிப்பதுபின்வருமகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாதலின் மாரனுக்குவலப்புயமாடிற்றென்க.

மாயை ; பொருளல்லதைப்பொருளாகக்கொள்ளும்பிராந்தி. (௨௬)

(கருப்பகாலக்குறி.)

முத்தணி கொங்கை முகங்கள் கறுத்தாண்
மெய்த்திரு மேனி விளர்த்து நரம்பு
பைத்தன மீது பரப்ப விருந்தாள்
பொய்த்துயில் கொண்டு புளிக்கு முவந்தாள்.

(இ - ள்.) முத்தணிகொங்கைமுகங்கள் - முத்துவடத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டமுலைகளின்முகங்கள் — கறுத்தாள் — மெய் - வடிவத்தைப்பெற்றிய — திருமேனி - அழகியமேனமானது — விளர்த்து — நரம்பு - நரம்புகளானவை — பைத்தன - பசுமையுற்றனவாகி — மீதுபரப்ப - (அம்மேனியின்) மேலே பரப்பாநிற்க — இருந்தாள் — பொய்த்துயில்கொண்டு - பொய்த்தூக்கங்கொண்டு — புளிக்கும் - புளிஞ்சுவையுடையவற்றிற்கும் — உவந்தாள் - மகிழ்ந்தாள். எ - று. முத்து - ஆகுபெயர். கறுத்தலாகிய உயர்திணை தொடர்ந்தவினைவினை அஃறிணை முதலோடுமுடிந்தது. முலைமுகங் கறுத்தன் முதலிய சூலுற்றோர்தன்மையைச் சொல்லுதலால், தன்மைநவிற்சியணி. (௨௭)

(கருவுயிர்த்தமை.)

இன்னண மையிரு திங்க ளிருந்து
பின்னரு மோகினி பெண்மக வீன்று
டன்னிகர் கின்ற சலஞ்சல மொன்றின்
கின்னொளி முத்தினை யீன்றதை யொத்தே.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வண்ணமாக — ஐயிருதிங்களிருந்து - பத்துமாதமிருந்து — பின்னரு - பின்பு — மோகினி — பெண்மகவீன்று - பெண்பிள்ளையைப் பெற்றுள் — தன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்று - தனக்குத்தானே ஒப்பாயுள்ளவலம்புரிச் சங்கொன்று — இங்கு — இன்னொளி

முத்தினை - இனியவொளியையுடையவொருமுத்தை —என்றதைபொத்து: எ-று. பின்னர், உகரச்சாரியை பெற்றது. மோகினி அம்மகலின்றமை க்குச்சலஞ்சலம் இன்னொளி முத்தின்றமை உபமானமாதலால், ஒப்பணி.

இவ்விருவர் பாலுமாயையுதித்ததெனல்; மமகாரமுமோகமுமேலிட்ட வலசரத்திலுதிப்பது பிராந்தியெனக்குறிப்பிக்க, மோகினிபெண்மகவின் றானென்றார். (௨௮)

(பிறந்துழி விழாவெடுத்தமை.)

சங்கொடு தண்ணுமை சச்சரி தாளம்
வங்கியம் வெந்துடி வார்முர சங்கண்
மங்கல மங்கை மகப்பெறு நாளி
லங்கசன் வெம்முர சென்னவதிர்ந்த.

(இ-ள்.) சங்கு - சங்கமும்—தண்ணுமை - ம[illegible]மும்—சச்சரி - பிரமதாளமும்—தாளம் - தாளமும்—வங்கியம் - வ[illegible]ம்—வெந்துடி - விருப்பஞ்செய்கின்றவுடுக்கையும்—வார்முரசங்கள் - வாராலிறுக்கப்பட்டமுரசங்களும்—மங்கைமங்கை - [illegible]பெருக்கிய மோகினியானவள்—மகப்பெறுநாளில் - பிள்ளைபெற்றநாளிலே—அங்கசன்வெம்முரசென்ன-மன்மதனதுவெவ்வியமுரசம்போலவாவது கடல்போல—அதிர்ந்த - ஒலித்தன. எ-று. ஒடு - இசைநிறை. கடலை அதற்குரியசொல்லாற் சொல்லாமற் பிறிதோராற்றாற் கூறுதலால், பிறிதினவிற்சியணி. இது ஒப்பணிக்கு அங்கம். (௨௯)

(இதுவுமது.)

தூண்டொளி போன்மக டோன்ற வுவப்புற்
றாண்டகை மன்னவ னந்தணர் கொள்ளப
பூண்டுகில் மாமணி பொன்னில மற்றும்
வேண்டின யாவும் வெறுப்ப வளி[illegible]ன்.

(இ-ள்.) ஆண்டகைமன்னவன் - ஆண்டன்மையையுடைய மகாராசனானவன்—தூண்டொளிபோல் - தூண்டப்பட்ட விளக்குப்போல்—மகள்—தோன்ற—உவப்புற்று - மகிழ்ச்சியடைந்து —அந்தணர்கொள்ள—பூண் - ஆபரணமும்—துகில் - ஆடையும்—மாமணி - பெரியரத்நமும்—பொன் - கனகமும்—நிலம் - பூமியும்—மற்றும் - பிறவும்—(ஆகியவற்றுள்)—வேண்டினயாவும் - (அவரால்) விரும்பப்பட்டவைகளையெல்லாம்—வெறுப்ப - வெறுக்கும்படி—அளித்தான்—கொடுத்தான். எ-று.

வேறு.

(அப்போது மன்மதன்செயல்)

இங்கொரு மாயை யென்னு மெழின்முளை தோன்றலோடும்
பொங்குறு முவகை நெஞ்சம் பொறுக்கல னாகி யெய்யும்
வெங்கணை மழையுந் தூவு மென்மலர் மழையு மொன்றா
யெங்கணு மதன வேளின் றிடையறச் சொரிந்தா னம்மா.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில்—ஒருமாயையென்னும் - ஒருமாயையென்றுசொல்லப்படுகிற—எழின்முளை - அழகினது முளையானது—தோன்றலோடும்-தோன்றியமாத்திரத்தே—பொங்குறுமுவகை - மிகுகின்றமகிழ்ச்சியை—நெஞ்சம்பொறுக்கலனாகி - நெஞ்சினிடத்தே பொறுக்கமாட்டாதவனாகி—எய்யும் - (என்றலே) செலுத்தப்படுகின்ற—வெங்கணைமழையும் - வெவ்[illegible] அம்புகளின்மாரியும் —தூவும் - இறைக்கப்படுகின்ற—மென்மலர்மழையும் - மெல்லியமலர்களின்மாரியும்—ஒன்றா - ஒன்றாக—மதனவேள் - மன்மத[illegible]ன்—எங்கணுமின்று - எவ்விடத்துந்தானொருவனேநின்று—இடையற - நீக்கமில்லாமல்—சொரிந்தான் -(மலர்களைச்) சொரிந்தான்—அம்மா - ஆச்சரியம். எ-று. எழின்முளை தோன்றலோடுமெனவே, உவமையில்லாத அழகே ஒருபெண்வடிவங்கொண்டு பிறந்ததென்றதாயிற்று. ஒருவனேஒரேகாலத்தில் எங்குநிற்றலும் துன்பஞ்செய்வதாகிய கணைமழையும் இன்பஞ்செய்வதாகிய மலர்மழையும் ஒன்றேயாதலும் அபூர்வங்களாதலின், அம்மாவென்றார்.

பிராந்திரூபமான மாயை யுதித்தகாரணமாகக் காமனுலைப்பியசேட்டை விளைந்ததெனக்கூறியதென்பது. (௩௰)

(அப்போது தவஞ்செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணக னிலத்துக் கங்கைக் கரையினு முழையி டத்தும்
புண்ணிய [illegible] மெய்திப் புற்றுமாய் மரமா யுற்றுத்
தண்ணிய புனலிற் றீயிற் சார்ந்துமூண் டொழிந் தந்து
பண்ணிய தவத்தோர் நெஞ்சம் பதைத்தன மயலின் மூழ்கி.

(இ-ள்.) (அப்படிசொரிந்தகாலத்து)—கண்ணகனிலத்து - இடமகன்றநிலத்திலுள்ளனவாகிய—கங்கைக்கரையினும்—முழையிடத்தும் - மலைக்

குகையிடத்தும் — புண்ணியவனத்தும் — எய்தி - சென்று — புற்றுமாய் - மேலேபுற்றுமூடவும் — மரமாய் - மேலேமரமுளைக்கவும் — உற்றும் - யோகத்திலிருந்தும் — தண்ணியபுனலில் - (பனிக்காலத்திலே) குளிர்ந்தநீரிலும் — தீயில் - (வேனிற்காலத்திலே) பஞ்சாக்கினிநடுவிலும் — சார்ந்தும் - சேர்ந்தும் — ஊண்வெறுத்து - ஆகாரநித்திரைகளை ஒழித்து — பண்ணிய - செய்யப்பட்ட — தவத்தோர் - தவத்தையுடைய முனிவரது — நெஞ்சம் - மனங்களும் — மயலின்மூழ்கிப்பதைத்தன. எ - று. ஆய் இரண்டும், வினையெச்சத்திரிபு. புண்ணியவனம், நைமிசமுதலியன.

அச்சேட்டையாலெய்தும்பயனிவையெனக்கூறியதென்பது. (௧௨)

(அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந் திருந்தமை.)

ஐம்பெரும் பூத மெல்லா மடுக்கழிந் தொழியும் போதுங்
கம்பமி லமது நெஞ்சங் கலங்கிய தென்னை கொல்லோ
வம்புறு செயலி திங்கு வந்தவா றெவ்வா றென்னுஞ்
செம்பொரு ளுணர்ந்த சீர்சால் செய்தவ ரிருந்த காலை.

(இ - ள்.) ஐம்பெரும்பூதம் - பஞ்சமகாபூதங்களும் — எல்லாம் - அவற்றைப்பற்றியசராசரங்களும் — அடுக்கழிந்தொழியும்போதும் - கிரமநிலை குலைந்து அழியவருகிறமுடிவுகாலத்திலும் — கம்பமில - நடுக்கமில்லாத — நமது நெஞ்சம் — கலங்கியதென்னைகொல் - (இப்போது) கலங்கியதற்குக் காரணம் யாதோ — வம்புறுசெயலிது - அபூர்வமாகிய இச்செய்கையானது — இங்குவந்தவாறு - இங்கேவந்தவழி — எவ்வாறென்னும் - எவ்வழியென்று — செம்பொருளுணர்ந்த - தத்துவப்பொருளை அறிந்த — சீர்சால் - சீர்நிறைந்த — செய்தவர் - முனிவர் — இருந்தகாலை - இருந்தசமயத்து. எ - று. ஓ - அசை.

அவ்விபரீதம் வருதற்கேதென்னையெனவிசாரணைபிறந்ததென்க. (௧௩)

(அப்போது தூர்வாசர்வந்தமை.)

தளர்ந்துழி யுதவுங் கல்வி தானெனத் துருவா சப்பேர்
கொளுந்தனி முனிவர் கோமான் குறுகலு முனிவ ரெல்லா
முளங்கனி வரநின் றேத்தி யுயர்தவி சிடையி ருத்தி
வளங்கெழு மலர்க டூவி வந்தனை செய்து சொல்வார்.

(இ - ள்.) தளர்ந்துழி - சோர்வுற்றவிடத்து — உதவுங்கல்விதானென - உதவுகின்றவித்தைபோல — துருவாசப்பேர்கொளும் - தூர்வாசனென்கி

ற நாமதேயத்தைக்கொண்ட — தனி - ஒப்பற்ற — முனிவர்கோமான் - முனிவர்களிற்சிறந்தவன் — குறுகலும் - தம்மிடத்துச் சமீபித்தலும் — முனிவரெல்லாம் — உளங்கனிவர - (அவர்) மனமகிழும்படி — நின்று — ஏத்தி - துதிசெய்து — உயர்தவிசிடையிருத்தி - உயர்வாகிய ஆசனத்தின்மேலிருந்தருளப்பண்ணி — வளங்கெழுமலர்கள் - சிறப்புப்பொருந்தியமலர்களை — தூவி - (அவர்திருவடிகளிலே) சொரிந்து — வந்தனைசெய்து - தொழுது — சொல்வார் - (இதனைச்) சொல்வார். எ - று. சோர்வுற்றவிடத்துதவலாவது ; ஆபத்துவேளையிலே வந்து அதனைநீக்குதற்கான உபாயத்தைத் தருதலாம். (௧௪)

(முனிவர்கள் வினா.)

என்றுமெம் முள்ள மெல்லா மெழுதிய விளக்கும் போல
நின்றிடு மின்றென் கொல்லோ நிலைதடு மாறு நின்ற
தென்றன்மு னிருந்த செய்ய சிறுசுடர் போல வையா
நன்றிதை யுணரு மாறு நவின்றருள் செய்தி யென்றார்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே — என்றும் - எக்காலத்திலும் — எம்முள்ளமெல்லாம் - எம்முடைய மனங்களெல்லாம் — எழுதியவிளக்குப்போல - சித்திரதீபம்போல — நின்றிடும் - அசையாதிருக்கும் — இன்றென்கொல் - இன்றைக்கு என்னகாரணத்தினாலோ — தென்றன்முனிருந்த - மந்தாநிலத்தின்முன்னிருந்த — செய்யசிறுசுடர்போல - செவ்வையாகிய சிறியவிளக்குப்போல — நிலைதடுமாறுகின்ற - அசைகின்றன — நன்று - நன்றாக — இதையுணருமாறு - இதனையாங்கள் அறியும்படி — நவின்று - சொல்லி — அருள்செய்தியென்றார் - அருள்செய்யென்றார். எ - று. ஓ - அசை. மெல்லியகடையதாய் அவிக்கமாட்டாமைபற்றித் தென்றல் சொல்லப்பட்டது. ஒப்பணி. (௧௫)

(அதற்கு அவருத்தரம்.)

சங்கரி யொருகூ றாற்றன் றமோகுண வடிவ மாயை
மங்கையை விடுப்ப வன்னாள் வனவசை நகரிற் பிள்ளைத்
திங்களி னுதித்தா ளின்று செய்தவக் கிழமை பூண்டீ
ருங்கணெஞ் சதனா லாற்ற லுடைந்ததென் றவனு ரைத்தான்.

(இ - ள்.) செய்தவக்கிழமைபூண்டீர் - செயப்படுகின்ற தவவுரிமையை மேற்கொண்டவரே — சங்கரி - பார்வதியானவள் — ஒருகூறால் - (த

டவுளோடு செயப்பட்ட) ஒருசபதத்தினால்—தன்றமோகுணவடிவம் - தனதுதமோகுணவடிவமாகிய —மாயைமங்கையை - மாயையென்னும் பெயருடைய மங்கையை—விடுப்ப - அனுப்ப—அன்னாள் - அவள்—வனசைநகரில்—இன்று—பிள்ளைத்திங்களின் - இளஞ்சந்திரன்போல்—உதித்தாள் - பிறந்தாள்—உங்கணெஞ்சு—அதனால்—ஆற்றலுடைந்ததென்று - வலிமையழிந்ததென்று—அவன் - அம்முனிவன்—உரைத்தான் - (அவர்களுக்குச்) சொல்லினான். எ - று. (௧௬)

(அதனை அங்கீகரித்தமை.)

அருந்தவ முனிநீ கூறிற் றுண்மையே யன்றி யெங்கள்
பெருந்தவ முயலு நெஞ்சம் பிறழ்தரற் கேது வில்லை
யிருந்துளம் வருந்தி யாய்ந்த வெம்மிடை யைய மெல்லாம்
பரிந்தன வருளா னீயெம பால்வரு கையினு லென்று.

(இ - ள்.) அருந்தவமுனி - செய்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனியே—நீகூறிற்று - உன்னாலேசொல்லப்பட்டது—உண்மையே—அன்றி - அல்லாமல்—பெருந்தவமுயலும் - பெரியதவத்தை முயலுகின்ற—எங்கணெஞ்சம் - எம்முடையமனங்கள்—பிறழ்தரற்கு - கலங்குதற்கு—ஏதுவில்லை - வேறொருகாரணம் இல்லை—இருந்து - (இங்கே) இருந்து—உளம் வருந்தி - நெஞ்சம் வருத்தமுற்று—ஆய்ந்த - ஆராய்ந்த—எம்மிடையைய மெல்லாம் - எம்மிடத்துள்ள சந்தேகமெல்லாம்—அருளால்—நீ—எம்பால் வருகையினால் - எம்மிடத்து எழுந்தருளலால்—பரிந்தனவென்று - களையப்பட்டனவென்று சொல்லி. எ - று. வினைமுற்று - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது. (௧௭)

(அதனை விரித்துரைத்தமை.)

முனிவரர் துருவா சப்பேர் முனிவர்கோன் றனைவ ழுத்திப்
பனிமலை வல்லி யேவப் பட்டெழின் மாயை யென்னும்
வனிதையிவ் வுலகில் வந்த வாறுநீ விரித்தி யாங்க
ளினிதுணர் வுறுமா றென்று நென்றலு மவனு ரைப்பான்.

(இ - ள்.) முனிவரர்—துருவாசப்பேர் - துர்வாசனெனப்படுகின்ற பெயரையுடைய—முனிவர்கோன்றனை - முனிவரிற்சிறந்தோனை—வழுத்தி - துதித்து—பனிமலைவல்லி - உமாதேவியினாலே—ஏவப்பட்டு -

ஏவப்பட்டு—எழில் - அழகையுடைய—மாயையென்னும்—வனிதை - மாது—இவ்வுலகில்—வந்தவாறு - வருதற்கு உண்டாகியகாரணத்தை—யாங்கள்—இனிது - இனிதாக—உணர்வுறுமாறு - அறியும்படிக்கு—நீ—விரித்து—உறுகென்றலும் - சொல்லுகவென்றலும்—அவன்—உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ - று. (௧௮)

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

கயிலையோ லக்கத் திருந்த கண்ணுத லல்ல மன்ற
னியல்பினை யறித றேற்று யென்றுமை யுடனு ரைப்ப
மயிலிய லறிவ லென்று மாயையை விளக்கைக் கண்பான்
பயிலிரு ளினைவிடுத்த பரிசென விடுத்தா னன்றே.

(இ - ள்.) கயிலை - கயிலாசகிரியில்—ஓலக்கத்திருந்த - திருக்கூட்டத்திலிருந்த—கண்ணுதல் - கடவுள்—அல்லமன்றனியல்பினை - அல்லமன்றனது—நீ அறியமாட்டாயென்று—உமையுடன் - உமையை—அறிதறேற்றுயென்று - உரைப்ப - சொல்லினாக—மயிலியல் - மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய அவ்வுமையானவள்—அறிவலென்று - அறியமாட்டேனென்று—விளக்கை—காண்பான் - கண்டுவருதற்பொருட்டு—பயிலிருளினைவிடுத்த - அது இல்லாதவிடத்திற்றங்கிய இருளைவிடுத்தவிதம்போலுமெரிசென - மாயையைவிடுத்தான். எ - று. கண்ணுதல், மயிலியல், அன்மொழித் தொகைகள். (௧௯)

(அவ்விடையூறு நீக்குமாறு கூறினமை.)

காரண மிதுவே யெங்கோன் கைலையை விடுத்து மாயை
தாரணி தனில்வ ரற்குத் தக்கவம் மாயை யென்னு
மாரண விடங்க லந்த மயக்கமல் லமனென் றிட்ட
பேரணி கலுழன் றன்னை நினைந்திடிற் பெயரு மன்றே.

(இ - ள்.) மாயை—எங்கோன்கைலையைவிடுத்து - எமதுகடவுளது கைலாசத்தைவிட்டு—தாரணிதனில் - பூமியில்—வரற்கு - வருதற்கு—காரணம்—இதுவே—தக்க - (அப்படிவருதலுக்குத்) தகுந்த—அம்மாயையென்னும்—மாரணவிடம் - மாரணத்தைச் செய்கின்ற நஞ்சமானது கலந்த - கலத்தலாலாகிய—மயக்கம் [illegible] - பேரணி - [illegible] கலுழன் தன்னை - [illegible]

யரும் - நீங்கிப்போம். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். காருடமந்திர தியானத்தால் விஷரோகம் தீர்தலின் இங்ஙனம் ரூபகஞ்செயப்பட்டது.

(இதுவுமது.)

பிணிதப வேண்டில் வாழ்நாள் பெரிதுற வேண்டிற் செல்வ
மணிதர வேண்டிற் கல்வி யறிதர வேண்டில் வானம்
பணிதர வேண்டின் முத்திப் பயன்பெற வேண்டி லென்று
மிணையறு மல்ல மப்பே ரெந்தையை நினைப்ப ரென்று.

(இ - ள்.) பிணிதபவேண்டில் - நோய்கெடவேண்டினுலும்—வாழ்நாள் பெரிதுறவேண்டில் - ஆயுள்மிகுதியாயுறவேண்டினுலும்—செல்வமணிதரவேண்டில் - செல்வமடையவேண்டினுலும்—கல்வியறிதரவேண்டில் - கல்வியைக்கற்கவேண்டினுலும்—வானம்பணிதரவேண்டில் - விண்ணுலகத்தார்வணங்கவேண்டினுலும்—முத்திப்பயன்பெறவேண்டில் - முத்தியாகிய பயனைப் பெறவேண்டினுலும்—என்றும்—இணையறும் - ஒப்பற்றிருக்கின்ற—அல்லமப்பேர் - அல்லமனென்னும் பெயரையுடைய—எந்தையை - எம்முடையசுவாமியை—நினைப்பரென்று - தியானஞ்செய்வாரென்று. எ - று. (சக)

புகன்றவ ருளத்திற் றுன்பம் போக்குபு துருவா சன்று
னகன்றுதன் னிடத்த டைந்தா னன்றுதொட் டருந்த வத்தோர்
மகிழ்ந்தரு ளல்ல மன்றன் மலரடி மனத்திற் றாங்கி
யுகந்தவன் புகழாய் வந்த வாறெலா முரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்.) புகன்று - சொல்லி—அவருளத்திற்றுன்பம் - அவரதுமனத்திலுள்ளதுக்கத்தை—போக்குபு - நீக்கி—துருவாசன்றான்—அகன்று - (அவ்விடத்து) நீங்கி—தன்னிடத்தடைந்தான்—அன்றுதொட்டு - அந்தினந்தொடங்கி—அருந்தவத்தோர்—மகிழ்ந்து—அருளல்லமன்றன் - அருள்வடிவாகிய அல்லமனது—மலரடி - தாமரைமலர்போலுள்ள திருவடிகளை—மனத்தில்—தாங்கி—உகந்து-விரும்பி—அவன்புகழாய்—வந்தவாறெலாம் - வந்தவிதமெல்லாம்—உரைக்கலுற்றார் - சொல்லலுற்றார். எ-று.

(அது நீங்கினமை.)

நெஞ்செனு மகலி லன்பா நெய்நிறைத் துள்ள மென்னும்
பஞ்சுறு திரியி னுச்சி பற்றிட வல்ல மப்பே

ரஞ்சுட ரிலக வேற்றி யருந்தவர் மாயை யென்னுந்
துஞ்சிரு ளகன்றி ருந்தார் தொல்லைமா தவங்கள் செய்து.

(இ - ள்.) நெஞ்செனுமகலில் - மனமாகியதகளியின்கண்—அன்பா நெய்நிறைத்து—பத்தியாகிய நெய்யைநிரப்பி—உள்ளமென்னும் - கருத்தாகிய—பஞ்சுறுதிரியினுச்சி-பஞ்சாலியன்றவர்த்தியினுச்சியில்—பற்றிட—அல்லமப்பேர் - அல்லமனெனப்படுகின்றபெயரையுடைய—அஞ்சுடர் - அழகியவிளக்கை—இலகவேற்றி - விளங்கும்படி ஏற்றி—அருந்தவர் - முனிவர்—மாயையென்னும் - மாயையாகிய—துஞ்சிருளகன்று - அழிவுக்கு ஏதுவாகிய இருணீங்கப்பெற்று—தொல்லைமாதவங்கள் - பழையமாதவங்களை—செய்து—இருந்தார். எ - று. உருவகவணி. (சடு)

மந்தர கிரிப்பேர் பெற்ற மத்தெறி கடல்போ லையர்
சிந்தனை கலங்கி மெல்லத் தெளிந்தமை தெரிந்து ரைத்தாம்
வந்துமண் பிறந்த வன்றே மாதவர் மனங்க லக்கும்
வெந்திறன் மமகா ரன்றன் மகடிறம் விளம்ப லுற்றாம்.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்து - மந்தரகிரியென்னும் பெயரைப்பெற்றமத்தினுல்—எறி - கலக்கப்பட்ட—கடல்போல்—ஐயர் சிந்தனை - முனிவரதுமனங்கள் [illegible] தெளிந்தமை—தெரிந்துரைத்தாம் - தெரிந்துசொல்லினேம்—மண் - பூமியினிடத்து—வந்துபிறந்தஅன்றே—மாதவர்மனம் - முனிவரதுமனத்தை—கலக்கும் - கலக்கிய—வெந்திறல் - வெவ்வியவலிமையையுடைய—மமகாரன்றன் - மமகாரராஜனது—மகடிறம் - புதல்வியினதுசெய்கையை—விளம்பலுற்றாம் - சொல்லத்தொடங்கினேம். எ - று. ஒப்பணி.

(தந்தைநாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

காந்தம் வலியு மிரும்புபோற் கண்க டன்னோ டுறப் பிணித்து
நேர்ந்த மனமோ ரணுவென்ன வியாய மன்றென் றம்மனத்தி
போர்ந்த வாசைப் பெருங்கடலைப் புகட்டு மகளைக் கண்டுவந்து
வேந்தன் மாயை யெனுநாமம் விளம்பிச் சிறப்புப் பலசெய்தான்.

(இ - ள்.) காந்தம் - காந்தக்கல்லினுலே—வலியும் - ஈர்க்கப்படுகின்ற—இரும்புபோல் - இரும்பானதுஅதனேடுபோல்—கண்கள் - பார்வைகள்—தன்னேடுற—பிணித்து - கட்டிக்கொண்டு—சேர்ந்தமனம் - (யாவு

ங்கொள்ளுதற்கு) இயைந்தமன்—ராஜனுவென்னல் -(வியபவலோர்) ஒருபர்மாணுருபமென்றுசொல்லுதல் —வியாபாரன்றென்று —அம்மனத்தில்—போந்த—(தன்னைப்பற்றி) உண்டாகிய—ஆசைப்பெருங்கடலை - ஆசையாகியபெரியகடலை—புகட்டும் - புகவிடுகின்ற —மகளைக்கண்டு—உவந்து - மகிழ்ந்து—வேந்தன் - மகாராசன்—மாயையெனுநாமம்—விளம்பி - சொல்லி—பலசிறப்பு - மற்றுமுள்ளபலசடங்குகளையும் —செய்தான். எ - று. ஒப்பணியும், ஆசைக்கடலாகியபெரியஆதேயத்தினும்மனமாகியஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்காட்டலால், பெருமையணியும்சேர்வை,

(இதுமுதல் - ௪ - பாட்டுகளில் மோகினிமகளைவளர்த்தமை.)

மாயைப் பெயர்கொண் மகளைநறு மஞ்ச டிமிர்ந்து கணைக்காலி
னேயக் கிடத்தி நீராட்டி யிணைக்க ணுங்கி நீரூதி [தழுவி
நேயத் துகிலின் மெய்துடைத்து நெகிழ்மென் முலையோ டெத்
வாயிற் றிவலை கொடுதேய்த்து மண்பொட் டணிந்து நீறிட்டு.

(இ - ள்.) மாயைப்பெயர்கொண்மகளை—நறுமஞ்சடிமிர்ந்து - பரிமளமஞ்சள்பூசி —கணைக்காலினேயக்கிடத்தி - கணைக்கால்களின்மேற்பொருந்தக்கிடத்தி—நீராட்டி—இணைக்கணுங்கி - இரண்டுகண்களிலும்அதுவிழாமலொதுக்கி —நீரூதி - உச்சியிலூதி —நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து—…முலையோடெத்தழுவி - தளர்ந்தமெல்லியமுலைகளோடு சேர்த்துத்தழுவி —வாயிற்றிவலை கொடுதேய்த்துமண்பொட்டணிந்து - வாயினெச்சிற்றுளிகொண்டிழைத்துநிலப்பொட்டிட்டு—நீறிட்டு - திருநீற்றுக்காப்பிட்டு. எ - று. தன்மைநவிற்சியணி. இதுமுதல் நான்குபாட்டுக்கள் ஒருதொடர். (௪௧)

கண்ணிற் கமைய மையெழுதிக் காற்குச் சதங்கை பொற்றண்டை, கண்ணைப் புனைந்து பொன்னுலாரு மைவிற் பூட்டிப் புவியுதிர்சேர், வண்ணப் பசும்பொ னணிமார்பில் வனைந்து சிறுமென் னெடிசேர்த்திப், பெண்ணியற் கரிய திருநுதற்பொற் பிறைமேற் சுட்டி யொன்றணிந்து.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கமையமையெழுதி - கண்களுக்கு (அழகு) நிறையமைதீட்டி—காற்குச்சதங்கை பொற்றண்டை கண்ணைப்புனைந்து—காற்சதங்கைகளையும் பொன்னலாகிய தண்டைகளையும் பொருந்த

கனடப்பக், தூய தவஞ்செய் தைந்தவித்த துறவி னோர்பா லோடினன்.

(இ - ள்.) மாயை—கவிழ - முகங்கவிழ்பருவமடைய —முகங்கவிழ்ந்த மதனன் - (அதற்கு முன்னோரணத்தால்) முகங்கவிழ்ந்துகிடந்தமன்மதன் - இருப்ப - உட்காரும்பருவமல்—இருந்தான் - உட்கார்ந்தான்—அவள்—இருப்ப - உட்காரும்பருவமடைய —போயசிலையொன்று - (அவன்) கைவிட்டுப்போனவில்லொன்றை—எடுத்து—எழுந்தான் —பொன்னுலியன்றபாவை-பொன்னினுலாகிய பாவைபோனுள்ள அவள்—எழ - எழுந்துநிற்கும்பருவமடைய —மேவேந்தனயவனங்கவேள் - விரும்பப்பட்ட அம்மன்மதன்—நடந்தான் —வேந்தன் பயந்தமகள் - அரசனீன்ற மகளாகிய அவள்—நடப்ப - நடக்கும்பருவமடைய—தூயதவஞ்செய்து - பரிசுத்ததவத்தைச்செய்து—ஐந்தவித்த - ஐந்தாசையுமொழித்த—துறவினோர்பால் - முனிவரிடத்துக்கு—ஓடினன். எ - று. பின் பின்னுகச்சொல்லப்பட்ட மன்மதனது இருத்தல் முதலியவற்றுக்குமுன்முன்னுகச்சொல்லப்பட்டமாயையினதுகவிழ்தன்முதலியவற்றைக்காரணங்களாகச்சொல்லலால், காரணமாலையணி. (௪௪)

குழலும் யாழு மினியவெனக் கூறு வண்ண மென்கனிவாய்
மழலை மொழிந்து முடற்கின்ப மருவ வோடி மேல்விழுந்தும்
விழைவு மமிழ்தின் மிகவினிமை விளைய நுகருஞ் சுவையடிசில்
செழிய சிறுகை யாலளைந்துஞ் செய்தாண் மோக மின்றோரை.

(இ - ள்.) குழலும் - புல்லாங்குழலிசையையும்—யாழும் - வீணையினிசையையும் —இனியவெனக்கூறுவண்ணம் - இன்பந்தருவனவென்று சொல்லாதபடி —மென்கனிவாய் - மெல்லியகனிபோனுள்ள வாயினுல்—மழலைமொழிந்தும் - உருத்தெரியாச்சொற்களைப்பேசியும்—உடற்கின்பமருவவோடி - உடம்புக்கு இன்பமுண்டாகவோடி —மேல்விழுந்தும்—விழைவுமமிழ்தின் - விரும்பப்படுகின்ற அமிர்தத்தைக்காட்டிலும்—மிகவினிமைவிளைய - மிகவும் இன்பம்பயக்க—நுகருஞ்சுவையடிசில் - உண்ணப்படுகின்ற அறுசுவையுண்டியை—செழியசிறுகையால் - செழுமைபொருந்திய சிறியகைகளால்—அளைந்தும் - குழப்பியும்—ஈன்றோரை - பெற்றோருக்கு—மோகஞ்செய்தாள். எ - று. குழல் - யாழ் - ஆகுபெயர்கள். ஈன்றோரையென்றது உருபுமயக்கம். திருக்குறளில் "குழலினிதியாழினி தென்ப தம்மக்கண் மழலைச்சொற் கேளாதவர்" எ-ம். "மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு."

போல - காப்பாற்றுகின்றசெய்கைபோலவும்—படியில்கல்வி - ஒப்பில்லா தவித்தையை—விரும்பினேன்—பாடம்போற்றுமதுபோல - பாடத்தை க்காப்பாற்றுகின்றசெய்கைபோலவும் —ஒடிவில்செங்கோல் - கேடுதவி ல்லாதசெங்கோலையுடைய—மனுவேந்தன் - மனுநூல்வழிநடக்கின்ற அர சன்—உலகம்புரக்கு முறைபோல - உயிர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற செய் கைபோலவும் —மோகினி —கொடியநோன்புசெய்கின்ற - வருத்தத்திற் கேதுவாகியவிரதங்களைச்செய்துபெற்ற—கொடியை - பூங்கொடிபோன் றமகளை—வளர்த்தாள். எ - று. மனு, கொடி, ஆகுபெயர்கள். மோகினி அம்பிடியன்முதலியோர்செய்முதலியவற்றைப்போல் மகளை ஒழிவின்றி த் தன்மனமுழுதும் அவளிடத்தேவைத்து நல்லனவெல்லாஞ்செய்து தீய னவெல்லாம் போக்கி வளர்த்தலின் இங்ஙனம் உவமித்தார். (௧௯)

(இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளில் மாயைவளர்ந்தசிறப்பு.)

கள்ள மாயை தன்னெழில்போற் கண்ட தில்லை யென்னமிக வுள்ளம் வியந்து தலையசைப்ப தொப்ப வளையுஞ் சுடர்பார் த்து, மெள்ள விரலொன் றனைச்சுவைத்து மினிர்பூஞ் சதங்கை த் தாளுதைத்து, விள்ளு மலர்வாய் குவித்தழுது மீள நகைத்து ங் கிடக்குமால்.

(இ - ள்.) கள்ளமாயைதன்னெழில்போல் - வஞ்சகமுடையமாயை யினழகுபோல் —கண்டதில்லையென்ன - (யான்) பார்த்ததில்லையென் று—மிகவுள்ளம்வியந்து - மிகவும் உள்ளத்திலே ஆச்சரியப்பட்டு—தலை யசைப்பதொப்ப - சிரமசைப்பதுபோல—அலைசயும்—சுடர்பார்த்தும் - வி ளக்கைப்பார்த்தும் —விரலொன்றனை —மெள்ளச்சுவைத்தும்—மினிர்பூ ஞ்சதங்கை - விளங்குகின்ற அழகிய சதங்கையையுடைய—தாளுதை த்து - கால்களையுதைத்துக்கொண்டு—விள்ளுமலர்வாய்-விரிந்தமலர்போ லும்வாயை— குவித்தழுதும்—மீளநகைத்தும் - திரும்பச்சிரித்தும்—கிடக் கும். எ - று. ஆல் - அசை. அவ்விளக்கை அப்படித்தலையசைப்பதாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியும், சுடர்பார்த்தல் முதலியகுழந்தைசாதித் தன்மையைச்சொல்லுதலால், தன்மைநவிற்சியணியும் சேர்ந்துவந்தன.

மாயை கவிழ முகங்கவிழ்ந்த மதனை யிருந்தா னவிருப் பப், போய சிலையோன் றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னு வியன்ற பாவையெழ, மேய வணங்க வேண்டுந்தான் வேந்தன் பயந்த ம

எ - று. ஒப்பணி. பேதை ; ஏழாண்டளவிற்று. பெதும்பை ; பன்னிரண் டாண்டளவிற்று. (௨௦)

(அப்பருவச் சிறப்பு.)

செய்ய வல்ல கம்மியன்செய் செங்கஞ் சுமந்த மணியணை மேற், பைய வந்து மணிமௌலிப் பார்வேந் திருக்கும் பரிசுபோ ல், வெய்ய குதம்பை வளர்த்தகல விழுநீர் வள்ளைக் காதினி டைத, துய்ய பசும்பொன் மணிகுயின்ற துணைத்தோ டமைய த் தோன்றினள்.

(இ - ள்.) செய்யவல்லகம்மியன்செய் - பண்ணவல்ல கம்மாளனாலே பண்ணப்பட்ட —செங்கஞ்சுமந்த மணியணைமேல்—மணிமௌலி - மணிக ளாலாகிய கிரீடத்தையுடைய—பார்வேந்து - அரசனானவன் —பையவந் து - மெள்ளவந்து—இருக்கும்பரிசுபோல் - கொலுவிருக்குந்தன்மைபோ ல்—வெய்யகுதம்பை - வெவ்விய தக்கைகளானவை—வளர்த்தகல—வி ழுநீர் - மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடைய—வள்ளைக்காதினிடை - வள்ளை போலுள்ள காதுகளிடத்து —துய்யபசும்பொன் - பரிசுத்தமானபசிய பொன்னிலே—மணிகுயின்ற - மணிகள் பதித்துச்செயப்பட்ட—துணைத் தோடமைய - ஒன்றற்கொன்று ஒப்பாகிய குண்டலங்கள்பொருந்த— தோன்றினள். எ - று. வருத்தப்படுத்திவளர்த்தலின், வெய்யகுதம் பையென்றார். ஒப்பணி. (௨௧)

(இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளில் அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக் கணைவே ளரசுகை வளர்த்த குழற்கா டளர்விரவிக் கட்டுற் றதுகம்பரன்களத்திற் கடுவும் விழிகள் சிறிதுற்ற, மூட் டித் துறவாம் பறவைமயன் முடியிற் படுதன் மெல்லமுறைந், தெ ட்டிப் பார்ப்ப வெனமுகங்கொண் டெழுந்த மார்பி னிளமுலைகள்.

(இ - ள்.) மட்டுக்கணை - தேனையுடையமலரம்புகளையேந்திய—வேள ரசு - மன்மதனுக்குவனதர்க்கமாக—வளர்த்த - வளர்க்கப்பட்ட—குழ ற்காடு - உத்தற்காடானது—அளர்விரவி- (பழிபோகிலவந்து) மையிரா செ ங்கமும் - உக்தற்காடானது—அளர்விரவி - விழிகள் - வந்து—கட்டுற்றது - (காவலையுற்றது) கட்டப்படுதலையுற்றது—விழிகள் - கண்களானவை—கம்பரன்களத்திற்கடுவும் - கமதகடனதுகண்டத்திலு ள்ளநஞ்சத்தின்குணத்தையும்—சிறிதுற்ற - சிறிதுபொருந்தின—இளமு லைகள்—துறவாம்பறவை - துறக்தோராகியபறவைகள்—மூட்டி - மூட்டு

ற்று—மயன்முடியிற்படுதல் - மயக்கமாகியகண்ணியிலே அகப்படுதலை—யி றைந்து—மெல்ல—எட்டிப்பார்ப்பவென - எட்டிப்பார்ப்பனபோல்—மு ங்கொண்டு—மார்பில்—எழுந்த - புறப்பட்டன. எ - று. மலை, காடு, ம தில், அகழி என அரணம் நான்காதலின், இங்கேகோட்டரண் சொல்லப்ப ட்டது. இது உருவகம். கடு - துறவு - ஆகுபெயர்கள். கஞ்சந்தின்கு ணம் வருந்துதல். கஞ்சமாகிய உபமானத்தின்குணத்தை விழியாகிய உபமேயத்தில் ஆரோபித்தலால், காட்சியணி. அப்போது புறப்படுகிற முலைகளை அப்படி எட்டிப் பார்ப்பனவாகக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இதற்கு உருவகம் அங்கம். (௫௬)

அன்ன நடையு மன்னமிலா வையர் நடையுந் தளர்வெய்தக்,
கன்னி நடக்கு நடைகற்றாள் கரும்பு கசக்கு மொழிபெற்றாள், ம
ன்னு மலர்வீழ் சுரும்பனைய மைந்தர் பார்வைக் குறிப்புணர்ந்
தாள், தன்னை யரிய வொன்வறிந்து தானே மனத்திற் றருக்குற்
றாள்.

(இ - ள்.) அன்னநடையும்—அன்னமிலாவையர்நடையும் - அன்னத் தைவிட்டமுனிவரதொழுக்கமும்—தளர்வெய்த-சோர்வடையும்படி—க ன்னி - மாயையானவள்.—நடக்குநடைகற்றாள் —கரும்புகசக்குமொழி பெற்றாள் - கரும்பைக்கசப்பிக்கின்ற சொற்களைப்பெற்றாள்—மன்னுமலர் வீழ் - (வளர்தால்) மிக்கமலரின்கண்ணேவீழ்கிற—சுரும்பனைய - வண்டு கள்போல்கின்ற—மைந்தர்பார்வைக்குறிப்பு - காளையரதுபார்வையின்கு றிப்பை—உணர்ந்தாள் - அறிந்தாள்—(அதனால்) தானே தன்னை அரிய ளொனவறிந்து —மனத்தில் —தருக்குற்றாள் - செருக்கையடைந்தாள். எ - று. அவர்ணியங்களாகிய அவ்விரண்டுநடைகளுக்கும் தளர்வெய்த லாகிய ஒருதருமத்தில் முடிவுசெய்தலால், ஒப்புமைக்கூட்டவணி. கசக் குமென்றது பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. கசப்பித்தற்சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தமையால், உயர்வுநவிற்சியணி. மலர்க்குவளம்; தேனும் பொடியு ம் வாசனையும். இவைபோல உபமேயத்தில் வடிவும் அழகும் இளமையு ங்கொள்க. குறிப்பு; தன்மேற் காதற்களுத்து. இங்கே ஒப்பணி. செ ருக்கு; வடிவமுதலியவற்றால் பிறமகளிரை வெல்லாக்கன்லிற்றருந்தய ராகமதித்தல். (௫௭)

இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக் கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்
து, சந்தச் சிங்கந் தனையடுத்த தக்க வரவின் வலிசார்ந்து, முன்

னைக் கொடிமீ னத்தலைவன் முனிவ ராகும் பகைவெல்லக், கந்
தப் பகழி பலவேழக் கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனனால்.

(இ - ள்.) இந்தக்கன்னி - இந்தமாயையினது—மதிமுழுநோக்கெய் தி - சந்திரன்போலுள்ள முகத்தின்முழுப்பார்வையைப்பெற்று —செவ் வாய்வலியடைந்து - சிவப்புநிறம்பொருந்திய வாயினது வலிமையைய டைந்து—சந்தச் சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவரவின்வலிசார்ந்து - அழகியசி ங்கம்போலுள்ள இடையினை அடுத்த தகுதியுடைய அரவுபோலுள்ள அல் குலினதுவலியையுஞ்சேர்ந்து—முன்னைக்கொடிமீனத்தலைவன் - முதன் மையாகிய மீனக்கொடியையுடைய மன்மதனானவன் —முனிவராகும்ப கைவெல்ல - துறவோராகிய பகைவரை வெல்லுதற்பொருட்டு—கந்தப்ப கழிபல - மணத்தையுடைய மலரம்புகள்பலவற்றை —வேழக்கருப்புச்சி லையில் - வேழமாகியகருப்புவில்லிலே—தொடுத்தனன். எ - று. ஆல் - அசை. வேழக்கரும்பு - இருபெயரொட்டு. முகமுதலியவை மதிமுதலிய உபமானச்சொற்களாலே சொல்லப்படுதலால், உருவகவுயர்வு நவிற்சிய ணி. வர்ணிக்கப்படுகிற மன்மதன் செய்தியில் கன்னியிலிருக்கிறசந்திர னது முழுப்பார்வையும் அங்காரகபலமும் சிங்கத்திலேயிருக்கிற ராகுவ லியுமாகிய கோசாரபலன்பார்த்துப் போர்க்குச்செல்லுகிற அரசனது செய்திதோன்றலால், சமாசோக்தியணி. (௫௮)

(மங்கைப்பருவ மடைந்தமை.)

பாக மாகப் பொங்கியெழும் பதமே போலப் பொங்குமெழின்
மோக மாயை தன்பருவ முன்னி முடிவேந் தயனுமா
லாகு மாட மொன்றுபுரிந் ததன்கட் கல்வி பற்பலவும்
போகு மாதர் பலர்சூழப் போற்றி யிருப்பச் செய்தனனால்.

(இ - ள்.) பாகமாகப்பொங்கியெழும்பதமேபோல-பக்குவமாகப்பொ ங்கியெழுகின்ற அன்னம்போல—பொங்குமெழில் - பொங்குகின்றவழ கினையுடைய —மோகமாயைதன்பருவமுன்னி - மோகத்தைச் செய்கி ன்ற மாயையினதுபருவத்தைநினைத்து—முடிவேந்து - கிரீடத்தையுடை ய அரசனானவன் —அயனுமாலாகும் - நான்முகனும்திருமாலும் மயங்குதற் கு—மாடமொன்றுபுரிந்து - ஒருகன்னியமாடஞ்செய்து —அதன்கண்—க ல்விபற்பலவும் - (கற்பிக்கப்பட்ட) நானாவித வித்தைகளையும் —போகு மாதர்பலர் - (அவற்றை) முடிவுறத்தற்றுவல்ல மகளிர்பலரும்—சூழ - சூழ் ந்திருக்க —போற்றியிருப்ப - (அவரோடு) சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்ப

டி—செய்தனன். எ - று. ஆல் - அசை. அவ்வன்னம் உண்ணுதற்கு எப்படியோ அப்படி இவள் வளர்ச்சி அநுபவித்தற்குத் தகுந்ததாணமை யறிக. இதனால் மங்கைப்பருவ மடைந்தமை பெறப்பட்டது. பற்பலவித்தைகளாவன; அக்ஷரலக்ஷணமுதலிய அறுபத்துநாலுகலைகள். போற்றியிருப்பவென்றதனால், அவையெல்லாம் முன்னரோ ஐயாண்டுதொடங்கிக் கற்பிக்கப்பட்டமை பெறப்பட்டது. (௫௯)

வேறு.

(இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளில் அவள்பொழுதுபோக்கு.)

வாய்த்துள வம்மணி மாட நண்ணுபு
பாத்தொடை பற்பல பயின்றுந் தந்திரி
நாத்தனி யாழைமா ணுக்க னென்றுதான்
பேர்த்துளர் விரல்களாற் பேசு வித்துமே.

(இ - ள்.) வாய்த்துள - (தனக்குத்) தகுந்துள்ள—அம்மணிமாடம் - அவ்வழகியமாடத்தை—நண்ணுபு - அடைந்து—பாத்தொடைபற்பலபயின்றும் - பலபலவாகியபாமாலைகளை அப்பியசித்தும் —தந்திரிநா - நரம்பாகியநாவையுடைய—தனியாழை - ஒப்பற்றவீணையை—மாணுக்கனென்று - தனக்கு மாணுக்கனென்று சொல்லும்படி —பேர்த்துளர்விரல்களால் - அசைத்துத்தடவுகின்ற அங்குலிகளாலே—பேசுவித்தும். எ - று. இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். யாழ்வாசித்தலை வேறு பிரித்துக்கூறலால், பாத்தொடைபற்பலவென்றது - யாழின்றி மிடற்றுற்பாடப்பட்டவற்றை. அவையாவன; ஏழிசைகளின் முறைவழுவாது பைரவிமுதலாகிய முப்பத்திரண்டு இராகங்களாலும் அமைத்துப்பாடப்பட்ட பாட்டுகள். ஏழிசைகளாவன; குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன. முப்பத்திரண்டு ராகங்களாவன; பைரவி, தேவக்கிரியை, மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பௌளி, ஸ்ரீராகம், இந்தோளம், பல்லதி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசி, லலிதை, தோடி, வசந்தம், ராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம், மாளவி, நாராயணி, குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தன்னியாசி, காம்போதி, கௌளி, நாட்டை, தேசாக்ஷரி, காந்தாரி, சாரங்கம் என்பனவாம். பயின்றென்றமையால் பாடும்போது கண்ணிமைத்தன்முதலிய குற்றங்களின்றிப் பாடுதல் வல்லசிறப்பும் குறிப்பிக்கப்பட்டது. "கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா, பன்னாவை வாய்தோன்றுபற்றெரியா, வெள்ளிலிவை, கள்ளார்நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளாளப்பாட்டுணர்." தனியாழென்றதனால்; பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோடயாழ், என்கிறநான்கினுள்ளே சிறப்புடைய பேரியாழென்பதும், அதுஇலக்கணப்படி தண்டு, பத்தர், நரம்பு, முறுக்காணி, கோமூவாணி முதலிய வெல்லாம் அமைந்துள்ளதென்பதும் பெறப்படும். இவ்விற்றிற்கு நரம்புகள். பேரியாழிற்கு, உக. மகரயாழிற்கு, கஎ. சகோடயாழிற்கு, கசு. செங்கோட்டியாழிற்கு, எ. எனவறிக. பேர்த்தெனமிகுத்துக்கூறுதலால், பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனப்படுகின்ற எட்டுகலைத்தொழில்களையுஞ் செய்தல் பெற்றும். அவற்றுள் பண்ணல்; பாடநினைக்கப்பட்டபண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெறுந் தன்மை மாத்திரை அறிந்து கட்டுதல். பரிவட்டணை; அக்கட்டப்பட்ட நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் அநுகரணஞ்செய்துதடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல்; ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதல். தைவரல்; அநுசுருதி யேற்றுதல். செலவு; ஆளத்திலே நிரம்பப்பாடுதல். விளையாட்டு; பாடநினைக்கப்பட்ட வண்ணத்திலே சந்தத்தைவிடுதல். கையூழ்; பாடநினைக்கப்பட்ட வண்ணத்திற் செயப்பட்டபாடலெல்லாம் இன்பம் பிறக்கப்பாடுதல். குறும்போக்கு; குடகச்செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல். அன்றியும் வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனப்படுகின்ற எண்வகை இசைக்கரணஞ் செய்தலுங் கொள்ளப்படும். பேசுவித்தென்றதனால் மிடற்றோசையும் எழாலும் வேற்றுமை காணப்படாமை அறிக. (௬௦)

அங்கொரு மடவர லதிர்ப்பத் தண்ணுமை
மங்கையர் சிலரிசை மரபிற் பாடுறக்
கொங்கவிழ் மலரளி குமுறத் தென்றலாற்
பைங்கொடி யசைதல்போற் பாடி யாடியும்.

(இ - ள்.) அங்கு—ஒருமடவரல்-ஒருமங்கையானவள்—தண்ணுமையதிர்ப்ப - மத்தளத்தை முழக்காநிற்க—மங்கையர்சிலர் —இசை - இராகங்களை—மரபிற்பாடுற - முறைமைப்படி பாடாநிற்க—பைங்கொடி - ஒருபசுங்கொடியானது—கொங்கவிழ்மலர் - மணம் விரிந்தமலரின் கண்—அளிகுமுற-வண்டொலிசெய்யாநிற்க—தென்றலால்—அசைதல்போல்—பாடியாடியும் - பாடிக்கொண்டு நடித்தும். எ - று. குமுறல்போற்பாடியுமசைதல்போலாடியுமெனக்கூட்டப்படுதலால், நிரனிறையணி. இதம்

திங்கனி பாலொடு செம்பொற் பஞ்சரந்
தாங்குறு பைங்கிளி யூட்டித் தன்மொழி
யாங்கது பயில்வுற வளித்துங் கற்பகப்
பூங்கொடி யனையவள் பொழுது போக்குநாள்.

(இ - ள்.) திங்கனி - தித்திப்பாகியபழங்களை—பாலொடு—செம்பொற்பஞ்சரம் - செம்பொன்னாலாகியகூண்டினாலே—தாங்குறு - தாங்கப்படுகிற—பைங்கிளி - பச்சைக்கிளியை—ஊட்டி - உண்பித்து—தன்மொழி - தன்சொல்லை—அது பயில்வுற - அதுகற்கும்படி—அளித்தும் - கொடுத்தும்—கற்பகப்பூங்கொடியனையவள் - கற்பகமலர்வல்லிபோல்பவள்—பொழுதுபோக்குநாள் - காலங்கழித்துவருநாளில் (ஒருநாளில்). எ - று. ஆங்கு - அசை. (௬௪)

(இதுமுதல் எட்டுப்பாட்டுகளில் மணத்தலைவனைத் தேர்தல்.)

தென்னவன் செம்பியன் சேரன் கொங்கண
மன்னவன் மாளுவன் மகத நாட்டிறை
யென்னுமிங் கிவர்தமுள் யாவர் கண்ணதோ
கன்னிதன் மணவினைக் கடனென் றுன்னியே.

(இ - ள்.) தென்னவன் - பாண்டியன்—செம்பியன் - சோழன்—சேரன்—கொங்கணமன்னவன்—மாளுவன் - மாளுவதேசத்தரசன்—மகதநாட்டிறை - மகததேசத்தரசன்—என்னும் - எனப்படுகின்ற—இங்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ள—இவர்தமுள்—யாவர்கண்ணதோ - எவரிடத்ததோ—கன்னிதன்மணவினைக்கடனென்று - என்புதல்வியினதுவிவாகத்தொழிற்கடனென்று—உன்னி - நினைத்து. எ - று. (௬௫)

ஆய்ந்திருந் தனன்மம கார னயிடைப்
போந்தன னவன்குரு வாகப் போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங் காரனந் தகுதிப் பேரினோன்
வேந்தனு மெதிர்கொளீஇ விதியிற் றொழுந்தனன்.

(இ - ள்.) மமகாரன்—ஆய்ந்திருந்தனன் - ஆலோசித்திருந்தானாக—அவன்—குருவாக - தனக்குக்குருவாக—போற்றுறும் - வழிபடுகின்ற—சாந்தவாங்காரனும் - சாந்தத்தையுடையஅகங்காரனாகிய—தகுதிப்பேரினோன் - யோக்கியமான நாமத்தையுடையவன்—ஆயிடை - அவ்விடத்து—போந்தனன் - வந்தான்—வேந்தனும் - அவ்வரசனும்—எதிர்கொளீஇ - எதிர்கொண்டுஅழைத்து—விதியிற்றொழுந்தனன் - விதிப்படிவணங்கினான். எ - று. (௬௬)

மன்னவன் வந்தன மரபிற் கொண்டவன்
கன்னித னெழினலங் காணப் போயினன்
என்னவ ளெதிர்நடந் தாரி யன்றனைச்
சென்னியின் வணங்குபு சிறப்பு செய்தனள்.

(இ - ள்.) அவன் - அவ்வாசிரியன்—மன்னவன்வந்தனம் - அரசனது வழிபாட்டை—மரபிற்கொண்டு - முறைப்படிஅங்கீகரித்து—கன்னிதனெழினலம் - மாயையினது வளர்ச்சியையும் நற்குணத்தையும்—காணப்போயினன் - காணுதற்பொருட்டு (அவளிருக்கின்றவிடத்திற்) சென்றான்—அன்னவள் - அவள்—எதிர்நடந்து—ஆரியன்றனை - ஆசாரியனை—சென்னியின்வணங்குபு - தலையால்வணங்கி—சிறப்புசெய்தனள் - பூசைசெய்தாள். எ - று. (௬௭)

மாந்தளி ராலிலை வயங்கு கோங்கரும்
பேந்தெழின் மரைமல ரெய்தி யற்புதப்
பூந்துணர் வல்லிநேர் பொன்னைக் கண்டவ
னோர்ந்தனன் காரண மாதென் றுன்னியே.

(இ - ள்.) மாந்தளிர் - மாந்தளிரையும்—ஆலிலை - ஆலிலையையும்—வயங்குகோங்கரும்பு - விளங்காநின்றகோங்கினதுஅரும்புகளையும்—ஏந்தெழின்மரைமலர் - தாங்கப்படுகிற அழகையுடையதாமரைமலரையும்—எய்தி - அடைந்து—அற்புதப்பூந்துணர்வல்லிநேர் - ஆச்சரியகரமாகிய பூங்கொத்தையுடையஒருகொடிபோல்கின்ற—பொன்னை - அத்திருவை—கண்டு—அவன் - அவ்வாசிரியன்—உன்னி - ஆலோசித்து—காரணமாதென்று - ஒருகாரணத்தால் அவதரித்தமாதென்று—ஓர்ந்தனன் - அறிந்துகொண்டான். எ - று. கைம்முதலியவற்றை தளிர்முதலிய உபமானச்சொற்களாலே சொல்லுதலால், உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. மரை ; தலைக்குறைவிகாரம். விஜாதியமான தளிரிலையரும்புமலர்கள் ஒருகொடியின்கண்ணே காணப்படின்அபூர்வமாமாதலால், அற்புதப்பூங்கொடியென்றார்.

மாதரு வுறுகுறி மதித்த றிந்தவ
னாதர வொடுமுடி யரசை நோக்கியின்

ன். சேதமாவது ; "ஆரியந்தமிழெனுஞ் சீர்நடமிரண்டினு மாதிக்கதையையவற்றிற்கேற்பச் சேதித்திடுவது சேதமென்றாகும்."

இனித்தேவராதியபதினோராடலாவன. கடவுளுக்கு பாண்டரங்கம், கோடுகொட்டி, உ. திருமாலுக்கு மல், அல்லியம், குடம், ௩. முருகவேளுக்கு குடை, க. மதனவேளுக்கு பேடு, க. திருவுக்கு பாவை, க. விந்தைக்கு மரக்கால், க. இந்திராணிக்கு கடையம், க. சத்தமாதருக்கு துடி, க. ஆ. கக.

இன்னும் கூத்திற்குரியன. பாடலும், வாச்சியமும், பாடற்பயனும், தாளமும், அத்தாளத்தின் வழிவருந்தூக்கும், செய்முறையும் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள் பாடல் ; அகக்கூத்துக்குக்கர்தமுதலியனவும், புறக்கூத்துக்குத் தேவபாணிமுதலியனவும் உரியன. வாச்சியம் ; கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கம் எனமூவகைத்து. பாடற்பயன் எட்டு. என்னை ?"இன்பந்தெளிவேநிறைவோடொளியேவன்சொலிறுதிமந்தமுச்சமெனவந்தவெட்டும் பாடலின்பயனே" என்றாராகலின். தாளம் ; கொட்டும் அசையும், தூக்கும் அளவும், இயையப்புணர்ப்பது. என்னை? "கொட்டுமசையுந்தூக்குமளவு மொட்டப்புணர்ப்பதுபாணியாகும்." புறக்கூத்திற்கு அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதல், பதினாறுமாத்திரைகளையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகிய நாற்பத்தொருதாளங்களும் உரியன. அகக்கூத்திற்கு ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமுதலியவை உரியன. தூக்கென்பது ; இத்தாளங்களின் வழிவருஞ்செந்தூக்கு முதலியவேழாம். என்னை ? "ஒருசீர்செந்தூக் கிருசீர்மதலை மூச்சீர்துணிபு நாற்சீர்கோயிலைஞ்சீர்நிவப்பே யறுசீர்கழாலேழுசீர்நெடுந்தூக் கென்மனார்புலவர்" என்றாராகலின். உட்சொன்முதலியமூன்றையும் அவினயத்தோடேகாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்முறை நான்குவகைப்படும். அவினயத்துங் கருத்து மிடமுஞ் சரீரமுமென. அவற்றுள் கை இரண்டுவகையாம். பிண்டி, பிணையல் என. அவற்றுள் பிண்டியாவது ஒற்றைக்கை. அது முப்பத்துமூன்றுவகைப்படும். பதாகை, திரிபதாகை, கத்திரிகை, தூபம், அராளம், இளம்பிறை, சுகதுண்டம், முட்டி, கடகம், சூசிரம், பிரமரம், தாம்பிரசூடம், பைசாசம், முகுளம், பிண்டி, தெரிநிலை, மெய்ந்நிலை, உன்னம், மண்டலம், சதுரம், மான்றலை, சங்கு, நண்டு, மெளாத, கபோதம், மகரமுகம், வலம்புரி என. பிணையலாவது ; இரட்டைக்கை. அது பதினைந்துவகைப்படும். அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கர்க்கடகம், சுவத்திகம், கடாவர்த்தம், நிட

தம், தோரம், உற்சங்கம், புட்புடம், மகரம், சயந்தம், அபயாத்தம், வர்த்தமானம் என. இவையெல்லாம் இங்கேவிரிக்கிற்பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்காட்டப்பட்டன. சங்கீதவிகற்பங்களையெல்லாம் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய இசைத்தமிழ்நூல்களினும், பரதவிகற்பங்களையெல்லாம் முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம் முதலியநாடகத்தமிழ்நூல்களினும் காண்க. (கூக)

வருமுலை யிறைக்கிணை யாக வந்துறக்
கரமெனு மேவலன் புடைக்குங் காட்சிபோல்
விரைமல ரோதிமேன் மிஞிறி ரைந்தெழப்
பருமணி குயின்றமென் பந்த டித்துமே.

(இ - ள்.) வருமுலையிறைக்கு-வளர்கின்றமுலையாகிய அரசனுக்கு —இணையாக - நேராக—வந்துற - வாராநிற்க—கரமெனுமேவலன் - கையாகிய (அவ்வரசனுடைய) சேவகன் —புடைக்குங் காட்சிபோல் - அடித்துரத்துந்தோற்றம்போல் —விரைமலரோதிமேல் - மணம்பொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலின்மேலே —மிஞிறிரைந்தெழ - வண்டுகளொலித்தெழும்படி —பருமணிகுயின்ற - பருத்தமுத்துகளிற்செயப்பட்ட —மென்பந்தடித்தும் - மெல்லியபந்துகளை அடித்தும். எ - று. மிஞிறிரைந்தெழவென்றதனால் கூந்தலவிழ்தல் பெறப்பட்டது. பந்தடித்தலையரசனம் புடைத்தலாகக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இதற்குஉருவகம் அங்கம். (கூஉ)

பூந்தொடை வார்குழல் புனைந்து நல்விரைச்
சாந்தமு நானமுந் தயங்கப் பூசியு
மேந்திழை பலவுறுப் பிசையத் தாங்கியு
மாந்துறு சுவைபல வகைய மாந்தியும்.

(இ - ள்.) பூந்தொடைவார்குழல்புனைந்தும் - மலர்மாலையைநெடியகூந்தலிற்சூடியும்—நல்விரைச்சாந்தமும் - நல்லமணமுடையசந்தனத்தையும்—நானமும் - கஸ்தூரியையும் —தயங்கப்பூசியும் - விளங்கும்படிபூசியும்—பலவுறுப்பிசைய - பலவவயவங்களுக்கும்பொருந்த —ஏந்திழைதாங்கியும் - அணிதற்குத் தகுதியாகிய ஆபரணங்களை அணிந்தும்—மாந்துறுசுவைபலவகைய - குடித்தற்குத் தகுதியாகிய பலவகைச் சுவையையுடைய பானங்களைக் குடித்தும். எ - று. (கூ௩)

கோதையை யார்கொலோ தோளிற் கொள்பவ
ரோதுக வென்றலு முரைத்தன் மேயினன்.

(இ - ள்.) மாதுருவுறுகுறி - மாயையினதுவடிவத்திலுள்ளகுறியை—மதித்தறிந்தவன் - சிந்தித்துஅறிந்தவன்—முடியரசை - கிரீடாதிபதியாகிய அரசனை—ஆதரவொடுநோக்கி - ஆசையாற்பார்த்து—நின்கோதையை - உன்புதல்வியை —தோளிற்கொள்பவர் - பாணிக்கிரகணம்பண்ணுவோர்—யார் —ஓதுகவென்றலும் - சொல்லுகவென்றவளவில் —உரைத்தன் மேயினன் - (அவன்) சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. குறியாவன; கரதலரேகை முதலியன. (௬௯)

உணர்ந்தில னடியனே னொருநங் கோதைதன்
மணந்தனக் குரியவர் மனிதர் வானவர்
கணங்களு ளொருவரைக் கருத்திற் றேர்ந்துநீ
யிணங்குற வெனக்கிவ ணியம்பு கென்றனன்.

(இ - ள்.) அடியனேன் —உணர்ந்திலன் - அறிந்திலேன் —மனிதர்வானவர்கணங்களுள்-மனிதருடையவுந் தேவருடையவுங்கூட்டங்களுள்—ஒருநங்கோதைதன்மணந்தனக்குரியவர் - நம்முடைய ஒருபெண்ணினது விவாகத்துக்குரியவராகிய—ஒருவரை—நீகருத்திற்றேர்ந்து - நீதிருவுளத்தறிந்து—இணங்குற - பொருந்த—எனக்கு—இவணியம்புகென்றனன் - இங்கேசொல்லுகவென்றான். எ - று. (௭௦)

கொங்கவிழ் தொடையினாய் கூன்கொக் கன்றுவான்
கங்கையை யடைவது கடவு ளன்னமே
மங்கையை யணைபவர் மனித ரல்லர்நஞ்
சங்கர னேயிவ டலைவ னென்றனன்.

(இ - ள்.) கொங்கவிழ்தொடையினாய் - மணம்விரிகின்ற மாலையையுடைய அரசனே—வான்கங்கையையடைவது - ஆகாசகங்கையைச்சேரவல்லது—கூன்-கூனையுடைய—கொக்கன்று—கடவுளன்னமே - தெய்வத்தன்மைபொருந்தியஅன்னமேயாம்—மங்கையையணைபவர் - இப்பெண்ணைச்சேரவல்லவர்—மனிதரல்லர்—நஞ்சங்கரனே- நமதுகடவுளே—இவள் - இவளது—தலைவனென்றனன். எ - று. (௭௧)

மாலுநான் முகனுநா டரிய வள்ளலிவ்
வேலவார் குழலினாட் கெளிய னேனென

வாலமார் மிடற்றினோ னன்பர் வேண்டிய
கோலமாய் நணுகுமீ துண்மைக் கூற்றென்றான்.

(இ - ள்.) மாலுநான்முகனும்—நாடரிய - தேடியறிதற்கரிய —வள்ளல் - கடவுள்—இவ்வேலவார்குழலினாட்கு - இச்சாந்தம்பூசியநெடிய கூந்தலையுடையவளுக்கு—எளியனேனென —ஆலமார்மிடற்றினோன் - நஞ்சம்பொருந்தியகண்டத்தையுடையகடவுள் —அன்பர்வேண்டிய —கோலமாய் - வடிவினனாகி—நணுகும் - சேருவன்—ஈது —உண்மைக்கூற்றென்றான் - நிசமானசொல்லென்றான். எ - று. (௭௨)

(அவளுக்கு உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னண மரசனோ டியம்பி மாயையாங்
கன்னியை விளித்தவள் கருத்தி ணங்குறச்
செங்நிலை தனையுப தேசித் தேகினன்
றன்னிகர் குருபரன் றனதி டத்தரோ.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இன்னவண்ணமாக—அரசனோடு—இயம்பி- சொல்லி —மாயையாங்கன்னியை —விளித்து - அழைத்து—அவள்கருத்து —இணங்குற - பொருந்த —செந்நிலைதனை - செவ்வையான அனுவத்தானத்தை—உபதேசித்து —தன்னிகர்குருபரன் - தன்னொத்தாரொத்த தேசிகோத்தமன்—தனதிடத்து—ஏகினன். எ - று. உபதேசித்தெனவே தீக்ஷைசெய்தமையும் பெறப்பட்டது. (௭௩)

குருவருள் மொழிநெறி கொண்டு மாயைதான்
வரவன வசைநகர் மதுகை நாதனைப்
பரவின ளருச்சனை பயின்று பூசனைக்
கருவிகண் முழுவதுங் கடைப்பி டித்தரோ.

(இ - ள்.) மாயை —குரு - ஆசாரியனது —அருள்மொழிநெறி - உபதேசவாக்கியவழியை —கொண்டு - உட்கொண்டு —வரவனவசைநகர் - உயர்வாகியவனவசைநகரிலுள்ள—மதுகைநாதனை - மதுகேசுரனை —பூசனைக்கருவிகண்முழுவதும் - பூசோபகரணங்களனைத்தையும்—கடைப்பிடித்து - குறைவறச் சம்பாதித்துக்கொண்டு—அருச்சனைபயின்று—பூசித்து—பரவினள் - வழிபட்டாள். எ - று. (௭௪)

ஆக கதி-௩-இற்கு திருவிருத்தங்கள்-௧௫௬.

மாயையினுற்பத்திகதி முற்றும்.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி.

வேறு.

பதியை மேவுறுங் காதனெஞ் சகத்தினுட் பதித்து
மதுகை நாதனை வரன்முறை வரிவிழி மாயை
யுதய காலையிற் பூசைசெய் நாள்களு ளொருநாள்
விதியை யோதுவன் குவிமனத் தவர்கொள விரித்து.

(இ - ள்.) வரிவிழிமாயை - வரிபரந்தவிழிகளையுடையமாயை—பதியை மேவுறுங்காதல்-பிராணநாயகனை யடையவேண்டுமென்னுமிச்சையை—நெஞ்சகத்தினுட்பதித்து - தனதிதயத்திருத்தி—மதுகைநாதனை-மதுகேசுவரனை —வரன்முறை - வேதாகமவிதிப்படி —உதயகாலையிற் பூசைசெய்நாள்களுள் - உதயகாலத்திற் பூசைசெய்துவருநாள்களுள்—ஒரு நாள்விதியை - ஒருநாள்செய்விதியை—குவிமனத்தவர்கொள - குவிந்தமனத்தையுடையசான்றோர்கொள்ளும்படி—விரித்து - யான்விவரித்து—ஓதுவன் - சொல்லுவன். எ - று. (க)

விதுவைச் செய்மையிற் கண்டலர் குவளைகண் மெலிய
முதிர்விற் பூணின முலையெழின் மாயைதன் முகமா
மதியைச் சேர்தரு வரிக்கருங் குவளைகண் மலரக்
குதிரைத் தேரவ னெழுந்தனன் குணதிசைக் குன்றில்.

(இ - ள்.) விதுவைச்செய்மையிற்கண்டு - சந்திரனைத்தூரத்திற்கண்டு—அலர்குவளைகண்மெலிய - மலர்கின்ற நீலோற்பலங்கள்வாடவும்—முதிர்விற்பூணினமுலை - மிகுந்தவொளிபொருந்திய அணிகளணிந்தவிளமையாகியதனங்களையுடைய —எழின்மாயைதன் - அழகுபொருந்தியமாயையின்—முகமாமதியை - முகமாகியசந்திரனை —சேர்தருவரிக்கருங்குவளைகண்மலர - சேர்ந்தவரிபொருந்தியகண்களாகிய நீலோற்பலங்கண்மலரவும்—குதிரைத்தேரவன் - பச்சைக்குதிரைபூண்டவிரதத்தையுடையசூரியன்—குணதிசைக்குன்றிலெழுந்தனன் - கிழக்குத்திசைக்கணுள்ளவுதயகிரியிலுதித்தனன். எ - று. (உ)

அனைய காலையி லன்னமென் றூவிபெய் யணைமேற்
றனியன் மாமயில் போற்றுயின் றவடுயி றணந்து
வினையி னுன்மலி மஞ்சனச் சாலையுண் மேவி
யினிய வாசநீ ராடினள் சேடிய ரேந்த.

(இ - ள்.) அனையகாலையில் - அப்பொழுது —அன்னமென்றூவிபெய்யணைமேல் - அன்னத்தின்மெல்லிய விறகாற்பதனமைத்துச்செய்தசயனத்தின்மீது —தனியன்மாமயில்போல் - தமியளாகிப்பெருமைபொருந்திய வொருமயிலைப்போல்—துயின்றவள் - துயில்செய்தவளாகியமாயையானவள்—துயிறணந்து - விழித்துக்கொண்டு—வினையினுன்மலி - தொழில்நிறைந்த —மஞ்சனச்சாலையுண்மேவி - ஸ்நானசாலைக்குட்சென்று—சேடியரினியவாசநீரேந்த - பணிவிடைப்பெண்களினியவாசத்தையமைத்து வாசமூட்டிய புனலையெடுத்தேந்த —ஆடினள் - ஸ்நானஞ்செய்தனள். எ - று. (௩)

விலைவ ரம்பறி யாமணிக் கோவைசூழ் விளிம்பு
கலைய ணிந்தொரு தலைமுலை மேலலங் கரித்தாண்
முலையொ டுந்துகில் கண்டநாண் முதற்றொடர் தன்றே
யிலகு றுங்கலை வல்லவர் கடபடா மென்றல்.

(இ - ள்.) (பின்பு) விலைவரம்பறியா - விலையிவ்வளவென்றறியப்படாத—மணிக்கோவைசூழ் - இரத்னக்கோவைசூழ்ந்த —விளிம்பு - கரையையுடைய —கலையணிந்து - பட்டாடையுடுத்து —ஒருதலை - அவ்வாடையினொருமுன்றானையை—முலைமேலலங்கரித்தாள் - தனங்களின்மீதழகுபெறவணிந்தனள் —முலையொடுந்துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்தன்றே - அவளதுதனங்களோடு பொருந்தியவாடையைக்கண்டநாள்தொடங்கியல்லவா—இலகுறுங்கலைவல்லவர் - தருக்கசாஸ்திரங்கற்றுப்பிரசித்தமாயிருக்குந்தார்க்கிகாள்—கடபடாமென்றல் - கடபடாமென்றுதர்க்கித்தல் எ - று.

கலைவல்லவர்கடபடாமென்றல்; கடத்திற்படமும் படத்திற்கடமும் அந்நியோந்நியாபாவமெனவாதித்தலை. இக்கருத்தைமாற்றி இங்கேகடபடாமெனக்கூறியதென்க. (௪)

மணிய மைந்தபொற் பாதுகை யொருத்திமுன் வைப்பப்
பிணிய விழ்ந்தசெந் தாமரைப் பதங்கொடு பெயர்ந்தே

யணிய ணிந்திடு மண்டபத் தணைமிசை யமர்ந்தாள்
பணிய ணிந்திடு மங்கைய ரடைந்தனர் பலரே.

(இ - ள்.) ஒருத்தி - ஒருசேடியானவள் —மணியமைந்தபொற்பாது கை - பொன்னிற்செய்து இரத்தினங்கள்பதித்த மிதியடிகளை—முன் வைப்ப - கொணர்ந்துமுன்னேவைக்க —பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்ப தங்கொடு - மாயையானவள்கட்டவிழ்ந்த செங்கமலமலரையொத்தபாத ங்களிற்றொடுத்துக்கொண்டு—பெயர்ந்து - நடந்துபோய் —அணியணிந்தி டுமண்டபத்து - பூஷணமணிகின்ற அலங்காரமண்டபத்தில்—அணைமிசை யமர்ந்தாள் - ஆசனத்தில்வீற்றிருந்தனள்—பணியணிந்திடுமங்கையர்பலர்- அணியணியும்வண்ணமகளிர் பலர்— அடைந்தனர் - அவ்விடத்தையடைந் தனர். எ - று. (ரு)

மார வேள்சிலை வளைந்திடப் பூட்டிய வண்டு
நாரி யோர்தலை நெகிழ்த்துவிட் டெனவொரு நாரி
கார வாமலர்க் குழற்சடை கைபுனைந் தியற்றி
வீர வேனெடுங் கண்ணிதன் முதுகுற விடுத்தாள்.

(இ - ள்.) மாரவேள் - மன்மதன் —சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டுநா ரி - தனதுவில்வளையும்படிபூட்டியவண்டாகியநாணியின் —ஓர்தலைநெகிழ் த்துவிட்டென - கீழ்க்குதைப்பூட்டைக்கழற்றிவிட்டதுபோல—ஒருநாரி- ஒருவண்ணமகள்—காரவாமலர்க்குழல் - மலர்புனைந்தகருமையாகியவளக த்தை—சடைகைபுனைந்தியற்றி-பின்னியலங்கரித்து —வீரவேனெடுங்க ண்ணிதன் - சௌரியத்தையுடையவேலையொத்தநெடியகண்களையுடைய மாயையின் —முதுகுறவிடுத்தாள்—முதுகிற்றொங்கவிடுத்தனள், எ - று,()

பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ரரவ
முன்ன மார்தரு சுடர்களை யுமிழ்ந்திடு முறைபோற்
கன்னி வாணுதன் மிசைக்கதிர் பிறையொடு கவினப்
பொன்ன வாஞ்சுணங் கவிர்முலை யொருத்திகை புனைந்தாள்.

(இ - ள்.) பின்னும்வேணி-பின்னிவிடப்பட்டசடாரூபமாகிய —வார்கு ழலெனுங்கரியபேரரவம் - நெடியகூந்தலெனப்படுகிற கரிய பெரும்பா ம்பானது—முன்னமார்தருசுடர்களை - முன்னேவிழுங்கிய சூரியசந்திரர் களை—உமிழ்ந்திடுமுறைபோல்-உமிழ்ந்திட்டுவைத்தமுறைபோல —பொ ன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்தி - பொன்போலுந்தேமலாற்பிரகாசி

க்கின்றமுலைகளையுடையவொருபெண் —கன்னிவாணுதன்மிசை - மாயை யினதுகாந்திபொருந்தியநெற்றியின்மேல்—கதிர்பிறை - சூரியப்ரபை சந் திரப்ரபை யென்றுசொல்லப்பட்டவணிகளை—கவின - அழகுற—கைபு னைந்தாள் - அலங்கரித்தாள். எ - று. ஓடு - அசை. (எ)

ஓதி யாகிய வறன்மிசைச் சுவடுற வூர்ந்து
தீதி லாதவொண் சந்தனத் திலகவெண் மதிக்குப்
போது மோர்சிறு பாம்பென மயிர்வகிர்ப் பொருந்தச்
சோதி மாமணிச் சுட்டியொன் றொருத்தி தூக் கினளால்.

(இ - ள்.) தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்கு - களங்கமில்லா தவொள்ளிய சந்தனப்பொட்டாகியவெண்மையாகிய சந்திரனைக்கவர்தற் கு—ஓதியாகியவறன்மிசை-கூந்தலாகியகருமணலின்மேல் —சுவடுறவூர்ந் து - வடுப்படச்சென்று—போதுமோர்சிறுபாம்பென-செல்லுகின்றவொ ருசிறுப்பாம்புபோல—மயிர்வகிர்ப்பொருந்த - மயிர்வகிலேபொருந்தும்ப டி —சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்று - ஒளிபொருந்தியமாணிக்கச்சுட்டி யொன்றை —ஒருத்தி - ஒருபெண் —தூக்கினள் - தொங்கவிட்டனள். எ - று. ஆல். அசை. (அ)

வேன லம்பதி கொலைவிட மூட்டிய வெவ்வேன்
மான வஞ்சன மெழுதிய விழிபொர வரலாற்
றான தன்பகை தனைத்துணை கொண்டிருந் தகைபோற்
பான லஞ்செவி மிசையணிந் தனளொரு பாவை.

(இ - ள்.) வேனலம்பதி - மன்மதனது—கொலைவிடமூட்டியவெவ்வே ன்மான - கொலைசெய்யு நஞ்சுபூசப்பட்டகொடிய வேல்போல —அஞ்ச னமெழுதியவிழி - மையிடப்பட்டகண்ணானது—பொரவரலால்-தன்னோ டு போர்செய்யவருதலினாலே—அதன்பகைதனை - அக்கண்ணின் பகை யாகிய குவளைமலரை —தான்றுணைக்கொண்டிருந்தகைபோல் - தான்ப டைத்துணையாகச் சேர்த்துவைத்திருக்கின்றதகைமைபோற்றோன்ற — பானல் - குவளைமலரை—ஒருபாவை - ஒருபெண்—அஞ்செவிமிசையணி ந்தனள் - அழகியகாதின்மேற்சூடினாள். எ - று. (கூ)

அடுத்து மாதவ மழிமினென் றனங்கவே டமக்கு
விடுத்த வோலையைக் கண்கடூ மேற்பழி விளம்பிற்

கொடுத்த வேண்மிசை நிந்தைகூ றுதற்குவைத் திருத்தல்
கடுத்து வாழ்தர வொருத்திபொன் னோலைகா தணிந்தாள்.

(இ-ள்.) அடுத்து - துறவோரையடுத்து—மாதவமழியினென்று - அவரதுபெரியதவத்தை யழியுங்களென்று —அனங்கவே டமக்குவிடுத்த வோலையை - மன்மதனாலேதங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவோலைச்சுருள்களை—கண்கள் - கண்களானவை—தம்மேற்பழிவிளம்பின் - யாரேனுந்தம்மேல்நிந்தைசொல்வாராயின் —கொடுத்து - அவ்வோலைகளையவர்கையிற்கொடுத்து—அவ்வேண்மிசை - அந்தமன்மதன்மேல் —நிந்தைகூறுதற்கு - நிந்தைசொல்வதற்கு—வைத்திருத்தல்கடுத்து - தம்மருகேவைத்திருத்தலொத்து—வாழ்தர - தோன்றும்படிக்கு—ஒருத்தி—பொன்னோலை - பொன்னோலைச்சுருள்களை—காதணிந்தாள் - காதுகளிலேதரித்தாள். எ-று.

தன்னை நிந்தைசெய் வெண்ணகை மேற்பழி சார
மன்னி யங்கது நிகரற வாழ்மனை வாய்தன்
முன்னி றந்திடு வேனென ஞான்றுகொண் முறைமை
யென்ன வெண்மணி மூக்கணி யொருத்திநின் றிட்டாள்.

(இ-ள்.) தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேல் - தன்னையிகழ்கின்ற வெள்ளியநகையின்மேல் —பழிசார - நிந்தைசேரும்படி —மன்னி - நிலைபெற்று—அங்கதுநிகரறவாழ் - அப்பல்லானதுஒப்பறவாழ்கின்ற —மனைவாய்தன்முன் - வீடாகிய வாயின்முன்னேசென்று —இறந்திடுவேனென - சாவேனென்று—ஞான்றுகொண்முறைமையென்ன - தூன்றுகொள் முறைமையதுபோற்றோன்ற —வெண்மணிமூக்கணி - வெள்ளைமுத்துக்கோத்தமூக்கணியை—ஒருத்திநின்றிட்டாள். எ-று. (கக)

கற்றை யங்குழ னறுமலர்த் தொடையொடு கனமா
யுற்ற ணங்குமென் றிலகுபூண் பிடித்ததை யொப்ப
விற்ற யங்குவா ணுதலெழின் மாயைதன் மிடற்றிற்
பொற்ற டந்தகட் டணியொருமடவரல் புனைந்தாள்.

(இ-ள்.) கற்றையங்குழல் - கற்றையாயுள்ளகூந்தலானது—நறுமலர்த்தொடையொடு - நல்லமலர்மாலையோடு —கனமாயுற்று - பாரமாயுறுதலாலே —அணங்குமென்று - வருந்துமென்று —இலங்குபூண்பிடித்ததையொப்ப - விளங்காநின்ற பொற்பூண் சேர்த்ததையொப்பாக—விற்றயங்குவாணுதலெழில் - விற்போற்றோன்றுகின்ற காந்திபொருந்திய நெற்றியையும் அழகையு முடைய—மாயைதன்மிடற்றில் - மாயையினுடையகண்டத்தில்—பொற்றடந்தகட்டணி - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பரப்பாகிய தகட்டுவடிவத்தையுடைய வணியை—ஒருமடவரல் - ஒருபணிப்பெண்—புனைந்தாள் - தரித்தாள். எ-று. (கஉ)

கன்னி யத்தம்வந் தினமணிக் கற்கட கத்தின்
மன்னி யுற்றதற் புதமென வளைபல காக்க
மின்னு தற்கருங் கண்மட மாதுகை விளங்கப்
பொன்னி னற்கட கம்புனைந் தனளொரு பூவை.

(இ-ள்.) கன்னியத்தம்வந்து - மாயையினதுகைகள்வந்து, கன்னிராசியிலிருக்கின்ற அஸ்தநக்ஷத்திரம்வந்து —இனமணிக்கற்கடகத்தின்மன்னியுற்றது - ஒருசாதியாயுள்ளமணிக்கற்களையுடைய கடகத்தினுள்ளேநிலைபெற்றது, கூட்டமாகியமுத்துக்கள்போன்றகற்கடகராசியிலேநிலைபெற்றிருக்கிறது—அற்புதமென - ஆச்சரியமென்று சொல்லவும் —வளைபலகாக்க - வளைகள்பலவற்றையுங்காக்கவும்—மின்னுதல் - விற்போன்ற நெற்றியையும்—கருங்கண் - கரியகண்களையும்—மடம் - பேதைமையையுமுடைய—மாது - மாயையினது—கை - கைகளிலே—விளங்க - விளங்கும்படி—ஒருபூவை - ஒருமங்கையானவள்—பொன்னினற்கடகம் - பொன்னாலாகியநல்லமணிக்கடகத்தை —புனைந்தனள் - அணிந்தனள். எ-று. கன்னியத்த மென்பதுமுதல் உற்றது என்பதுவரையில் சிலேடை. (கங)

ஆயு மின்சுவை தரச்செலுங் கையுட னடுத்து
வாயி னொண்கவின் காணிய மருவுறு மாபோன்
மாயை தன்கையிற் பொற்கட கத்தின்முன் வனைந்தா
டூய செம்பவ ளங்களைக் கோத்தொரு தோகை.

(இ-ள்.) ஆயுமின்சுவை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட இனியவறுவகைச் சுவைகளையுடையவுணவுகளை—தரச்செலும் - தருதற்குச் செல்லுகின்ற—கையுடனடுத்து - கையோடுகூடிச்சென்று—வாயினொண்கவின் காணிய - வாயினதுஒள்ளிய அழகைக்காணுதற்பொருட்டு —மருவுறுமாபோல் - சேர்ந்திருக்குமாறுபோல—மாயைதன்கையில் - மாயையினது கையில்—பொற்கடகத்தின்முன்—தூய - குற்றமில்லாத—செம்பவளங்களைக்கோத்து—ஒருதோகை - ஒருமயில்போல்பவள்—வனைந்தாள் - கட்டினாள். எ-று. (கச)

மங்க லத்தொழி லாடவர் மனநடக் கிற்காக்
குங்கு மப்பெருஞ் சேற்றினைக் குறித்திடு கற்போன்
மங்கை யர்க்கொரு திலகமா கியவெழின் மாயை
கொங்கை யிற்புனைந் தனளொரு பெண்மணிக் கோவை.

(இ - ள்.) மங்கலத்தொழிலாடவர்மனம் - சுபமானசெய்கைகளையுடையகாளையரதுமனங்கள்—நடக்கிற்கா - நடத்தற்பொருட்டாக—குங்குமம் -செஞ்சாந்தாகிய—பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்து—இடுகற்போல்—இடப்பட்டகற்கள்போற்றோன்ற —மங்கையர்க்கொருதிலகமாகிய - ஸ்திரீகளுக்குத் திலகம்போற்சிறந்தவளாகிய—எழின்மாயை - அழகையுடையமாயையினது—கொங்கையில் - முலைகளின்மேல்—ஒருபெண்—மணிக்கோவை-நவமணிவடங்களை—புனைந்தனள் - அலங்கரித்தாள்.எ-று.(௧௫)

பாயும் வெண்டிரைக் கருங்கட லிலச்சுமைப் பாம்பி
னாயி ரம்படங் களுந்திறை யிட்டன வனைய
மீயி லங்கொளி விரிமணி மேகலை வேய்ந்தாண்
மாயை மங்கைத னல்குலி னொருதிரு மடந்தை.

(இ - ள்.) பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பின் - பாய்கின்ற வெள்ளியஅலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட நிலத்தைத்தலைச்சுமையாகவுடைய சேஷனது—ஆயிரம்படங்களும் - ஆயிரம்படங்களாலும்—திறையிட்டனவனைய - அரசிறையிடப்பட்டதுபோல்வனவாகிய—மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலை - மேலாகவிளங்காநின்றகதிர்களைவிரிக்கின்ற மணிகளாலாகிய மேகலாபரணத்தை —ஒருதிருமடந்தை - திருமகள்போன்ற ஒருமாது —மாயைமங்கைதன் - மாயையினது —அல்குலின் - அல்குலின்மேல்—வேய்ந்தாள் - அலங்கரித்தாள். எ - று. (௧௬)

கறையடிக்களி யானையின் வரவினைக் கண்டு
மறுகி னுற்றவ ரிரிதர மணிமருங் கிடல்போ
லுறுத வத்தின ரறிந்தன ரோடவொண் ணுதற்கு
நறும லர்ப்பதத் தணிந்தனள் சிலம்பொரு நங்கை.

(இ - ள்.) கறையடிக்களியானையின் - உரல்போலுமடிகளையும் களிப்பையுமுடைய யானையினது—வரவினைக்கண்டு - வருதலைக்கண்டு—மறுகினுற்றவ ரிரிதர - வீதியிற்சஞ்சரிக்கின்றவர்கள்அறிந்தோட—மணி - மணிகளை—மருங்கிடல்போல் - இருபக்கத்திலுங்கட்டுதல்போல—உறுதவத்தினர் - மிக்கதவத்தையுடையமுனிவர்—அறிந்தனரோட - தெரிந்து ஓடும்படிக்கு—ஒண்ணுதற்கு - ஒள்ளியநுதலையுடைய மாயைக்கு—ஒருநங்கை - ஒருபணிப்பெண்—நறுமலர்ப்பதத்து - நல்லமலர்போன்ற அடிகளிலே—சிலம்பு - சிலம்பை—அணிந்தனள். எ - று. (௧௭)

கூடை மென்மலர் மணத்தினை லறிந்ததைக் குறுகப்
பாடும் வண்டினஞ் சூழ்தல்போ லிளைஞர்கண் பரப்பத்
தேட ரும்பொரு ளனையவட் குறுநறுந் தேய்வை
பீடு றுங்குவி முலைக்கணிந் தனளொரு பேதை.

(இ - ள்.) கூடைமென்மலர் - குடலையகத்த[illegible]மெல்லிய மலரை—மணத்தினைலறிந்து—அதைக்குறுக - அதைச்[illegible]—பாடும் வண்டினம் - இனிய இராகங்களைப் பாடுகின்றவண்டினங்களானவை—சூழ்தல்போல் —இளைஞர்கண்பரப்ப —ஆடவர்கள்கண்களைச்செறிக்க —தேடரும்பொருளனையவட்கு - சம்பாதித்தற்கரியபொருள்போல்பவளுக்கு —உறுநறுந்தேய்வை - மிக்கநல்லசந்தனக்குழம்பை—பீடுறும் - பெருமைபொருந்திய—குவிமுலைக்கு - குவிந்தமுலைகளிடத்தே —ஒருபேதை —அணிந்தனள் - பூசினாள். எ - று. (௧௮)

நின்றன் விம்பமே நினக்கெதி ரன்றிவே றில்லை
யென்று கண்கொளத் தெளிந்தபே ராடியொன் றெடுத்தா
ளின்றெ னுங்குவி முலையவ ளெதிர்கொடுங் குழைமேற்
சென்று சென்றுபா யரிமதர் மழைக்கணோர் தெரிவை.

(இ - ள்.) நின்றன்விம்பமே - உனதுவடிவமே—நினக்கெதிர் - உனக்குபமானமாகும்—அன்றி - அஃதல்லாமல்—வேறில்லை - பிறிதொன்றில்லை—என்று - என்றுகாண்பிப்பவள்போல—கண்கொள - கண்களாற்காண்ணும்வண்ணம் —தெளிந்தபேராடியொன்று - தெளிந்தவொருபெரிய கண்ணாடியை —குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிர் - மலையெனப்படுகின்ற குவிந்தமுலைகளையுடையவள் முன்னே—கொடுங்குழைமேல் - வளைவாகிய குழையையுடையசெவிகளின்மேல் —சென்றுசென்றுபாய் —அரிமதர்மழைக்கண் - அரிகளையும் களிப்பையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கண்களையுடையவளாகிய —ஓர்தெரிவை - ஒருமாது —எடுத்தாள் - தாங்கினாள். எ - று. (௧௯)

வீர வேள்வளை யாதசெங் கரும்பவன் வில்லி
னாரி மேலிடா மலர்மறு விலாநகை மதியங்
காரு றாதமின் கடற்பிற வாதவின் னமுதம்
வேரி லாதபூங் கொடியென விளங்கினள் மாயை.

(இ - ள்.) வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பு - வீரத்துவத்தையுடையமன்மதனாலே வளைக்கப்படாத செங்கரும்பும் —அவன்வில்லினாரிமேலிடாமலர் - அவன்வில்லினாணின்மேல் தொடுக்கப்படாதமலரும்—மறுவிலாநகைமதியம் - களங்கமில்லாதவொளியையுடைய சந்திரனும் —காருறாதமின் - மேகத்தைச்சேராதமின்னலும்—கடற்பிறவாதவின்னமுதம் - கடலிலேதோன்றாதவினிதாகியவமுதமும் —வேரிலாதபூங்கொடியென - வேரில்லாதமலர்வல்லியுமென்றுசொல்ல—மாயைவிளங்கினள். எ - று.

மாத ரிவ்வகை யணியலு மதுகைநா யகன்றன்
பாத தாமரை யருச்சனைப் பொருள்கள்பற் பலவு
நீதி யாலமைந் தனவினி நிகரிலெம் பிராட்டிப்
போது வாயென வொருமட மாதெதிர் புகன்றாள்.

(இ - ள்.) மாதரிவ்வகையணியலும் - பணிப்பெண்களிவ்வண்ணமலங்கரித்தலும்—மதுகைநாயகன் - மதுகேஸ்வரனது—பாததாமரை-பாததாமரைக்குச்செய்யப்பெறும்—அருச்சனைப்பொருள்கள் - பூஜோபகரணங்கள்—பற்பலவும் - பலபலவும்—நீதியாலமைந்தன - முறைமையால்நிறைந்தன —இனி —நிகரிலெம்பிராட்டி - ஒப்பில்லாத எம்முடையதலைவியே—போதுவாயென - பூசைக்குச்செல்லுவாயாகவென்று—ஒருமடமாது - இளமையையுடையவொருமங்கையானவள் —எதிர்புகன்றாள் - எதிரேநின்றுசொல்லினாள். எ - று. (உக)

மயி லெழுந்தென வெழுந்தனள் கோமகள் வாழ்த்திக்
குயிலெ ழுந்தென வெழுந்தன மடந்தையர் குழாங்க
டுயிலெ ழுந்தென வெழுந்தன நூபுரத் தொனி
வெயி லெழுந்தென வெழுந்தன மணியணி விளக்கம்.

(இ-ள்.) கோமகள்-மாயை—மயிலெழுந்தென-மயிலெழுந்ததுபோல—எழுந்தனள்—குயிலெழுந்தென-கோகிலங்களெழுந்ததுபோல்—மடந்தையர்குழாங்கள் - மகளிர்கூட்டங்கள்—வாழ்த்தி - அவளைவாழ்த்தெடுத்து—

எழுந்தன —நூபுரத்தொனி-அவரடிச்சிலம்போசைகள்—துயிலெழுந்தென - தூக்கத்தினின்றுமெழுந்தாற்போல்—எழுந்தன—மணியணிவிளக்கம் - மணிகளாலாகிய ஆபரணங்களினது காந்திகளானவை—வெயிலெழுந்தென - வெயில்தோன்றுவதுபோல்—எழுந்தன. எ - று. (உஉ)

பொன் னிலங்கிய சிவிகைமுன் கொணர்ந்தனர் பொறுப்போர்
மன்னி யங்கதை யேறினள் மதர்விழி மாயை
சின்னம் வெண்பணி லம்பணை தண்ணுமை திமிலை
முன்னி ரைந்தன மதியெழக் கடன்முழங் குதல்போல்.

(இ - ள்.) பொறுப்போர் - சுமப்போர் —பொன்னிலங்கிய - பொன்னாற்செய்யப்பட்டுவிளங்குகின்ற —சிவிகை - தண்டிகையை —முன்கொணர்ந்தனர் —அங்கு —மதர்விழிமாயை - களிப்புப்பொருந்தியகண்களையுடையமாயை—மன்னி - விருப்பமுற்று —அதையேறினள் - அச்சிவிகையிலேறினள்—சின்னம் - திருச்சின்னங்களும் —வெண்பணிலம் - தவளச்சங்கங்களும்—பணை - பேரியும்—தண்ணுமை - மத்தளமும்—திமிலை - பம்பையும்—மதியெழ-சந்திரனுதயஞ்செய்ய—கடல்—முழங்குதல்போல் - ஒலித்தல்போல்—முன்னிரைந்தன-அவள்முன்னே ஒலித்தன. எ - று. உ௩)

ஆன்றி ரட்டுறுங் கண்ணன்வாய்க் குழலிஃ தணிபூண்
மான்றி ரட்டுறு மெனக்குழ லூதினர் மலர்விற்
கோன்றி ரட்டிய வமுதனை யாண்முனங் குறுகி
மூன்றி ரட்டிய முகமுடை முருகனு முருக.

(இ - ள்.) கண்ணன்வாய்க்குழல் - கோபாலனதுவாயாலூதப்பட்ட புள்ளாங்குழலானது —ஆன்றிரட்டுறும் - பலவிடங்களிலுஞ்சிதறிநின்றபசுக்களை ஓரிடத்திற்சேர்ப்பதாகும் —இஃது - இப்புள்ளாங்குழலோவெனின்—அணிபூண் - அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய—மான்றிரட்டுறும் - மான்போலுள்ளமகளிரைச்சேர்ப்பதாகும் —என - என்று சொல்லும்படிக்கு —மலர்விற்கோன்றிரட்டிய - அழகியகருப்புவில்லையுடைய மன்மதனாலே திரட்டியெடுக்கப்பட்ட —அமுதனையாள் - அமுதம்போல்பவளாகிய மாயைக்கு —முனங்குறுகி - முன்னேசிலமங்கையர் சென்று —மூன்றிரட்டியமுகமுடை - மூன்றையிரட்டுதலாலாகிய ஆறுமுகத்தையுடைய —முருகனும்—உருக - உள்ளங்குழையும்படி—குழல் - புள்ளாங்குழலை—ஊதினர். எ - று. (உச)

வயங்கு மாயையங் கரும்பினிற் றாழ்ந்தவர் மாவி
னுயர்ந்த மாதரா ரூற்றிருந் தொழுகுகண் மலரை
நயந்து சூழ்தரு மளியினன் னினர்பிறர் காலா
வியங்கு மாதிரு புடையினு மிடையற வீண்டி.

(இ - ள்.) வயங்கும் - விளங்காநின்ற—மாயையங்கரும்பினில் - மாயை யாகிய அழகியகரும்பினின் றும் —தாழ்ந்தவர் - தாழ்ந்தவரும்—மாவினுயர் ந்தமாதரார் - திருமகளினு முயர்ந்தவருமாகியமகளிர் —ஊற்றிருந்தொழு குகண்மலரை - தன்னுள்ளே யூற்றாகவிருந்து ஒழுகாநின்றதேனையுடைய மலரை—நயந்துசூழ்தருமளியின் - விரும்பிச்சூழ்கின்றவண்டுகள்போல— பிறர்காலாலியங்கும் - பிறருடையகால்களாலேசெல்லுகின்ற—மாது - மா யையினுடைய —இருபுடையினும் - இருபுறத்தும் —இடையற - இடை வெளியில்லாமல்—ஈண்டி - நெருங்கி—[illegible]ன்னினர் - சூழ்ந்தனர். எ - று.

வேள் வித்தனன் றன்குடை வெண்குடை விரிக்கும்
வாளை னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கண்ணிபான் மருவக்
கான மொத்தகன் மடந்தையர் பலரினங் கூழுகின்
பானை யொத்தவெண் கவரிவீ சினரிரு பாலும்.

(இ - ள்.) வேள் - மன்மதனுனவன்—றன்குடை - தனதுசந்திரனாகிய குடையை—அளித்தனனென - இவளுக்குக்கொடுத்தானென்று சொல் லும்படிக்கு—குடை - வெண்குடையானது—விரிக்கும்வாளென - அ சைக்கப்பட்டவாள்போல—பிறழ் - புரளுகின்ற—மதர்நெடுங்கண்ணியா ல் - களிப்பையு நெடுமையையுமுடையகண்களையுடையமாயையின்பக்கத் தில்—மருவ - பொருந்த—கானமொத்தகன்மடந்தையர்பலர் - கூந்தல் போலுங்கண்களையுடையமகளிர்பலர்—இளங்கமுகின்பாளையொத்த—வெ ண்கவரி - வெண்சாமரைகளை—இருபாலும் - இரண்டுபக்கத்திலும்—வீசி னர். எ - று. (உ௬)

காம வெந்தழன் மூட்டல்போற் கடிமலர்ச் சிவிறி
தாம மைசந்தன பொய்க்கணை சொரிந்துவிற் றடக்கைக்
கோம கன்றிருந் திழையுள மறிதல்போற் குறுகிப்
பூம டந்தையை வென்றவர் பூமழை பொழிந்தார்.

(இ - ள்.) காமவெந்தழல் - காமமாகியவெவ்வியநெருப்பை—மூட்டல் போல் - மூட்டுதல்போல் —கடிமலர்ச்சிவிறி - மணம்பொருந்திய மலர்க ளாற்செய்யப்பட்டவிசிறிகள் —அசைந்தன—விற்றடக்கைக்கோமகன் - கருப்புவில்லேந்திய நெடியகைகளையுடைய மன்மதனுனவன் —பொய் க்கணைசொரிந்து - பொய்யம்புகளைச்சொரிந்து —திருந்திழையுளமறிதல் போல் - மாயையினுடையகருத்தையறிதல்போல—பூமடந்தையைவென் றவர் - அழகினால்திருமகளைவென்றமகளிர்—குறுகி - நெருங்கி—பூமழை - மலர்மாரியை—பொழிந்தார் - சொரிந்தனர். எ - று. தாம் - அசை. (உ௭)

பாகு வெள்ளிலை சந்தனங் குங்குமம் பனித
மோகை மான்மதம் வண்டியிர் நறுமல ரொலியல்
போர்கொ ழும்பணிப் பெட்டிமென் றுகிலுண்டைப் பேழை
தோகை மார்பலர் மருங்கினிற் சுமந்துபோ யினரால்.

(இ - ள்.) பாகுவெள்ளிலை - பாக்குவெற்றிலையும் —சந்தனம் - சந்தன மும்—குங்குமம் - செஞ்சாந்தும்—பனிதம் - பச்சைக்கர்ப்பூரமும்—ஓகை - மகிழ்ச்சியைச்செய்கின்றகஸ்தூரியும் —வண்டியிர்நறுமல ரொலியல் - வண்டுகளொலிக்கின்ற நறுமணமலர்மாலையும் —போர்கொழும்ப ணிப்பெட்டி - பெருமைபொருந்திய ஆபரணப்பெட்டியும் —மென்றுகி லுண்டைப்பேழை - மெல்லியவஸ்திரங்களையுடைய பெட்டியுமாகியவிவற் றை —தோகைமார்பலர் - பலமகளிர் —மருங்கினிற் சுமந்துபோயினர். எ - று. ஆல் - அசை. (உ௮)

கொங்கை யங்குவி முகிழ்விழிக் கயலிதழ்க் குமுத
மங்கை யம்புய முந்தியஞ் சுழியிவை யபிநதுப்
பொங்கு றுங்கவி னீர்பெரு காற்றினைப் புரையு
மங்க லந்திகழ் வுறுமணி மாளிகை மருங்கு.

(இ - ள்.) கொங்கையங்குவிமுகிழ் - மேன்மையாகிய அழகியகுவிந்ததாம ரையரும்புகளும்—விழிக்கயல் - கண்களாகியகெண்டைகளும்—இதழ்க் குமுதம் - வாயாகியஆம்பலும்—அங்கையம்புயம் - அழகியகைகளாகியதா மரைமலர்களும்—உந்தியஞ்சுழி - நாபியாகியசுழிகளும்—இவையபிநது - மங்கலந்திகழ்வுறும் - சுபம்விளங்குகின்ற—மணி ஆகியவிலைகளையபிநது—மங்கலந்திகழ்வுறும் - மேற் மாளிகை - அழகியவீடுகளையுடைய—மருங்கு - வீதி—பொங்குறும் - மேற் பொங்குகின்ற—கவினீர்பெருகு - அழகாகியநீர்பெருகாநின்ற—ஆற்றினைப்பு ரையும் - ஆற்றைபொக்கும். எ - று. (உ௯)

திங்கள் வாணுதன் மடந்தையர் செஞ்சிலம் பொலிபுஞ்
சங்கி னோடணி கலன்களின் சிற்றொலி தாமுங்
கொங்கு லாமலர்த் தொடையளி யிசைகளுங் குழுமிப்
பொங்கு மாழியிற் பஃறுளி பெருகுதல் போன்று.

(இ - ள்.) திங்கள்வாணுதல் - சந்திரன்போ லொளிபொருந்தியநெற்றியையுடைய — மடந்தையர் - மகளிரது — செஞ்சிலம்பொலியும் — செம்பொற்சிலம்போசையும் — சங்கினோடு - வளைகளோடு — அணிகலன்களின் சிற்றொலிதாமும் - ஆபரணங்களினது சிறியவொலியும் — கொங்குலாம் - பரிமளமுலாவுகின்ற — மலர்த்தொடையளியிசைகளும் - மலர்மாலைகளிலுள்ள வண்டுகளினோசையும் — குழுமி - கூடி — பஃறுளிபெருகுதல்போன்று - பலநீர்த்துளிகள்சேர்ந்துபெருகுதலையொத்து — ஆழியின் - கடல்போல — பொங்கும் - மிகுந்தொலிக்கும். எ - று. (௩௦)

ஆன்று பெண்படை சூழ்வர மாயையந் தோகை
வென்றி யங்கனன் மழுவினோன் விழியினால் வேளைக்
கொன்ற தென்னெனக் கேட்பமென் றுளவலி கொண்டு
சென்று ருஞ்செய லென்னவத் தெருவிடைச் சென்றாள்.

(இ - ள்.) ஆன்றுபெண்படைசூழ்வர - இவ்வாறுநெருங்கியமகளிர்சேனைசூழ்ந்துவாராநிற்க — மாயையந்தோகை - அழகிய தோகைபோல்பவளாகியமாயை — வென்றியங்கனன்மழுவினோன் - வெற்றியைக்கொண்டு அழகாகப்பிரகாசிக்கின்றமழுவேந்தியபரமசிவன் — விழியினால் - நெற்றிக்கண்ணினால் — வேளை - மன்மதனை — கொன்றதென்னென - கொன்றதற்குக்காரணம்யாதென்று — (அவனைக்) கேட்பமென் றுளவலிகொண்டு - தைரியங்கொண்டு — சென்றுருஞ்செயலென்ன - போரின்றசெயல்போல — அத்தெருவிடை - அவ்வீதியினிடத்து — சென்றாள் - போயினாள். எ - று. (௩௧)

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கண லரிவை தன்படை
வருமட வரலியர் வனப்பு காண்டலு
மெரிபுரை விழியரி யேறு போல்பவர்
கரிநகர் வெள்ளிலங் கனியை யொத்தனர்.

(இ - ள்.) அரிமதர்மழைக்கண் - அரியையும் களிப்பையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கண்களையுடைய — நல்லரிவைதன்படை - நல்லமாயையினது

படைகளில் — வரும் - சூழ்ந்து வருகின்ற — மடவரலியர் - மகளிரது — வனப்புகாண்டலும் - அழகைக்கண்டவளவில் — எரிபுரைவிழி - தீப்போன்ற கண்களையுடைய — அரியேறுபோல்பவர் - ஆண்சிங்கத்தையொத்தவர் — கரிநகர்வெள்ளிலங்கனியை - யானையாலுண்ணப்பட்ட விளாம்பழத்தை — ஒத்தனர். எ - று. (௩௨)

இடைபொரு [illegible]
படைவிழி [illegible]
குடமொரு [illegible]
புடையிய [illegible] பெண்டிர்.

(இ - ள்.) [illegible] எ - று. (௩௩)

[illegible]

(இ - ள்.) [illegible] என்றுசொல்லுவார். எ - று. (௩௪)

[illegible]

தொல்லைநஞ் சடர்துயர் சொல்லக் காத்தவன்
வல்லிபங் குடையருண் மதுகை நாயகன்
செல்லுமங் கையர்விழி நஞ்சு செய்வதுஞ்
சொல்லுது மவனொடு தொழுதுநா மென்பார்.

(இ - ள்.) வல்லிபங்குடை - உமாதேவியைத்தனது பாதியுடம்பின்கண்ணேயுடைய — அருண்மதுகைநாயகன் - அருள்வடிவினனாகியமதுகேஸ்வரன் — தொல்லை-முன்னொருகாலத்திலே — நஞ்சடர்துயர்சொல்ல — நஞ்சம்வருத்தலாலுண்டாகிய துன்பத்தைச்சொல்ல — காத்தவன் - அத்துன்பத்தைநீக்கிக்காத்தவன் — (ஆதலால்) — செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சு செய்வதும் - மாயையோடு செல்லுகின்ற மகளிரதுகண்ணாகிய நஞ்சுசெய்யுந்துன்பத்தையும் — நாம் — தொழுது - வணங்கி — அவனொடுசொல்லுதுமென்பார் - அம்மதுகேசனோடுசொல்லுவோமென்பார். எ - று. (கரு)

இக்குழு மகளிருள் யார்வ னப்பினன்
மிக்கவ ளெனத்தமை வினவி னொதிர்
முக்கனி களுட்சுவை முதிர்ச்சி பெற்றுள
தெக்கனி யதனைநீ ரியம்புவீ ரென்பார்.

(இ - ள்.) இக்குழுமகளிருள் - இக்கூட்டமாகியமங்கையருள் — யார்வனப்பினன்மிக்கவளென - அழகிற்சிறந்தவள் எவளென்று — தமைவினவினொதிர் - தம்மைக்கேட்பவர்க்கெதிர்மொழியாக — முக்கனிகளுள் - மா வாழை பலா வென்னுமூவகைப்பழங்களுள் — சுவைமுதிர்ச்சிபெற்றுளது - முதிர்ந்தமதுரமுள்ளது — எக்கனி - எந்தப்பழம் — அதனை — நீர் — இயம்புவீரென்பார் - சொல்லுங்களென்பார். எ - று. (கசு)

கரும்பினு மினியசெங் கயற்க ணாரிளங்
குரும்பையும் பயன்படாக் கோவை தன்னையும்
விரும்பின முலகர்முன் வீணி னெஞ்சகம்
வருந்துத னகைதரு மடமையே யென்பார்.

(இ - ள்.) கரும்பினுமினிய - கரும்பினுமிகவின்பஞ்செய்கின்ற — செங்கயற்கணார் - சிவந்தகயல்போலுங்கண்களையுடையமகளிரது — பயன்படா - நமக்குபயோகமாகாத — இளங்குரும்பையும் - ஸ்தனங்களாகிய இளங்குரும்பையையும் — கோவைதன்னையும் - அதரமாகியகோவைக்கனியையும் — விரும்பினம் - விரும்பினோமாய் — உலகர்முன் — வீணினெஞ்சகம்வருந்துதல் - பயனில்லாமல் மனம்வருந்துதற்குக்காரணம் — நகைதருமடமையேயென்பார் - யாவரும்நகைக்கத்தக்க நம்முடையஅறியாமையே யென்பார். எ - று. (கஎ)

விடங்குலா மதர்விழி விரைத்தண் பூங்குழ
லுடங்குநூ லிடைப்பிறை நுதற்பொற் கொம்பனார்
குடங்கனு ளுறுமிளங் குவவுக் கொங்கைபோ
லுடம்பெலா முடினு முய்யலா மென்பார்.

(இ - ள்.) விடங்குலாமதர்விழி - விஷம்பொருந்தியமதர்த்தகண்களையுடைய — விரைத்தண்பூங்குழல் - பரிமளம்பொருந்தியதண்ணியமலர்களணிந்தகூந்தலையும் — உடங்குநூலிடை - துவள்கின்ற நூல்போலுள்ளஇடையையும் — பிறைநுதல் - பிறைபோலுள்ளநெற்றியையுமுடையபொற்கொம்பனார் - பொன்னாலாகிய பூங்கொம்புபோல்பவர் — குடங்கள் — காலுறும் - இளமையையுந்திரட்சியையுந்தக்க — இளங்குவவுக்கொங்கைபோல — உடம்பெலாமுடினும் - தேவையுமுடையதமதுமுலைகளைமூடுபதுபோல — உய்யலாமென்பார் - பிழைக்கலாமென்பார்கள். எ - று. (கஅ)

இவ்வணங் கருத்தழிந் திளைஞர் மாழ்குறக்
கொவ்வையங் கனியிதழ்க் கோதை மாரொடு
மௌவலங் குழலெழின் மாயை யென்பவ
ளவ்வரன் கோயிலி னருகு போயினாள்.

(இ - ள்.) இவ்வணம் - இத்தன்மையாக — கருத்தழிந்து — இளைஞர் மாழ்குற - காளையர்மயங்குகிற்க — கொவ்வையங்கனியிதழ் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற அழகியஅதரத்தையுடைய — கோதைமாரொடும் - மங்கையரோடும் — மௌவலங்குழல் - மல்லிகைமாலையணிந்த அழகிய கூந்தலையுடைய — எழின்மாயையென்பவள் - அழகியமாயையென்றுசொல்லப்படுபவள் — அவ்வரன்கோயிலினருகு - அந்தமதுகேசர்கோயிலினருகே — போயினாள். எ - று. (ககூ)

சிவிகையி னிழிந்துதன் சென்னி தாங்கிய
குவிகையி னொடுபுகாக் கோபு ரத்துள்வெள்

கவிகைய னெனுமம கரன் கன்னிகட்
செவிகைபி னணிபர னெதிர்சென் றுளரோ.

(இ - ள்.) வென்கவிகையனெனும் - தவளக்குடையை யுடையவனென்றுசொல்லப்படுகின்ற —மமகாரன்கன்னி - மமகாரவரசனதுபுதல்வியானவள் —சிவிகையினிழிந்து - தண்டிகையினின்று மிழிந்து—தன்சென்னிதாங்கியகுவிகையிடெடு - தனதுதலையாற்றுக்கப்பட்டகுவிந்தகையுடனே—கோபுரத்துள்புகா - கோபுரவாயிலுட்புகுந்து—கட்செவி - சர்ப்பகங்கணத்தை—கையினணிபரன் - திருக்கரங்களிலணிகின்ற மதுசேசரது—எதிர்சென்றுள் - சந்நிதியிற்சென்றான். எ-று. அரோ-அசை. (சo)

வேண்டிய வனைத்தையு மேவன் மெல்லிய
ராண்டரு குறவமைத் தளிப்ப மாயைதான்
காண்டகு நுதல்விழிக் கடவுட் கன்புளம்
பூண்டன ளருச்சனை புரிதன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) மாயை - அப்படிசென்றமமகாரன்புதல்வி —வேண்டியவனைத்தையும் - அப்பூசைக்குவேண்டிய உபகரணங்களையெல்லாம் —ஏவன்மெல்லியர் - பணிவிடைசெய்யும்பெண்கள்—ஆண்டு - அவ்விடத்தில்—அருகுறவமைத்து - பக்கத்திலேகிடைத்துக்கொண்டு—அளிப்ப - உதவாநிற்ப —காண்டகுநுதல்விழிக்கடவுட்கு - காணத்தக்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய மதுகேசருக்கு—அன்புளம்பூண்டனள் - [illegible]த்தின்கண் அன்புபூண்டவளாகி —அருச்சனைபுரிதன்மேயினள் - பூசைசெய்யத்தொடங்கினாள். எ - று. தான் - அசை. (சக)

ஆகிய வரன்முறை செய்த ருக்கிய
மாதிய கொடுபர னணிந்தி ருந்தபூ
வாதிய களைந்தமந் திரம றைந்தனம்
மாதிமை மஞ்சன மாட்டன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) ஆகிய - பூசைக்குமுதலில்செய்யவேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம்—வரன்முறைசெய்து - விதிப்படிசெய்து—அருக்கியமாதியகொண்டு - அருக்கியமுதலானவைகளைக்கொண்டு —பரனணிந்திருந்தபூவாதியகளைந்து - கடவுளணிந்தமலர்முதலானவைகளைக்கழித்து—மந்திரமறைந்து - மந்திரஞ்சொல்லி—நம்மாதிமைய - நம்முதற்கடவுளை —மஞ்சனமாட்டன்மேயினள் - திருமஞ்சனமாட்டத்தொடங்கினாள். எ - று. (சஉ)

வேறு.

தயிலமுட னிடத்தைத் தையமுத நறுநெய்பா றயிர்
செழுந்தேன், வயலினெழு கரும்புடைத்தக் கொள்சாறு பழ
ம் பிழிந்த மதுரச் சாறு, புயலளவு தாழையிள நீர்நறுஞ்சந்
தனக்குழம்பு போற்று நனி, வியனமை தபனமிவை யொ
ன்றன்பி னொன்றாமுறை [illegible] காட்டி.

(இ - ள்) தைலம் - எண்ணெயும்—[illegible]த்தைந்து - பஞ்சகவ்வியமும்—ஐயமுதம் - பஞ்சாமிர்தமும்—நறுநெய் - நல்லநெய்யும்—பால் - பாலும்—தயிர் - தயிரும்—செழுந்தேன் - செழித்ததேனும்—வயலினெழும் [illegible] கொள்சாறு - கரும்பையுடைத்து வயலிலேயெழுகின்ற —கரும்புடைத்துக்கொள்சாறும் —பழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு - [illegible] கொண்டமதுரமும்—புயலளவு - மேகமண்டலத்தையளாவிய தாழையின்—இளநீரும்—நறுஞ் [illegible] கொண்ட இளநீரும்—நறுஞ்சந்தனக்குழம்பு - பரிமளத்தையுடைய சந்தனக்குழம்பும்—போற்றும் [illegible] வேதாகமவிதிப்படியமைத்த—[illegible] போற்றுகின்ற—நனிவியனமை - [illegible] இவையெல்லாம்—ஒன்றன்பினொன்றாம் - [illegible] இவை - இவைகளெல்லாம்—ஒன்றன்பினொன்றாமுறை - முறையாக—இறைவற்காட்டி - மதுகேசருக்கு அபிஷேகித்து. எ - று. (சந)

சங்குலவு மென்கைநெடுஞ் சுடரிலைவேல் விழிமாயை சந்தனத்திரளை
யம்பூத்து, மங்கலமா மியமேனி முழுவதுஞ்சந் தனத்திரளைப்
மலியச் சாத்தித், திங்களொடு மொருசிறுகூன் முதுகிப்பியின்
றிதெனச் சினவெள் ளேற்றான், கங்கைமுடி மீதினில்வெண்
லவெறிக்கு நிதிநிலவக் கதையு மிட்டாள்.

(இ - ள்.) சங்குலவுமென்கை - வளைகளுலாவுகின்ற மெல்லியகைகளையும்—நெடுஞ்சுடரிலைவேல்விழி - நெடியதும் ஒளியதுமான [illegible]யும்—நெடுஞ்சுடரிலைவேல்விழி - [illegible] வேல்போலுள்ள விழிகளையுமுடைய —மாயை [illegible] - [illegible] நீறுமேற்பூத்தும் —மங்கலமாமியமேனிமுழுவதும் - [illegible] திருமேனியனைத்தும்—சந்தனத்திரளை - சந்தனவுருண்டைகளை —மலியச்சாத்தி - நிறைய அப்பி—திங்களொடுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பி - [illegible] ஒருசிப்பியினுடைய—னெனப்படுகின்றசிறிய நம்வளைந்த முதுகினையுமான ஒருசிப்பியின்றுவே—[illegible] சினவெள்ளேற்றான் கங்கைமுடிமீதின் - [illegible] பெறப்பட்டதென—சினவெள்ளேற்றான் [illegible]

னில் - முனிவையுடையவெள்ளிய இடபவூர்தியையுடைய கடவுளது கங்கையைத்தரித்த தலையின்மேல் —வெண்ணிலவெறிக்கும் - வெள்ளியசந்திரிகையைப்பரப்புகின்ற— நித்திலவக்கதையுமிட்டான் - முத்தாலாகிய அக்கதையுமிட்டான். எ - று. (சச)

பிறைதவழு நெடுஞ்சடையெம் பெருமானைச் சார்ந்துசர்ப்ப பிராந்தி மேவ, நறுமலர்மென் றொடைமாலை பலவணிந்து கூர்ங்கோட்டு நால்வாய்ச் சீற்றக், கறையடியீ ருரிசுமந்த திருமேனி யழகுறநுண் கலைபு னைந்திட், டிறைவனெனும் பணிநாண வவிர்மணிப்பூண் பற்பலவு மெடுத்த ணிந்தாள்.

(இ - ள்) பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம் பெருமானை - பாலசந்திரன் தவழுகின்ற நெடியசடையினையுடைய எமதுகடவுளை—சார்ந்து - அடைந்து —சர்ப்பபிராந்திமேவ - சர்ப்பமென்னுமயக்கமுண்டாக —நறுமலர் மென்றொடைமாலைபலவணிந்து - நறியமலரானாகியது மெல்லியதுமாகிய தொடுக்கப்பட்டமாலைகள் பலதரித்து—கூர்ங்கோட்டு - கூரியமருப்புகளையும்—நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையும்—சீற்றம் - கோபத்தையும்—கறையடி - உரல்போலுள்ள அடிகளையுமுடையயானையினது—ஈருரிசுமந்த - உரிக்கப்பட்ட போர்வையைத்தாங்கிய—திருமேனியழகுற—நுண்கலைபுனைந்திட்டு - நுண்ணிய இழையினாலாகிய ஆடையைத்தரித்து—இறைவன் - கடவுளது—எனும்பணிநாண - எனும்பாகிய ஆபரணங்களெல்லாநாணும்படி —அவிர்மணிப்பூண் - விளங்குகின்றமணியினாலாகியஆபரணங்கள்—பற்பலவும் - பலபலவும்—எடுத்தணிந்தாள். எ - று. (சரு)

நற்றாமங் கமழ்நித்திய கல்லியாணி மணாளர்க்கு நானஞ் சாத்திப், பெற்றானங் கடிதலிலாக் கறிமருவு போனகங்கள் பிச்சை யல்லான், மற்றாரொன் றில்லாத பெருந்தகைக்கு நிவேதித்து வண்டு மண்டி, யுற்றாதுங் கடிமலர்மென் குழன்மடவாள் வெள்ளிலையு முவந்த ளித்தாள்.

(இ - ள்.) நற்றாமங்கமழ் - நற்புகைகமழ்கின்ற—நித்தியகல்லியாணிமணாளர்க்கு - நித்தியகல்யாணியென்னும்பெயரையுடையஉமாதேவியினது மணத்திற்குரியகணவற்கு—நானஞ்சாத்தி-கஸ்தூரியணிந்து —ஊனம்பெற்றானங்கடிதலிலா —களையப்படுதலில்லாத —கறிமருவுபோனகங்கள் - கறிபொருந்திய உண்டிகளை—பிச்சையல்லால் - பிச்சையுண்டியன்றி—

மற்றாரொன்றில்லாத பெருந்தகைக்கு - மற்றோருண்டியில்லாதகடவுளுக்கு—நிவேதித்து—வண்டுமண்டியுற்று - வண்டுகளானவைமண்டிக்குடியிருந்து —ஊதும் - ஊதுகின்ற—கடிமலர்மென்குழன்மடவாள் - மணத்தையுடையமலரையணிந்த மெல்லியகூந்தலையுடையமாதை—உவந்து - மகிழ்ந்து—வெள்ளிலையுமளித்தாள் - தாம்பூலமுங்கொடுத்தாள். எ - று. ()

நறியபுகை செழுஞ்சுடர்மென் [illegible] வெண்கவரி காடு மாடி, நெறிமுறை [illegible] போ லியமுழங்க நின்று [illegible] வகைபூசை புரிந்ததிதலி மெலன் [illegible] மறைபுகலு மஞ்செழுத்து மறைபலசெய்து பெருகு [illegible] நதுவலம் வந்து [illegible] பின்னர்.

(இ - ள்.) நறியபுகை - புதிமணதூபமும் —செழுஞ்சுடர் - செழியதீபமும்—மென் [illegible] —வெண்கவரி - வெள்ளியசாமரமும் —காமோது [illegible] ...முடியும்—நெறிமுறை [illegible] ...படி—[illegible] —[illegible] —பெருகுமன்பால் - மிகுகின்ற [illegible] —அஞ்செழுத்தினும் [illegible] மறைபுகலும் - வேதத்தாற்சொல்லப்படுகின்ற —அஞ்செழுத்தையும்—பஞ்சாட்சரியையுஞ்சொல்லி —வலம்வந்து —முனம்வணங்கி - நமஸ்கரித்து—பின்னர். எ - று. (சஎ)

அன்பினுளமுருகிவிழி சொரிநீரா லெழுதியமை யழிந்திருப்பப், பொன்புனையும் வடிவமயிர் பொடிப்பவெயர் வாரு நுதலின் பொட்டழிந்து, மின்புரையு நெடுஞ்சடிலப் பொன்மலையி னின்றிழிந்த வெள்ள மூழ்கி, [illegible] பவளென்ன வந்துகட விலரங்கி லெய்தி னாரால்.

(இ - ள்.) அன்பினுளமுருகி - அன்பினுல்மனமுருகி —விழிசொரிநீரா ல் - கண்களாற்சொரியப்பட்டநீரால்—எழுதிய மையழிந்திருப்ப - எழுதியமையழிந்திருக்க—பொன்புனையும் - [illegible] —வடிவம் - திருமேனியிலுள்ள —மயிர்பொடிப்ப - உரோமஞ்சிலிர்க்க—நுதலின் பொட்டழிந்து - நெற்றித்திலவெயர்வால் - வேர்வையிலே—நுதலின்பொட்டழிந்து - [illegible] பொன்கமழ்ந்து—மின்புரையும் - மின்னல்போலுள்ள—நெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையின் - நெடியசடையையுடைய பொன்மலைபோலுள்ளகடவுளது—

ஆனந்தவெள்ளமூழ்க - பேரானந்தவெள்ளப்பெருக்கிலுமூழ்கி—இன்பி னடிப்பவனென்ன - அந்தவின்பத்தால்கூத்தாடுகிறவன்போல—வந்து— நடநவிலரங்கில் - நிருத்தஞ்செய்கின்றசபையில் —எய்தினுள் - அடைந் தாள். எ - று. ஆல் - அசை. (௪௮)

அரங்கினிடை நடநவிலுஞ் செயற்கேற்ப வுடையணிந்தி ட்டரும்பை வென்ற, குரும்பைமுலை யினைவம்பு கொண்டணிந் து தவங்களெல்லாங் கொள்ளை கொள்ளும், கருந்தடங்கண் மல ர்க்கோதை சிற்றடியிற் கைபுனையக் கற்றமடந்தர், கரும்புமுர ன் மல்லிகைமென் போதனைய சிறுசதங்கை துளங்க வார்த் தார்.

(இ - ள்.) கைபுனையக்கற்றமாதர் - கையாலலங்கரிக்கக்கற்றபணிப் பெண்கள் —அரங்கினிடை - நிருத்தமண்டபத்தினடுவே —நடநவிலுஞ் செயற்கேற்ப - நடனஞ்செய்யுந் தொழிற்குத்தக —உடையணிந்திட்டு - ஆடையையுடுத்திட்டு—அரும்பைவென்ற - கோங்கரும்பையுமுலைப்பவரு ம்புகளைவெற்றிகொண்ட —குரும்பைமுலையினை - தென்னங்குரும்பை போலுள்ளமுலைகளை —வம்புகொண்டணிந்து - கச்சினாலிறுக்கி —தவங்க ளெல்லாங் கொள்ளைகொள்ளும் - தவங்களையெல்லாங்கூட்டுண்கின்ற—க ருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை - கரியபெரியகண்களையும் மலராலாகியமாலை யையுமுடையாளது—சிற்றடியில் - சிறியஅடிகளிலே—கரும்புமுரன்மல் லிகைமென்போதனைய - வண்டுகளொலிக்கின்றமல்லிகையினதுமெல்லி யமலர்கள்போலுள்ள—சிறுசதங்கை - சிறியசதங்கைக்கோவைகளை—து ளங்க - ஒலிசெய்யும்படி—ஆர்த்தார் - கட்டினார்கள். எ - று. (௪௯)

மாயைமுலைக் கிணையெனவென் முன்றானும் வந்ததென வலக்கைத் தாளம், போமிடக்கைத் தாளமதைப் பொருமையி னாற் றாக்குதல்போற் புடைத்தொலிப்ப, வாயுரைக்கு மொழி போலத் தண்ணுமைசெங் கைகளால் வார்த்தை சொல்ல, மேயகலைப் பெண்விளர்ப்ப வெழின்மாத ரிசைபாட வீணை கொண்டு.

(இ - ள்.) மாயைமுலைக்கிணையென - மாயையினுடையமுலைகளுக்குஒ ப்பாகவேயென்று —என்முன் —தானும்வந்ததென - தானும்வந்ததென்

றுநினைந்து—பொறாமையினால் —வலக்கைத்தாளம்போய் — இடக்கைத் தாளமதை - இடதுகைத்தாளத்தை—தாக்குதல்போல் —புடைத்து - அ டித்து—ஒலிப்ப - ஒலிசெய்யாநிற்கவும் —வாயுரைக்குமொழிபோல - வா யாற்சொல்லப்படுகின்ற சொற்கள்போல —தண்ணுமை - மத்தளமான து—செங்கைகளால் —வார்த்தைசொல்ல - வார்த்தைசொல்லாநிற்கவு ம்—மேயகலைப்பெண் விளர்ப்ப - விரும்பப்பட்டகலைமகளானவள்நாணும் படி—எழின்மாதர் - அழகினையுடையமகளிர் —வீணைகொண்டு —இசை பாட - பண்பாடாநிற்கவும். எ - று. (௫௦)

என்னொருகை யொடுமற்போர் புரிகவென நிற்பவள்போ லி டையினோர்கை, மன்னியுற வைத்தொருகை நீட்டியரனெதிர்நி ன்று மாயை வல்லி, கன்னன்மதன் றனைவருக வெனவிளித்தல் போற்றழங்கக் காற்சதங்கை, பொன்னினிய வொருபாவை ந டிக்கின்ற தென்னநடம் புரிய லுற்றாள்.

(இ - ள்.) மாயைவல்லி - கொடிபோன்றமாயை—என்னொருகையொ டு—மற்போர்புரிகவென - நீர் கைச்சண்டைசெய்யவருவீராகவென்று— நிற்பவள்போல்—இடையின் - இடையின்கண்—ஓர்கை - ஒருகையை— மன்னியுறவைத்து - பொருந்தவைத்து—ஒருகைநீட்டி —அரனெதிர்நின் று - மகாதேசர்சந்நிதியில்நின்று —கன்னன்மதன்றனை - கருப்புவில்லையு டையமன்மதனை—வருகவென - இங்கேஅஞ்சாமல்வாவென்று—விளித் தல்போல் - அழைத்தல்போல—காற்சதங்கை—தழங்க - ஒலிசெய்யாநி ற்க—பொன்னினியவொருபாவை - பொன்னாற்செய்யப்பட்டவொருப துமையானது—நடிக்கின்றதென்ன - நடனஞ்செய்கின்றதோவென்றும யங்கும்படி—நடம்புரியலுற்றாள் - நாட்டியஞ்செய்யத் தொடங்கினாள். எ - று. (௫௧)

வேறு.

தண்ணுமை விளங்கவுறு தாளமிசை யெல்லாம்
வண்ணமலர் மெல்லடி வழிச்சதியி னிற்பக்
கண்ணிணைகொள் பல்வளைய கைவழி நடப்பப்
பெண்ணமுத மன்னவள் பெயர்ந்தனணடித்தாள்.

(இ - ள்.) தண்ணுமை - மத்தளவோசையும்—விளங்கவுறுதாளம் - வி ளங்காநின்றதாளவோசையும்—இசை - இராகத்தோசையும்—எல்லாம்-

ஆகியவிலையெல்லாம் — வண்ணமலர்மெல்லடிவழிச்செறியினிப்ப - அழகி யமலர்போல மெல்லியஅடிகளின்வழித்தாகிய அடையைக்கொத்தாநிற்க வும் — கண்ணிணை - இரண்டுகண்களின்பார்வைகளும் — கொள்பல்வளை ய - பலவளையல்களைக்கொண்ட — கைவழி - கைகளின்வழியே — நடப்ப - நடவாநிற்கவும் — பெண்ணமுதமன்னவள் - பெண்களுள் அமிர்தம்போற்சி றந்தவளாகியமாயை — பெயர்த்தனள் - புடைபெயர்ந்து — நடித்தாள் — நடனஞ்செய்தனள். எ - று. (௩௨)

வாயுரைசெய் சொற்பொருண் மலர்க்கர முரைப்ப
மீயுயர் விசும்பினெழு மென்புனொலி யெல்லாம்
பாயொளிய பஞ்சுறு பதத்துற மிதித்துப்
பேயொடு நடித்தவினை பித்தரை நடித்தாள்.

(இ - ள்.) வாயுரைசெய்சொல் - வாயாற்சொல்லப்பட்டசொற்களின் — பொருள் - பொருளை — மலர்க்கரம் - மலர்போன்றகைகளானவை — உரைப்ப - உரைசெய்யாநிற்க — மீயுயர்விசும்பின் - மேலாகியுயர்ந்த ஆகா சத்தின்கண் — எழும் - செல்லுகின்ற — மென்புனொலியெல்லாம் - மெல் லிய பறவைகளினோசை யெல்லாம் — பாயொளியபஞ்சுறு - பரவுகின்ற வொளியையுடையசெம்பஞ்சுற்ற — பதத்து - அடிகளிலிருந்து — உற - உண்டாக — மிதித்து — பேயொடுநடித்தவினை - பேய்களோடாடியநடனமு ள்ள — பித்தரை - யாவரும்படி — நடித்தாள் - ஆடினள். எ - று. (௩௩)

அந்தண னிருங்கலை யணங்கினை யுமிழ்ந்தான்
செங்திருவை நேமியிறை சீயென வெறுத்தா
னிந்திர னருஞ்சியை யெண்ணிலன் மறந்தான்
பைந்தொடி நடிப்பகரர் பட்டதை யுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பைந்தொடிநடிப்ப - மாயையானவளின்னனம்நடனஞ்செய் யாநிற்க — (அதைக்கண்ட) — அந்தணன் - பிரமன் — இருங்கலையணங்கி னை - பெருமைபொருந்தியகலைமகளை — உமிழ்ந்தான் — நேமியிறை - நார ஆயணன் — செந்திருவை - திருமகளை — சீயென - யாவருஞ்சீயென்றுசொல் லும்படி — வெறுத்தான் — இந்திரன் — அருஞ்சியை - அரியஇந்திராணி யை — எண்ணிலன் - நினையாதவனாகி — மறந்தான் — (டேவர்செய்தியே விவ்வாறாயின்) — நரர்பட்டது - மானிடர்பட்டபாடுகளை — என்னுரைப்பா ம் - என்னசொல்லுவாம். எ - று. (௩௪)

பொன்னெயி னின்றிய புழைக்குண்முகம் வைத்துந்
துன்னிமுனர் நின்றவர் தோளிடை யிவர்ந்து
மின்னென நடம்புரியு மெல்லியன் மருங்கு
லென்னுமவெளி காணிய விடர்ப்புமிவர் மைந்தர்.

(இ - ள்.) மைந்தர் - ஆடவர் — பொன்னெயிலின் - பொன்னினலாகி ய மதிலின்கண் — ஒன்றியபுழைக்குள் - பொருந்தியதுவாரங்களுள் — முக ம்வைத்தும் - முகத்தைநுழைத்தும் — துன்னிமுனர் நின்றவர் - நெருங்கிமு ன்னேநின்றவரது — தோளிடையிவர்ந்தும் - தோளின்மேலேறியும் — மி ன்னெனநடம்புரியும் - மின்னற்கொடிபோலாடல்செய்கின்ற — மெல்லி யல் - மாயையினது — மருங்குலென்னும்வெளி - இடையாகிய ஆகாசத் தை — காணிய - காணுதற்பொருட்டு — இடர்ப்பவர் - துன்பப்படுவர்க ள். எ - று. (௩௫)

பற்றுமன மோடியிரு பார்வையினு மெய்தி
மற்றைய புலன்களை மறந்தட மரமே
பொற்கொடி யையுயர் பொன்மதி லுறுப்பி
லுற்றபொறி போலசை வொழிந்தினரு ணின்றார்.

(இ - ள்.) பற்றுமனமோடி - விஷயங்களைப்பற்றுகின்ற மனமானது ஓடி — இருபார்வையினுமெய்தி - இரண்டுபார்வையிலும் அடைந்து — மற் றைபுலன்களைமறந்து - மற்றவிஷயங்களைமறந்து — நடமாடும் - நடிக்கின் ற — உயர் - உயர்வா ற — பொற்கொடியையன்ன - மாயையையுடையாநிற்க — பொன்மதிலுறுப்பின் - பொன்னலாகிய மதிலினதுறுப்பின்கண் ணிய — உற்ற - தங்கிய — பொறிபோல் - பதுமைகள்போல — அசைவொ ழிந்து — இனரும் - ஆடவர் — நின்றார். எ - று. (௩௬)

இளங்கொடி மருங்குலவ ளின்னண நடிப்பக்
களங்கனியை வென்றமணி கண்டனை யருச்சித்
துளங்குளி ரருந்தவ னுவந்திறை யளிந்த
வளங்கெழு முசந்தமலர் மாலையை புனைந்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கொடிமருங்குலவள் - இளங்கொடிபோலும் இடை யையுடையவளாகியமாயை — இன்னணம் - இத்தன்மையாக — நடிப்ப - களின் நடிக்கையில் — களங்கனியைவென்றமணிகண்டனையருச்சித்து

பதத்தைவென்ற கரியகண்டத்தையுடையகடவுளைப் பணிந்து — உளங்களி - தண்மையான உள்ளத்தையுடைய — அருந்தவன் - பெரியதவனானவன் — உவந்து - மகிழ்ந்து — இறையவனருள் - கடவுளளித்த — வளம்கெழு - வளம்பொருந்திய — சந்தம் - சந்தனத்தை — மலர்மாலையொடு — அணிந்தான் - கொடுத்தான். எ - று. (௫௪)

வணங்கியது கேசனிரு மாலியம தேற்றங்
கணங்குழையொடு மடவாரங்கிடை யிருந்தா
ணுணங்கிழை மருங்குன்மிக நோமென வினைந்து
பிணங்குறு சதங்கையழு பிள்ளையி னடங்க.

(இ - ள்.) அணங்கு - மாயை — வணங்கி - தொழுது — மதுகேசனிரு மாலியமது - மதுகேசன திருமாலியத்தை — ஏற்று - பிரசாதமாகக் கைக்கொண்டு — மடவாருடன் - மகளிருடனே — அரங்கிடை - நாட்டியமண்டபத்திலே — நுணங்கிழை மருங்குல் - நுண்ணியநூல்போலுள்ள இடையானது — மிகநோமென - மிகவருந்துமென்று — இனைந்து - கவலையடைந்து — பிணங்குறு - பிணக்குற்ற — சதங்கை - சதங்கையொலியானது — அழுபிள்ளையின் - அழுகின்ற பிள்ளை அடங்குதல்போல — அடங்க — இருந்தாள். எ - று. அங்கு - அசை. (௫௫)

மைத்தட நெடுங்கணிள வல்லிநிகர் மாயை
பத்தியொ டருச்சனை பயின்றதை யறிந்தா
னித்தனுல கெங்கணு நிறைந்தவ னநாதி
முத்தனரு ளல்லம முதற்பெயரி னானே.

(இ - ள்.) மைத்தடநெடுங்கண் - மையிடப்பட்டவிசாலமாகியநீண்டகண்களையுடைய — இளவல்லிநிகர்மாயை - இளங்கொடியையொத்தமாயை — பத்தியொடு — அருச்சனைபயின்றதை - பூசைசெய்ததனை — நித்தன் - அழிவில்லாதவனும் — உலகெங்கணு நிறைந்தவன் - உலகமெல்லாத்திலுநிறைந்தவனும் — அநாதி - தோற்றமில்லாதவனும் — முத்தன் - இயல்பாகவேபாசங்களினின்று நீங்கினவனுமாகிய — அருளல்லமமுதற்பெயரினான் - அருளையுடைய முதன்மையாகிய அல்லமனென்னும்பெயரையுடையவன் — அறிந்தான் - உணர்ந்தான். எ - று. (௫௬)

மாயைபூசைக்கதி - முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௪ - க்கு - திருவிருத்தங்கள் — ௨௩௰

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தர மடியார் வேண்டு நினைவெலா நிரப்பா நின்று
பெருந்தகை யல்ல மையன் பெயர்க்கொரு மனித னாகி,வருந்துறு
மயன்மனத் தால் வந்தனை புரிந்தா டன்பாற்,பொருந்துறு பவன்
போற்செய்த புணர்ப்பினைப் புகன்று ரைப்பாம்.

(இ - ள்.) நிரந்தரம் - எப்பொழுதும் — அடியார்வேண்டுநினைவெலா - அடியவர் விரும்புகின்ற எண்ணமனைத்தையும் — நிரப்பாநின்ற - நிறைவேற்றுகின்ற — பெருந்தகை - பேரருளையுடைய — அல்லமையன் — பெயர்ந்து - தன் இயல்பினின்றும்வேறுபட்டு — ஒருமனிதனாகி — வருந்துறுமயன்மனத்தால் - வருந்துகின்றமயக்கத்தையுடையமனத்தோடு — வந்தனைபுரிந்தாள்பால் - பூசித்தமாயையினிடத்து — பொருந்துறுபவன்போல் - உடன்படுபவன்போல — செய்த — புணர்ப்பினை - செய்தியை — புகன்றுரைப்பாம் - விரித்துச்சொல்லுவாம். எ - று. வருந்துறுமெனப் பது, மெலித்தல் விகாரம். (௧)

தாமுறு நுகர்வும் வீடுந் தந்திட வல்லன் றானே
யாமென வியம்ப லாலே யல்லம தேவ னுண்மை
நாமமு மறைய வேறோர் காமமுற் றம்மா யைக்குக்
காமிய வினைப்ப யன்றன் கடைப்பிடித் தருளே யெண்ணி.

(இ - ள்.) தாமுறும் - (உயிர்கள்) தம்மாலனுபவிக்கப்படுகின்ற — நுகர்வும் - போகத்தையும் — வீடும் - முத்தியையும் — தந்திடவல்லன் - கொடுக்கவல்லவன் — தானேயாமென வியம்பலாலே - தானேயாமென்று யாவருஞ்சொல்லுதலாலே — அல்லமதேவன் — உண்மைநாமமுமறைய - அல்லமனென்னும் உண்மையானபெயருமறையும்படி — வேறோர்காமமுற்று - வேறொருபெயரையுமடைந்து — அம்மாயைக்கு — காமித்தனெனென்னும் வேறொருபெயரையுமடைந்து

ரத்தை—அனையிலங்க - அனையில்விளங்கும்படி —விர்த்துப்பூத்து—மலை ரும்புதியசந்தம் - பொதியமலையிலுண்டாகிய புதிய சந்தனத்தையும்—மா ன்மதம் -கஸ்தூரியையும்—காதநாற - காதம்வரைக்கும்வாசனைவீசும்ப டி—மலியச்சாத்தி - திருமேனிமுழுவதுநிறையப்பூசி. எ - று. இப்பாட் டுமுதல் - கூ - பாடல்வரைக்குமொருதொடர்பு. (சு)

துளிர்த்ததண் பொழிற் றேமாந் தடஞ்சினைக் குயின் முகம்போற், றுளித்தலை முகில்க வற்றுஞ் சுரிகுழற் சிகழி யார்த்திட், டளித்தொடர் மாலை வேய்ந்தவ் வலங்கனைக் குறுவோர்க் கெல்லாம், வெளிற்றுரைப் பொருள்போற் றோன்ற மென்றலைச் சாத்த ணிந்து.

(இ - ள்.) துளிர்த்ததண்பொழிலில் - துளிர்த்ததண்ணியசோலையில்—தேமாந்தடஞ்சினை - தேமாவினதுபெரியகிளையில் வாசஞ்செய்கின்ற—குயின்முகம்போல் - குயிலினதுமுகத்தைப்போல—துளித்தலைமுகில் - கார்காலமேகத்தை—கவற்றும் - வருத்துகின்ற—சுரிகுழற்சிகழியார்த்திட்டு - சுருண்டதலைமயிரைமுடியாகக்கட்டி —அளித்தொடர்மாலைவேய்ந்து - வண்டுகள்தொடராநின்ற மாலையைச்சூடி—அவ்வலங்கல் - அந்தமாலையானது—நோக்குறுவோர்க்கெல்லாம் - பார்க்கின்றவர்க்கெல்லாம் —வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றோன்ற - வெளிப்படையானசொல்லினுள்ளபொருள்போலக்காணும்படி—மென்றலைச்சாத்தணிந்து - மெல்லியதலைச்சாத்துதரித்து. எ - று. தலைச்சாத்து ; தலைப்பாகையென கிராமியமாக வழங்குகின்றது. (எ)

குளத்திடை யிருப்பி னுண்மை காண்குவ ரென்ன வாலங் குளத்திடை வாங்கி வைத்த கொள்கைபோற் றிலதந் திட்டி யொளித்தனி மதிதன் பாங்க ருரோணியோ டொருபெண் கூட் டளித்துற வைத்த தென்ன வணிமணி செவிக்க ணிந்து. [டு

(இ - ள்.) களத்திடையிருப்பின் - கழுத்தினிடத்திலிருந்தால் —உண்மைகாண்குவரென்ன - தன்னுடையத்தைத் தெரிந்துகொள்வார்களென்று—ஆலம் - நஞ்சத்தை—வாங்கிக்குளத்திடைவைத்தகொள்கைபோல் - எடுத்து நெற்றியினிடத்துவைத்த செய்கைபோல —திலதந்திட்டி - கஸ்தூரிப்பொட்டிட்டு—ஒளித்தனிமதி - ஒளியையுடைய ஒப்பற்றசந்திரனவன்—தன்பாங்கர் - தன்னிருபுறத்திலும் —உரோணியோடு—ஒருபெண் - அவளுக்குரிகராகிய மற்றொருநக்ஷத்திரத்தை ...

ளித்து - காப்பாற்றி —உறவைத்ததென்ன - பொருந்தவைத்திருத்தல்போல—அணிமணி - அழகியகுண்டலமணியை—செவிக்கணிந்து - காதுகளிலேதரித்து. எ - று. (அ)

விலையில்வெண் டரளக் கோவை விரசங் கிலிகே யூர மிலகுசெம் மணிப்பொன் னாழி யிவைமுத லாய வெல்லாக் கலனுமொண் கவினெ ழுஞ்செங் கனிவிற்பெய் கறுகெ பென்ன மலைவினங் குருகு சேர்வ வயக்குறப் பெலாம ணிந்து.

(இ - ள்.) விலையில் ... —வெண்டரளக்கோவை - வெள்ளியமுத்துமாலையும்— ... - வீரசங்கிலியும்—கேயூரம் - வாகுவலயமும்— ... - விளங்காநின்றசெய்ய மணியழுத்திய—இலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி ... —இவைமுதலாய - இவற்றைமுதலாகவுடைய— ... - எல்லா ஆபரணமும்—ஒண்கவினெழுஞ் செங்கனிவிற் ... - கருகெருப்பிற்பெய்கின்ற —கறுகெ ... ஒன்றிய அழகென்கின்றசெங்கனி ... —கவ்வைகெய்போல—மலைவினங்குருகு ... - ஒளிபொருந்தியுருவாகிய அவ்வமலதேவர்—வயக்குறப்பெலாமணிந்து - ... (கூ) ... எல்லாவற்றையுமெல்லாந்தரித்து. எ - று.

இந்திர திருவிற் கேற்ற விலக்கண முழுதும் வாய்த்த சுந்தர குமரர் காவா விதனைத்தான் சுமப்ப தாக வந்துள தெதுகொ லோவென் றெண்ணிமா னிடர்ம யங்க சிந்தையின் முதுகின் பாற்றன் றுணைமையொன் றுகழுத் தாங்கி.

(இ - ள்.) இந்திரதிருவிற்கேற்ற - தேவேந்திரனுடையசெல்வத்தை அநுபவித்தற்கேற்ற—இலக்கணமுழுதும்வாய்த்த —சுந்தரகுமரற்கு - அழகியவிபவாடவனுக்கு— ... —இதனைத்தான்சுமப்பதாக - இந்தமத்தனத்தைச் சுமப்பதற்கு ஏதுவாக—வந்துளது - வந்திருக்கிறதும் —எதுகொலோவென்று - யாதோவென்று—எண்ணி - நினைத்து—மானிடர்மயங்க - மனிதர்திகைக்கும்படி—சிந்தையின்முதுகின்பால் - ... —கழுத்தாங்கி-தோணிடத்து—தன்றுணைமையொன்று - மத்தனமொன்று— ... என்றச்சுமந்து. எ - று.

தருமிபாய அணியாலலங்கரிக்கப்பெற்றுத் தகாததாய்தன்றுணைமையமுதலில்தாங்கல்சொல்லுதலால், தகாவியணி. என்னை " தகாமை முதலிலக்கணம்பிராந்துருக் காரியந் தோற்றும் தகாதவணி கூடும் " என்றிலக்கணமிருத்தலின்.

சென்றருண் மதுகை நாதன் றிருமுன்வான் சுடர்வலஞ் சூழ், குன்றுறழ் கொடிநெடும்பொற் கோபுரத் தெதிர்போய் நின்று, மன்றிடை நவில்கூத் தாடி மத்தளத் தொழில்கைக் கொண்டா, னென்றுள மருள வெங்கோ னெதிர்ந்துதன் றுணைமை யதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) சென்று—அருண்மதுகைநாதன் றிருமுன் - அருளையுடையமதுகேசரதுசந்நிதியில்—வான்சுடர் - ஆகாசத்திலியங்குகின்றசந்திராதித்தர்—வலஞ்சூழ் - சுற்றிவரப்பட்ட—குன்றுறழ்-மேருபோலுள்ள—கொடிநெடும்பொற்கோபுரத்து - கொடிகள்கட்டிவைத்திருக்கப்பட்டநெடிய பொற்கோபுரவாயிலுக்கு—எதிர்போய்நின்று—மன்றிடைநவில்கூத்தாடி - சபையினிடத்தேசெய்யப்பட்ட கூத்தாட்டையுடையவன் மத்தளத்தொழில் கைக்கொண்டானென்று—உளமருள - யாவருமனமயங்க—வெங்கோன் - அல்லமதேவன்—தன்றுணைமை - மத்தளத்தை—எதிர்ந்து - கையெதிர்ந்து—அதிர்த்தான் - முழக்கினான். எ - று. (௧௧)

உரலசைந் திடாத கெக்கி யுறியினை யெடுத்த யின்றோன்
குரலசைந் துணுமோர் வேய்ங் குழன்மொழி மாதர் மாழ்கச்
சிரலசைந் தாடா நின்ற சிறகர்போன் மத்த ளத்தை
விரலசைந் துறைத லன்றி மெய்யசை யாம னின்றான்.

(இ - ள்.) உரலசைந்திடாதகெக்கி - உரல்களைபொன்றன்மேலொன்றி அசையாதகெக்கி—உறியினையெடுத்து—அயின்றோன் - உண்டவனுடைய கண்ணனது—குரலசைந்துணும் - கண்டமசைந்துதப்பட்ட—ஓர்வேய்ங்குழல் - ஒருபுள்ளாங்குழலிசைபோன்ற—மொழி - சொற்களையுடைய—மகளிர்—மாழ்க - மயங்கும்படி—சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போல் - மீன்குத்திப்பறவையின்கண்ணே அசைந்தாடாநின்றசிறகைப்போல—மத்தளத்தை—விரலசைந்துறைதலன்றி - கைவிரலசைந்துதாக்குதலன்றி—மெய்யசையாதுநின்றான். எ - று.

எனையர்போலல்லாதுடலஞ் சற்றுஞ்சலியாமல்தன்றுணைமை முழக்கலின், வியப்பணி. (௧௨)

சித்தமெய்ஞ் ஞானா னந்தச் சூரியன் கரத்த லார்க்கு
மத்தள முகின்முழக்க நடித்தது மயில்கேட் டம்மா

வித்தரை மனிதர் கையா லெஞ்செவிப் படாதிருந்த
புத்தொலி யிதுவென் றுள்ளம் வியந்தது புகலு மன்றே.

(இ - ள்.) சித்தமெய்ஞ்ஞானானந்தச்சூரியன் - சச்சிதானந்தசொரூப மாயெழுமியன்—கரத்தாலார்க்கும் - தன்கைகளால்முழக்கப்படுகின்ற—மத்தளமுகின்முழக்கம் - மத்தளமாகியமேகத்தினதோசையை—நடித்தது மயில்கேட்டு—அதுமயில்கேட்டு - நடனஞ்செய்திருக்கின்றமாமயிலாகியமயில்கேட்டு—அம்மா—இத்தரைமனிதர்கையால் - இந்தப்பூமியின்கணுள்ளமாந்தர்கையினால்—எஞ்செவிப்படாதிருந்த [illegible] புத்தொலியிதுவென்று - புதியவோசையிதுவென்று—உள்ளம்வியந்தது [illegible] இதுபுகலும் - இதனைச்சொல்லும். எ - று. அன்று - ஈற்றசை. (௧௩)

மயில்போன்றவள் [illegible] உவமையாகுபெயர்.

மோட்டிள முலையீர் [illegible] முன்றுணைமை முழக்கங் காதாற்
கேட்டில மிவண் [illegible] றுரைப்பவுங் கேட்டி லேமால்
வேட்டலை கனைந்து நின்று வியக்குமில் விஞ்சை கற்றுக்
காட்டிய வவன்யார் கொல்லோ காண்கவென் றனங்குரைத்தாள்.

(இ - ள்.) மோட்டிளமுலையீர் - உயர்வும் இளமையும்பொருந்தியமுலையையுடையவர்களே—[illegible] தன்றுணைமைமுழக்கம் - இப்படிப்பட்டமத்தளவோசையை—காதாற்கேட்டிலம் [illegible] ஒருவனுண்டென்றுரைப்பவும் - [illegible] கேட்டிலேம்—உலகனைத்தும்- இப்படி ஒன்றுண்டென்றுசொல்ல[illegible] கேட்டிலேம்—உலக[illegible] நின்று - இச்சித்துநின்று—வியக்கும் - [illegible] இவ்விஞ்சைகற்று - இந்தவித்தையைக்கற்றறிந் [illegible]—காண்கவென்று—போய்ப்பார்ப்பீராக வென்று—அனங்குரைத்தாள் - மாதைசொல்லினள். எ - று. (௧௪)

ஆல் - அசை. கொல்லோ—ஐயம்.

மாதர்வல் விரைந்து சென்று மத்தள முழக்கி நின்ற
சோதியை விழியாற் றுஞ்செய் தொல்லைமா தவத்தாற் கண்டு
காதொடு பொருது மீளுங் கயலெனுங் கருங்கட் செவ்வாய்க்
கோதைதன் மருங்கின் மீண்டு வந்திது கூற லுற்றாள்.

(இ - ள்.) மாதர்வல்விரைந்துசென்று - அம்மகளிர் ஓடிப்போய்—மத்தளமுழக்கிநின்றசோதியை - மத்தளம் [illegible] அல்லம [illegible]—முற்பிறப்பிற்றம்மா [illegible]—விழியால் —தாஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தால் -

லேசெய்யப்பட்ட பெருந்தவத்தால் —கண்டு —காதோடுபொருதமீளுங் கயனெடுங்கருங்கண் - செவிகளோடுபோர்செய்து திரும்புகின்றவையும் கயல்போல்கின்றவையுமான நெடிய கரியகண்களையும் —செவ்வாய் - செய்யவாயையுமுடைய—கோதை - மாயையினது—மருங்கின்மீண்டு வர்து - அருகேதிரும்பிவந்து—இதுகூறலுற்றார் - இதைச்சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று.

அல்லமனைச்சோதியெனல், உவமையாகுபெயர். (௧௫)

கற்றதன் விஞ்சை போலக் கவினுநாங் கண்ட தில்லை
விற்றொழி லனங்க வேளே மேனிகொண் டடைந்த னென்ன
வுற்றன னொருவ னென்ன வொண்டொடி விளிமி னென்றான்
மற்றவர் விளித்து வந்து மாயைமா தெதிர்வி டுத்தார்.

(இ - ள்.) கற்றதன்விஞ்சைபோல - கற்கப்பட்டதனாலாகுங்கல்விநலம் போலவே—கவினுநாங்கண்டதில்லை - அழகையும்யாங்கண்டிலேம்—விற்றொழிலனங்கவேளே - விற்போர்த்தொழிலைச்செய்கின்றவடிவமில்லாத மன்மதனே—மேனிகொண்டடைந்தானென்ன - வடிவங்கொண்டடைந்தான்போல —ஒருவனுற்றனனென்ன - ஒருவன்வந்திருக்கின்றானென்றுசொல்ல—ஒண்டொடி - மாயையானவள்—விளிமினென்றான் - அழையுமென்றான்—அவர் — விளித்துவந்து - அழைத்துவந்து —மாயைமாதெதிர் விடுத்தார். எ - று. மற்று - அசை.

ஒண்டொடி ; அன்மொழித்தொகை. (௧௬)

அங்கிலை யலம ருமத் தன்னைலக் கண்ட போதே
செங்கில முகுநீர் போலச் செல்விமான் மயமே யாகிப்
பொன்னவி ரொருபூம் பாவை போன்றசை வறவி ருந்தாள்
கன்னல்வின் மதவே ளெய்து கையிலோத் தருகு கின்றான்.

(இ - ள்.) அங்கிலை - அக்கோலங்கொண்டநிலையையுடைய—அலமருமத்தன்னைலை - அல்லமனெனப்படுகின்றநாமத்தையுடைய தலைவனை—கண்டபோதே—செங்கிலமுகுநீர்போல - செம்மண்ணிலத்திலேவிழுந்த நீர்போல—செல்வி - மாயை—மான்மயமேயாகி - அவனின்றும் உண்டாகியகாமவேட்கை மயமாகி —பொன்னவிரொருபூம்பாவைபோன்று - பொன்னாற் செய்யப்பட்டுவிளங்காநின்றவோரழகிய பாவைபோல—அசைவறவிருந்தாள் - அசைவில்லையாகவிருந்தாள்—கன்னல்வின்மதவே

ள் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன்—எய்து - அம்புகளை அவன்மேலே செலுத்தி—கையிளைத்தருகுகின்றான். எ - று. (௧௭)

மயக்குமென் பதுபோய் மாயை மயக்குமென் றிடவி ருப்ப
வியக்குசின் றேயம் யாது வீரவே ளனையா யின்பம்
பயக்குமின் பெயர்யா தெங்குப் பயின்றுறை குவைசொல் லென்
நயக்குமென் மொழியார் கேட்ப ஞானவா ரிதியு ரைக்கும். [று

(இ - ள்.) மயக்குமென்பதுபோய் - மாயையானவர் மயக்குமென்றுசொல்லப்படுவதுபோய்—மயக்குமென் றிடவிருப்ப - தானேமயக்குமென்றுசொல்லும்படியிருக்க—நயக்குமென்மொழியார் - விரும்பப்படுகின்ற மெல்லியசொற்களையுடையமகளிர்—வியக்குநின்றேயம்யாது - மெச்சப்படுகின்றநினதுதேசமெது—வீரவேளனையாய் - வீரத்தன்மையையுடையமன்மதன்போலழகுடையவனே—இன்பம்பயக்குநின்பெயர்யாது - இன்பத்தைத்தருகின்றநினதுபெயரெது—எங்குப்பயின்றுறைகுவை - எங்கேபழகியிருப்பாய்—சொல்லென்று - சொல்லென்றுகேட்ப - வினவ—ஞானவாரிதியுரைக்கும் - ஞானக்கடலாகிய அல்லமர்சொல்லுவார். எ - று. (௧௮)

செல்லுறழ் குழலீர் தேய மோபர தேயஞ் சூளால்
வல்லவ ரென்ன வந்தோர் வலியிலை யல்லே னென்று
மல்லம னென்பே ரென்று மன்புசெய் பவரி டத்திற் [ன்.
புல்லுவன் றொடர்பி லாம லென்றனன் பொய்ம்மை யில்லா

(இ - ள்.) செல்லுறழ்குழலீர் - மேகம்போலுள்ளகூந்தலையுடையீர்—தேயமோபரதேயம் - எனதுதேசமோஅன்னியதேசம்—(மூன்றியுலகமெனதேசமென்றபடி.) —சூளால்வல்லவரென்னவந்தோர்வலி - சபதத்தால்வல்லவரென்றுவந்தவராது வல்லமைகளை —இலையல்லேனென்றும் - இலையல்லவென்று —என்பேர் —அல்லமனென்று —சொல்லுகின்ற —அன்புசெய்பவரிடத்தில் —என்றும்புல்லுவன் - எக்காலுஞ்சேர்ந்திருப்பேன் —தொடர்பிலாமலென்றனன் - வேறோர்க்கும்பந்தொடர்ச்சியில்லாமலென்றான் —பொய்ம்மையில்லான் - மெய்ம்மையையுடையவனாகிய அல்லமதேவன். எ - று.

பரதேயமெனற்குபயார்த்தம் ; மேலாயதேயம். அதாவது, இனிப்பூர்வபட்சப்படுத்தற் கியையாததேயம். எனவே, இதாகாயமெனப்பெறும். பொய்ம்மையில்லானெனல் ; உபாதிசகிதனல்லனெனக்காட்டற்கு. (௧௯)

உலகுள விஞ்சை யெல்லா முணர்ந்தவெம் பிராட்டி தன்பால்
மலைவற விஞ்சை கற்றோர் தம்மொடு மருவி யப்பாற்
செலவினை யொழிந்து நற்றி செல்வமோ டைய வென்று
இலவித ழமுத மன்னா ரியம்பின ரிணங்கும் வண்ணம்.

(இ - ள்.) உலகுளவிஞ்சையெல்லாம் - உலகத்தின் கண்ணுள்ளகல்விக ளெல்லாம்—உணர்ந்த - அறிந்த—எம்பிராட்டிதன்பால் - எமதுதலைவி யிடத்து—மலைவற - ஐயந்தீர்ந்ததாக—விஞ்சைகற்றோர் தம்மொடு - வித்தைகளைக்கற்றவரோடு—மருவி - பொருந்தி—அப்பாற்செலவினையொ ழிந்து - வேறொரிடத்திற்போதலைவிட்டு—செல்வமோடு—ஐய—இருந்தி யென்று - இருவென்று—இலவிதழமுதமன்னார்—இலவமலர்போல் அத ரத்தையுடையஅமிர்தம்போல்பவர்—இணங்கும்வண்ணம் - உடன்படும் விதம்—இயம்பினர் - சொல்லினர். எ - று. (௨௦)

இன்கனி வாய்தி றந்து சாற்றவேண் டியசொல் லெல்லா
மின்குழு லனைய மாதர் விளம்பலு மகிழ்வுற் றீது
புன்சடை மதுகை நாதன் பூசனைப் பயனென் றெண்ணி
யின்குழன் மொழிம டந்தை யிருந்தன ளுரையா டாமல்.

(இ - ள்.) இன்குழன்மொழிமடந்தை - இனியவேணுநாதம்போலும் சொற்களையுடையமாயை—தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொ ல்லெல்லாம் - தனதுசொல்லைக்கனிபோன்றவாயினாற்சொல்லவேண் டியசொல்லெல்லாம்—மின்குழலனையமாதர் ... மின்னற்கொடிக்கிரன் போலுமகளிர்—விளம்பலும் - சொல்லலும்—மகிழ்வுற்று—ஈது - இச் சொல்லின்றன்மை—புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண் ணி - புல்லியசடையையுடைய மதுகேசாது பூசையின்பயனென்று நினை த்து—உரையாடாமல் - ஒன்றும்பேசாமல்—இருந்தனள். எ - று. (௨௧)

மோகினி தவஞ்செய்கின்ற முகிழ்முலை மாயை தன்கைம் பாருவென் னிலைய ளித்துப் பரிந்தரு ளுஞ்ச டைப்பைப் போகியென் பவன்கி ளந்த பேர்புகழ் வடித்து நின்ற யோகிதன் காதத் தளிப்பித் துரியன பலவுஞ் செய்தாள்.

(இ - ள்.) அருகுதம் - பக்கத்திலேநிற்கின்ற—அடைப்பைப்போகி யென்பவன் - வெற்றிலைப்பை பிடித்திருக்கிற போகியெனப்படுகின்றவ ன்—தவஞ்செய்து—மோகினியின்ற - மோகினியிலேபெறப்பட்ட—

முகிழ்முலைமாயைதன் - தாமரையரும்புபோலுள்ள முலைகளையுடையமா யையது—கை - கையின்கண்—பரிந்து - விரைந்து—பாருவெள்ளிலை - யாக்குவெற்றிலைகளை—அளித்து - கொடுத்து—சிறந்தயோகிபோல்—கடி த்துநின்ற—யோகிதன் - அல்லமரது—காத்து - கைகளின்கண்—அளிப் பித்து - கொடுப்பித்து—உரியனபலவும் - செய்தற்குரியபலவரிசைகளு ம்—செய்தாள். எ - று. (௨௨)

அடிக்கம லங்கள் போற்று மடியவர் வேண்டிற் றெல்லாங் கொடுத்தருள் கருணை வள்ளல் கொண்டகோ லத்திற் கேற்
கடிப்பவ னுதலாலே காமவேற் றடங்கண் மாயை [ப
யெடுத்துத வுறுவ தங்கை யேற்றன னிழிந்த வோன்போல்.

(இ - ள்.) அடிக்கமலங்கள்போற்றுமடியவர்வேண்டிற்றெல்லாம் - த ன்னுடையதிருவடித்தாமரைகளைப் புகழ்கின்ற அடியவராலேவேண்டப் பட்டபொருண்முழுதும்—கொடுத்தருள் - தந்தருளுகின்ற—கருணைவள் ளல் - அருட்கொடையினனாகிய அல்லமதேவன்—கொண்டகோலத்திற் கேற்ப - தானக்கோலங்கொண்டபாதே அக்கோலத்திற்குப்பொருந்தும்வண் ணம்—கடிப்பவனுதலாலே - ஆடுவோனுதலால்—காமவேற்றடங்கண்மா யை - அச்சத்தைத்தரும்வேல்போலுள்ள பெரியகண்களையுடையமாயை யால்—எடுத்துதவுறுவது - எடுத்துக்கொடுக்கப்பட்ட தாம்பூலத்தை—இ ழிந்தோன்போல் - தாழ்ந்தசாதியான்போல—அங்கையேற்றனன் - உள்ளங்கையால்வாங்கிக்கொண்டனன். எ - று. (௨௩)

விடைக்கொடி யமலன் றன்னை விடைகொடு புறம்போந் தன்ன
மடக்கொடி மதவேள் வாளி மருமம்பாய்ந் துருவ நைந்து [ன்
நடக்கரி தாகி யம்பொ னகைமணிச் சிவிகை யூர்ந்து
தொடிக்கைநுண் ணிடைம குக்குந் தோழியர் சூழச் சென்றாள்.

(இ - ள்.) மடக்கொடி - இளமையுள்ளகொடிபோல்பவள்—விடைக்கொ டியமலன்றன்னை - இடபக்கொடியையுடையகடவுளிடத்து—விடை கொடு—அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு—புறம்போந்து - புறத்திலேவந்து—அ ன்ன - அவ்விடத்து—மதவேள்வாளி - மன்மதபாணங்கள்—மருமம்பா ய்ந்துருவ - மார்பிலேபட்டுருவ—நைந்து—நடக்கரிதாகி - நடத்தற்குவலி யில்லாதவளாகி—அம்பொனகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து - அழகியபொன் னும் ஒளிபொருந்தியமணியும் ... —தொடிக்கை - வளையல்களிடப்பட்ட ...

தன்னியதால்போர்சிறந்த இடையையு முடைய—தோழியர்—சூழ சுற்றிவர—சென்றாள் - போயினாள். எ - று. (௨௪)

நன்னிலெவண் குடைவேந் தன்பா னடைப்புரி தொழிற்கிசைந்த
தன்னுமை யல்ல மன்றன் சதுருரைத் துடனிருப்பக்
கண்ணகன் ஞாலங் காக்குங் காவல னிசைவு கொண்டு
பெண்ணரு வமைய மாயை பிறங்குதன் மாடம் புக்காள்.

(இ - ள்.) வெண்குடைவேந்தன்பானண்ணி - வெண்கொற்றக்குடையினையுடைய அரசனிடத்துச்சென்று—நடைப்புரிதொழிற்கிசைந்த—தன்னுமையல்லமன்றன் - மத்தளத்தொழில்வல்லஅல்லமனது—சதுருரைத்து - திறமையைச்சொல்லி—உடனிருப்ப - அவன் தன்னுடனிருக்க—கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலன் - இடமகன்றபூமியைக்காக்கும் அரசனது—இசைவுகொண்டு - அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு—பெண்ணருவமையமாயை - பெண்வடிவாகச் செய்யப்பட்ட அமுதம்போல்...மாயையானவள்—பிறங்குதன்மாடம்புக்காள் - விளங்காநின்றதன் உபரிகைக்குட்சென்றாள். எ - று. (௨௫)

வலம்புரி வளைய னந்த மருங்குசூழ் துறச்சி றந்த
சலஞ்சல மிருப்ப தென்னத் தமனிய மணிமா டத்திற்
பொலங்குழை மகளிர் சூழப் பூத்தவி ருந்து விஞ்சை
கலந்தெரி பவள்போ லெங்க ளம்பனை யுளைவி ழைந்தாள்.

(இ - ள்.) வலம்புரிவளையனந்தம் - வலம்புரிச்சங்குகள்பல—மருங்குசூழ்துற - தன்னருகேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க—சிறந்தசலஞ்சலம் - அவற்றிற்சிறந்தஓர்சலஞ்சலச்சங்கம்—இருப்பதென்ன—தமனியமணிமாடத்தில் - பொன்னாலு மணியாலுஞ்செய்யப்பட்ட உபரிகையில்—பொலங்குழைமகளிர் - பொன்னினாற்செய்யப்பட்ட குழையையணிந்த மகளிர்—சூழ - தன்னைச்சூழ்ந்திருக்க—பூத்தவிருந்து - மாயையலரணைமேலிருந்து—எங்களம்பனை - எம்முடையகட்வரியஅல்லமரோடு—விஞ்சைகலந்தெரிபவள்போல் - அவனதுமத்தளவித்தையின் குணத்தை ஆராய்ச்சிசெய்பவள்போல—உளைவிழைந்தாள் - பேசுதல்விரும்பினாள். ( )

இனைவவன் புணர்ச்சி மேற்று நெடுங்கணேக் கனங்க னன்று
அணிமிகு மழகின் மேற்று நாவெறுங் கூற்றின் மேற்று

புனைமலர் வணர்வார் கூந்தற் பொற்றொடிக் கிதனு லன்றே
மனமொழி மெய்யொ ருங்கு மங்கைய ரரிய ரென்பார்.

(இ - ள்.) புனைமலர்வணர்வார்கூந்தற்பொற்றொடிக்கு - அலங்கரிக்கப்பட்ட மலரையுடையநெடிய கூந்தலையும் பொன்னாலாகியவளையலையுமுடையமாயைக்கு—இனைவு—அவன்புணர்ச்சிமேற்று - அவ்வல்லமரது சேர்க்கையின் மேலதாயிற்று—நெடுங்கணுக்கு - நெடியகண்களின் பார்வை—அனங்கனன்று - மன்மதன்போல்பவனது—அணிமிகுமழகின் மேற்று - மிக்க அழகின்மேலதாயிற்று—நா - வாய்—வெறுங்கூற்றின்மேற்று - பயனில்சொல்லின்மேலதாயிற்று—இதனுலன்றே—மனமொழிமெய்யொருங்கு - மன மொழி மெய்கள்ஒருமைப்பட்ட—மங்கையர்—அரியரென்பார் - அரியரென்றுசொல்லுவார்கள் உலகுளோர். எ - று. (௨௭)

பொற்றொடி - அன்மொழித்தொகை.

இதறு கழைக்க ரும்பிற் றீஞ்சுவை யிரதந் தீத்துக்
கோதினை யிரும்பிக் கொள்ளுங் கொள்கைபோ லுருவி யெங்கட்
போதுறு மதம்வி டுத்துப் புன்மலங் கொள்ளு மாபோற்
பேதையெம் பிரானுன் முத்தி பெறுதுபுல் போகம் வேட்டாள்.

(இ - ள்.) பேதை - மாயையானவள்—நீதறுகழைக்கரும்பின் - குற்றமற்றகழையாகியகரும்பினின்றும்—தீஞ்சுவையிரதம் - மாதுரியமுடையசாற்றை—நீத்து - தள்ளிவிட்டு—கோதினை—விரும்பி—கொள்ளுங்கொள்கைபோல் - கொள்கின்றசெயல்போலவும்—நாவியின்கண் - கஸ்தூரிமிருகத்தினிடத்து—போதுறு - வராநின்ற—மதம்விடுத்து - கஸ்தூரியைவிட்டு—புன்மலம் - புல்லியமலத்தை—கொள்ளுமாபோல் - கொள்ளுமாறுபோலும்—எம்பிரானுல் - அல்லமரால்—முத்திபெறுது—புல்போகம்வேட்டாள் - புல்லியபோகத்தைவிரும்பினாள் எ - று. (௨௮)

ஒன்றிரண் டொழிய வாளி புளவெலா மாரன் றூர்த்தான்
குன்றிரண் டனைய கொங்கைக் கோமக ளாற்று ளாகி
மின்றிரண் டனைய மேனி விமலன்மேற் சாய்ந்து வீழ்வாள்
பொன்றிரண் டனைய மாதர் பொருந்தலா னுணி நின்றாள்.

(இ - ள்.) ஒன்றிரண்டொழிய - ஒன்றிரண்டுதவிர—வாளியுளவெலாம் - பாணமுள்ளனவெல்லாம்—மாரன்றூர்த்தான் - மன்மதனெய்தான்

ன்—குன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகள் - இரண்டுமலைகள்போலுள்ளமுலைகளையுடைய வரசன் மகள்—ஆற்ருளாகி - பொருளாகி—மின்றிரண்டனையமேனி - மின்னலான துதிரண்டுருக்கொண்டதுபோல் விளங்குகின்றதிருமேனியையுடைய— விமலன் மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள் - அல்லமர் மேற்சாய்ந்துவீழவெழுங்கருத்தினள்—பொன்றிரண்டனையமாதர் - திருமங்கையர்கூடி நிற்பதுபோற்றோன்றுகின்றமகளிர்—பொருந்தலால் - அவ்விடத்திருத்தலால் —நாணிநின்றுள் - வீழாதுநாணிநின்றுள். எ - று ஒன்றிரண்டொழியவாளி என்பதற்கு ; கிடைகொல்லுதல்செய்யும்பாணமொழியவென்பதுகருத்து.

(உ௯)

தளிரியல் காமத் தீயிற் சருகுபட் டாற்ருளாகி
யுளநிகர் மகளிர் சில்லோ ருடன்வர வெழுந்துட் போகி
யளிமல ரளகஞ் சோர வணிமுலைத் துகில்வி லங்க
வளமலி யணையின் மீது வாயுயிர்ப் பெறிந்து வீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தளிரியல் - தளிர்போலுள்ளதிறமுடைய மாயையானவள்—காமத்தீயில் —சருகுபட்டு - சருகாய்ப்பட்டு—ஆற்ருளாகி - பொருளாகி—உளநிகர்மகளிர்சில்லோர் - தன்மனம்போல்கின்றமகளிர்சிலர் —உடன்வர —எழுந்துட்போகி - எழுந்துள்ளேசென்று —அளிமலரளகஞ்சோர - வண்டுகள்மொய்க்கப்பட்ட மலரையணிந்த கூந்தல்சோர—அணி - அழகிய—முலைத்துகில்விலங்க - முலைமேலாடை விலங்க —வளமலியணையின்மீது - வளத்தாநிறைந்தமலரணையின்மேல் —வாயுயிர்ப்பெறிந்து - வாயால்மூச்செறிந்து—வீழ்ந்தாள். எ - று.

காமத்தீ - உருவகம்.

(௩௦)

வேறு.

அள்ளிக் கொளும்பே ரழகனரு ணாமம் புகலு மவாவாலு
முள்ளக் கருத்தை யுயிர்போலு மகளிர்க் குணர்த்து முளத்தாலு
மெள்ளப் பவள வாய்திறந்து வீடே தலமன் மேவுதற்குப்
பிள்ளைப் பிறைவா ணுதன்மடவீ ரென்ருள் பிறனா வென்ருனே.

(இ - ள்.) பிறனாவென்ருன் - அல்லமனல்லாத ஆடவனாவென்றமாயை—அள்ளிக்கொளும்பேரழகன் - கைகளான்மொண்டுகொள்ளத்தகும்பேரழகையுடையவனது—அருணாமம்புகலும் - (இஷ்டத்தை) அருளாகின்றநாமத்தையுச்சரிக்கவேண்டுமென்கின்ற —அவாவாலும் - ஆசையினாலும் —உள்ளக்கருத்தை —உயிர்போலுமகளிர்க்கு - உயிர்போற்சிறந்ததோழியர்க்கு —உணர்த்துமுளத்தாலும் - சொல்லவேண்டுமென்கின்றநினைப்பினாலும் —மெள்ளப்பவளவாய்திறந்து —அலமன்மேவுதற்கு - அல்லமன்குடியிருத்தற்கு—வீடேது—பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீரென்ருள் - இளம்பிறைபோலும்ஒள்ளியநெற்றியையுடையதோழிகளேயென்ருள். எ - று.

(௩க)

இறங்கு துறையி னீத்தாயிற் றென்ன மாயை யிடத்துமயல், பிறந்த பொழுதே யுயிரளவாய் நின்றதென்னும் பெற்றிமையை, யறிந்து மகளிர் நின்கருத்தை யறிய வுணர்த்தி லல்லமற்குச், சிறந்த மனைவியா னளிக்குமென் றுரைத்துப் பின்னுஞ் செப்புவார்.

(இ - ள்.) இறங்குதுறையில் —இறங்கியேர்த்துறையிலே—நீத்தாயிற்றென்ன - நீத்ததுண்டாயிருந்தாற்போல —மாயையிடத்து —மயல் - காமமயக்கமானது—பிறந்தபொழுதே—உயிரளவாய்நின்றதென்னும்பெற்றிமையை - உயிரெவ்வளவோ அவ்வளவாய் நின்றதென்னுந்தன்மையை—அறிந்து—மகளிர் - அத்தோழியர்—நின்கருத்தை —அறிய - யாமறிய—உணர்த்தில் - அறிவிப்பாயாகில் —அல்லமற்கு —சிறந்தமனைவியா—னளிக்குமென்றுரைத்து - கொடுப்போமென்றுசொல்லி—பின்னுஞ்செப்புவார் - மேலுஞ்சொல்லுவார். எ - று.

(௩உ)

காமமுனைதோன் றிற்றுனக்கென் றெங்கள் கருத்திற் றோன்றிற் [று
வாமமணிமே கலைமருங்குல் வடிவேன் மருட்டு மதர்விழியா
யாமு முனது நெஞ்சகமும் வேற லேநின் னிதயத்திற்
சேம மதனை நாணமற் செப்பு கென்ருர் திருந்திழையார்.

(இ - ள்.) வாமமணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமணிகளாலாகியமேகலைபொருந்தப்பட்டஇடையையும்—வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியாய் - வடிக்கப்பட்ட வேலைக்கண்டோராமருள்விக்கின்றகளிப்புப் பொருந்தியகண்களையுமுடையவளே—காமமுனை - காமத்தின் அங்குரமானது—உனக்குத்தோன்றிற்றென்று —எங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று—யாமும்—நினது நெஞ்சகமும் : உனதுமனமும்—வேறலேம் - ஒருபொருளேயாவோம்—நின்னிதயத்திற்சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலேகாவல்செய்யப்பட்டிருப்பதை—நாணமல்—செப்புகென்ருர் - சொல்வாயாகவென்ருர்—திருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தையுடையவர். எ - று.

(௩௩)

கன்னித் தன்மை யழியுமென நாணு முலகங் காக்குமொ ருமன்னற் குரிய மகளென்னும் பெருமை தானு மத்தளிகன, றன்னைப் புணர்ந்தா ளென்றுவருந் தகாத மொழியுந் தன்னுளத் தி, லுன்னிக் கருங்கண் மடமாயை யொன்று முளாயா திருந்த னளரால்.

(இ - ள்.) கன்னித்தன்மை யழியுமெனுநாணும் - தனதுகன்னிமை கெடுமென்றுண்டாகியநாணத்தையும் — உலகங்காக்குமொருமன்னர்க்கு ரியமகளென்னும்பெருமைதானும் - உலகத்தையளிக்கின்றஅரசனுக்கும களென்றுசொல்லப்பட்டுவருகின்ற பெருமையையும் — மத்தளிகன்றன் னைப்புணர்ந்தாளென்னு மொருதகாதமொழியும் - மத்தளக்காரனைக்கூ டினளென்றுபின்வரக்கடவதாகிய பழிச்சொல்லையும் — தன்னுளத்தில் — உன்னி - ஆலோசித்துக்கொண்டு — கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்களை யுமடப்பத்தையுமுடையமாயையானவள் — ஒன்றுமுளாயாதிருந்தனள் - எதிர்மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தாள். எ - று. ஆல் - அசை. (௬௪)

இறைவி யொன்று முளாயாமல் வாளாவிருப்ப வேவல்புரிந் துறவி னின்ற சகனையெனுமாது பிராட்டி யுரையொடுதான் பிறவுமின்று வேறுபட்டா ளென்னே பெண்ணே யறியேனென் றறிவு கலங்கி யொருவுகலா விலாசி யணங்கை விளம்பினள்.

(இ - ள்.) இறைவி - மாயையானவள் — ஒன்றும் - ஓர்சொல்லும் — உளாயாமல் - சொல்லாமல் — வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க — ஏவல்புரிந்து - ஏவற்பணிசெய்து — உறவினின்ற - உறவினைக்கொண்டுநின்ற — சகனையெனுமாது — பிராட்டி - நம்பெருமாட்டி — உரையொடு - வாய்ச்சொல லோடு — பிறவும் - மற்றைச்செய்கைகளும் — இன்று - தன்னிடத்தில்லை யாக — வேறுபட்டாள் - வேற்றுமையடைந்தாள் — பெண்ணே — என் - இதற்குக்காரணம்யாது — அறியேனென்று — அறிவுகலங்கி - உணர்வுமய ங்கி — ஒருவுகலாவிலாசியணங்கை - அவளைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்றவிலா சியென்னப்பட்டஅணங்குபோல்வாளை — விளம்பினள். எ - று. (௬௫)

இனியான் மறைப்ப தென்கொலுமக் கின்றுவந்த வல்ல மனுந், தனிநாயகன்பே ரழகென்னு நறவை யுண்டு தரியா மல், கனிவாய் மடந்தை யுளமழிந்தா ளென்று விலாசி கட்டுரை

க்க, முனியா ளிசைந்து புன்னகைகொண் டிருந்தாண் மாயை முகங்கவிழ்ந்து.

(இ - ள்.) உமக்கு - உங்களுக்கு — இனியான்மறைப்பது — என் - யா து — இன்று வந்த — அல்லமனுர்தனிநாயகன் - அல்லமனெனியஒப்பற்ற ஆட வனது — பேரழகென்னும் — நறவையுண்டு - மதுவைக்குடித்து — தரியாம ல் - பொறுக்கமாட்டாமல் — கனிவாய்மடந்தை - கொவ்வைப்பழம்போ லும்வாயையுடையமாயை — உளமழிந்தாளென்று விலாசிகட்டுரைக்க - கருத்தழிந்தாளென்றுவிலாசியென்பவள்சொல்ல — மாயை — இசைந்து - (அதற்கு) சம்மதித்து — முனியாள் - கோபஞ்செய்யாளாகி — முகங்கவிழ் ந்து — புன்னகைகொண்டிருந்தாள். எ - று. (௬௬)

மாயை யிடையை யுளன்முலையான் மற்றை மாதர் போலெ ன்று, தூயமதிஞ ரனுமிதித்துச் சொல்லு மருங்குற் றோகை தான், வாயி னிளவெண் ணகைதோன்ற வாளா விருப்பக் க ண்டுமய, லாயி னுடைய ளெனமாத ரறிந்தா ரருத்தாபத்தியி னல்.

(இ - ள்.) மாயை — இடையையுளள் - மருங்குலையுடையவள் — முலையா ல் — மற்றைமாதர்போலென்று — தூயமதிஞர் - தார்க்கிகரால் — அனுமிதி த்து - அனுமானத்தாலறிந்து — சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற — மருங் குல் - இடையையுடைய — தோகை - மயில்போல்பவள் — வாயினிளவெ ண்ணகை — தோன்ற - தோன்றுகிற்க — வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க — கண்டு - அதுநோக்கி — ஆயின் - ஆராயுமிடத்து — மயலுடையளென - காமவேட்கையை யுடையளென்று — அருத்தாபத்தியினல் — மாதர் - தோ ழியர் — அறிந்தார். எ - று.

அருத்தாபத்தியாவது; நித்தியவுபவாசியை அவனுபாரித்தவுடலாகிர விற்கரந்துண்பானென் றுணர்கை. அஃதிருவகைப்படும், திஷ்டாருத்தா பத்தி சிரவணருத்தாபத்தியென. அவற்றுளிதுதிருஷ்டாருத்தாபத்தி. அ னுமானமாவது; காரியத்தாற் காரணமுண்டெனக்கோடல். அதுமூவகை ப்படும். பிறிதிக்கனு எது திட்டாந்தமென. (௬௭)

வில்லி யுள்ள மறிந்தனளிம் மாயைதனையு மயக்கவல்ல வல்ல மன்றன் கருத்தையினி யறிய வேண்டு மென்றவர் தாந்

சொல்ல வொல்லை மதமானி யென்பாள் யானத் தோன்றனை
மெல்ல வுள்ள மறிவலெனச் சென்றாள் விநோத விமலன்பால்.

(இ - ள்.) வல்லியுள்ளமறிந்தனம் - இம்மாயையினது கருத்தையறிந்தேம் — இம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல — அல்லமன்றன்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்று — அவர்தாஞ்சொல்ல - அந்தத்தோழியர்சொல்ல — ஒல்லை - விரைவில் — மதமானியென்பாள் — யான் — அத்தோன்றலை - அந்த அல்லமனை — மெல்லவுள்ளமறிவலென - மெள்ளக்கருத்தையறிந்துவருவேனென்று — விநோதவிமலன்பால் - அச்செலவுக்கேற்றதிருவிளையாட்டையுடைய அல்லமனிடத்தில் — சென்றாள் - போயினாள். எ - று.

மாயைதனையுமென்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. (௩௮)

மங்கை வருமவ் வரவையறிந் தவளோர் மாற்றம் வருந்தமுன், றங்கு மனையிற் சென்றிருப்ப னுங்க டலைவி யெனைத்தேடிய், திங்க ணுதல்வெண் ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்த் திருவே செப்புகவென், றெங்க டலைவ னியம்பமத மானி யியம்பன் மேயினள்.

(இ - ள்.) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் - மங்கைவருமவ்வரவையறிந்து - மதமானிதன்னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின்காரணத்தையறிந்து — அவளோர்மாற்றம் வருந்தமுன் - அவளொருசொல்சொல்வதற்குமுன் — தங்குமனையிற்சென்றிருப்பன் - நானிதங்கியிருக்குமிடத்துக்குப்போயிருப்பேன் — உங்கடலைவியெனைத்தேடிய் — திங்கணுதல் - பிறைபோலுள்ளநெற்றியையும் — வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும் — கருங்கண் - கரியகண்களையும் — செவ்வாய் - செய்யவாயையுமுடைய — திருவே - திருமகள்போல்பவளே — செப்புகவென்று - சொல்வாயாகவென்று — இயம்பன்மேயினள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. (௩௯)

வீடு புறநீ வேண்டற்க வைய மெமது விளங்குமணி
மாட மினதே யிவணுறைக வரசர் கோமான் மகளிதய
பீட மதனி லுனைவிடா திருத்தி யிருந்தாள் பிரிவறநீ[டவே.
கூட வுறையும் விருப்புடைய ளென்றாள் குறிப்பு வெளிப்ப

(இ - ள்.) ஐய — வீடுபுறநீவேண்டற்க - வீட்டைப்புறத்திலே நீவிரும்பாதொழிக — எமது — விளங்குமணிமாடம் - விளங்காநின்ற மணிகளாலாகியமாடமானது — நினதே - உன்னுடையதே — இவணுறைக - இவ்விடத்திருப்பாயாக — அரசர்கோமான்மகள் - அரசர்க்கரசன்புதல்வி — இதயபீடமதனில் - தனதுநெஞ்சமாகிய பீடத்தின்கண்ணே — உனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள் — பிரிவற - பிரிவில்லாமல் — நீ — கூட - தன்னோடுகூட — உறையும்விருப்புடையளென்றாள் - இருக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையுடையவளாகுமென்றுசொல்லினாள் — குறிப்பு - அவள்குறிப்பு — வெளிப்பட. எ - று. (௪௦)

ஒன்று மில்லே னானீவிர் மிகவு முடையீ ரும்மிறைவி
வென்றி யரசர் குலமடந்தை சாதி யறியா விகிர்தன்யா
னன்றி மகளிர் நீயிர்நான் மைந்த னென்றா லடாதம்மா [னான்.
வென்று முங்க ளுடனுறைவென் றெந்தை நகைகொண் டியம்பி

(இ - ள்.) நானொன்றுமில்லேன் - நானொருபொருளு முடையேனல்லேன் — நீவிர்மிகவுமுடையீர் - நீரெல்லாப்பொருளுமிகவுமுடையீர் — உம்மிறைவி - உங்கள்தலைவி — வென்றியரசர்குலமடந்தை - வெற்றியையுடையவேந்தர்குலத்திற்பிறந்தபெண் — சாதியறியாவிகிர்தன்யான் - யான் இன்னசாதியென்றுஅறியப்படாதவேறுபாட்டையுடையவன் — அன்றி — நீயிர்மகளிர் - அல்லாமலுங்கள்பெண்டிர்கள் — நான்மைந்தனென்றால் - நானாடவனென்றால் — என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்றைக்குமுங்களுடனிருத்தல் — அடாதென்று - தகாதென்று — எந்தை - அல்லமதேவன் — நகைகொண்டியம்பினான் - நகைகொண்டுசொல்லினான். எ - று.

நின்னா தொழியி னன்றியவ ணட்டா ளாயிற் பினைப்பேதம், கொள்ளா ளொருவர் மாட்டுமெனி லுயிர்போற் சிறப்பிற் கொண்டவுனை, யெள்ளா ளென்ன வேண்டுமோ வென்சொ லெல்லா மிருந்ததிதி, வள்ளா லெனவின் மொழிபுகன்றாண் மாற்ற மறிந்த மதமானி.

(இ - ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி - பேச்சில்வல்லமதமானியென்பாள் — வள்ளால் - அல்லமதேவனே — அவள் - அந்தமாயையானவள் — நின்னாதொழியினன்றி - சினேகம்பண்ணுவிட்டாலல்லாமல் — நட்டாளாயின் - சினேகம்பண்ணுவாளானால் — ஒருவர்மாட்டும் - ஒருவரிடத்தும் — பினைப்பேதங்கொள்ளாள் - பின்புவேறுபாடுகொள்ளாள் — எனில் - என்றால் — உயிர்போல் — சிறப்பிற்கொண்டவுனை - சிறந்தபொருளாகக்கொள்ளப்பட்டவுன்னை — எள்ளாளென்னவேண்டுமோ - இகழ்ச்சிசெய்யாளென்றுசொல்லவேண்டுமோ — என்சொலெல்லாம் — இருந்ததிதியென - சில

காலமிருந்தறிவாயாதவென்று—இன்மொழிபுகன்றும் - இவ்வாறு சொல்லினான். எ - று.

(௬௨)

காரிற் சிறந்த மலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாங் கவர் பொருளைப், பாரித் திருந்த தேறிலேன் பணியொன் றொருவ பாற்புரிவோர், தூரத் திருந்து வருங்காலந் துணிந்து வருத லு ணிவென்று, நரிக் கிணங்கு மவன்போல நடித்து விடுத்து நழு வுவோன்.

(இ - ள்.) நரிக்கிணங்குமவன்போல - மாயைக்குடன்படுவோன் போல—நடித்து - ஆடி—விடுத்துநழுவுவோன் - விட்டுப்போகுமல்லம தேவன்—காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் - மேகம்போற்சிறந்த மலர்களைமு டித்த கூந்தலையுடையவளே—நின்சொலெல்லாம்—கவர்பொருளை - உப யார்த்தங்களை—பாரித்திருந்த - பரப்பியிருந்தன—தேறிலேன் - அவற் றின்உண்மையைத்தெரிகிலேன்—ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து—பணியொ ன்று புரிவோர் - ஒருதொழிலைச்செய்வோர்—தூரத்திருந்து - தூரமான விடத்தேகுடியிருந்து—வருங்காலந்துணிந்து - தாம்தொழில்செய்தற்குவ ருங்காலத்தைத் துணிந்து—வருதல் - வருவது—துணிவென்றான். எ-று.

மன்னர் மன்னன் மகளே [illegible] லக்கங் காணு மைந்தரோ டென்னை யுன்னு மவனல்லன் டலை ளை வுன்னினோனா லென்ன வன்ன மனையாய்நுந் தலைவிக் கியற்கை யுயர்த்திடுதல் முன்ன மென்ன வடங்கியொழு குறுத லெனக்கு முறையென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன்மகள் - அரசர்க்கரசன்மகள்—இருவோ லக்கங்காணு மைந்தரோடு - திருச்சபையைக்காணும்ஆடவரோடு—உ ன்னையுன்னுமவனல்லன் - உன்னையொருவனாகவெண்ணப்படுவானல்லன்—தலை வனுகவுன்னினோனென்ன - முதல்வனாகவெண்ணினானொன்று சொல்ல—அன் னமனையாய் - அன்னம்போனடையையுடையவளே—நுந்தலைவிக்கியற் கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சுபாவகுணம்—உயர்த்திடுதல் - உயர்த் திச்சொல்லுதல்—முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதல் - முன்போல வேயடங்கிநடத்தல்—எனக்கு முறையென்றான். எ - று. ஆல் - அசை.

சொற்போர் செய்து மறைப்பதினி யென்னும் யாங்க டொ ழுமிறையா, நிற்போய் நின்னை யெதிர்ந்தளவே கரியுண் விளவி

னிறையழிந்தாள், கற்போ னின்ற வருந்தவருங் காணு முன்ன முனைக்கண்டு, தற்போ னின்று தடுமாற நினைப்போ லிருந்த தலைவியே.

(இ - ள்.) காம் - இருவரும்—சொற்போர்செய்துமறைப்பது - சொ ற்களாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது—இனியென் - இனியாது— யாங்கடொழுமிறையா நிற்போய் - எங்களால்வணங்கப்படுந்தலைவனாகி நிற்பவனே—கற்போனின்றவருந்தவரும் - மலைபோற்சலியாதுநின்றஅரி யதவத்தினரும்—காணுமுன்னம் - தன்னைக்காணுதற்குமுன்பு—உனைக் கண்டு—தற்போனின்று - உன்னைக்கண்டதான்போலேநின்று—தடுமாற— மயங்க—நினைப்போலிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதுநின்ற—தலைவி— மாயை—நின்னையெதிர்ந்தளவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில்—கரியு ண்விளவின் - யானையாலுண்ணப்பட்டவிளாம்பழம்போல—நிறையழிந் தாள் - உள்ளீடழிந்தாள். எ - று.

(௬௩)

என்று மங்கை கூறுதலுந் தலைவி யிதய நீயறிவை, யன்றி இன்று புதியன்யா னறிவ னேயிங் காப்தமா, நின்ற வுன்றன் மொழிகேட்கு மதுவே யெனக்கு நெறியென்றான், குன்றை வெ ன்ற குவிமுலையாள் களிப்ப வெமையாட் கொள்ளுவோன்.

(இ - ள்.) என்றுமங்கைகூறுதலும் - என்றுமதமானிசொல்லுதலும்— தலைவியிதயம் - மாயையினதுகருத்தை—நீயறிவை - நீயறிவாய்—அன்றி— அல்லாமல்—இன்றுபுதியன்யான் - இன்றைக்குப்புதியவனாய்வந்தான்— அறிவனோ - அறியமாட்டுவனோ—இங்கு—ஆப்தமாநின்றவுன்றன் - உன் மைகூறுபவனாயிருந்தவுனது—மொழி - சொல்லை—கேட்குமதுவே - பிர மாணமாகக்கேட்டுநடத்தலே—எனக்குநெறியென்றான் - எனக்குவழி யென்றுசொல்லினான்—குன்றைவென்ற - மலையைவெற்றிகொண்ட—கு விமுலையாள் - குவிந்ததனத்தையுடையமாயையானவள்—களிப்ப - மகிழு ம்படி—எமையாட்கொள்ளுவோன். எ - று.

(௬௪)

நல்ல சகுன மென்னவெதிர் கண்டு வந்தாய் நம்பிநீ, வல் லவசுரர் சுரர்முனிவ ரெல்லா மயங்கு மாயையைப்போர், புல்லி லெனியவெனப்புல்ல நின்று யெனப்புன் முறுவலொடு, சொல் லெனிய மகிழ்வு கொண்டிறைவி பானினை டனைச் சுடர்த்தொடியே.

(இ - ள்.) நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்தோனே—நீ—நல்லசகுனமென்ன வெதிர்கண்டுவந்தாய்—வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரெல்லாம் - வல்லவராகி

ய அசுரரும் சுரரும் முனிவருமாகியயாவரும்—மயங்குமாயையை ய. மயங்குதற்கிடமாகியமாயையை—ஓர்புல்லினெளியளென - ஒருதிரணம்போலெளியளெனும்படி—புல்ல - தானுய்வந்ததழுவ—நின்றுயென—புன்முறுவலொடு - சிறுநகையோடு—சொல்லி —மகிழ்வுகொண்டு —அச்சடர்த்தொடி - அக்காந்திபொருந்தியவளைகளையுடையவன்—இறைவிபால் - தலைவியிடத்து—மீண்டனன் - திரும்பிவந்தான். எ - று. (௪௭)

அங்கு மாயை மதமானி சென்ற தற்பி னகந்தளர்ந்து
மங்கை வாய்மை கூறிடம் படுக்குமோமன் மகடனக்குப்
பங்க மாமென் றென்னுயிரைச் சீறியகலப் பண்ணுமோ
விங்கு நானென் செய்வனென வறியே னென்ன விருந்தயர்
[வாள்.

(இ - ள்.) அங்கு—மாயை—மதமானிசென்றதற்பின் - மாதமானியெ ன்பவளல்லமனிடத்திற்குப்போனபின்பு—அகந்தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து—மங்கை - அத்தோழி —வாய்மைகூறி - உண்மையைச்சொல்லி —உடம்படுக்குமோ - சம்மதிக்கச்செய்வாளோ —மன்மகடனக்குப்பங்கமாமென்று - அரசன்மகளுக்குப்பழுதாமென்று —என்னுயிரை - என்னுயிர்போற்சிறந்தவளை—சீறி - கோபித்து—அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்வாளோ—இங்கு—நான்—என்செய்வனென-இவ்விரண்டினொருசெய்வா ளென்று—அறியேனென்ன— இருந்தயர்வாள்-இருந்துசோர்வாள்.(௪௮)

என்னே வறிந்து போயினன் சந்து பொருந்தா தெய்துமோ, வன்னே வரசன் மகளென்ன வஞ்சி யழக னகலுமோ, வின்னே ரன்ன நினைவின்றி யெனையே நினைந்திட் டிருக்குமோ, பொன்னே றெழும் வாண்முகங்கண் டலது துயரம் போகாதே.

(இ - ள்.) என்னேவறிந்துபோயினன் - எனதுகாமகோலையறிந்துசென்றவள் —சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - தூதுபொருந்தாமல்வந்துவிடுவாளோ—அன்னே - ஐயோ—அரசன்மகளென்ன - ராஜபுத்திரியென்று—அஞ்சி —அழகன் - அழகையுடைய அவ்வல்லமன் —அகலுமோ - நீங்குவானோ —இன்னேரன்னநினைவின்றி - இப்படிப்பட்டநினைப்பில்லாமல்—எனையே நினைந்திட்டிருக்குமோ - என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பானோ —பொன்னேறெழும்வாண்முகங்கண்டலது - பொன்போன்ற

காந்திபொருந்திய (அவனது) முகத்தைக்கண்டாலல்லது —துயரம்போகாது. எ - று. ஏ - அசை. (௪௯)

என்னப் பலவு நினைந்துட மாயை யிருப்ப விருளைமார்
மின்னற் கருங்க ணிடனுடக் குறிக ணல்ல விளங்குதலாற்
கன்னிக் குவகை கைகூடு மென்ன*விருக்குங் காலைதனி [னால்.
லன்னப் பெடைபோ னடந்துமத மானி களிப்புற் றடைந்தன

(இ - ள்) என்னப்பலவுநினைந்து - என்றுபலவகையுநினைந்து—மடமாயையிருப்ப - இளமைபொருந்தியமாயையானவளிருக்க —இருளைமார் - தோழிகள் —மின்னற்கருங்கணிடனுட - பிரகாசிக்கின்றகரியவிடதுகண்துடிப்பதிறனும் —குறிகணல்லவிளங்குதலால்-நல்லசகுனங்கள்காணப்படுதலாலும்—கன்னிக்கு-மாயைக்கு —உவகை - மகிழ்ச்சி —கைகூடுமென்னு—இருக்குங்காலைதனில் - இருக்கும்போது—மதமானி —அன்னப்பெடைபோனடந்து-பெட்டையன்னம் போனடந்து—களிப்புற்றடைந்தனள் - மகிழ்ச்சிகொண்டுசேர்ந்தாள். எ - று. ஆல் - அசை. (௫௦)

வண்டா மரைபோன் முகமலர்ந்து வந்தாள் சென்ற மதமானி
கண்டார் மகளி ரவளுள்ளங் காயோ பழமோ கழறென்றார்
தண்டார் வளைமென் குழன்மடவீர் பழமே யென்று சாற்றினள்
கொண்டா ருவகை யவர்மாயை யுவகை யாரே கூறுவார்.

(இ - ள்.) சென்றமதமானி - தூதாகப்போனமதமானியென்பவள் —வண்டாமரைபோல்-வளம்பொருந்தியதாமரைமலர்போல—முகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியடைந்து—வந்தாள்—கண்டார்மகளிர் - அவள்வரவைக்கண்டவராகிய மகளிர் —அவளுள்ளம் - அவ்வல்லமன்கருத்து —காயோபழமோ—கழறென்றார் - சொல்லென்றார்கள்—தண்டார்வளைமென்குழன்மடவீர் - குளிர்ந்தமலர்மாலையணிந்தமெல்லிய கூந்தலையுடையதோழிகளே—பழமேயென்று—சாற்றினள் - சொல்லினள்—அவர் - அத்தோழிகள்—உவகைகொண்டார் - மகிழ்ச்சிகொண்டார்கள்—மாயையுவகை-மாயைகொண்டமகிழ்ச்சியை—யாரேகூறுவார்-யார்சொல்லுவார்கள். எ-று.

காயோபழமோவெனல், கைகூடிற்றோ இல்லையோவெனக்குறிப்பித்தலை. (௫௧)

மன்ன னறிவி னென்னுமோ வறியே யிதனை மறைமின்னப்
பன்னி மகளி ருளத்தடக்கிக் கன்குல வரவு பார்த்திருந்தா

ரன்ன மனையா ளல்லமன்ற னுடம்பா டொத்த வம்மொழியே
கன்னன் மதவே ளெய்தபகம் புண்ணின் மூருந்தாக் களிப்புற்றாள்

(இ - ள்.) இதனை-இச்செய்தியை—மன்னனறியின் —என்னுமோ-யாதாமுடியுமோ —அறியோம் —மறையினென - மறையுங்களென்று —பன்னி - சொல்லி—மகளிர்—உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி —கன்ருல்வரவு -இரவினதுவருதலை—பார்த்திருந்தார்—அன்னமனையாள் - அன்னம்போன்ற நடையையுடையமாயை—அல்லமன்றன் - அல்லமனுடைய—உடம்பாடொத்த - சம்மதியைச்சொல்லிய —அம்மொழியே —கன்னன் மதவேள் - கருப்புவில்லை யுடையமன்மதனால் —எய்த - எய்யப்பட்ட அம்பினுலுண்டாகிய—பகம்புண்ணின் - பசியபுண்ணிற்கு —மருந்தா-ஔதமாகவெண்ணி—களிப்புற்றாள். எ - று. (ருஉ)

புனலின் விளையா டிருமைந்தர் தம்மு ளொழுந்து போயோடிப், புனலின் விழுவான் போல்விழுந்த தொளிஞா யிறுபோய்ப் புணரியிடைப், புனலின் விழுந்து மூழ்குபுவந் தெழுவான் போலக் குணகடற், புனலின் மிசைவந் தெழுந்ததிருள் பருகிப் புதுவெண் டிங்களே.

(இ - ள்.) புனலின்விளையாடிருமைந்தர் - நீர்விளையாடுதற்றொழிலையுடைய இருவரென்னுங்கள்—தம்முளொழுந்து - தமக்குள்ளேஒருவன்சபதத்தாலொழுந்து—போயோடி -ஓடிப்போய்—புனலின்விழுவான்போல் - நீரிலேவிழுகிறவன்போல—ஒளிஞாயிறு - பிரகாசத்தையுடையசூரியன்—புணரியிடை - மேலைக்கடலில் —போய் —விழுந்தது —புனலின்விழுந்து - நீரிலேவிழுந்து —மூழ்குபுவந்து - முழுகிவந்து —எழுவான்போல —எழுகின்றமற்றொருவன்போல—இருள்பருகி - இருளையுண்டு—புதுவெண்டிங்கள் - புதியவெண்மைபொருந்தியசந்திரன் —குணகடற்புனலின்மிசை - கீழ்க்கடனீரின்மேல் —வந்தெழுந்தது - வந்துதயமாயிற்று. எ - று. (ருங)

தொக்க கமலம் வாய்மூடக் கள்ளுண் டிடருந் சுரும்பினங்கள், மொய்க்கு நறுமென் குவளைவாய் திறந்த முகிறுஞ் சினம்பொழிலிற், புக்க மணிநீர்க் கயத்திரைதேர் குருகு விண்மீன் பூத்தனவாற, செக்க ரொளுஞ்செந் தீயினிடைப் பொரிந்து தெறித்த பொரிபோல.

(இ - ள்.) தொக்க - நெருங்கிய—கமலம் - தாமரைமலர்கள்—வாய்மூட - குவிந்தவளவில்—கள்ளுண்டு - மதுபானஞ்செய்து—இடறும் —மயங்குகின்ற—சுரும்பினங்கள் - வண்டின்கூட்டங்கள்—மொய்க்கும் - மொய்க்கின்ற—நறுமென்குவளை - நறியமிருதுவாகிய உற்பலமலர்கள்—வாய்திறந்த - மலர்ந்தன—முகிறுஞ்சினம்பொழிலில் - மேகமண்டலத்தையளாவுகின்ற இளஞ்சோலையினிடத்தில் —மணிநீர்க்கயத்து - அழகியநீரையுடையதடாகத்தில்—இரைதேர் - உணவைநாடாநின்ற—குருகு - நாரைகள்—புக்க - அடைந்தன—செக்கரொளும்-செவ்வானமாகிய —செந்தீயினிடை - சிவந்தநெருப்பினிடத்தில்—பொரிந்து—தெறித்த பொரிபோல—விண்மீன்பூத்தன - ஆகாயத்தினிடத்தில் நட்சத்திரங்கள் தோன்றின. எ - று. ஆல் - அசை. செக்கரொளுஞ்செந்தீ, உருவகவணி. (ருச)

தூய சோதிப் பகலவன்போய் மேலைப் புணரி தோய்ந்திடலு
மாயை நாமங் கொண்டிருந்த மணிமென் கலப மயிலைவா
னுய கோம்பி கண்டுசினந் துடலஞ் சிவப்புற் றடங்கல்போன்
மேய மாலைப் பொழுதிலிருஞ் செக்கர் தோன்றி வீந்ததால்.

(இ - ள்.) தூய - பரிசுத்தமாகிய—சோதி - பிரகாசத்தையுடைய - பகலவன் - சூரியன்—போய்—மேலைப்புணரி - மேற்குச்சமுத்திரத்தில்—தோய்ந்திடலும் - முழுகியவளவில் —மாயைநாமங்கொண்டிருந்த - மாயையென்னும்பெயரைக்கொண்டிருந்த —மணிமென்கலாபம் - ரத்நங்களிழைத்த சிறந்தமேகலையாகிய, அழகியதுமெல்லியதுமாகிய தோகையையுடைய—மயிலை—வானுயகோம்பி - ஆகாசமாகிய பச்சோந்தி —கண்டு—சினந்து - கோபித்து—உடலம் - சரீரம்—சிவப்புற்று - சிவந்து—அடங்கல்போல்—மேய - பொருந்திய—மாலைப்பொழுதில்—இரும் - பருத்த—செக்கர் - செவ்வானம்—தோன்றி—வீந்தது - அடங்கியது. எ - று.

மயில்போல்பவளை மயிலெனல்; உவமையாகுபெயர், வானுயகோம்பி; உருவகவணி. (ருரு)

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதா யிருந்த காமமலர்
மாலை மலர்ந்து பொருமலொரு மாயை காம மணிவல்லி
மூலை யிருந்து புறம்போந்து விரிவெண் ணிலாமென் முற்றத்திற்
பீலி மஞ்ஞை யெனவீழ்ந்து மதிகாய் மிகவாய் பிதற்றுமால்.

(இ - ள்.) காலையரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி—பகலெல்லாம்—போதாயிருந்த - மலரும்பருவத் தரும்பாயிருந்த—காமமலர் - காமமாகிய

பூ—மாலைமலர்ந்து - மாலைப்பொழுதில் மலர்ந்த [illegible] - சலிக்காமல்—ஒரு - ஒப்பற்ற—மாயைநாமம் - மாயையென்னும் பெயருடைய—மணிவல்லி - அழகியகொடியானது—மூலையிருந்து—புறம்போந்து - வெளியேவந்து—விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்மையாகிய நிலாமுற்றத்தில்—பீலிமஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய மயிலைப்போல்—வீழ்ந்து—மதநோய்மிக - காமவிகாரமதிகப்பட—வாய்பிதற்றும். எ - று. ஆல - அசை. காமமலர் ; உருவகவணி. (௫௭)

தாய்வா யடைந்து மிருந்தலையை மோதி மோதிச் சலித்தலறக்
காய்வாய் நிலவே யுடன்பிறந்தா ளிருந்து வாழுங் கடிமனையை
நீவா னெழுந்து வந்தழிப்பா யென்றா லந்தோ நிலையின்றித்
தேய்வாய் நின்னோ டியைபில்லா வென்னை யென்ன செய்வாயே.

(இ - ள்.) நிலவே—நீ—தாய்வாயடைந்து - தாயினிடத்திற்சென்று—மிருந்தலையை மோதிமோதிச் சலித்தலறக்காய்வாய் - அவள்மிகவுந்தலையைமோதி மோதிவெறுத்து அலறும்படிகோபிப்பாய். [பெருகி அலையை வீசிவீசி அலைத்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பது கருத்து] (அன்றியும்)—உடன்பிறந்தாள் - கூடப்பிறந்தவளாகியதிருமகள்—இருந்து—வாழும் - வாசஞ்செய்கின்ற—கடிமனையை - வாசனைபொருந்திய [illegible]ர்கிய காவலைக்கொண்ட வீட்டை—வான் - ஆகாசத்தில்—எழுந்துவந்தழிப்பயென்றால்—அந்தோ - ஐயோ—நிலையின்றித்தேய்வாய் - ஒன்றுமொருதன்மைத்தாயிராது தேய்பவனே—நின்னோடு - உன்னுடனே—இயைபில்லா - யாதொருசம்பந்தமுமில்லாத—என்னை—என்னசெய்வாய். எ - று.

நீவானெழுந்தென்பதில் - வகரமாசெதுகை. (௫௭)

தக்கன் மகத்தி லொருஞான்று தாளிற் பதித் தலையேறி
மிக்க முனிவர் மந்திரநீ ரிறைப்ப வின்னு மீண்டிலாய்
தக்கன் பவன வாய்ப்பட்டுங் களத்தே யிறங்கு நஞ்சனைனை
யொக்கு மென்ப தறியாமை யன்றோ வொளிர்வெண் மதியமே.

(இ - ள்.) ஒளிர்வெண்மதியமே - பிரகாசியாநின்ற வெள்ளியசந்திரனே—தக்கன்மகத்தில் - தக்கனுடையயாகத்தில்—ஒருஞான்று - ஒருநாள்—தக்கன் - கடவுளுடைய—தாளிற்பதித்து - பாதத்திற்பட்டபின்—தலையேறி—மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர்—மந்திரநீரிறைப்ப - மந்திரஜலத்

தையிறைக்கவும்—இன்னும்—மீண்டிலாய் - இரங்கவில்லை—பவனவாய்ப்பட்டு - (அவனது) பவனம்போற் சிவந்த வாயிற்பட்டு—களத்தே - கண்டத்திலே—இறங்கும் - இறங்குகின்ற—நஞ்சு - விஷம்—அனை - உன்னை—ஒக்குமென்பது—அறியாமை. எ - று. (௫௮)

அங்க மதினஞ் சிருத்தினோ னங்க மல்லா வவிர்சடை மேற்
றங்க நினைவைத் திட்டதுநின் கொடுமை கருதித் தானன்றோ
பொங்கு மமுத கலையென்ன நின்னைப் புகறல் வெண்டிங்கா
ளிங்கு மனிதர் காராட்டை வெள்ளா டென்ப தொக்குமால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகியசந்திரனே—அங்கமதில் - கண்டத்தினிடத்தில்—நஞ்சிருத்தினோன் - விஷத்தைவைத்தபரமசிவன்—அங்கமல்லா - உடம்பிற்கமைந்ததல்லாத—அவிர் - பிரகாசியாநின்ற—சடைமேல்—தங்க - பொருந்த—நினைவைத்திட்டது - உன்னைவைத்தது—நின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - உனதுதீமையைநினைத்தேயல்லவா—பொங்கும் - பிரகாசியாநின்ற—அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தையுடையவனென்று—நின்னை - உன்னை—புகறல் - சொல்லுதல்—இங்கு - இவ்வுலகத்தில்—மனிதர்—கார் - கருமையாகிய—ஆட்டை—வெள்ளாடென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்றுசொல்வதற்கொப்பாகும். எ - று. ஆல் - அசை.

காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமெனல்; மங்கலம். (௫௯)

உருப்ப மிகுவன் றழல்சி வப்புற் றுலகர் காண வொளிதரவு, நெருப்பு வெண்மை யென்பதூஉன் னியாயர் நின்னைக் குறித்தன்றே, பொருப்பு நறுஞ்சந் தனச்சேறு புலர்ந்து பொரியப் பூவணையும், விருப்ப மலருங் கொளுந்த வழல் வீசி யெழுந்த வெண்டிங்காள்.

(இ - ள்.) பொருப்பு - பொதியமலையிற்பிறந்த—நறுஞ்சந்தனச்சேறு - நல்லசந்தனக்கட்டையாலாகியகுழம்பு—புலர்ந்து - உலர்ந்து—பொரிய - பொரியும்படியாகவும்—பூவணையும் - புஷ்பசயனமும்—விருப்பமலரும் - விருப்பத்தைச்செய்யும்பூமாலைகளும்—கொளுந்த - எரியும்படியாகவும்—அழல்வீசியெழுந்த வெண்டிங்காள் - அக்கினியைச்சொரிந்துஉதித்த வெண்மையாகிய சந்திரனே—உருப்பமிகுவன்றழல் - வெப்பமிகுந்த அக்கினி—சிவப்புற்று - சிவந்து—உலகர்காண - உலகத்தார் {பிரத்யக்ஷமாக

க்) காணும்படி—ஒளிதரவும் - பிரகாசியாநிற்கவும்—நன்னியாயர் - கல்லதார்க்கிகர்—நெருப்பு—வெண்மையென்பது - வெள்ளைநிறத்தையுடைதென்றுசொல்வது —நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ - று.

செந்தழலைப்போற் சுடுதலின் மதியைவெண்டழலெனத்தார்க்கிகர் கூறுதல் முரணியைபணி - ஞாயங்காரணமாகவாதித்தலின் தார்க்கிகரை நன்னியாயரென்றார். (௧௦)

இன்றோ ருலகி லெனக்கொன்று பிறர்க்கொன் றாகி யிருக்கின்றாய், நன்றோ வுனக்கு மதியமே ஞாயி றேபோல் வாழாமன், முன்றோ கையர்க ளியாவரையு மொப்பக் காணு முயர்நீதி யா, லன்றோ தேய்ந்து போகின்ற [illegible] யறியாயோ.

(இ - ள்.) மதியமே - சந்திரனே—இன்று-இப்பொழுது—ஓருலகில் - ஓருலகத்தினிடத்தே —எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் - எனக்கொருதன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவுமிருக்கின்றாய் —நன்றோவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்குநன்மையா —முன் - முற்காலத்தில் —தோகையர்களியாவரையும் - மயிலனையவர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்—ஒப்பக்காணுமுயர்நீதியால்-சமமாகநோக்காதசெய்கையால்—அன்றோ—ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல—வாழாமல் —தேய்ந்திடுகின்றாய்—அந்தோ - ஐயோ—அதனை - அக்காரியத்தை —அறியாயோ. எ - று.

முன்றோகையர்க ளியாவரையு மொப்பக்காணுமுயர்ச்சியிலு லன்றோ தேய்ந்து போகின்றாயென்றது நீயுதயமாகுங்காலுனக்கெதிரிற் காணப்படு நாயகனையகலாமங்கையர்க்குப் பிரியமாகவும் அகன்றமங்கையர்க்கு வெறுப்பாகவு நீகாணப்படுதலின் மாதந்தோறுந்தேய்ந்து போகின்றாயெனப்பொருள்கொள்ளினு மொருசாரமையும். (௧௧)

கொல்லா நோன்பு முனிமலையிற் றோன்றி யென்னைக் கொல்கின்றாய், பொல்லா மந்த மாருதமே யென்றோ கருணை பூண்டிலாய், சொல்லாய் திருப்பாற் கடலினிடைத் தோன்றுங் கலையிற் றன்குணமே, யல்லா லமுத குணமுண்டோ நின்னை வெறுப்ப தறிவன்றே.

(இ - ள்.) பொல்லாமந்தமாருதமே-கொடியதாகிய இளந்தென்றலே —கொல்லாநோன்புமுனிமலையில் - கொல்லாவிரதத்தையுடைய அகஸ்திய

முனிவாசஞ்செய்கின்றபொதியமலையில்—தோன்றி - பிறந்தும்—என்னைக்கொல்கின்றாய் —என்றோ - யாதுகாரணமோ —கருணைபூண்டிலாய் - அருளையடையவில்லை —சொல்லாய் —திருப்பாற்கடலினிடை —தோன்றுங்கலையில் - பிறந்தவிந்துவினிடத்தில் —தன்குணமேயல்லால் - அதனதுகொடியகுணமேயல்லாமல்—அமுதகுணமுண்டோ— (ஆதலால்) நின்னை வெறுப்பதறிவன்று-உன்னைவெறுத்துச்சொல்வதறிவல்ல. எ - று.

தோன்றியுமென்பதிலும்மை எச்சப்பது. தென்றற்காற்றுஇவளுக்குத் தீமையாத்தோற்றலின் கலையிற்றன்குணமே யல்லாலமுத குணமுண்டோவெனவெறுத்தல் [illegible]புவிற்பணி. (௧௨)

உயிர்த்த பொழுதே நின்குரல்கே ளாமுன் றனைவிட் [illegible] வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டதுமே நடுங்கத் துரந்தாய், பயந்த மலர்ப்பூக் காவகத்தி லிருந்து பல்காற் கூ விலும், செயிர்த்து நின்னைக் குயிலேநான் வெறுத்தல் வெய்ய [illegible]மோ.

(இ - ள்.) குயிலே—உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே—ஈன்றதாய் [illegible]—நின்குரல்கேளாமுன் - உன்னுடைய [illegible] —இன்பத்தின்—வளர்த்ததாய் - [illegible]த்தாய்—குரல்கேட்டதுமே-உன்னுடைய ஓசையைக்கேட்டவுடனே—[illegible] - அஞ்ச—துரந்தாய் - உன்னைத்துரத்திவிட்டாய்—பயந்த - பிரயோசனத்தைச்செய்யாநின்ற—மலர் - புஷ்பத்தையுடைய—பூங்காவனத்தில் - பூஞ்சோலையினிடத்தில்—இருந்து—பல்காற்கூவினும் - பலதரங்கூவினும்—செயிர்த்து - கோபித்து—நின்னை - உன்னை—நான்வெறுத்தல் - நான்வெறுத்துச்சொல்லுதல்—[illegible]மோ. எ - று.

குயிலானது ஈன்றதாய்க்கும் வளர்த்ததாய்க்கும் வெறுப்புத்தருதல் போல் எனக்கும் வெறுப்புத்தருதலால் தன்மைநவிற்சியணி. (௧௩)

கன்னற் சிலையா வென்மனத்தைக் கலக்குங் காளை கவின் கண்டு, முன்னிற் பதற்கு நாணியோ விங்கே நின்று முனிகின்றாய், தன்னிற் பெரிய சில்லையெறு மவனைச் சமரிற் றாக்காம, லன்னாற் றனிநின் மெலியானை யார்த்தா யாண்மை நன்றரோ.

(இ - ள்.) கன்னற்சிலையாய் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனே—காளைகவின்கண்டு - அழகைப்பார்த்து—முன்னிற்பதற்கு—நாணியோ - இங்

சைப்பட்டோ—இங்கேநின்று—முனிகின்றாய் - கோபிக்கின்றாய்—தன்னிற் - தன்னைக்காட்டிலும்—பெரியரில்லையெனும் - அழகிலுயர்ந்தவரில்லையென் றென்னும்—அவனை - அவ்வல்லமனை—சமரில் - போரில்—தாக்காமல் - தோற்கச்செய்யாமல்—நன்னர் - நல்ல—தளிரின் - துளிரைவிட—மெலியாளை - மெல்லியராயேமாதனை—அடர்த்தாய் - பொருதாய்—ஆண்மை - ஆண்பிள்ளைத்தன்மை—நன்று - நன்றாயிருந்தது. எ - று. அரோ - அசை.

வலியோரைவாட்டாது எளியோரைவாட்டல் மன்மதனுக்கியைதலின் இயைபு நவிற்சியணி. (கூரு)

என்று புலம்பி மயன்முதிர்ந்து மாயை யிரங்கி யிருந்தயரமன்றன் மலர்பெய் மெல்லணைப்பூம் பள்ளி யறையின் மதமாணி சென்று நம்பி யல்லமனை முன்றங் கிருத்தித் தேரையூன் வென்றி மடங்கற் கிடுதல்போ லவனை விடுத்தா ளவ்வறையுள்.

(இ - ள்.) என்றுபுலம்பி - இப்படிசொல்லிப் பிரலாபித்து —மாயை—மயல்முதிர்ந்து - மலக்கமதிகரித்து—இரங்கி - அழுது—இருந்து—அயர - மைந்தோட—மன்றல் - வாசனை பெருகும்—மலர்பெய் - புஷ்பங்களால் நிறைந்த —மெல் - மிருதுவான - அணை - சயனத்தையுடைய—பூம் - பொலிவுபொருந்தின—பள்ளியறையில் —மதமாணி —சென்று - போய்—நம்பி - அழகிற்சிறந்த—அல்லமனை—முன்றங்கிருத்தி - முன்னே அழைத்துக்கொண்டுபோயிருக்கச்செய்து —தேரையூன் - தவளையாகியவுணவை —வென்றிமடங்கற்கு - வெற்றியைக்கொண்டசிங்கத்திற்கு —இடுதல்போல் —உணவாகக்கொடுத்தல்போல்—அவனை - அம்மாயையை—விடுத்தாள் - அனுப்பினாள்—அவ்வறையுள் - அப்பள்ளியறையினிடத்தே. எ - று.

தேரையூன் வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போல, அறையுளல்லமன்முன் அவனை விடுத்தாளெனல் உவமையணி. (கூ௬)

வேறு.

வேனிலன் பகலின் வெய்யபா லையுணீர் வேட்டவ னங்கிலத் துறுநீர், தானெதிர் கண்டு பருகவோ டுதல்போற் றண்மலரணைமிசை யமர்ந்த. ஞானநல் விளக்கை விழியுறக் கண்டு நகையொடு திருமுக மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலை விம்மப் பரிந்துமேல் விழுந்துபுல் லினளால்.

(இ - ள்.) வேனில் - கோடைக்காலத்தில் —பகல் - பகலில் - உச்சிப்பொழுதில்—வெய்ய - வெப்பத்தையுடைய —பாலையுள் —நீர்வேட்டவன் - தாகங்கொண்டவன்—அங்கிலத்துறுநீர் - அப்பாலைநிலத்திலுள்ளகானலை—தான் —எதிர்கண்டு—பருக - குடிக்க—ஓடுதல்போல் —தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலரணைமிசை - புஷ்பசயனத்தின்மீது—அமர்ந்த - இருந்த—ஞானநல்விளக்கை - நல்லஞானதீபமாகிய அல்லமனை—விழியுறக்கண்டு - கண்கள்நிரம்பக்கண்டு—நகையொடு - புன்சிரிப்போடு—திருமுகமலர்ந்து - அழகிய முகமலர்ச்சியையுடையவளாய்—பானலங்கண்ணி - நீலோற்பலமலரைப் போந்த கண்ணையுடையவளாகிய மாயை—புணர்முலைவிம்ம - நெருங்கியஸ்தனங்கள் பூரிக்க—பரிந்து - விருப்பமுற்று—மேல்விழுந்து—புல்லினள் - அணைத்துக்கொண்டாள். எ - று.

தற்பிரியத்தையன்றி வேறொன்றின்றெனக் காட்டக் கானலை யுவமித்ததென்க. (கூ௭)

நாடிய வாடி நிழலென வணைமே லன்னுறத் தோன்றிய விறைவை, யோடினன் விழுந்து தழுவுறத் தழுவ வுருமையா லணைமிசை விழுந்தே, யாடியி னிழலைப் பற்றீட் டியகையாறு யிற் றுக்கவின் றழுது, வாடுத மழலைப் பேதையே போல வருந்தினள் மதர்விழி மாயை.

(இ - ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடைய மாயை—நாடிய - பார்த்த—ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற பிரதிபிம்பத்தைப் போல்—அணைமேல் - சயனத்தின்மேல்—கன்னுற - பொருந்த—தோன்றிய-காணப்பட்ட—இறைவை-அல்லமனை—ஓடினள் - ஓடி —விழுந்து —தழுவுறத்தழுவ —உருமையால் - கையிலகப்படாமையால் —அணைமிசை - சயனத்தின்மேல் —விழுந்து —ஆடியினிழலை - கண்ணாடியின்பிரதிபிம்பத்தை —பற்ற-பிடிக்க —நீட்டியகை —ஆடியிற்றுக்க - கண்ணாடியிற்பட —நின்றழுது - அழுதுநின்று —வாடும் - வாடுகின்ற —மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய —பேதையேபோல - இளங்குழந்தைபோல —வருந்தினள் - வருந்தமுற்றாள். எ - று.

தற்பிரிதிபலனமே யபாதிநிதியைக் காண்பதன்றி வேறின்றெனக் காட்ட ஆடிநிழலை யுவமித்ததென்க. (கூ௮)

சொல்வரு மழகன் றிருவுரு விழியிற் றோன்றலான் மீளவு மெழுந்து, புல்லினள் மலிவேன் கைகளால் வெளியைப் புல்

லல்போற் சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியின் வாறு வெளிமயை
க் குற்று வள்ளறன் கைப்படா மையினு, லல்லம னலனி துருவெ
ளி யென்ன வயிர்த்தன ளுண்மையை யன்றே.

(இ - ள்.) சொல்லருமழகன் - சொல்லிலடங்காத வழகையுடையஅல்
லமன் — திருவுரு - வடிவம் — விழியிற்றோன்றலால் - கண்ணிற்காணப்
படலால் — மீளவும் - மறுபடியும் — எழுந்து — மலர்மென்கைகளால் - மல
ர்போன்றமெல்லியகைகளால் — வெளியைப்புல்லல்போல் - வெளியைஅ
ணைத்தல்போல — புல்லினள் - அணைத்தாள் — ....
ய் - வெறுவாயைச்சுவைத்தாள் — வல்லி - மாயை — இவ்வாறு - இப்படி
யாக — வெளியைக்குற்று - வெளியைக்கவ்வி — வள்ளல் - அல்லம
ன் — தன்கைப்படாமையினால் - தன்கையிலகப்படாமையினால் — அல்லம
னலன் — ஈதுருவெளியென்ன - இதுஉருவெளித்தோற்றமென்று — உ
ண்மையை - அவனதுமெய்யாகியவடிவை — அயிர்த்தனள் - சந்தேகித்
தாள். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

தொகாயமேதடிப்பற்று அல்லமனைக் கண்டமைக்குறிப்பிக்க வெளி
யைப்புல்லல்போலென் றுவமித்தார். வல்லி ; உவமையாகுபெயர். (கஅ)

அருந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்ற வழுதைவாய்
வைத்திடு மளவிற் ...... றதல்போ லல்லம தேவன் கட்புல
த் துற்றுமென் றோளிற், பொருந்துற வெளிபோல் வராமையா
ற் றீயிற் புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள் காம
மல்லம னன்றி வடிவுளார் யார்கடந் திடுவார்.

(இ - ள்.) அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை — நெடுநாள் — முயன்
று - செய்து — பெற்ற - தான்பெற்ற — அமுதைவாய்வைத்திடுமளவில் —
கரம் - கை — தவறுதல்போல் — அல்லமதேவன் — கட்புலத்துற்றும் - கண்
ணினிடத்திற்றோன்றியும் — மென்றோளில் - மெல்லியதோளிடத்தில் —
பொருந்துற - அணைக்க — வெளிபோல் — வராமையால் - அகப்படாமை
யால் — தீயில் - நெருப்பினிடத்தில் — புழுவென - புழுப்போல — பதைப
தைத்து — அரிவை - மாயை — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள் — காமம் - கா
மத்தை — அல்லமனன்றி — வடிவுளார் - உருவமுடையவர்கள் — யார்கட
ந்திடுவார் - யார்நீங்குவார்கள். எ - று.

அல்லமதேவகோல முருவெளித்தோற்றமெனக் காட்ட அல்லமதேவ
ன் கட்புலத் துற்று மென்றோளிற் பொருந்துற வெளிபோல் வராமை
யாலென்றார்.
(கக)

கன்னிகை யென்று மிறைமக ளென்றுங் கருதிடா தவாவி
னைத் திட்டு, மென்னிணை முலைகண் மார்புறத் தழுவி யிதழ்சுவை
த் தணைமிசைப் புணர்வுற், றின்னலி லின்பக் கடலிடை மூழ்க
லிவன்றனாற் பெற்றிலே னென்று, தன்னக நைந்து வெய்துயிர்ப்
பெறிந்தா டவத்தனை யனைத்தவம் மடந்தை.

(இ - ள்.) தவத்தனை யனைத்தவம்மடந்தை - ....
.... கன்னிகையென்றும் - விவாகமில்லாதவளென்றும் — இறைமக
ளென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும் — கருதிடாது - ஆலோசியாது — அ
வாவினைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும் — என் - என்னுடைய — இணைமு
லை - இரண்டாகியஸ்தனங்கள் — மார்புறத்தழுவி - மார்பினிடத்திற்பொ
ருந்தவணைத்து — இதழ்சுவைத்து - அதரபானஞ்செய்து — அணைமிசை -
சயனத்தின்மீது — புணர்வுற்று - புணர்ந்து — இன்னலில் - துன்பமில்லா
த — இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்தில் — மூழ்கல் — இவன்றனா
ல் - இவ்வல்லமனால் — பெற்றிலேனென்று - பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே
என்று — தன்னகநைந்து - தன்மனநொந்து — வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாள் -
வெவ்விய பெருமூச்சுவிட்டாள். எ - று.
(௨0)

பொழிந்திழி மழையால் வளிகளை திடுமேற் புகைந்தெ
ழு மெரியில்வான் வேமேன், முழங்குவெண் டிரைப்பே ராழி
யக் கலய முனிவனை யழுத்துமே னஞ்ச, மெழுந்தரன் றன்
னை வருந்துமேன் மயக்க மெய்துவ னல்லமதேவ, னொழிந்த
வர் தம்மை யொழிவற மயக்கு மொருத்தியு மவன்றனை மயக்
கும்.

(இ - ள்.) பொழிந்து - மேகத்தாற் பெய்யப்பட்டு — இழி - விழாநின்
ற — மழையால் - சலதாரைகளால் — வளி - காற்று — .... - ந
ணையுமாகில் — புகைந்தெழும் — எரியில் - நெருப்பினால் — வான்வேமேல் -
ஆகாயம்வேகுமாகில் — முழங்கு - சத்தியாநின்ற — வெண்டிரை - வெண்
மையாகிய அலையையுடைய — பேராழி - பெரியகடல் — அக்கலயமுனிவ
னை - அவ்வகத்தியனை — அழுத்துமேல் - அழுத்தப்பண்ணுமாகில் — நஞ்ச
ம் - விஷம் — எழுந்து — அரன்றன்னை - பரமசிவனை — வருத்துமேல் - து
ன்பப்படுத்துமாகில் — அல்லமதேவன் — மயக்கமெய்துவன் - மயக்கம
டைவான் — ஒழிந்தவர்தம்மை - அவ்வல்லமனல்லாதவரை — ஒழிவற -

எப்பொழுதும்—மயக்கும் - மயக்குகின்ற —ஒருத்தியும் - மாயையும்—அவன்றனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனைமயக்குவாள். எ - று.

மழையால் வளர்தலும் அக்கினியாலாகாயம் வேதலும் கருங்கடலகத்தியன்முனியை யமிழ்த்தலும் விஷமான துயிலையை வதைத்தலு மெங்ஙனமின்றோ அதுபோல, மாயையா லல்லமன் மயங்கானெனல் முரணியையணி. (எக)

விண்ணினைக் குத்திக் கையினைப் பலர்போல் வேலொடுங் கண்ணினியங் கிருந்த, வண்ணலைத் தழுவித் தழுவிமெய் வருந்தி யவசமுற் றணைமிசை யுறங்கி, யென்னுறு வினைவா லவன்புணர்ந் ததுபோ லின்கன வொன்றுகண் டெழுந்தாள், தன்னக னிலத்தி னிருள்குடிப் பவனுங் கருங்கடன் முகட்டினி லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணினை - ஆகாயத்தை —குத்திக்கையினைப்பலர்போல்—வேலொடுங்கண்ணி - வேலையொத்தநெடியகண்களையுடையமாயை—அங்கிருந்த—அண்ணலை - அல்லமனை—தழுவித்தழுவி —மெய் - சரீரம்—வருந்தி—அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு —அணைமிசை - சயனத்தின்மீது—உறங்கி—என்னுறுவினைவால் - முன்செய்த வினைப்பிறவல்—அவன் - அவ்வல்லமதேவன்—புணர்ந்ததுபோல்-கூடியதுபோல—இன்-இனிய—கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள்—தன்னகனிலத்தில் - இடமகன்றவுலகத்தில்—இருள்குடிப்பவனும் - சூரியனும் —கருங்கடன்முகட்டினில் - கரியகடலின்மேல்—எழுந்தான் - உதித்தான். எ - று.

உபமானமு முபமேயமுமொத்திருத்தலின் ஒப்பணி. (எஉ)

காலையின் மாலை வார்குழன் மாதர் கண்டுரை செய்வளல் லமன்றன், கோலமென் சொல்வேன் விழியெதிர் தோன்றிக் குறுகிலென் கைப்படா னதனாற், சாலவு நைந்து தாயின்றனன் கனவிற் றடமுலை குழைந்திடப் புல்லி, வேதுநல் லருள்செய் துன்னைநா னென்றும் விடுகிலே னென்றனை னென்றான்.

(இ - ள்.) காலையில் - உதயகாலத்தில் —மாலைவார்குழல் - பூமாலையணிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய —மாதர்கண்டு - தோழிகளைக்கண்டு—

உரைசெய்வள் - சொல்லுவாள் —அல்லமன்றன்—கோலமென்சொல்வேன் - விளையாட்டையென்சொல்வேன்—விழியெதிர்தோன்றி - கண்ணெதிரேதோன்றி—குறுகில் - கிட்டிலும் —என்கைப்படான்—என்கைக்குக்கைப்படான்—அதனால்—சாலவும் - மிகவும்—நைந்து—வாடி—தாயின்றனன் —அத்தியைச்செய்தேன் —கனவில் - -தடம் - பருத்த—முலை—குழைந்திடப்புல்லி - குழையவணைத்து—மேதும் - மறுபடியும்—நல்லருள்செய்து - நல்லகிருபைசெய்து—உன்னை—நான் - யான்—என்றும் - எப்பொழுதும்—விடுகிலேனென்றனனென்றாள். எ - று. (எங)

அருந்தவ மழிக்கு மழகுடை யணங்கிற் கப்படா வீறினன் யாரோ, புரந்தர னயன்மால் சுரர்முனி வரர்கிம் புருடர்வித் தியாதர ரென்னப், பரந்தவர் தம்மு ளனிவ னொருவன் பார்த்திடிற் பராபர னென்று, திருந்திழை மகளிர் மனத்துளே வியந்து தெரிவையோ டுரைத்தன்மே யினரால்.

(இ - ள்.) அருந்தவம் - அரியதவத்தை — அழிக்கும் - அழிக்கின்ற—அழகுடை - அழகையுடைய —அணங்கிற்கு - இம்மாயைக்கு—அப்படா - உட்படாத—வீறினன் - வெற்றியையுடையவன்—யாரோ—புரந்தரன் - இந்திரன்—அயன் - பிரமன்—மால் - விஷ்ணு—சுரர் - தேவர்கள்—முனிவரர்—கிம்புருடர் —வித்தியாதரர்—என்ன - என்று [illegible]—பரந்தவர் தம்முளன் - விரிந்தவருள் சேர்ந்தவனல்லன்—[illegible]—இவன் தனியானவன்—பார்த்திடில்—பராபரனென்று - [illegible]கடவுளென்று —திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகலனையுடைய தோழிகள் —மனத்துளே —வியந்து - அதிசயித்து—தெரிவையோடு - மாயையுடனே —உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்துடங்கினர். எ - று. ஆல் - அசை.

பராபரமெனல்; பரம் அபரமெனலே. பரம் அறிவு, அபரம் அறியாமையெனக்கொண்டு இடைநிற்றலெனக்காண்க. (எச)

ஆசையின் முளைத்தின் மிகவளர்ப் பகறகா யல்லமனிவ் வகை நடித்தான், பேசருங் கனவின் பயனுனக் குறைப்பிற் பின்புனை மெய்யுற வினைவன், வாசமென் குழலா யென்றவனை மனத்தின் வருத்தமற் றிடவுரைத் தனர்தார், காசனி மருங்குன் மடந்தையர் மாயை கவலைதீர்ந் துள்ளுளே களித்தாள்.

(இ - ள்.) ஆளமான உன்னுள்ளத்தில் - உன்னுள்ளத்திலாசையை - மிகவெளிப்படுத்தாய் - அறிவிப்பதற்காக - அல்லமன் - இவ்வகைபடித்தான் - இவ்விதமாகவிளையாடினான் - பேசுறு - சொல்லிய - கனவின்பயன் - கனவின்பிரயோசனத்தை - உரைக்குறைப்பில் - உனக்குச்சொல்லில் - பின்பு - மறுபடியும் - உன்னை - பல்லன - மெய்யுறவணைவன் - சரீரத்திற்பொருந்தக்கூடுவான் - வாசமென்குழலாயென்று - வாசனை பொருந்தியமெல்லியகூந்தலையுடையமாயையேயென்று - அவள்மனத்தில் - மாயையினதுஉள்ளத்தில் - வருத்தமற்றிட - வருத்தநீங்க - அறிந்து - ஆலோசித்து - காசணி - மேகலையணிந்த - மருங்குல் - இடையையுடைய - மடந்தையர் - தோழிகள் - உரைத்தார் - சொன்னார்கள் - மாயை - கவலைநீந்து - துக்கநீங்கி - உள்ளுளேகளித்தாள் - மனதினுள் சந்தோஷித்தாள். எ - று. (எ௫)

இன்னண மாயை மாதிடை நிகழ்ந்த வியல்பினை மோகினி சிலர்போய்ப், பன்னுற வுரைத்து மானமிக் கூரப் பருவரற் கடலிடைப் படிந்து, தன்னொரு மகள்வாழ் மாளிகை யெய்தித் தனையையைப் பாங்கிமா ரொடுங்கூ, யென்னிது செய்தா யையகோ பேதா யென்றுரைக் கின்னன புகன்றாள்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இப்படியாக - மாயைமாதிடை - மாயையென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணினிடத்து - நிகழ்ந்த - நடந்த - இயல்பினை - செய்கையை - சிலர்போய் - சிலதோழிகள்போய் - பன்னுற - சொல்ல - மோகினி - மோகினியென்னுந்தாய் - அறிந்து - மானமிக்கூர - அபிமானமதிகரிக்க - பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - துன்பக்கடலில்மூழ்கி - தன்னொருமகள்வாழ் - ஒப்பற்றதன்மகள்வாழாநின்ற - மாளிகையெய்தி - உபரிகையையடைந்து - தனையையைப் பாங்கிமாரொடுகூய் - தோழிகளோடு மகளையுமழைத்து - என்னிதுசெய்தாய் - என்னகாரியஞ்செய்தாய் - ஐயகோ - பேதாயென்று - அறிவில்லாதவளேயென்று - கரைந்து - மனம்வாடி - இன்னனபுகன்றாள் - இவைகளைச்சொன்னாள். எ - று.

மானமு முயிரு மொருங்குகில் லாத வழியுயிர் தன்னையே விடுத்துத், தானுறு பொருளாய் மானமே கொளுமுன் றந்தைதன் செவிப்படி யென்னும், பானுவு மதியு மிலங்குறு மளவும் பழியிது வழிவழி வாராதோ, யானுனை வருந்தி யீன்றது மிதற்கோ வென்செய்தாய் பாவியென் றிசைப்பாள்.

(இ - ள்.) மானமுமுயிரும் - ஒருங்குநில்லாதவழி - ஒன்றாகநில்லாதவிடத்து - உயிர்தன்னையேவிடுத்து - உயிலாவிட்டு - தானுறுபொருளாய் - தானடையவேண்டியபொருளாக - மானமேகொளும் - மானத்தையேகாக்கும் - உன்றந்தைதன் - உன்பிதாவினது - செவிப்படியென்னும் - காதில்வீழ்ந்தால்யாதாகும் - பானுவுமதியுமிலங்குறுமளவும் - சூரியசந்திரர்களுள்ளவரைக்கும் - பழியிது - இப்பழியானது - வழிவழிவாராதோ - சந்ததிதோறும்வழங்காதோ - யானுனை - உன்னைநான் - வருந்தி - வருத்தப்பட்டு - ஈன்றதுமிதற்கோ - பெற்றதுமிதற்குத்தானோ - என்செய்தாய்பாவியென்று - பாவியென்னகாரியஞ்செய்தாயென்று - இசைப்பாள் - சொல்லுவாள். எ - று. (எஎ)

குரவர்தா மிசைந்து கொடுத்திலா ராயிற் குமரவே ளனையவ ரேனு, மருவரா கிற்பர் தந்தைதாய் தங்க ளாணைவழி யொழுகன்னியர்தா, முருவிலா ரெனினுங் குரவருண் மகிழ்வுற் றுதவுறி னனையவர் தம்மைப், பரவுவான் கடவு ளாகவே கினைந்து பண்பொடும் பயிலுவ ரன்றே.

(இ - ள்.) தந்தைதாய்தங்கள் - மாதாபிதாக்களது - ஆணைவழியொழுகு - ஆக்கினைவழியினடக்கும் - கன்னியர்தாம் - விவாகமில்லாதபெண்கள் - குரவர்தாமிசைந்து - மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து - கொடுத்திலராயில் - கொடுக்காவிட்டால் - குமரவேளனையவரேனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும் - அருவராகிற்பர் - அருவருப்பார்கள் - உருவிலாரெனினும் - குரூபிகளாயினும் - குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து - உதவுறின் - கொடுத்தால் - அனையவர்தம்மை - அவ்வாடவரை - பரவு - துதிக்கப்படும் - வான்கடவுளாகவே நினைந்து - மேலாகியதேவனாகவே ஆலோசித்து - பண்பொடும் - இனிமையோடும் - பயிலுவர் - கூடிவாழ்வார். எ - று. (எஅ)

மணம்புரி வதன்முன் குரவரா ணையினு மனவினை முற்றிய பின்னை, நிணங்குற வருள்செய் கொழுநனா ணையினு நிருப்பர்தம் வயமிலை யென்று, மணங்கனை யவர்தா மென்பதை யறிந்து மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவா ரிலையென் றிருந்தனை போலும் பேதைநீ யென்றுதாய் முனிந்தாள்.

(இ - ள்.) அணங்கனையவர்தாம் - தெய்வமகளிரை யொத்தஸ்திரிகளும் - மணம்புரிவதன்முன் - கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே - குரவரா

ணையினும் - தாய்தந்தையரது ஆக்ஞையினும்—மணவினைமுடிந்த பின்னர் —கல்யாணஞ் செய்தபின்பு —இணங்குநவருஞ்செய் - தவ்வசப்படுதஞ்செய்யாநின்ற—கொழுநனுணையினும் - கணவனது ஆக்ஞையினும்—இருப்பர் - நிற்பார்கள் —எம்வயமிலேமென்றும் - எப்போதும் தன்வசத்தினரல்லர் —என்பதை - என்றுசொல்லப்படுவதை —அறிந்தும் - தெரிந்திருந்தும்—பேதை - அறிவில்லாதவளே—நீ—அடாதவிச்செயலினைச்செய்தாய் - உனக்குத்தகாத இக்காரியத்தைச் செய்தாய்—பிணக்குவாரிலையென்று - உன்னைக்கோபிப்பாரில்லையென்று —இருந்தனை போலும்—என்று—தாய் - தாயாகிய மோகினி —முனிந்தாள் - கோபித்தாள். எ - று.

(௭௯)

தான்செயுந் தவறுந் தாய்செயு முனிவுந் தன்மனந் தனி வருந்த, நான்செய்வ தென்னென் றிருநில நோக்கி நன்னிர் விழியுக விருந்தா, டேன்செய்மென் மொழியாள் மோகினி கண்டு சினந்தவிர்ந் தகங்கரைந் தன்மே, மான்செயும் விழியாய் பிழையிலை யென்றுன் மனங்களை வன்னைபோ லுண்டோ.

(இ - ள்.) தேன்செய்மென்மொழியாள் - தேன்போலுமதுரமயிலசொல்லினையுடையவளாகிய—தான்செயுந்தவறும் - தான்செய்தகுற்றமும் - தாய்செயுமுனிவும் - தாய்செய்கின்றகோபமும் —தன்மனந்தனி - தன்மனத்தை - மிகவுமவருந்த—நான்செய்வதென் —(இதற்கு) நானென்னசெய்வேன் —என்று—[illegible]—இருநிலநோக்கி - (நிலையனைத்தும்) பெருமைபொருந்தியபூமியைப்பார்த்து —நீர்விழியுக - கண்ணீர்சிந்த —இருந்தாள்—மோகினி—கண்டு - அதைப்பார்த்து—சினந்தவிர்ந்து - கோபநீங்கி —அகங்கரைந்து - மனமுருகி —மான்செயும்விழியாய் - மானினதுகண்போன்றகண்ணினையுடையவளையே—உன்மேல்—பிழையிலையென்றாள் - குற்றமில்லையென்றுசொன்னாள் —மனங்களைவு—மனதுகளைதலில் —அன்னைபோலுண்டோ - தாய்போலொருவருண்டோ. எ - று.

(௮௰)

மங்கைமீர் நீயிர் சூழ்ந்தன விருக்கும் வன்னதரு வேலியின் பயிர்போ, லெங்கட மடந்தை நிறையழித் தொழிய வென் செய்தீர் பாவிகா ளென்று, மங்குள மடவார் சொல்லுரோம பி

டாரு யருனேரோடு சேரமதி மதனு லங்குல மடந்தை யுயிர் பிழை திருந்த தன்றவ மென்றுளைக துரைத்தார்.

(இ - ள்.) மங்கைமீர் - தோழிகளே - நீயிர்சூழ்ந்தனிருக்கும் - நீங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் —[illegible] வளர்த்த —வேலியின் - வேலியிலுள்ள பயிர்போல—எங்கடமடந்தை—எங்கள்பெண்ணுமெபமாலையின் நிறையழித்தொழிய—தப்பழித்தற்கு—என்செய்தீர் - என்னகாரியஞ்செய்தீர்கள்—பாவிகாள்—என்றும் - [illegible] —அங்குளமடவார் - அவ்விடத்திருந்ததோழிகள்—[illegible]—எம்பிராட்டி - எங்கள்தலைவியே—அருளொடுகேள்—மதனன் - மன்மதன் செய்யுந்துன்பத்தால்—உங்குலமடந்தை - உங்கள்குலப்பெண்ணுமெபமாலை —உயிர்பிழைத்திருந்தது—உன்றவமென்று—கைகூப்பி—உரைத்தார் - சொன்னார்கள். எ - று. மதி - முன்னிலை [illegible].

(௮௧)

பூங்குயிர் பகரச் செஞ்சிறி தவிந்த பாங்கியர் குழுவி னிடை சிறப்புஞ் சோங்கிய சகியர் [illegible] நோக்கி புனைபரன் மோகினியு மாரசி, பூங்கணை மதவே ளனையவன் வகுப்பு [illegible] நறுந்தர் முகமெல் லியபுறத் தனின் மறைத்திட விருக்க, நீங்கதிர் முகமெல் லிய முனம் விடுத்தா பெண்கொலோ வெனவவ ளுரைப்பாள்.

(இ - ள்.) வாங்கியுபகா - (இப்படித்) தோழிகள் சொல்லியவளவில்—மோகினியெனுமரசி —[illegible] சொல்லப்பட்டரசன்மனைவி —மனஞ்சிறிதவிந்த—[illegible]—பாங்கியர்குழுவினிடை - தோழியர்கூட்டத்தின்—சிறப்புஞ்சோங்கிய - மிகவுஞ்சிறந்த—சகியர் [illegible] முகநோக்கி - சகியின்முகத்தைப்பார்த்து—[illegible]—பூங்கணைமதவேளனையவ—புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதனைப்போன்ற—அவ்வேலா—புறத்தினின்மறைத்திடா [illegible] —எங்கள் - எங்களுடைய—[illegible] - மாலையின் [illegible] முனம் - மாயையுடைய [illegible] —விடுத்தாய் - [illegible] பெண்கொலோவென - இதன்முன்னே—விடுத்தாய் - [illegible] - சகிசொல்லுமவரை [illegible]வர், எ - று.

(௮௨)

[illegible] பிறவி யகற்றி லரசர், மக்களா குதலரி ததனி, லாருயிர்ப் பலவை லகற்றி லரிதா லுணர்வொடு போகக்க

னுகர்த, லரிதெனப் பெரியார் கூறலா லன்னாய் தவம்பல மு
யன்றுநீ பெற்ற, மீனெனப் பிறழுங் கண்ணியை வெருண்டு
வெறுப்பது தகாதென வுரைத்தாள்.

(இ - ள்.) மானிடப்பிறவி - மனிதராய்ப்பிறத்தல் — அரிது-கிடைத்தற்கரிது — அதில் - அப்படிப்பிறத்தலிலும் — அரசர்மக்களாகுதல் - அரசர்பிள்ளைகளாய்ப்பிறத்தல் — அரிது-கிடைத்தற்கரிது — அதனில் - அப்படிப்பிறத்தலிலும் — ஊறுமைப்பமைதலரிது - அவயவங்கள் குறைவின்றிப்பிறத்தலிடைத்தற்கரிது — அதில்-அப்படிப்பிறத்தாலும் — உலர்வெல்போகங்களுகர்தல் - அறிவுடனேயிருந்துபோகத்தையநுபவித்தல் — அரிது-கிடைத்தற்கரிதாகும் — எனப்பெரியர்கூறலால் - இப்படியென்றுபெரியோர்சொல்லுதலால் — அன்னாய் — தவம்பல முயன்றுநீபெற்ற - நீஅனேகதவங்களைச்செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியை - மீன்போலப்புரளாநின்றகண்களையுடையமாயையை — வெருண்டு - கோபித்து — வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள்-உனக்குத்தகுதியன்றென்றுசொன்னாள். எ - று. ஆல் - தான் - அசைகள். (அஎ)

மோகினி சகலை புகன்மொழி கேட்டு முகமலர்ந் தென்ற
வப் பயனும், பாகெனு மொழியா டவறிலன் யாழோர் பயின்ம
ண மரசர்மேற் றென்ப, ராகலி னிவனுக் கல்லமன் றூனே யரும
ணத் தலைவனாங் கவன்பாற், போகம்வேண் டியவா றொன்கென
ப் புகன்று புகன்றனள் பின்னுமோர் மாற்றம்.

(இ - ள்.) மோகினி — சகலைபுகல்மொழிகேட்டு - சகலைசொல்லிய சொற்களைக்கேட்டு — முகமலர்ந்து — என்றவப்பயனும்-என்றவத்தினதுபிரயோசனமாகிய — பாகெனுமொழியாள் - பாகையொத்தசொல்லினையுடையமாயை — தவறிலன் - குற்றமுடையவனல்லன் — யாழோர்பயின்மணம் - காந்தருவவிவாகம் — அரசர்மேற்றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்தென்றுசொல்லுவார்கள் — ஆகலின் — இவனுக்கல்லமன்றூனே — அருமணத்தலைவன் - அரியவிவாகத்திற்குரியநாயகன், — அங்கவன்பால் - அவனிடத்திலே — போகம்வேண்டியவாறொன்கென - வேண்டியவாறுபோகத்தையநுபவிக்கவென்று — புகன்று - சொல்லி — பின்னும் — ஓர்மாற்றம் - ஓர்சொல் — புகன்றனள் - உரைத்தாள். எ - று. (அஅ)

உலகெலா மறிய வ்வுறவுசெய் காறு முலகமன் னவனறி
யாமல், நிலைகொ ளுநவா ளொழுக்கநீர் மறையின் றேமொழி

யீரிவ ளுமை, நலமெலா முமதே யாதலா லுமக்கு நான்சொல்லு
தென்னெனு மகளுக், கலகிலா வுவகை செய்துபோ யினன்றன்
கத்தி லுள் முனிவுற வந்தான்.

(இ - ள்.) தேமொழியீர் - இனிமையாகியசொல்லையுடையதோழிகளே — உலகெலாமறிய - உலகமுழுவதுமறியும்படி — வதுவைசெய்காறும் - கலியாணஞ்செய்யுமளவும் — உலகமன்னவனறியாமல் - உலகத்தாரும் அரசனும்அறியாமல் — நிலைகொளுநவாள் - இலக்கத்தையளித்தவொள்ளியநெற்றியையுடைய மாயையினது — ஒழுக்கம் - செய்கையை — நீர் — மறையின் - மறையுங்கள் — இவள்-இவளது — நிலைமையெலாமுமதே - நன்மையுந்தீமையும்உமதாகும் — ஆதலால் — உமக்கு - உங்களுக்கு — நான்சொல்வது — என்னெனு - என்னவென்று — மகளுக்கு — அலகிலா - அளவில்லாத — உவகைசெய்து-மகிழ்ச்சியைச்செய்து — போயினன் — தன்னகத்திலுள் - தன்மனதில் — முனிவுறவந்தான் - கோபம்பொருந்தவந்தவனாகிய மோகினி. எ - று. (அகூ)

என்பிழை பொறுமலன்னையோ டென்பா லிருந்தவ ரேசொ
லி னதனு, லன்புடை யன்னை முனியுமோ வென்ன வறைந்தனை
ள மலைகேட் டறைவாள், பொன்புரை சகலை நங்குரு வுனக்கு
புராரியே தலைவனென் றிருப்பப், பின்பிது நீசெய் தனையெ
னி னின்னைப் பிழைசொல்வார் மேற்பிழை யுண்டோ.

(இ - ள்.) மாயை — என்பிழைபொறுமல் - என்குற்றத்தைப்பொறுக்காமல் — அன்னையோடு - தாயுடனே — என்பாலிருந்தவரே - என்னிடத்திலிருந்ததோழிகளே — சொலின் - சொன்னால் — அதனால் — அன்புடையன்னை - என்னிடத்திலாசையையுடையதாய் — முனியுமோவென்ன - கோபிப்பாளோவென்று — அறைந்தனள் - சொல்லினள் — பொன்புரை - இலக்குமியையொத்த — சகலை — கேட்டறைவாள் - (மாயைசொல்லியவைகளைக்)கேட்டுச்சொல்லுவாள் — நங்குரு - (சாந்தவாங்காரனென்னும் பெயரையுடைய) நம்முடையகுருவானவர் — உனக்கு — புராரியே - பரமசிவனே — தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்றுசொல்லியிருக்கவும் — பின்பு — இதுநீசெய்தனையெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தாயாகில் — நின்னை-உன்னைக்குறித்து — பிழைசொல்வார்மேல்-குற்றஞ்சொல்லுபவரிடத்தில் — பிழையுண்டோ - குற்றமுண்டோ. எ - று. (அ௦)

மானனை யாயாந் தாயறிந் தமையா லன் மறைந்தது செய்யப் பட்டன்றிக், கோனிதை யறிவ னெனினெளி தாமோ கோமள வல்லிநீ கேண்மோ, போனது போக வினியவன் றன்னைப் புறத்தினில் விடுவதே யறிவு, தானென வுரைத்தான் மாயைகேட் டயர்ந்து தாங்கருந் துயரமோ டிருந்தாள்.

(இ - ள்.) மானனையாய் - மானையொத்தமாயையே — நாமறிந்தமையால் - நம்முடையதாய் அறிந்தபடியால் — செய்தபட்டு - அப்படியாய் — மறைந்தது — அன்றி - அல்லாமல் — கோனிதையறிவனெனில் - இதை அரசன் அறிவானாயின் — எளிதாமோ — கோமளவல்லி - அழகியகொடியையொத்தமாயையே — நீகேண்மோ - நீகேட்பாயாக — போனது போக — இனியவன்றன்னை - இனிமேலாயினும் அவ்வல்லமனை — புறத்தினில் விடுவதே - அப்புறம் விடுத்தலே — அறிவுதானெனவுரைத்தான் - அறிவாமென்று சொன்னான் — மாயைகேட்டு — அயர்ந்து - சோர்ந்து — தாங்கருந்துயரமோடு - சகித்தற்கரிய துன்பத்துடனே — இருந்தாள். எ - று. ()

அல்லம னறிந்து தந்திரு மடந்தைக் கடுத்ததென் புகலெனச் சகியே, வல்லிநின் மாயை வலையிடைப் பட்ட மறைமொழி யமைச்சனிறைந்த, தொல்லைநல் வினையா லறிந்திலன் வேந்த னொருவனும் யாமுய்ய வேண்டிச், சொல்லுவ தொன்றுண் டையநீ புறத்தோர் சூழலி லிருந்தனன் றென்றாள்.

(இ - ள்.) (பின்பு) அல்லமனறிந்து — தந்திருமடந்தைக்கு - உங்கள் திருமகளையொத்த மாயைக்கு — அடுத்ததென்புகலென - நேரிட்டகாரியமென் சொல்வாயென்று கேட்க — சகி - சகியென்னுந்தோழியானவள் — வல்லி - கொடியையொத்த மாயை — நின் - உன்னுடைய — மாயைவலையிடைப்பட்ட — மறைமொழி - இரகசியங்களெல்லாம் — இறைமனைநிறைந்த - அரசன்வீடு நிரம்பின — தொல்லைநல்வினையால் - பழையபுண்ணியத்தால் — வேந்தனொருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திரம் — அறிந்திலன் — யாமுய்யவேண்டி - நாமெல்லாம்பிழைக்கவேண்டி — சொல்லுவதொன்றுண்டு — ஐயநீ — புறத்தோர்சூழலில் - வெளியிலோரிடத்தில் — இருந்தனன்றென்றாள் - இருப்பது நல்லகாரியமென்று சொன்னாள். எ - று.

வல்லிக்கொடிபோல்பவளை வல்லியென்றது ; உவமையாகுபெயர். ()

மாயையை யகன்று நடக்கக்கா லெழுமோ வாயிடை மாற்றமொன் றுண்டோ, போயொரு விடய முணமனம் வருமோ பொருந்துறும் பகலிர வுளவோ, காயமு முயிருங் கலந்துவாழ் வுறுமோ கண்டன மெனவெனை யொருவர், நீயறி வுறவிங் குரைப்பவ ருளரோ கேளிழா யென்றன னல்லன்.

(இ - ள்.) மாயையையகன்றால் - மாயையைவிட்டுநீங்கினால் — நடக்கக்காலெழுமோ — வாயிடை - வாயினிடத்தில் — மாற்றமொன்றுண்டோ - ஒர்சொல்வருமோ — போயொருவிடயம் - ஒருவிஷயத்தினிடத்திலேபோய் — உணமனம்வருமோ - மனமுண்ணுதற்குச் செல்லுமோ — பொருந்தும்பகலிரவுளவோ - பொருந்திய இராப்பகலுள்ளனவாகுமோ — காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோ - உடலும் உயிருஞ் சேர்ந்தின்பமனுபவிக்குமோ — கண்டனமெனவெனையொருவர் - என்னையொருவர் கண்டோமென்று — நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோ - இவ்விடத்தில்நீயறியச்சொல்லுவாருண்டோ — கேளிழாயென்றனனல்லன் - பெண்ணேயென்று சொன்னான் அல்லமன். எ - று. மாயையென்றது - பிரகிருதியை.

இங்கே மாயையென்றது ; அறிவின்புடைபெயர்ச்சியை. அன்றேல் இருமுதலாகவேண்டும். இல்லாமையில் பொருந்தாதென்க. மாயையையகன்றாலென்றது முதனிலைத்தீபமாக்குக. அப்புடைபெயர்ச்சி பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியெனவிரண்டாம். நிவிர்த்தியெனும் பிரவிர்த்தியைக் கெடுக்கவந்த வைராக்கியமாதலின் அதுவுங்கூடாதென்பார், மாயையையகன்றாலென்றார். சிதாகாயமெனும் அதின்சலனம்போற்காண்கை, சிற்சத்தி. அச்சலனப்பிரதிபலனமே யவ்வுத்தபேதகோடிகளைச் சித்தாகவும், சடமாகவுங் காண்கை மாயாசத்தி. இவ்விருவகை சத்தியாற்சற்றுஞ்சிதாகாயஞ் சலியாது சலிப்பதுபோற்காண்டல் பகிர்முகத் தாதலாலும், அதன் புறமில்லாமையாலும் பொருந்தாதென்க. இதுபகிர்முகத்தோ டந்தர்முகத்திற்கு மியைதலின் இயைபுகவிற்பொருள். அகன்றாலெனலாலேழுகாரமு மெதிர்மறைக்கும். அகலாக்காலென்னில் ஓகாரமெய்தா வுடன்பாட்டு வினைமுற்றிற்கு மியையுமென்க. நாலமுதல் பிரகிருதிகாரியமுள்ள வவ்வவற்றின் புடைபெயர்ச்சியனைத்தும் மாயையை யகலில் நிகழாவெனப்படலா லத்தியாசவுபாதியெனக்கண்டாம், காணவே பிரதிபிம்போபாதியும் அவிச்சின்னோபாதியு மாயாகாரியமெனப் பெற்றாம். அறிவனுட்டத்தில் வருத்தஞ் சற்றும் புலப்படாதென்க. (அக)

கருத்தினை யறியா தவன்மொழி தனக்குக் காட்டிய பொருளையே கொண்டு, விரைத்துணர் மலர்மென் குழலினாள் புணரும் விதியுள தென்னிலெங் கொடியைத், தரித்தவ ளொருகீ யிருப்பினு முனக்குத் தருமிதி லையம்வேண் டாவென், றுரைத்தனள் கருணை யென்றுசெய் குவனென் றுழன்றவ ளண்ணலை நோக்கி.

(இ - ள்.) கருத்தினையறியாது - அவன்கீளைப்பின் பொருளையறியாமல்—அவன்மொழி - அவ்வல்லமன்சொல்—தனக்குக்காட்டிய பொருளையேகொண்டு - தனக்கறிவித்த அர்த்தத்தையே மனதிற்கொண்டு—விரைத்துணர்மலர் மென்குழலினாள் - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தை யணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையை—புணரும் - கூடும்—விதியுளதென்னில் - ஊழுள்ளதாகில்—எங்கொடியை - எங்கள்பெண்ணை—தரித்தவளொருகீயிருப்பினும் - ஒருவளுடையவீ எவ்விடத்தில் நீவே பெற்றிருப்பாயாயினும்—உனக்குத்தரும் - வொண்டுவர்தனக்குக்கொடுக்கும்—இதிலையம்வேண்டாவென்று - இக்காரியத்தில் சந்தேகம் வேண்டுவதில்லையென்று—உரைத்தனள் -சொல்லினள்—கருணையென்று செய்குவனென்று-எப்போதுகிருபைசெய்குவானென்று—உழன்றவள் - திரிந்தவளாகியசகனை—அண்ணலைநோக்கி - அல்லமனைப்பார்த்து. எ-று.

இங்கே கருத்தெனல்; அந்தர்முக நாட்டத்தை. இருப்பினுமென்பதி லும்மை இழிவுசிறப்பு. உனக்கேயென்பதி லேகாரமெஞ்சியது. கொடி, உவமையாகுபெயர். (௬௦)

சகனையிவ் வாறுமொழிதர நங்காய் சாலவு நன்றுநன் றென்று, நகைமதி தவழுஞ் செஞ்சடை மதுகை நாயகன் றிருமுனஞ் சென்று, முகிழ்முலை நடிக்கும் பொழுதுதன் செயல்செய் முயற்சியி னின்றனன் றனக்குத், தருமெனை வளர்பே றறிவினாற் றன்னைத் தானலா தறிதரப் படாதான்.

(இ - ள்.) சகனையிவ்வாறுமொழிதர - இப்படியசகனைசொல்ல—நங்காய் - பெண்ணே—சாலவுநன்றுநன்றென்று - மிகவும்நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி—நகைமதி - வெள்ளியசந்திரன்—தவழும்—செஞ்சடை - சிவந்தசடையையுடைய—மதுகைநாயகன் - மதுகேசனது—திருமுனஞ்சென்று - சந்நிதியில்வந்து—முகிழ்முலை - அரும்பை

யொத்தமுலைகளையுடையமாயை—நடிக்கும்பொழுது - ஆடும்பொழுது—தன்செயல்செய்முயற்சியினின்றனன் - தன்தொழிலைச் செய்யுஞ் செய்கையிலிருந்தான்—தனக்குத்தருமெனை - இதுதனக்குத்தக்கதென்று—வளர்பேறறிவினால் - வளராநின்றபெரிய அறிவினால்—தன்னைத்தானலாது—அறிதரப்படாதான் - அறியப்படாதவனுகிய அல்லமன். எ-று.

நன்று நன்றெனல்; உவப்பாலெய்திய வடுக்கு. முகிழ்முலை, சினைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. தன்னைத்தானலா தறிதரப்படாதானெனல்; அறிவேவடிவா விளங்கலை. தன்னைத்தானலாது - தன்னைத் தானறியவேண்டுவதன்றி—அறிதரப்படாதான் - ஏனையவற்றுளொன்றானு மறியப்படாதவனெனப்பொருள்கொள்க. பேறறிவென்றது வனொன்றாமிலைகயால் அனுபவநிலைக்குத்தக்கவாறு வளர்தலெனப்பெற்றும். தனக்குத் தருமெனை நின்றனனென மாறுக. அறியவேண்டுவதெனல், இசையெச்சம். (௬௧)

பிரபுதேவர்வந்தகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௫ - க்கு - திருவிருத்தங்கள் - ௩௦௬

ஆறாவது

விமலகதி.

வேறு.

அமலை யேவ வகனிலத் தெய்தூஉ
சமல மாயை தனக்கருண் மூர்த்தியா
நிமல னல்லம னீதியை யன்பினல்
விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அமலையேவ - பார்வதி அனுப்ப — அகனிலத்தெய்தூஉ அகன்றபூமியினிடத்தில்வந்து — விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலையானவள் — சமலமாயைதனக்கு - மலத்தோடுகூடியவளாகியமாயைக்கு — அருண்மூர்த்தியாம் - அருள்வடிவினளாகிய — நிமலனல்லமன் - நின்மலனுகிய அல்லமனது — நீதியை - ஒழுக்கத்தை — அன்பினல் - பத்தியோடு — கூறியவண்ணம் - சொல்லியதன்மையை — விளம்புவாம் - சொல்லுவாம். எ - று.

கூறியவண்ணம், கூறியபடியென வினையெச்ச மாக்காநுதி வழுவாம். ஆயிற்றென்னுமவினை யெஞ்சியது. (க)

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா
னதிக வந்தனை யாற்றிய மல்லம
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருந்தன
டிதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்திலே.

(இ - ள்.) மதுகைநாதனை - மதுகேசுவரனை — நாடொறும் - தினந்தோறும் — மாயை — அதிகவந்தனையாற்றி - மிகுந்தபூசனையைச்செய்து — நமல்லமன் - நம்முடைய அல்லமதேவன் — உதவு - கொடுத்த — மால் - மயக்கம் — மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலதிகரிக்கவிருந்தாள் — திதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்திலே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாதநாள்கள்போக. எ - று. (உ)

ஆய காலையி லம்பிகை ஞாலமேன்
மாயை போய்நெடு நாளினும் வந்திலன்
போயி ராதவட் கொண்டிவண் போதென
வேயி னுனல் விமலையை யென்பவே.

(இ - ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருக்கநாளில் — அம்பிகை - உமாதேவி — ஞாலமேல் - பூமியினிடத்து — மாயைபோய் — நெடுநாள் - அநேகநாளாயிற்று — இனும்வந்திலன் - இன்னமும்வரவில்லை — போய் - நீ அவ்விடத்திற்குச்சென்று — இராது - தாமசப்படாது — அவட்கொண்டு - அவளையழைத்துக்கொண்டு — இவண்போதென - இவ்விடத்தில்வாவென்று — நல்விமலையை — ஏவினுன் - அனுப்பினுள். எ - று.

இனுமெனல், இடைக்குறை. போதுகவென்றற்பாலது, போதென்று றுது இடைக்குறை. ஏவினுளெனல்; ஏவினுளென்றுயது எதுகைத்திரிபு. என்ப-ஏ-அசைகள். (௩)

கறையில் சோதிக் கயிலையி னின்றுநம்
மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப்
பொறையி னுல்விழுந் தாளெனப் பூமிசை
மறுவி லாமதி போல்பவள் வந்தனள்.

(இ - ள்.) கறையில்சோதிக் கயிலையினின்று - களங்கமில்லாதபிரகாசத்தையுடைய கயிலாசத்திலிருந்து — நம்மிறைவியேவ - நம்பிராட்டியாகியபார்வதியனுப்ப — இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை) வணங்கி — வருமுலை - வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது — பொறையினுல் - பாரத்தினுல் — விழுந்தாளென - விழுந்தாளென்றுசொல்லும்படி — பூமிசை - பூமியின்மீது — மறுவிலாமதிபோல்பவள் - களங்கமில்லாசந்திரனையொத்தவள் — வந்தனள். எ - று.

முலைப்பொறையாற் கீழேவிழுந்ததாகக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணி. விழுந்தாவென, விழுந்தாளைத்தன்மைத்தோவதுபோலுமென் றுரைகூறல் சிறப்பு. (௪)

வந்த பொன்னெயில் வட்ட வளைவசை
சந்த பொன்மணி மாட மதனிலே
சந்த மாயை தனெதிர் நின்றனள்
கந்த மென்மலர்க் கற்பக வல்லிபோல்.

(இ - ள்.) வந்து—பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னாற்செய்தமதில்சூழ்ந்த—வனவசை - வனவசையென்னும் நகரினிடத்தில் —நந்து-செல்வமிருந்த—பொன்மணி - பொன்னாலும்மணியினாலுஞ்செய்யப்பட்ட—மாடம்-உபரிகையினிடத்து —நணுகி - சேர்ந்து —சந்தம் - அழகையுடைய —மாயைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரே—கந்தம் - வாசனைபொருந்திய—மென்மலர் - மெல்லியமலரையுடைய—கற்பகவல்லிபோல் - கற்பகக்கொடிபோல—நின்றனள். எ - று.

பொன்னெயில்வட்டம், பொன்மதிலை வட்டமாகவுடைய—எனல் சிறப்பு. (ரு)

நின்ற போதெதிர் கண்டு நிலவுல
கன்று போலுமிவ் வாயிழை வாழிட
மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதணை
யொன்று மேவி யிருப்ப வுதவினாள்.

(இ - ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது—எதிர்கண்டு - எதிரேபார்த்து —இவ்வாயிழை - இம்மாது —வாழிடம் —நிலவுலகன்றுபோலும் - பூலோகமல்லாதுபோலும் —என்று-இப்படியென்றாலோசித்து—மாயையெழுந்து—தொழுது - வணங்கி—அணையொன்று - ஓராசனம்—மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க—உதவினாள் - கொடுத்தாள். எ - று.

ஆயிழை ; அன்மொழித்தொகை. (சு)

அருகி ருந்த வனைய ரிருவரு
மிருக ரங்களு மேந்து மணியென
வுருவ மைந்திவ ளொத்தன ளென்றுசூழ்
புரம டந்தையர் புந்தி வியந்தனர்.

(இ - ள்.) அருகிருந்த - சேர்ந்திருந்த—அனையரிருவரும் - அத்தன்மையராகியவிரண்டுமாதரும் —இருகரங்களும் - இரண்டுகைகளும்—ஏந்துமணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல—உருவமைந்து - அழகமைந்து—இவளொத்தனளென்று - இவ்விடத்தொத்திருந்தாளென்று—சூழ் - சூழ்ந்த—புரமடந்தையர் - அந்நகரத்துமாதர்கள்—புந்திவியந்தனர் - புத்தியிலதிசயித்தார்கள். எ - று.

ஏந்துமணியென வென்றதனால், ஒப்பணி. (எ)

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே
நீயி ருந்ததெங் குன்பெயர் யாதுநீ
மேய தன்மையென் னென்று வினவலுந்
தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) மாயை—வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை—நோக்கி - பார்த்து—நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம்—உன்பெயர்யாது - உன்பெயரேது—நீமேயதன்மையென்னென்று - நீவந்தகாரியம்யாதென்று—வினவலும் - கேட்டவளவில்—தேயுநுண்ணிடை - தேய்ந்தநுண்ணியவிடையையுடைய விமலை —செப்புதன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று.

நுண்ணிடை, வினைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. (அ)

கயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென்
பெயரி யம்பின் விமலை பெருங்குல
சயில மங்கைநின் றன்புடை யேவினாள்
வியனி லந்தனில் வந்துனை மேவினேன்.

(இ - ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்தமாயையே—என்னிடம் - நான்வாசஞ்செய்யுமிடம்—கயிலை —என்பெயரியம்பின் - என்பெயரைச்சொல்லில்—விமலை—பெருங்குலச்சயிலமங்கை - பெருமைபொருந்திய இமயமலையின்புதல்வியாகிய பார்வதி—நின்றன்புடை - உன்னிடத்தில்—ஏவினாள் - அனுப்பினாள் —(ஆதலால்) வியனிலந்தனில் - விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில்—வந்து—உனைமேவினேன் - உன்னையடைந்தேன். எ - று.

கற்பகவல்லி ; உவமைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. (கூ)

என்ன மன்மக ளெம்பெரு மாட்டிதான்
மன்னும் வெந்துயர் மக்கட் பிறப்பினோன்
றன்னை யுன்னிநின் றன்னை விடுத்ததென்
பன்னு கென்னப் பகர்தரன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) என்ன - என்றசொல்ல—மன்மகள் - இராசபுத்திரியாகிய மாயையானவள்—எம்பெருமாட்டி - எமதுதலைவியாகிய பார்வதி—மன்னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய—மக்கட்பிறப்

பின்னென்றன்னை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை — உன்னி - நினைத்து — நின்றன்னை - உன்னை — விடுத்தனென் - அனுப்பியது யாதுகாரணம் — பன்னுகென்ன - சொல்லாயென்று — [illegible] — பர்த்தராகிய சிவபிரான் - (விமலை) சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. (௬௦)

வேறு.

அல்லமன் வலிநிலை யறிந்து வாவெனா
நல்லுமை நினைவிட நன்றென் றெங்கைநீ
வல்லமை பேசியிம் மண்ணில் வந்தபின்
சொல்லிய நின்பெருஞ் சூண்மறந் தனை.

(இ - ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனது வலியினிலைமையை — அறிந்துவாவென — நல்லுமை - நன்மைமிருந்த உமாதேவி — நினைவிட - உன்னையனுப்ப — நன்றென்று - நல்லதென்று — எங்கைநீ - என் தங்கையாகிய நீ — வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி — இம்மண்ணில் - இப்பூவுலகத்தில் — வந்தபின் — சொல்லிய - அக்கயிலையிற்சொல்லிய — நின்பெருஞ்சூள் - உனதுபெரியசபதத்தை — மறந்தனை - மறந்தாய். எ - று. (௬௧)

நின்னையு மறிந்திலை நீயென் றாலிவ
ணுன்னுறு மனமொழி யுறாத வல்லமன்
றன்னைநீ யறிவுறுந் தன்மை யுண்டுகொல்
கன்னிமா தம்மைதம கலையை யல்லையோ.

(இ - ள்.) கன்னி - மாயையே — நீ — நின்னையும் - உன்னையே — அறிந்திலையென்றால் — இவண் - இவ்விடத்து — உன்னுறும் - நினையாநின்ற — மனமொழியுறாத - மனவாக்கிற்கெட்டாத — அல்லமன்றன்னை - அல்லமனை — நீ — அறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் - அறியுந்தன்மையுண்டோ — மாதம்மை - உமாதேவியினது — தமகலையையல்லையோ - தமோகுணமாமல்லவா நீ. (௬௨)

ஓடுற மருந்தயின் றுறங்கல் போலுரை
யாடிய சூண்மறந் தயர்ந்தி ருத்தலா
னாடினின் றனைத்தரற் கென்னை நல்லுமை
யேடவிழ் மலர்க்குழா லேவினா ளென்றாள்.

(இ - ள்.) ஏடவிழ்மலர்க்குழால் - இதழ்கள்விரிந்தபூவையணிந்தகூந்தலையுடையமாயையே — ஓடுறமருந்தயின்று - (ஒருவன்) ஓடுதற்குமருந்தை

புண்டு — உறங்கல்போல் - நித்திரைசெய்தல்போல — உரையாடிய [illegible] சொல்லிய — சூள் - சபதத்தை — மறந்து — அயர்ந்திருத்தலால் - சோர்ந்திருத்தலினால் — நாடி நின்றனைத்தரற்கு - உன்னைத்தேடியழைத்துவருதற்கு — என்னை — நல்லுமை - நன்மைமிருந்தஉமாதேவி — ஏவினாளென்றாள் - அனுப்பினாளென்றுசொன்னாள். எ - று. (௬௩)

குழால் ; விளிப்பு [illegible]ப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை.

கதிரெழு பகலெனக் கண்டி டாததன்
மதியெழு மிரவென மனத்தெ ளிந்ததன்
முதியெழு நினைவுமோர் சிறித றிந்தனன்
மதியுண நிலைமகள் விமலை சொல்லினால்.

(இ - ள்.) மதியுணநிலைமகள் - ஞானநூல்களையறிந்தஅரசன்மகளாகிய — விமலைசொல்லினால் — கதிரெழுபகலென - சூரியனுதயமாகிய [illegible] மாயையே — கண்டிடாது - அறியாது — தன்மதியெழுமிரவென - குளிர்ந்தசந்திரனுதயமாகியஇரவினிற்கண்டபொருள்போல — மனத்தெளிந்து — தன் முதியெழு நினைவும் - தனது பூர்வஸ்திதியுடனே தானறிந்து — முன்செய்துவந்தசபதத்தையும் — ஓர்சிறிது — அறிந்தனன். எ - று. (௬௪)

மூலகா ரணனெனச் சிலமொ ழிந்திடு
மாலுமோர் மானிடப் பிறப்பில் வந்துதன்
மேலமோர்ந் திலனெனிற் சிறிய பேதைநான்
ஞாலமேன் மயங்குத லல்லல் வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகாரணனென்று [illegible] — சிலமொழிந்திடும் - வேதமுதலியவற்றாற் சொல்லப்படும் — மாலும் - திருமாலும் — ஓர்மானிடப்பிறப்பில்வந்து - இராமனாக அவதரித்து — தன்மேலமோர்ந்திலனெனில் - தனது பூர்வநிலையையறிந்திலனென்றால் — சிறிய பேதைநான் - மிகவுமறியாமையையுடைய பேதையாகிய நான் — ஞாலமேல் மயங்குதல் - இவ்வுலகத்தில் மயங்குதல் — அல்லல்வேண்டுமோ - சொல்லவேண்டுமோ. எ - று.

ஓர் மானிடப்பிறப்பாவது ; ராமாவதாரத்தை. வேண்டுமோவென்பதிலோகாரம் எதிர்மறை. வல்லி ; அன்மொழித்தொகை. (௬௫)

அல்லம னியல்பெலா மறியப் பூந்துணர்
வல்லியின் குமுதவாய் மலர்ந்து கூறலச

சொல்லின் றிணையடி தொழுத மாதொடு
வில்லுறழ் நறுநுதல் விமலை கூறுவாள்.

(இ - ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனதுஸ்வபாவகுணங்களையெல்லாம்—அறிய—பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடையகொடியையொத்த விமலையே—நின்குமுதவாய்மலர்ந்து - குமுதத்தையொத்த வுன்றிருவாய்மலர்ந்து—கூறெனை - சொல்லென்று—சொல்லின்று—இணையடிதொழுதமாதொடு - தன்னுபயபதங்களைத்தொழுத மாயையுடன்—வில்லுறழ் நறுநுதல் - வில்லையொத்த அழகியநெற்றியையுடைய—விமலை கூறுவாள். எ - று. (கசு)

கயிலையி னுமையொடு கண்ணு தற்பிரான்
செயலுறு மல்லமன் செய்தி கூறலு
மயலுற விருந்துநா னறிந்து ளேனதை
மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மெயினள்.

(இ - ள்.) கயிலையின்—உமையொடு - உமாதேவியுடன்—கண்ணுதற்பிரான் - நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவன்—செயலுறுமல்லமன் - வச்செயலையுமுடையஅல்லமனது—செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொல்லவும்—அயலுறவிருந்துநான் - நான்பக்கத்திலிருந்து—அறிந்துளேன் - அறிந்திருக்கின்றேன்—அதை - அச்சரித்திரத்தை—மயிலியல்கேளென - மயிலினதுசாயலையுடையமாயையேகேளென்று—வகுத்தன்மேயினள் - விரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினள். எ - று.

மயிலியல் ; அன்மொழித்தொகை. (கஎ)

வேறு.

படியில் வள்ளி காவைபெனும் பதியிற் றனக்கு நிகரில்லா, னொடிவில் கருணை நிராங்கார னென்னு முன்மைப் பெயரினன், மடிவில் கற்பி னவன்றேவி மாசு தீர்ந்த சுஞ்ஞானி, கடிவின் மறையா கமவிதிகள் கண்ணுற் றறிய வொழுகுவார்.

(இ - ள்.) படியில் - இவ்வுலகத்தில்—வள்ளிகாவைபெனும்பதியில் - வள்ளிகாவையென்னுமூரில்—தனக்குநிகரில்லான் - தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய—ஒடிவில்கருணை - இடையறாதகிருபையையுடைய—நிராங்காரனென்னுமுன்மைப்பெயரினன்—மடிவில்கற்பின் - கெடாதகற்பையுடைய—அவன்றேவி - அந்நிராங்காரன்மனையாள்—மாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி - குற்றநீங்கியசுஞ்ஞானியென்பாள்—கடிவில் - நீக்கப்படாத—மறையாகமவிதிகள் - வேதாகமவிதிகளை—கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து—அறிய - உலகத்தார்தெரிந்துகொள்ள—ஒழுகுவார் - நடப்பார்கள். எ - று. (கஅ)

மெய்ம்மை சிவமே யல்லாது விரியு முலகம் பொய்யென்பா, ரிம்மை மறுமை நிலையல்ல வென்ன நிகழ்ந்த கருத்தினோர், செம்மை நெறியிற் புறமொடகந் திரியுங் கரணங் காமாதி, பொய்ம்மை வினையி லவர்குருநூல் பொருளாய்த் துணிந்து வீடுவப்பார்.

(இ - ள்.) மெய்ம்மைசிவமே - சிவமேஉண்மை—அல்லாது - அஃதல்லாததாயிருக்கிற—விரியும் - விரிந்த—உலகம்பொய்யென்பார்—இம்மைமறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும்அழியப்படுவதென்று—நிகழ்ந்தகருத்தினோர் - கொண்டகருத்தையுடையவர்கள்—செம்மைநெறியில் - நல்லநெறியில்லாத—புறமொடகம் - அகத்தும்புறத்தும்—திரியுங்கரணம் - திரியாநின்றமனஞ்திகளும்—காமாதி - காமமுதலானதுகளும்—பொய்ம்மைவினை - பொய்யாகியசெய்கையும்—இலவர் - இல்லாதவர்கள்—குரு - ஞானாசாரியனாலுபதேசிக்கப்பட்ட—நூல் - சாஸ்திரத்தையே—பொருளாய்த்துணிந்து - வஸ்துவாகநிச்சயித்து—வீடுவப்பார் - மோக்ஷத்தையிச்சிப்பார்கள். எ - று.

சிவத்தின்பிரிதிபலனமுலகென்றுணர்த்த மெய்ம்மைசிவமேயல்லாது விரியுமுலகம்பொய்யென்றார். அல்லாது - அல்லாமல்—செம்மைநெறியில் - தமதுஸ்வாநுபூதிநிலையில்—புறமொடகந்திரியும் - கறங்குபோலகம்புறத்திலலைந்துதிரியும்—கரணம் - மனதும்—காமாதிபொய்ம்மைவினை - காமக்குரோதமுதலியபொய்ச்சேட்டைகளும்—இல்லவர் - இல்லாதவர்களாய் - குரு - ஆசிரியருபதேசத்தையும்—நூல் - பிரபலசுருதியையும்—பொருளாய் - உறுதிப்பொருளாக—துணிந்து - ஐயந்திரிபின்றித்துணிந்து—வீடுவப்பார் - நிரதிசயானந்தத்தைவிரும்புவர் எனப்பொருள்கோடல், சிறப்பு. ஆதியென்றதனால், குரோதலோபமுதலியவற்றைக்கொள்க. பொய்ம்மை வினையென்றது ; மித்தியாத்தியாசமுதலிய வெண்வகைவினையினையுங்கோட்டுகென்க. (கக)

இனைய ராகி யிருக்குநா ளில்வாழ்க் கையினின் றிடுதலாற, றனைய ரின்மை யானெஞ்சந் தளர்வான் போன்று நி

ரங்கார, வினையுந் தியான மில்லாத நெஞ்சு ஞான மில்லா
த, வினையும் போலு மக்களிலா மிக்க வாழ்வென் றியம்பியே.

(இ - ள்.) இனையராகி - இத்தன்மையராகி — இருக்குநாள் - இருக்கு
ங்காலத்தில் — இல்வாழ்க்கையினின்றிடுதலால் - இல்லறத்திலிருந்தலா
ல் — தனயரின்மையால் - புத்திரரில்லாமையால் — நெஞ்சந்தளர்வான்
போன்று - மனந்தளர்பவனையொத்து — நிராங்காரன் — மக்களிலா - பிள்
ளைகளில்லாத — வாழ்வு — வினையும் - வினையாகின்ற — தியானமில்லாத — நெ
ஞ்சம் - மனத்தையும் — ஞானமில்லாத — வினையும் - கர்மத்தையும் — போ
லும் - ஒக்கும் — என்றியம்பி - என்றுசொல்லி. எ - று.

தியானமாவது ; உலகெதுயாமாரென வயற்றினுண்மையினைக்காறும்
மனநிற்றலே. ஞானமில்லாதவினையாவது ; சரியைகிரியையோகமெர்த்தியங
களே.

(௨௦)

இந்த வுலகிற் குதவியா யியன்ற தொழில்கள் பலசெ
ய்யு, மைந்தன் வேண்டு மெனநிற்போன் மக்கட் பதடி யாகு
வா, னந்த வுலகிற் காகினைப்போ னறங்கூர் மகனு மத்துவி
தா, னந்த முதவு மகவிருப்போன் ஞானி யாகு மென்றெ
ண்ணி.

(இ - ள்.) இந்தவுலகிற்குதவியாய் — இயன்றதொழில்கள்பலசெய்யும் -
அருந்தபலதொழில்களைச்செய்கின்ற — மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன் -
புத்திரன்வேண்டுமென்றிருப்பவன் — மக்கட்பதடியாகுவான் - மனிதருக்
குட்பதராவான் — அந்தவுலகிற்காகினைப்போன் - மேலுலகிற்கென்றுநினை
க்குமவன் — அறங்கூர்மகனும் - தருமமிகுந்தஆண்மகனுவான் — அத்துவி
தானந்தமுதவும் - ஒன்றியவானந்தத்தைக்கொடுக்கும் — மகவிருப்போ
ன் - புத்திராபேக்ஷையுடையவன் — ஞானியாகும் — என்றெண்ணி - என்
றுநினைத்து. எ - று.

இயன்றதொழில்கள் ; அருந்தல்பொருந்தல்களுக்கியைந்த தொழில்க
ளே. அந்தவுலகிற்காகினைத்தல் ; காமியத்தவங்களே. அத்துவிதானந்தமுத
வல் ; நிட்காமியதவப்பேற்றை.

(௨௧)

உடம்பைப் பொறியைக் கரணத்தை யுயிரைத் தானெ
ன் றுழலாம, லடங்கத் துறந்து தனையறிந்து பேதா பேத
மென்றுமயல், கடந்திட் டிருக்கும் பரமுத்தி காட்டும் புத்

ல்வன் வேண்டுமென, விடும்பைப் பிறவி நோய்தணிப்ப வெ
ண்ணு மனத்தா னெண்ணினன்.

(இ - ள்.) இடும்பை - துன்பத்தைச்செய்யும் — பிறவிநோய்தணிப்ப -
பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க — எண்ணுமனத்தான் - எண்ணுகின்றமன
தையுடையநிராங்காரன் — உடம்பை - சரீரத்தை — பொறியை-ஐம்பொ
றிகளை — கரணத்தை - மனதிகளை — உயிரை - பிராணவாயுவை — தானெ
ன்றுழலாமல் - தானென்றுநினைத்துத்திரியாமல் — அடங்கத்துறந்து - அ
னைவருந்துமொழித்து — தனை - தன்னை — அறிந்து — பேதாபேதமென்னு
ம் — மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்கம்நீங்கியிராநின்ற — பரமுத்திகாட்
டும் - மேலானமோக்ஷத்தையறிவிக்கும் — புதல்வன்வேண்டுமென - புத்
திரன்வேண்டுமென்று — எண்ணினன். எ - று.

தனையறிதலாவது ; சொப்பிரகாசத்தைத்தானெனக்காண்டலே. பே
தாபேதமென்னுமயல் ; உருவகவணி. அர்த்தவாதம், உபாசனுபவா
தம், அதிபரவாதம், உபசாரிகவாதம், சகுணசாதுர்வவாதம், சாதிவிய
யத்திவாதம் என்னுமிவற்றைப்பேதவாதமெனவும்; காரணகாரியவாதம்,
அம்சாம்சிகவாதம், விம்பப்பிரதிவிம்பவாதம், குணகுணிவாதம், விகார
வாதம், என்னுமிவற்றையபேதவாதமெனவுங் கூறுப. இவ்விருவகை
வாதங்களையும் பிரார்த்தியென்றது ; தானென்னுநிலை இவற்றிற்குடன்ப
டாமையானும் பேதநிலையிர்ரகிக்க அபேதநிலைதோன்றினமையானு

(௨௨)

மென்க. இங்கேவுயிரையெனல் ; தொபாசனை.

இரண்டோ டிரண்டு மூவிரண்டை யிரண்டா றிரண்
டு மீயிசையென், னிரண்டோ டிரண்டு கொண்டிருந்த விதழ்
ப்பங் கயங்கள் கடந்துபோ, யிருந்த குளத்தின் மேலோ
ரா யிரந்தோட் டமல கமலமிசை, யிருந்த சோதி தனைக்க
ண்டெய் மெண்ண முடிப்பே மெனவெழுந்து.

(இ - ள்.) இரண்டோடிரண்டு - நான்கும் — மூவிரண்டு - ஆறும் — ஐ
யிரண்டு - பத்தும் — ஆறிரண்டு - பன்னிரண்டும் — மீயிசை - இவற்றி
ன்மீது — எண்ணிரண்டு - பதினாறும் — இரண்டு - இரண்டும் — கொண்டி
ருந்த - ஆகியவிவ்வெண்களைக்கொண்டிருந்த — இதழ்ப்பங்கயங்கள் - இ
தழ்களையுடையஆறுதாரகமலங்களையும் — கடந்துபோய் - தரிசித்துச்செ
ன்று — இருந்தகுளத்தின்மேல் - நெற்றியின்மீதிருந்த — ஓராயிரந்தோட்
டு - ஒப்பற்றஆயிரமிதழ்களையுடைய — அமலகமலமிசை - நின்மலமாகியக

மலத்தின்மேல்—இருந்தசோதிதனைக்கண்டு - வீற்றிருக்கின்றசோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசித்து—எம்மெண்ணமுடிப்பேமென - எம்முடைய எண்ணத்தைநிறைவேற்றுவோமென்று—எழுந்து. எ - று. ஆறாதாரகமலங்களுக்குஇதழ்களாவன; மூலாதாரத்திற்கு - ௪, சுவாதிட்டானத்திற்கு - ௬, மணிபூரகத்திற்கு - ௰, அநாகதத்திற்கு - ௰௨, விசுத்திக்கு - ௰௬, ஆக்ஞைக்கு - ௨. ஒடு - அசை. (௨௩)

வேறொருவ னுடனிருப்பும் வேண்டா தவத்திற் கென்பதொடு, மாறாய் மனையுங் கொழுநனும்போய் வனத்திற் கமலா சனத்திருந்து, தேறூர் புனல்போற் றெளிந்தமனந் திறந்துந் திறவா விழியொடுந்தம், பேறு மிட்ட லிங்கத்திற் பிறழா தமையும் படிவைத்து.

(இ - ள்.) தவத்திற்கு—வேறொருவனுடன் - அந்நியமாகியவொருவனுடனே—இருப்பும் - இருத்தலும்—வேண்டா - கூடாது —என்பதொடு - என்றுசொல்வதற்குமாறாய்—வனத்தில் —மனையுங்கொழுநனும்போய் - ஸ்திரீயும்புருஷனுமாகச்சென்று —கமலாசனத்திருந்து-பத்மாசனத்திலிருந்து —தேறூர்புனல்போல் - தேற்றாங்கொட்டையாற்றெளிந்தநீர்போல—தெளிந்த-பிரபஞ்சவாழ்க்கையினின்றுதெளிந்த —மனம் - மனதை—திறந்துந்திறவாவிழியொடு - சமநோக்கத்தோடு —தம்பேறும் - தமதுதவப்பயனாகிய—இட்டலிங்கத்தில் —பிறழாது-தப்பாது—அமையும்படிவைத்து - பொருந்தும்படிவைத்து. எ - று. (௨௪)

தறிபோ லுடல நேரிருந்து தயங்கு மருங்கி னிருநாடி, நெறிபோய் மீளும் வளியதனை நிறுவி நடுநா டியிற் செலுத்தி, யறிவோ ரிறிதுஞ் சலியாம லன்னப் பெயர்மந் திரமாறிக், குறிபோ யிருந்த வொருகுறியைக் குறித்துக் கொண்டங் கிருந்தனரால்.

(இ - ள்.) தறிபோல் - ஸ்தம்பத்தைப்போல்—உடலம் - சரீரம்—நேரிருந்து - நேராகவிருந்து—தயங்கும் - பிரகாசிக்கும்—மருங்கினிருநாடி - இடைபிங்கலையென்னு மிருநாடியின் —நெறிபோய்மீளும் வளியதனை - வழியேபோய்திரும்புங்காற்றை—நிறுவி - கும்பித்து—நடுநாடியிற் செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி—அறிவு—ஓர் சிறிதுஞ்சலியாமல் - எவ்வளவுமசையாமல்—அன்னப்பெயர்மந்திரமாறி - அம்சமந்திரத்தை மாறிக்

கொண்டு—குறிபோயிருந்த - குறிகடந்திருந்த—ஒருகுறியை - ஒருவஸ்துவை—குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு —அங்கிருந்தனர் - அவ்வனத்திலிருந்தார்கள். எ - று. ஆல், அசை.

குறிபோயிருந்தவொருகுறியாவது; வாக்மனாதீதமாகநின்ற நிலையை. (௨௫)

வாயு நிற்ப மனநின்று மனந்தா னிற்பப் பொறிநின்று
பாய பொறிக ணிற்பவிடர் படுபுன் புலன்க ணின்றனவா
லாய புலன்க ணின்றமையா லகிலந் தோன்றா துள்ளத்தே
தூய பரமா னந்தபரஞ் சோதி தோன்றக் கண்டிருந்தார்.

(இ - ள்.) வாயுநிற்பமனநின்று - பிராணவாயுவானது நிற்க அதன் பின்புமனநின்று—மனந்தானிற்பப் பொறிநின்று - மனதுநிற்க ஐம்பொறிகள்நின்று —பாயபொறிகள்நிற்ப - பரவியபொறிகள்நிற்க —இடர்படு - துன்பப்படாநின்ற —புன்புலன்கள் - அற்பமாகிய விஷயங்கள்—நின்றன - தோன்றாதிருந்தன —ஆயபுலன்கணின்றமையால் - ஆகியவிஷயங்கள் தோன்றாதிருந்தமையால் —அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சந்தோன்றாமல் —உள்ளத்தே - அகத்தினிடத்தே—தூய - பரிசுத்தமாகிய—பரமானந்த பரஞ்சோதி - பரமானந்தஸ்வரூபமாகிய பரமசிவம் —தோன்றக்கண்டிருந்தார் - தரிசனமாகப் பார்த்திருந்தார்கள். எ - று.

தூயபரமானந்தபரஞ்சோதி தோன்றக்கண்டிருந்தாரெனல்; லட்சியார்த்தமெனக்குறிக்கவென்க. (௨௬)

ஒருங்கு மனமோ டினையசிவ யோக சமாதி நவதினங்
நிரம்ப விருந்த காலத்து நெற்றி மிசையிற் பரஞ்சோதி
இரண்டு குழவி யுருவாகிச் சென்று புறமுற் றிடவதனை
விரும்பு மிருவர் தாமுமுடன் விழிக டிறந்து கண்டனரால்.

(இ - ள்.) ஒருங்குமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு—இனைய - இத்தன்மையவாகிய— சிவயோக சமாதி—நவதினங்கள் - ஒன்பதுமாதம்—நிரம்ப - பூர்ணமாக —இருந்தகாலத்து —நெற்றிமிசையில் - நெற்றியின்மேல்—பரஞ்சோதி - பரசிவம்—இரண்டுகுழவியுருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி—சென்றுபுறமுற்றிட - வந்துபுறத்திலிருக்க—அதனை - அக்குழந்தையை —விரும்புமிருவர்தாமும் - இச்சித்திருந்தவிருவரும் — உ

டன் - அப்பொழுதே—விழிகடிறந்துகண்டனர் - கண்விழித்துக் கண்டார்கள் எ - று. ஆல் - அசை.

இங்கேயொருக்குமனமானது; இவ்விருவர்மனமுதிலையிற் பெறுவாது கிற்றலே. அல்லமனைப்பரஞ்சோதிநிரன்றிருழவியுருவாகுமினனிலே; அன் பருக் குபாதிரகிதனுநின்று இங்ஙனமாய ஸ்வாநுபூதிப்பிரத்யட்ச நிலைவி ளக்கிவந்ததா லேற்றற்பாலதாமென்க. அறிவினதுபிராந்தியே முத்தது வாதலுமாணைதுகோடற்கு. ஞாயஞ் சோதனைபொருந்தமுளவாயிருக்கப் பிராந்திரகிதத்திலறிவே பரஞ்சோதியாகத் திரண்டுருழவியாதற்கு மூல னென்னை? அகம்புறமொத்தஸ்வாநுபூதிப்பிரத்யட்சமென்பார் அதனை விரும்புமிருவர்தாமு முடன்விழிகடிறந்துகண்டனரென்றார். (௨எ)

வெம்மை யொழிந்து நிலத்திழிந்து விளங்கு கதிரோ ப னிநீங்கி, யெம்மை யாள வருமதியோ விடுமிந் தனங்க ணு கராத, செம்மை யொளிவான் பேரழலோ தெரியா தென் ன வொளிர்ந்தவர், தம்மையறியா வுவகையுளந் தழைப்ப ச் சோதி மதலையே.

(இ - ள்.) அவர்தம்மை - அந்தாய்தந்தையரிருவரை —அறியா - ஒ ருபோதுமறியாத—உவகை - சந்தோஷமானது—உளந்தழைப்ப - உள் ளத்திலதிகரிக்க —சோதிமதலை - பரசிவமாகிய குழந்தை —வெம்மை யொழிந்து - வெப்பநீங்கி —நிலத்திழிந்து - பூமியில்வந்து —விளங்கு கதிரோ - பிரகாசியாநின்றசூரியனோ —பனிநீங்கி - பனியின்றி —எம்மை யாள - எங்களையாளவேண்டி—வருமதியோ - வீந்தசந்திரனோ —இடுமிந் தனங்கணுகராத - இடாநின்ற விறகுகளைத்தகியாத —செம்மையொளி வான்பேரழலோ - செய்யகாந்தியை யுடையபெரிதாகிய அக்கினியோ — தெரியாதென்ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாக —ஒளிர்ந் தது - பிரகாசித்தது. எ - று. (௨அ)

அலைந்து பிறப்பி லாங்கார வஞ்ஞா னிகளா மானிடரு மலிந்த சுரரு முனிவரரு மற்றை யோரும் பெறுவரோ தொலைந்த மாயை நிராங்கார சுஞ்ஞா னிகள்போன் மலவிருளை நலிந்து வளர்சச் சிதாநந்த நந்தா விளக்கா மதலையையே.

(இ - ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய —நிராங்காரசுஞ்ஞானிக ள்போல்—மலவிருளை—நலிந்து - கெடுத்து—வளர் - வளராநின்ற—சச்

சிதானந்த - சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகிய —நந்தா - கெடாத —விளக்கா ம் ஆகிய—மதலையை - குழந்தையை—அலைந்து பிறப்பில் - பிறவியி லலைந்து—ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம்—மானிடரும் - மனிதரும் —மலிந்த சுரரும் - நிறைந்ததேவர்களும்—முனிவரரும் - முனிவர்களும்—மற்றை யோரும்—பெறுவரோ - பெறுவார்களோ. எ - று.

சச்சிதானந்தம் - சச்சிதானந்தமென் னும்லக்கணம்—நந்தா - கெடா த—விளக்காம் - விளக்குப்போல்வதாகிய—மதலையை - குழந்தையை என ப்பொருள்கோடல் சிறப்பு.

12837

போ னிந்தம் பிள்ளையாப் பெற்ற வவர்க்கு விடயத்து ளோரா னந்தம் பெற்றுடனே யொழியு முலகர் தம்மைநாம் நேரா வியம்ப லாகுமோ நிகர்தாக தம்மிற் றுமென்று வாரா ரிளமென் முகிழ்முலைகன் மடவா யுரைப்ப தன்றியே.

(இ - ள்.) வாரார் - கச்சணிந்த—இளமென்முகிழ் - இளமைபொருந் திய இருதுவாகிய அரும்பைபொத்த—முலைகன்மடவாய் - தனங்களையு டையமாயையே—பேரானந்தம் - பெரியவானந்தத்தை —பிள்ளையாப் பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனுகப்பெற்ற அந்நிராங்கார சுஞ்ஞானிகளுக் கு —நிகர்தாந்தம்மிற்றுமென்று - ஒப்புமைதங்களுக்குள் தாங்களென் று—உரைப்பதன்றி - சொல்லுவதல்லாமல்—விடயத்துள் - விஷயங்க ளுக்குள்—ஓரானந்தம்பெற்று - ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து —உடனே யொழியும் - அப்பொழுதேநீங்கும்—உலகர்தம்மை - உலகத்தாரை—நா ம்—நேராவியம்பலாகுமோ - ஒப்பாகச்சொல்லக்கூடுமோ. எ - று. (௩௦)

பண்டு பாசந் தபுசிலரும் பரஞ்சோ தியைத்தாந் தம்முளே கண்டு வாழ்வு பெறுகரலாற் கண்ணிற் காட்டு மவரில்லை தொண்டு படிமிந் நிராங்கார சுஞ்ஞா னிகடம் முட்கண்டு கொண்ட வொளியை யுலகுய்யக் குழவி யாக்கிக் காட்டினரால்.

(இ - ள்.) பண்டு - பூர்வத்தில்—பாசந்தபு - பாசநீங்கிய—சிலரும் - சி லபெரியோர்களும் —பரஞ்சோதியை - பரமசிவத்தை—தாம் - தாங்க ள்—தம்முளே - தமக்குள்ளே—கண்டு - தரிசித்து —வாழ்வுபெறுகரலா ல் - வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல் —கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை - கண்ணிற் காண்பித்தவர்களில்லை—தொண்டுபடும் - அடிமைப்படும் —இந்நிராங்கா ரசுஞ்ஞானிகள்—தம்முட்கண்டுகொண்ட - தம்முள்ளேகண்ட —ஒளி

மை - சோதியை—உலகுய்ய - உலகங்களெல்லாம்பிழைக்க —குழவியாக்கி - குழந்தையாக்கி—காட்டினார் - காட்டினார்கள். எ - று. (௧௧)

சங்குந் தெய்வ துந்துமியுந் தழங்க மலர்மா மழைபொழிந்த
வெங்கு திசைகள் விளங்கினகல் நீன்ற மலமு தறிதுளிர்த்த
பங்கங் கலந்த புனறெளிந்த பதகர் மனமுந் தெளிந்தனவுன் [ன்.
பொங்குந் துறவர் மனமகிழ்ந்த புனிதன் மகவாய்த் தோன்றுநா

(இ - ள்.) புனிதன் - பரமசிவன்—மகவாய் - குழந்தையாய் —தோன்றுநாள் - உதித்தநாளில்—சங்குந்தெய்வ துந்துமியும்—தழங்க - ஒலிக்க—மலர்மாமழைபொழிந்த - பெருமைபொருந்திய புஷ்பவருஷம்வருஷித்தன—எங்குந்திசைகள்விளங்கின - திசைகளெங்கும் பிரகாசித்தன—கன்றீன்றமலமு - மலடுகள்கன்றையீன்றன—தறிதுளிர்த்த - ஸ்தம்பங்கள் துளிர்த்தன—பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள்தெளிந்தன—பதகர்மனமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மனமுந்தெளிந்தன —அருள் பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்த - அருள்நிறைந்த துறவிகள் மனமுஞ்சந்தோஷித்தன. எ - று.

மாயையுதித்தகாலத் தெங்கும் பிராந்தியமானதுபோல, அல்லமதிதனையுதித்த தெங்கும்பிராந்திரஹித மாயதைத் தெரிவித்ததென்க. (௧௨)

ஐயா மனத்து நிராங்கார ஞானத் திரளாம் பிள்ளைதனை
மெய்யா முளக்க ணன்றியுமிவ் விழியுங் காணப் பெற்றனமென்
றெய்யா வுவகைக் கடன்மூழ்கி யேறுன் மார்போ டிறுத்தழுவிக்
கையா லெடுப்ப வெங்குநிறை கனவான் கனவா னொய்தாகி.

(இ - ள்.) ஐயா - வாடாத—மனத்து - மனத்தையுடைய—நிராங்காரன் —ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளையை —மெய்யாமுளக்கணன்றியும் - உண்மையாகிய அகக்கண்ணல்லாமலும் —இவ்விழியும் - இந்தப்புறக்கண்ணினாலும் —காணப்பெற்றனமென்று—எய்யா - தம்மையறியாத—உவகைக்கடல் - சந்தோஷசமுத்திரத்தில்—மூழ்கி—ஏறுன் - களைபேறுதவனும்—மார்போடிறுத்தழுவி - மார்புடனே பொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு —கையாலெடுப்ப—எங்குநிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான்—கனவான் - கனவானிருந்தான்—நொய்தாகி - இலேசாகி. எ - று.

102

மனக்கண்ணாலும் காணப்பெற்றது; கட்காமியதவப்பேற்றினுறுதியாமென்க. எங்குநிறைகனவானெனல்; தானலாப்பொருளிடங்காலிமின்மையைத் தெரிவித்ததற்கென்க. (௧௩)

செவ்வாய் ஞான மயில் கொழுநன் செந்தா மரைத்தாள்
வணங்குபுக, மிவ்வாய் மகனை தியல்புநீ வியம்பா யென்ன வவன்
றெரிந்து, சைவா கமமு மாரணமுஞ் சாற்றற் கரிய நம்மகவை,
யெவ்வா றுரைப்ப னியானம்மடவா யென்று வியந்து கூறுவான்.

(இ - ள்.) செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுடைய—ஞானமயில் - மயிலையொத்தசுஞ்ஞானி—கொழுநன் - தன்புருஷனாகிய நிராங்காரனது—செந்தாமரைத்தாள் - சிவந்ததாமரைமலரையொத்த பாதங்களை —வணங்குபு - வணங்கி—நம் - நம்முடைய—இவ்வாய்மகனது - இந்தச்சிறந்தபிள்ளையினது—இயல்பு - தன்மைகளை—நீவியம்பாயென்ன - நீசொல்வாயென்றுகேட்க —அவன்றெரிந்து - அந்நிராங்காரனாராய்ந்து—சைவாகமமும் - சைவாகமங்களாலும்—ஆரணமும் - வேதங்களாலும்—சாற்றற்கரிய - சொல்லுதற்கருமையாகிய—நம்மகவை - நம்முடைய குழந்தையினது தன்மையை—எவ்வாறுரைப்பன்யான் - யானெப்படிசொல்லுவேன் —மடவாயென்று - மாதேயென்று—வியந்துகூறுவான் - அதிசயித்துச் சொல்லுவான். எ - று.

ஞானமயில் உவமைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. வினையாரணமுமாகமமுமென்றது; அத்தியாரோபத்திற்கு மபவாதத்திற்கு முரணாகுநிலையைக் கூறுமைபற்றியென்க. (௧௪)

நாம்பாற் குழவி யாகாம லிம்பாற் குழவி யாயினன் [னுங்
தீம்பாற் கடலிற் றுயில்வோனுஞ் செந்தா மரைமே லுறைவோ
னாம்பார்க் கரிய வடிமுடியோன் றானே யைய மிதற்கில்லை
காம்பாற் புரிந்த தனையதோட் கனிவாய்த் தடங்க ணுமையொன்றுன்

(இ - ள்.) காம்பாற்புரிந்ததனையதோள் - மூங்கிலாற் செய்ததையொத்ததோளையும் —கனிவாய் - கோவைக்கனியையொத்த வாயையும்—தடங்கணும் - விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய சுஞ்ஞானியே—நாம்—பார்க்குழவியாகாமல் - பூமியிற்குழந்தையாகப்பிறவாமல் —நம்பாற்குழவியாயினன் - நம்மிடத்திற் குழந்தையாகப்பிறந்தவன் — தீம்பாற்கட

விற்பவில்லோனும் - மதுரமாகியயாழ்காவில் - ந்திலைசெய்யும் திருமா லும்—செந்தாமரைமேல்—உறைவோனும் - வாசஞ்செய்யும்பிரமனும்— பார்க்கரிய - காணக்கூடாத—அடிமுடியோன்றனை - அடிமுடியுமை யையுமுடையபரமசிவனை (இவன்) —ஐயமிதற்கில்லை - இதற்குச்சந் தேகமில்லை—என்றான். எ - று. தாம் - அசை.

தடங்கனுமென்றது, அன்மொழித்தொகை. (௩௫)

ஆன்ற மயல்செய் சையோகந் தன்றித் தவயோ கத் தினு, னீன்ற பொழுதிற் றன்மகனை யிருந்து சான்றோ னெ னக்கேட்டுத், தோன்று முவகைக் கடற்படிந்தாள் சுஞ்ஞா னித்தாய் பசும்பொன்மலை, போன்று வளர்ந்து மருங்குன்மிடி போக்க வறியா விளமுலையாய்.

(இ - ள்.) பசும்பொன்மலைபோன்று-பசியபொன்மலையையொத்து— வளர்ந்தும்—மருங்குன்மிடி - இடையின்வறுமையை—போக்கவறியா-நீ க்கவறியாத—இளமுலையாய் - இளமையாகிய முலையையுடைய மாயை யே—சுஞ்ஞானித்தாய்—ஆன்றமயல்செய் - மிகுந்தமயக்கத்தைச்செய்யு ம்—சையோகத்தன்றி - புணர்ச்சியினாலல்லாமல்—தவயோகத்தினால்—ஈ ன்றபொழுதில் - பெற்றபொழுதில் —தன்மகனை—சான்றோனெனக்கே ட்டு - பெரியோனென்றுசொல்லக்கேட்டதனால்—தோன்றும - உண்டா கிய—உவகைக்கடற்படிந்தாள் - சந்தோஷக்கடலில்மூழ்கினாள். எ - று. இருந்து - அசை.

ஈன்றபொழுதினு மென்றவும்மை எஞ்சியது. இங்ஙனமாயாக்கா பெற்றினருமையை "ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் சான்றோனெனக்கேட்ட தாய்." என்பதனாற்காண்க. இருந்தெனற்குப் பருவகாலம் வருமளவு-மிருந்தெனப் பொருள்கொள்க. (௩௬)

வேறு.

மத்த நெஞ்சக மோடுதம் மதியி னொன்றை யறைந்திது மெய்ந்நு றும்பொரு ளென்றதை வேத மாகம மோதுமென் றுத்தி கொண்டுரை செய்தெதி ரொன்றை நிந்தைசெய் சமயா பித்தை யல்லெனு மல்லமாப் பிரபுவெ னும்பெய ரிட்டனர்.[தம

(இ - ள்.) மத்தநெஞ்சகமோடு-மயக்கம்பொருந்திய மனதினுடனே— தம்மதியின் - தங்கள்புத்தியினால் —ஒன்றையறைந்து - ஒருபொரு

ளைச்சொல்லி—இது - இதுவே —மெய்ந்நுறும்பொருளென்று-உண்மை ப்பொருளென்று—அதை - அப்பொருளை—வேதமாகமமோதுமென்று- வேதாகமங்கள்சொல்லுமென்று—உத்திகொண்டுரைசெய்து - யுக்தியினா ற்சொல்லி —எதிரொன்றை - பிரத்தியக்ஷமாகியவொருபொருளை — நிந்தைசெய்சமயர்தம் - [illegible] சமயவாதிகளின் —பித்தையல்லெ னும் - மயக்[illegible]சொல்லும் —அல்லமாப்பிரபுவெனும்பெ யரிட்டனர். எ - று.

மத்தநெஞ்சகமென்றது; அல்லையாமெனக்கோடல் பற்றியென்க. அல்லமையர்தம்பித்தாவது; விதமிக்குப் பொருந்தாமைகூறலே. அல்லவெ ன்பதில் அகரங்கடைக்குறை. உத்திகொண்டுரைசெய்தலாவது; ஒழுங் கின்றி வாதாடலே. (௩௭)

வினையி னொருவன் றரு மேனி யாள னலதொரு மனித னாகி யெடுத்திடும் வடிவ னுதலி னல்லம வினையு மாறு தவழ்ந்துபின் னின்று மெல்ல நடந்துபோய் வினையு மாமணி மாளிகை மறுகி னாடல் பயின்றனன்.

(இ - ள்.) வினையினொருவன்றரும் - கடவுள் இருவினைகளைக்கொ ண்டுகொடுக்கப்பட்ட —மேனியாளனலாது - உருவுமுடையவனல்லாம ல் —ஒருமனிதனாகியெடுத்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனாகியாடி க்காட்டும்— வடிவனுதலின் - திருவுருவையுடையவனாதலினால் —அல்லம —வினையுமாறு - நினைத்தபடி —தவழ்ந்து —பின்னின்று - பின்புநின் று—மெல்லநடந்துபோய் —வினையுமாமணிமாளிகை - மாணிக்கங்களாற் செய்தபெரிய உபரிகைகளையுடைய—மறுகில் - வீதியில்—ஆடல்பயின்ற னன் - திருவிளையாடற்செய்தான். எ - று. (௩௮)

வருக வெங்கட மாவியே வருக கண்ணுக ரமுதமே வருக வெங்குல தீபமே வருக கேடறு செல்வமே வருக பாச விநாசனே வருக ஞான விநோதனே வருக வென்றனை மகிழ்தர வந்து மேல்விழு மல்லமன்.

(இ - ள்.) வருகவெங்கடமாவியே - வரக்கடவாயெங்களுடையவுயி ரே —வருககண்ணுகரமுதமே - வரக்கடவாய் கண்ணுலுண்ணுமமிர்த மே—வருக - வரக்கடவாய் —எங்குலதீபமே—வருக - வரக்கடவாய்— கேடறுசெல்வமே - கெடாதஐசுவரியமே—வருக - வரக்கடவாய்—பாச

விசைனே - பாசத்தைக்கெடுப்பவனே —வருக - வரக்கடவாய்—ஞான விநோதனே - ஞானவிளையாட்டையுடையவனே —வருகவென்று - வரக்கடவாயென்றுசொல்லி —அனை - சுந்ஞானித்தாய் —உளமகிழ்தர - உள்ளஞ்சந்தோஷிக்க—வந்துமேல்விழும்-மேலேவந்துவிழுவான் — அல்லமன். எ - று.

(சக)

மாயை யாலுள வாகிய வடிவு நாம மழித்துள
தாய வோர்பிர மந்தனை யறியு மாறறி வித்தல்போன்
மேய பேதையர் மணலமை வீடு தாள்கொ டழித்தனன்
போயு லாவுவன் மானிடன் போல வேவிளை யாடுவோன்.

(இ - ள்.) மானிடன்போலவே - மனிதனைப்போலவே —விளையாடுவோன் - திருவிளையாடல்செய்யுமல்லமன் —மாயையாலுளவாகிய - மாயையினுலுண்டாகிய—வடிவுநாமமழித்து - நாமரூபங்களைக்கெடுத்து —உளதாயவோர்பிரமந்தனை - உள்ளதாகியவொருவஸ்துவை —அறியுமாறறிவித்தல்போல் - அறியும்வழியறிவித்தல்போல —மேயபேதையர் - கூடியபேதைப்பருவப்பெண்கள் —மணலமை - மணலினாற்செய்த—வீடு - சிறுவீடுகளை— தாள்கொடழித்தனன் - தனதுதிருவடிகளாலழித்து—போயுலாவுவன். எ - று.

[illegible] மாயையாலுளவாகிய வடிவுநாமமெனவும்; இலதாயமாயையெனவிளக்க ; உளதாயவோர் பிரமமெனவுங் கூறினொன்க.

(சO)

நானி யக்கி னியங்குறு ஞால மென்றறி வித்தல்போற்
றூனு ருட்டுநல் விதியிற் றமனி யச்[illegible] தேரினை
யான டக்கரு நெஞ்சக மிதனை யொக்குறு மென்பது
போன மக்குயி ராயினேன் புதிய பம்பர மாடுமால்.

(இ - ள்.) நானியக்கினியங்குறும் - நான்சைத்தாலசையும்—ஞாலமென்றறிவித்தல்போல் - இவ்வுலகமென்றுதெரிவித்தலைப்போல —நல்விதியில்—தமனியச்சிறுதேரினை - பொன்னினாற்செய்யப்பட்டசிறுதேரை—தானுருட்டும் - தான்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம் - யான்தேருக்கஉள்ளம் —இதனையொக்குறுமென்பதுபோல் - இதையொக்குமென்றுசொல்பவனைப்போல—நமக்குயிராயினோன் - நமக்குயிராயிருக்குமல்லமன்—புதிய - புதிதாகிய —பம்பரமாடும் - பம்பரமாடுவான். எ - று.

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தலெனல் ; சைதன்யமின்றி யக்கன் உலகமெங்கனமுளதாமின்றியக்கன் எவ்வகைச்சித்துபேதங் களு மெங்ஙனமியங்குமெனவிலக்குறித்ததற்கென்க. யானடக்கரு நெஞ்ச கமென்றது ; சங்கற்பநாசமல்லாதெனக்குறிக்க.

(சக)

ஆடி யொன்றெதிர் கொண்டுதம் முகமன் னக்தெரி வார்கள்போற்
கூடி யொன்குரு வெதிர்கொடு கொண்டு தன்பெரு விஞ்சைக
ளோடி யொண்கலை கற்றல்போ ஞடீ கம்பல செய்தனன்
பீடு றும்பழ மறைகளும் பேச ரும்புக ழாளனே.

(இ - ள்.) பீடுறும்பழமறைகளும்-பெருமைபொருந்தியபழையவேதங்களும்—பேசரும்புகழாளன் - சொல்லுதற்கரியபுகழையுடைய அல்லமன்—ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு - எதிரேயொருகண்ணாடியைக்கொண்டு—தம்மானனந்தெரிவார்கள்போல் - தம்முடையமுகத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைப்போல —கூடியொன்குரு-ஞானத்தையுடையகுருவைச்சேர்ந்து —எதிர்கொடுகொண்டு - அக்குருவை யெதிரேகொண்டு—தன்பெருவிஞ்சைகள் - தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை —ஓடி - ஆராய்ந்து—ஒண்கலைகற்றல்போல் - ஒள்ளியநூல்களைக்கற்றுக் கொள்ளுதல்போல—நாடகம்பலசெய்தனன் - பலகூத்துகள்செய்தான். எ - று.

எதிர்கொடு - எதிர்கொண்டு—கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டென்று ஏற்புடைப்பொருள் கொள்க.

(சஉ)

தந்தை தாயுள மின்புறத் தனது பேரரு ளாலிளை
மைந்த னாகி யிருந்தொரு வால லீலை நடித்தரு
ளெந்தை தானுல கெங்கணு மெய்தி மக்கடம் வல்வினை
சிந்து மாறு நினைந்திது செப்பன் மேயின னென்பவே.

(இ - ள்.) தந்தைதாயுளமின்புற - தாய்தகப்பன்மனஞ்சந்தோஷிக்க — தனதுபேரருளால் - தனதுபெரிதாகியவருளினால்—இளைமைந்தனாகியிருந்து - இளம்பிள்ளையாகியிருந்து—ஒருவாலலீலைநடித்தருள் - ஒருபாலியவிளையாட்டை விளையாடிய—எந்தைதான் - எமது கடவுளாகியபிரபுதேவன்—உலகெங்கணுமெய்தி-உலகமுழுவதும்போய் —மக்கடம்வல்வினை - மனிதருடையவலியபாவங்களை —சிந்துமாறு - கெடுக்கும்படி —நினைந்து - நினைத்து—இதுசெப்பன்மேயினன் - தாய்தந்தையரோ டிதுசொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

(சங)

உங்கள் பாவனை யொருமையா லுருவ மாமக னாகிநா
னிங்கு மேவி யிருந்தன னினிந டந்துல கெங்கணுந
தங்கு மாதவர் முதலியோர் தங்க ளெண்ண முடிப்பனென்
றெங்க ளுத னியம்பவவ் விருவ ரும்புகல் கின்றனர்.

(இ - ள்.) உங்கள் பாவனையொருமையால் - உங்களுடையவொருங்குபட்டநினைப்பினால்—உருவமாமகனாகிநான் - நான்புத்திரனாகவடிவங்கொண்டு—இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்திற்பொருந்தி யிருந்தேன்—இனிநடந்துலகெங்கணும் - இனியுலகமுழுமையும்போய்—தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்கள் - அங்கங்கும்வசியாநின்ற முனிவர்முதலினோரது—எண்ணமுடிப்பனென்று - நினைப்பைநிறைவேற்றுவேனென்று—எங்களுதனியம்ப - எங்கள் கடவுளாகிய பிரபுதேவன்சொல்ல — அவ்விருவரும்புகல்கின்றனர் - அத்தாய்தந்தையரிருவருஞ் சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (௬௪)

பிறப்பெ னுங்கட லிற்படும் பேதை யேமுறு புணையானாய்
துறப்பின் வீடெனு மொண்கரை துன்னு று தமிழ் வேமெனு
மறப்பி லாவிரு குரவரு மனமு வந்துரை செய்திடச்
சிறப்ப ஞான சிகாமணி தெளியு மாறுரை யாடினன்.

(இ - ள்.) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் - பிறவியென்னுங்கடலிலுண்டாகிய—பேதையேம் - குற்றத்தையுடையஎங்களுக்கு—உறுபுணையனாய் - இடைத்தெப்பத்தையொத்தவனே—துறப்பின் - எம்மைநீங்குவையாயின்—வீடெனுமொண்கரை - மோக்ஷமென்னுமொள்ளிய கரையினிடத்தில்—துன்னுறுதமிழ்வேமெனு - சேராதமிழ்கி விடுவோமென்று—மறப்பிலா விருகுரவரும் - மறவாததாய்தந்தையரிருவரும்—மனமுவந்துரைசெய்திட - மனம்நொந்துசொல்ல—சிறப்ப - விளங்க—ஞானசிகாமணி - ஞான சிரோரத்நமாகிய அல்லமன் —தெளியுமாறுரையாடினன் - அவர்தெளியும்படிசொன்னான். எ - று. (௬௫)

சற்று நும்மை யகன்றிடேன் றளரன் மின்மன மென்றுநாஞ்
சொற்ற தைய முமக்கெனிற் றுணியுமாகம வேத நூல்
கற்று ளோரை வினவ்விராங் கார ஞானிக டம்மிவ
னுற்ற வல்லம னகல்வனே லுரையி னென்றுணர் மின்களே.

(இ - ள்.) சற்றுநும்மையகன்றிடேன் - சிறிதுபொழுதுமுங்களைவிட்டு நீங்காமாட்டேன் —தளரன்மின்மனமென்றும் - எப்போதுமனந்தளரவேண்டாம்—நான்சொற்றதையமுமக்கெனில் - நான்சொல்லிய துங்களுக்குச் சந்தேகமாகவிருந்தால் —துணியுமாகமவேதநூல் - நிச்சயிக்கும் வேதாகமசாஸ்திரங்களை —கற்றுளோரைவினவ் - கற்றவர்களைக்கேட்டு—நிராங்காரஞானிகடம்மை - நிராங்காரசஞ்ஞானிகளை —இவனுற்ற - இவ்விடத்திற்பொருந்திய —அல்லமன் —அகல்வனேல் - நீங்குவானாகில் [illegible] லாயினென்று - சொல்லுங்களென்று—உணர்மின்கள் - அறியுங்கள். எ - று. (௬௬)

பின்று பொன்றுமிவ் வுடம்பு நீயாவும் வேறெனை நீக்குபு
[illegible] நம்மிலீவ றலனெனு நிலையை மின்றுதர தாதமிய
[illegible] றும்பரி னைசெயூ வுணரும் வண்ண முணர்த்தினன்
பின்றி லின்றிய வல்லமப் பிரபுலிங் கனங்குரு ராயனே.

(இ - ள்.) பின்றலின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத —அல்லமப்பிரபுவென்னுங்குருராயன்—என்று - இப்படியென்றருளிச்செய்—பொன்றுமிவ்வுடம்பு [illegible] நீங்குவதான [illegible] வேறெனைநீக்குபு [illegible] ன்றுதல் - இறக்குமியற்கைசிறுதலையிய [illegible] - சேவித்தாரின் கனையும்வேறுகத்தனி—மின்றதந்[illegible] - நிலையிலேயிருந்து—தாற்றம்முன் வேறல்லவென்கிற—[illegible] - ஒன்றுந்தன் தான்மியம்- - ததாத்மத்வம் —ஒன்றாயும்பரினைசெயூ - ஒன்றுந்தன் [illegible] - அவரறியும்படியமையைச்சொல்லி—உணரும்[illegible] ரிவித்தான். எ - று.

உபாதிகாட்டத்தாற் புலவர்க்கீரையப்படுதலின் ஆன்மாவை தமிழ் [illegible] லென்றும், ஆலமுதற்பிரகிருதி [illegible] பரமான்மாவின் [illegible] ன்றும், அறிவகாட்[illegible] வேறுமவாத்வைதம் வாய்த்தலின் தாதான்மிய மொன்றுறும்பரிசென்றும், அவர்களது சத்திக்குரியக மகாவாக்கியார்த்தத்தை யுணர்த்தினனென்பார்; உணரசெயுவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினனென்றார். பின்றலின்றியவல்லமனென்றது; சர்வமுந்தானாக விளங்குதலைக்குறிக்க. இங்கே தாதான்மியமென்றது ; ஐக்கியத்தை. (௬௭)

தந்தை தாயில னாகிய தானு மாகிய சங்கரன்
மைந்த னாய்மக விலெனு மனவ ருந்த மகற்றவு

முந்து தேசிக னுயினன் முத்தி நல்கவு மெய்தினோ
ரிந்த மாதவ ரலதிலை யென்று மக்க டுதித்தனர்.

(இ - ள்) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையில்லாதவனாகிய — தானு வாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாகிய பரமசிவன் — மைந்தனு ய் - பிள்ளையாகி — மகவில்லெனும் - குழந்தையில்லையென்றெண்ணும் — ம னவருத்தமகற்றவும் - மனோதுக்கத்தைப் போக்கவும் — முந்துதேசிகனு கி - தேசிகோத்தமனாய் — நன்முத்திநல்கவும் - மேலான முத்தியைக்கொ டுக்கவும் — எய்தினோர் - கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் — இந்தமாதவரலது - இந்தமகத்தாகியதவத்தையுடைய நிராங்கார சுஞ்ஞானிகளல்லாது — இ லையென்று - வேறொருவருமில்லையென்று — மக்கடுதித்தனர் - உலகத் தார் துதித்தார்கள். எ - று.

தந்தைதாயிலனாகிய சங்கரன் தானுவாகிய சங்கரன் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சஅ)

ஆதலாலெழி லல்லம னருளி னாலுறு கின்றது
வாத மாறுநன் முத்திதான் மலைத ருங்கொடி யறிதியென்
றோதி னானர னதுபொழு தடனி ருந்தன னென்றவண்
மேதை மாயை யறிந்திட விமலை கூறின ளென்பவே.

(இ - ள்.) ஆதலால் — எழில் - அழகையுடைய — அல்லமனருளினால் - அல்லமனதுகிருபையினால் — உறுகின்றது - வருகிறது — வாதமாறுநன்மு த்திதான் - வாதித்தலில்லாதநல்லமோக்ஷம் — மலைதருங்கொடி - பார்வதி யே — அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று — ஓதினானரன் - பரமசிவன் சொல்லினான் — அதுபொழுது - அப்பொழுது — அவண் - அவ்விடத்து — உடனிருந்தனனென்ற - நானுங்கூடவிருந்தேனென்று — மேதை - பே ரறிவையுடையவளாகிய — மாயையறிந்திட — விமலை — கூறினள் - சொன் னாள். எ - று.

எல்லாவழக்கு மிறந்தது முத்தியாதலால் வாதமாறுநன்முத்தியென் றார். கொடிபோல்பவளைக் கொடியென்றது ; அன்மொழித்தொகை. ()

எள்ளி னெண்ணெ யெனப்பட ரிந்த னத்தெரி யென்னவாய்
விள்ளு மென்மலர் மணமென விரவி யெங்கணு நிற்பினும்
வள்ள லல்லம னன்பர்தம் மனம டைந்து விளங்குவன் [ல்.
றெள்ளு மின்சுவை யிம்மபா றிரண்மு லைக்கனி யொழுகல்போ

(இ - ள்.) எள்ளினெண்ணெயென - எள்ளினிடத்திலெண்ணெய்போலவு ம் — படரிந்தனத்தெரியென்ன - இருந்தகட்டைகளிடத்திலக்கினிபோல வும் — வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும் — மென்மலர்மணமென - மெல்லியம லரினிடத்துவாசனைபோலவும் — விரவி - கலந்து — எங்கணுநிற்பினும் - எ வ்விடத்துமிருந்தாலும் — வள்ளலல்லமன் - கொடையையுடையோனாகிய அல்லமன் — தெள்ளுமின்சுவையிம்மபால் - தெள்ளியவினியசுவையிருந்த — பால் - பாலானது — இரண்முலைக்கனியில் - இரண்டுமுலையினிடத்தில் — ஒ ழுகல்போல் — அன்பர்தம் - அடியார்களுடைய — மனமடைந்து - மனதிலி ருந்து — விளங்குவன் - காணப்படுவன். எ - று.

பால் முலைக்கண்ணி லொழுகுமாறுபோன்று, அல்லமன் அன்பரது மனதில் நிரதிசயானந்தமாக விளங்குவனென்றதனை விளக்கொப்பணி. எ ள்ளிலெண்ணெய் இந்தனத்தெரி மலர்மணம் என்னுமுவமை சர்வத் திலுஞ் சலட்சணமா வல்லமனிற்குநிலையைக் காட்டற்கென்க. (ருo)

விமலைகதி - முற்றுப்பெற்றது.

ஆ. கதி - ௬ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௫௯.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில் விமலையி னின்னண நவின்றிட
முல்லைவெண் ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே
புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி
லல்லம னகன்றமை யறியக் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்தஅழகையுடையவிமலை — இன்னணம் - இப்படியாக — நவின்றிட - சொல்ல — முல்லைவெண்ணகை - முல்லையரும்பையொத்தவெண்ணியதந்தங்களையுடையமாயை — வருமுயற்சியெண்ணியே - தான்வந்தகாரியத்தையாலோசித்து — புல்லுவனவனையென்று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவேனென்று — எழுந்தபோதினில் — அல்லமனகன்றமை - அல்லமனீங்கினதன்மையை — அறியக்கூறுவாம் - யாவருமறியச்சொல்லுவாம். எ - று.

வெண்ணகை ; அன்மொழித்தொகை. (௧)

முகிழ்மதி யணிபவன் முதல்விக் கோதிய
வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகே
டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்ல மப்பெருந்
தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றாள்.

(இ - ள்.) முகிழ்மதியணிபவன் - பாலசந்திரனைச்சூடியபரமசிவன் — முதல்விக்கோதிய - பார்வதிக்குச்சொல்லியசரித்திரத்தை — வகைபெற - விரிவுதோன்ற — விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல — மாயைகேட்டு — அகநெகிழ்வுற்று - மனந்தளர்ந்து — நாம் — அல்லமப்பெருந்தகைதனை - அல்லமனென்னும்பெரியோனை — அடைவதெவ்வாறு - சேர்வதெப்படி — சாற்றென்றாள் - சொல்லென்றுசொன்னாள். எ - று. (௨)

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை
யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன்

விழியெதிர் தோன்றுநீ மனத்து வேண்டிய
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றோதினாள்.

(இ - ள்.) மழுவலமுயரிய - வலதுபால் மழுவையணிந்த — வள்ளல் - பரமசிவனை — அழகுற - அழகுபெற — வந்தனையியற்றினையாயின் - பூசை செய்வாயாகில் — அல்லமன் — விழியெதிர்தோன்றி - கண்முன்னேவந்து — நீமனத்துவேண்டியது - நீமனதினிடத்திலிருப்பியதை — ஒழிவற நல்குவனுனக்கென்றோதினாள் - உனக்குத்தவறாது கொடுப்பனென்று சொன்னாள். எ - று. (௩)

முதல்விநீ யுரைசெயு முன்ன மேயருண்
மதுகைநா யகன்றனை வழிபட் டேத்தினே
னதுதரும் பயனிலை யறிந்து ளேனெனப்
புதுமயன் மூழ்கினாள் புலர்ந்து கூறினாள்.

(இ - ள்.) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே — நீயுரைசெயுமுன்னமே - நீசொல்லுமுன்னமே — அருண்மதுகைநாயகன்றனை - அருளையுடையமதுகேசுரனை — வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெய்துதுதித்தேன் — அதுதரும்பயனிலை - அப்பூசைகொடுக்கும்பிரயோசனமில்லை — அறிந்துளேனென - அறிந்திருக்கின்றேனென்று — புதுமயன்மூழ்கினாள் - புதியமயக்கங்கொண்டவளாகிய மாயை — புலர்ந்துகூறினாள் - மனம் வாடிச்சொன்னாள். எ - று. (௪)

என்றும் புதிதாகக் காண்டலின், புதுமையென்றார்.

வெருவற வவளக விழியி லாமையாற்
பரசிவ பூசனைப் பயனி லென்றன
ளரகர வென்றுகா தங்கை வைத்திஃ
துரைசெயும் விமலைதன் னுளங்க லங்கியே.

(இ - ள்.) இவள் - இம்மாயை — வெருவற - அச்சமின்றி — அகவிழியிலாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால் — பரசிவபூசனை — பயனிலென்றனள் - பிரயோசனமில்லையென்றுசொன்னாள் — அரகரவென்று — காதங்கைவைத்து - காதை உள்ளங்கையால்மூடிக்கொண்டு — விமலை — இஃதுரைசெயும் - இதுசொல்லுவாள் — உளங்கலங்கி - மனங்கலங்கி. எ - று. (௫)

அகங்கையை யங்கையெனல் ; விகாரம்.

பயனில்லை யருச்சனை பயின்றுமென் றனை
யயனரி முதலிய வமரர்க் காயினு
நயமொடு சதாசிவ நாதன் பூசனை
முயலுத லன்றியோ ரெண்ண முற்றுமோ.

(இ - ள்.) அருச்சனைபயின்றும் - சிவபூசைசெய்தும்—பயனில்லை - பிரயோசனமில்லை—என்றனை - என்றுசொன்னாய்—அயனரிமுதலிய - பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகிய—அமரர்க்காயினும் - தேவர்களுக்காயினும்—நயமொடு - விருப்பத்தோடு—சதாசிவனுதன்பூசனை—முயலுதலன்றி - செய்தாலன்றி—ஓரெண்ணமுற்றுமோ - ஓர் எண்ணமாவது நிறைவேறுமோ. எ - று.

(கூ)

வாசவ னரியயன் வான நாட்டுளோர்
பாசமின் முனிவரர் பலரு மண்ணிடை
பூசனை விதிமுறை புரிந்த வாலயங்
காசணி யல்குலாய் காண்கி லாய்கொலோ.

(இ - ள்.) காசணியல்குலாய் - மேகலையையணிந்த அல்குலையுடைய மாயையே—வாசவன் - தேவேந்திரனும்—அயன் - பிரமனும்—அரி - விஷ்ணுவும்—வானநாட்டுளோர் - மற்றைத்தேவர்களும்—பாசமில் - பந்தமில்லாத—முனிவரர்பலரும் - பலமுனிவர்களும்—மண்ணிடை - பூமியினிடத்தில்—பூசனை - சிவபூசை—விதிமுறை - ஆகமப்படி—புரிந்த - செய்த—ஆலயம் - சிவாலயங்களை—காண்கிலாய்கொல் - பார்த்ததில்லையா. எ - று.

(எ)

மலைமகள் சூரர மகளிர் பாற்கட
லலைமகள் முனிவரில் லறக்கி ழத்தியா
கலைமகள் விழிநுதற் கடவுட் பூசையா
னிலைமைக ளடைந்தமை நினைந்தி லாய்கொலோ.

(இ - ள்.) மலைமகள் - உமாதேவியும்—சூரரமளிர் - தெய்வப்பெண்களும்—பாற்கடலலைமகள் - திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய திருமகளும்—முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - மாதவர்மனைவியரும்—கலைமகள் - சரஸ்வதியும்—விழிநுதற்கடவுட்பூசையால் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்

பூசையினுல்—நிலைமகளடைந்தமை - பதங்கள் பெற்றதன்மையை—நினைந்திலாய் - சிந்திக்கவில்லை. எ - று. கொல் - ஓ - அசைகள். (அ)

சித்தியு மாயுளுஞ் சிறப்புங் காமிய
புத்திய ரடைவரப் புத்தி நீக்கினோர்
முத்தியை யடைவரெம் முதல்வன் பூசையாற்
சத்தியஞ் சத்தியந் தளர்ம ருங்குலாய்.

(இ - ள்.) தளர்மருங்குலாய் - தளர்கின்ற இடையையுடைய மாயையே—எம்முதல்வன்பூசையால - எமதுதலைவனாகிய பரமசிவனதுபூசையினால்—சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளையும்—ஆயுளும் - வாழ்நாளையும்—சிறப்பும் - மேன்மையையும்—காமியபுத்தியர் - காமியங்களில்விருப்பமுடையவர்—அடைவர் - பெறுவார்கள்—அப்புத்திநீக்கினோர் - அக்காமியத்தைவிரும்பாதவர்கள்—முத்தியையடைவர் - மோக்ஷத்தைப்பெறுவார்கள்—சத்தியஞ்சத்தியம். எ - று.

காமியமாவது ; இம்மையில்செல்வம் மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம்.

காமியபுத்தியர் ; காமியத்தவச்சித்தமுடையோரை. அப்புத்திநீக்கினோர் நிட்காமியத்தவத்தினரை. சத்தியஞ் சத்தியம் உண்மைவிளக்கவந்த வடுக்கு. (கூ)

பீடுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்த்துநல்
லேடவிழ் மலரினு லிறையைப் பூசியார்
பாடமை நாளெலாம் பாழ்க்கி றைப்பவர்
மூடரா மெண்ணுங்கான் முத்தி நிற்பரோ.

(இ - ள்.) பீடுறும் - கிடைத்தற்கரிய—மானிடப்பிறப்புவாய்த்தும் - மனிதப்பிறவிகிடைத்தும்—நல்லேடவிழ்மலரினால் - இதழ்கள்விரியாநின்ற நல்லபுஷ்பங்களினுல்—இறையைப்பூசியார் - சிவனைப்பூசைசெய்யாராய்—பாடமைநாளெலாம்-பெருமைபொருந்திய நாள்களாயுளையெல்லாம்—பாழ்க்கிறைப்பவர் —மூடரையெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களையெண்ணுமிடத்தில்—முத்திநிற்பர் - முதலிலெண்ணப்படுவோர்கள். எ - று. (௧௦)

பூசியார் ; வினையாலணையும்பெயர்.

தாம்படு தோளிமுக் கண்ணன் மூண்மலர்
தெமபடு மலர்கொடு பூசை செய்பவர்

சனையு மருசகல பொருளுமறிதமையு, பிசைய ... ... திரெனவே." என்றார் தத்துவராயர். (௪௰)

மந்திர தந்திர வமுக்கள் வந்தவோ
சிந்தனை புறவிட யத்திற் சென்றதோ
பைந்தொடி பூசனை பயனி லென்றுநீ
நிந்தனை செய்ததென் னிகழ்ந்து வாயென்றான்.

(இ - ள்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - மந்திரதந்திரங்களில்குற்றங்கள்வந்தனவோ — சிந்தனை - மனது — புறவிடயத்திற்சென்றதோ - வெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ — பைந்தொடி - பசியவளையலையுடைய மாயையே — பூசனை - சிவபூசை — பயனிலென்று - பிரயோசனமில்லையென்று — நிந்தனைசெய்தது — என் - என்னகாரணம் — நிகழ்ந்துவாயென்றான் - சொல்லுவாயென்றுசொன்னான். எ - று.

இங்கேதந்திரமென்றது ; வேதமொழித்தாக்சேதனே. (௪௧)

என்றுநல் லியமலமா தியம்பப் பூசையால
வென்றிகொ ளல்லமன் விழிபிற் றோன்றிய
நன்றியை யறிந்தில னழுவி நிற்றலால்
வன்றுயர் மனமுற மாயை கூறுவாள்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று — நல்விமலமாது - நல்லவிமலையென்பவள் — இயம்ப - சொல்ல — பூசையால் - தான்செய்தசிவபூசையால் — வென்றிகொளல்லமன் - மாயையைக்கடந்தவல்லமன் — விழிபிற்றோன்றிய - கண்ணிற்காணப்பட்ட — நன்றியை - உதவியை — அறிந்திலன் - அறியாதவனாய் — அழுவிநிற்றலால் - அல்லமன் தன்கையில்வைப்பட்டமையால் — வன்றுயர் - மிகுந்ததுக்கம் — மனமுற - மனத்திற்பொருந்த — மாயைகூறுவாள் - மாயைசொல்லுவாள். எ-று. (௪௨)

வேறு.

ஒன்றையு முணர்கி லேனு னெங்குரு வுரைத்த வாற்று
லின்றள விலிங்க பூசை யியற்றியும் பயனென் றில்லை
யென்றனள் பருவ முற்றோர்க் கிருமறை யுபதே சிப்ப
தன்றிவன் மனிதர்க் கோதி னதுபயன் படுவ துண்டோ.

(இ - ள்.) ஒன்றையும் - வேறொன்றையும் — உணர்கிலேனுன் - நான்றியேனாகிலே — எங்குரு - எங்களாசாரியன் — உரைத்தவாற்றால் - சொன்னநெறியால் — இன்றளவு - இன்றையவரைக்கும் — இலிங்கபூசை - சிவபூசையை — இயற்றியும் - செய்தும் — பயனென்றில்லை - பிரயோசனமொன்றுமில்லை — என்றனள் - என்றுசொன்னாள் — பருவமுற்றோர்க்கு - பக்குவப்பட்டோர்களுக்கு — இருமறை - பெரியமந்திரங்களை — உபதேசிப்பதன்றி - உபதேசிப்பதல்லாது — வன்மனிதர்க்கோதின் - அபக்குவர்க்குபதேசித்தால் — அதுபயன்படுவதுண்டோ - அதுபிரயோசனப்படுமோ. எ - று.

இயற்றியும், என்பதிலும்மை யிழிவுசிறப்பு. (௪௩)

நெறிபல முறையு ரைத்து நினைந்தில ளதனை யந்தோ
மறுகுறு மனத்த ளாகி மாயைமால் கொண்டி ருந்தா
ளறிவிலர்க் கறிவிப் பார்தா மறிவில ராவ ரென்று
வெறிமலர் வணர்வார் கூந்தல் விமலைதன் மனந்த ளர்ந்து.

(இ - ள்.) நெறிபலமுறையுரைத்தும் - பலநெறிகளைமுறையாகச்சொல்லியும் — நினைந்திலளதனை - அக்காரியத்தைஆலோசித்திலள் — அந்தோ - ஐயோ — மறுகுறுமனத்தளாகி - கலங்கியமனதையுடையவளாகி — மாயை - மாயை — மால்கொண்டிருந்தாள் - மயக்கங்கொண்டிருந்தாள் — அறிவிலர்க்கு - அறிவில்லாதவர்களுக்கு — அறிவிப்பார் - அறிவிக்கின்றவர்கள் — அறிவிலராவரொன்று - அறிவில்லாதவராவாரென்று — வெறிமலர் - வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த — வணர் - தாழ்ந்த — வார் - நீண்ட — கூந்தல் - அளகத்தையுடைய — விமலை — தன்மனந்தளர்ந்து - தன்மனஞ்சோர்ந்து. எ - று. (௪௪)

இவண்மனங் கவன்றி ருந்த திதனைநா னறிவ லென்று
குவிமுலை விமலை சொல்வாள் கோற்றொடி மடந்தாய் நின்மே
லவிழ்மல ரம்பு பட்ட தாயிருந் தன்றெ னக்கு
நவிலுதி மறைமே லன்னை நகமக ளானை யென்றாள்.

(இ - ள்.) இவண்மனம் - இம்மாயையினதுமனம் — கவன்றிருந்தது - கவலைகொண்டிருந்தது — இதனைநானறிவலென்று - இக்காரியத்தைநான்தெரிந்துகொள்வேனென்று — குவிமுலை - குவிந்தமுலையையுடைய — விமலைசொல்வாள் — கோற்றொடிமடந்தாய் - அழகியவளையலையுடையமாயையே

யே—நின்மேல் - உன்மேல் —அவிழ்மலரம்பு - விரிந்தபுஷ்பபாணம் —பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயிருந்தது—எனக்கு—நவிலுதி - சொல்வாய்—மறையேல் - ஒளிக்கவேண்டாம் —அன்னை - தாயாகிய —கோமகள் - பார்வதியினது— ஆணையென்றாள். எ - று. (௨௦)

ஆணையை வெருவி மாயை யம்பலத் தாடா நின்ற
தாணுவு முளம்வி ரும்புந் தண்ணுமைத் தொழிலான் கண்கட்
கூணெனு மழகின் மிக்கா னொருவன்வந் தனனன் னானைக்
காணலு மெனைநான் காணே னென்றனள் கற்றோர் போல.

(இ - ள்.) ஆணையைவெருவி - ஆணைக்குப்பயந்து—மாயை—அம்பலத்தாடாநின்ற - சிதம்பரத்தில்நடனஞ்செய்கின்ற —தாணுவும் - சபாபதியும்—உளம்விரும்பும் - மனதிலாசைகொள்ளும் —தண்ணுமைத்தொழிலான் - மத்தளத்தொழிலையுடையவனும் —கண்கட்கு - கண்களுக்கு—ஊணெனும் - ஆகாரமென்றுசொல்லத்தக்க —அழகின்மிக்கான் - அழகின்மிகுந்தவனுமாகிய—ஒருவன்—வந்தனன் - வந்தான் —அன்னானை - அத்தன்மையையுடையவனை—காணலும் - கண்டவளவில் —எனைநான்காணேன் - நானென்னைக்காணேன் — என்றனள் - என்றுசொன்னாள்—கற்றோர்போல - ஞானிகள்போல.

எனைநான்காணேனென்றது, மோகமேலீட்டாலென்க. (௨௧)

அல்லம னனைய னும மவன்றனக் கலதென் னெஞ்சக்
கல்லுரு குறாது முக்கட் கடவுளுக் கன்று மேரு
வில்லுரு வாவ துண்டோ விளங்கிழாய் நின்னைக் காணு
நல்வினை யொன்றி ருப்ப நானுயிர் தரித்தே னென்றாள்.

(இ - ள்.) அனையனும் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் —அல்லமன்—அவன்றனக்கலது-அவனுக்கல்லாது —என்னெஞ்சக்கல் - என்மனமாகியகல்—உருகுறாது - உருகாது—முக்கட்கடவுளுக்கன்றி - மூன்றுகண்களையுடையபரசிவனுக்கல்லாது—மேரு —வில்லுருவாவதுண்டோ - வில்வடிவாகுமோ —விளங்கிழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவிமலையே— நின்னைக்காணும்-உன்னைப்பார்க்கவேண்டிய—நல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொன்றிருத்தலால் —நானுயிர்தரித்தேனென்றாள் - நானுயிரோடிருந்தேனென்றாள். எ - று. (௨௨)

நீநவி லல்ல மன்வே னெடுங்கண்வா ணுதன்ம டந்தாய்
நானவி லல்ல மன்றா னச்சுமுன் றனக்குத் தக்க
மானிட வடிவங் கொண்டு வந்தனன் போலு மன்னான்
ஞானநல் விழியி னன்றி நயந்துதன் னுண்மை காட்டான்.

(இ - ள்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் —வாணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய —மடந்தாய்-மாயையே—நீநவிலல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் —நானவிலல்லமன்றான் - நான்சொல்லியவல்லமனே —நச்சுமுன்றனக்குத்தக்க - விரும்புமுனக்கேற்க —மானிடவடிவங்கொண்டு - மனிதவடிவங்கொண்டு —வந்தனன்போலும்—அன்னான் - அவ்வல்லமன் —ஞானநல்விழியினன்றி - நல்லஞானநேத்திரங்களுக்கல்லாது—நயந்து - விரும்பி —தன்னுண்மைகாட்டான் - தன்மெய்வடிவத்தைக்காட்டான். எ - று.

இங்கே தக்கவென்றது; காமியத்துவத்திற்குத் தக்கவெனப் பொருள் கொள்க. (௨௩)

என்னநல் விமலை கூற விலங்கிழை நெடுவேற் கண்ணி
தன்னிக ரலமன் சச்சி தானந்த சம்பு வென்றா
யன்னவ னவனி வன்றான் மத்தள வல்ல மன்காண்
முன்னொடு பின்ம யங்க மொழிந்தனை யணங்கே யென்றாள்.

(இ - ள்.) என்ன - இப்படியென்று —நல்விமலைகூற-நல்லவிமலைசொல்ல —இலங்கிழை - பிரகாசியாநின்றவிழைபோன்ற —நெடுவேற்கண்ணி - நெடியவேலையொத்தகண்களையுடைய மாயை —தன்னிகரலமன் - தனக்குத்தானேயொத்தவல்லமன் —சச்சிதானந்தசம்புவென்றாய் - சச்சிதானந்தவடிவமாகியசிவனென்றாய்—அன்னவனவன் - அத்தன்மையையுடையவனல்லன்—இவன்றான்—மத்தளவல்லமன் - மத்தளத்தொழிலையுடையவல்லமன்—முன்னொடுபின்மயங்க - முன்னும்பின்னுமயங்க—மொழிந்தனை - சொன்னாய் —அணங்கேயென்றாள் - விமலையேயென்றாள். எ - று.

முன்னொடுபின்மயங்கலாவது; அல்லவெனற்பாலதை யாமெனக்கோடலை. (௨௪)

வேண்டிய வடிவங் கொண்டு வேண்டிய வாறு செய்யு
மாண்புறு மல்ல மற்கீ தாமென்று மாகா தென்றாங்

கொண்டருளினது நெஞ்சாற் குறித்திடப் பயந்[illegible]
பூண்டிக ழிளமென் கொங்கைப் பொற்றொடி [illegible] யென்று சொன்னார்

(இ - ள்.) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - நான் விரும்பிய உருவத்தைக்கொண்டு—வேண்டியவாறுசெய்யும் - வேண்டியபடிசெய்யும்—வல்லருளல்லமர்க்கு - யாவரையும்அடிமைகொண்டருளாநின்ற அல்லமனுக்கு—ஈதாமென்றும் - இக்காரியமாகுமென்றும்—ஈதாகாதென்றும் - இக்காரியமாகாதென்றும்—கொண்டருள - மாறுபாட்ட—நினதுநெஞ்சால் - உன்மனதினால்—குறித்திடப்படுவதுண்டோ—நிச்சயிக்கக்கூடுமோ—பூண்டிகழ் - ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற—இளமென்கொங்கை - இளமைபொருந்திய மிருதுவாகியமுலையையுடைய—பொற்றொடி - பொன்வளையலையணிந்த மாயையே—என்றுசொன்னான். எ - று. (உ௫)

தருக்கநின் னுடனு ரைத்தற் றகாதினி யரங்கி லென்றன்
கருத்துறு மனையன் றன்னைக் காட்டுவல் கண்டு நீபின்
புரைத்தருளினைய னென்ன வுணர்ந்தறி வரிய னென்று
தெரித்தனை யன்னான் றிறலினைக் காண்ப லென்றாள்.

(இ - ள். தருக்கநின்னுடனுரைத்தல் - உன்னுடன்தர்க்கித்துப் பேசுதல்—தகாது—இனி இனிமேல்—அரங்கில் - நடனசாலையில்—என்றன்கருத்துறும் - என்மனதிற்பொருந்திய—அனையன்றன்னை - அவ்வல்லமனை— காட்டுவல் - காட்டுவேன்—கண்டுநீ - நீஅவனைப்பார்த்து—பின்பு—உரைத்தருளினையனென்ன - இத்தன்மையனென்று சொல்லாயாக—உணர்ந்து (பலநூல்களிலும்) ஆராய்ந்து—அறிவரியனென்று - அறிதற்கரியவனென்று—தெரித்தனையாயின் - நீ முன்னறிவித்தவனேயாகில்—அன்னான்றிறலினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்லமையை—காண்பலென்றாள் - பார்ப்பேனென்று சொன்னாள். எ - று. (உ௬)

கண்டுகொண் மணியின் றன்மை காட்டுதற் கறிந்தோரைக்
கொண்டுசெல் பவர்போல் வந்த கோதையை யுடன்கொண் டே[illegible]
பண்டுதன் பூசைக் கெய்தும் பரிசுபோன் மகளிர் சூழத் [தெ]
தொண்டையங் கனிவாய் மாயை சுடர்மணிக் கோயில் புக்காள்.

(இ - ள்.) கண்டுகொண்மணியின்றன்மை - [illegible]கொள்ளும் ரத்தினத்தின்குணத்தை —காட்டுதற்கு - [illegible] அறிந்தோரை - தெரிந்தவர்களை—[illegible]

[illegible]போல—வந்தகோதையை - கைவலியி[illegible] —உடன்கொண்டே - தன்னுடனழைத்துக்கொண்டே[illegible]—பண்டு - முன்பு—தன்பூசைக்கெய்தும் பரிசுபோல்—தான்[illegible]—மகளிர்சூழ - மாதர்சூழ்ந்து வர—தொண்டையங்கனிவாய்மாயை - அழகியகோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய மாயை—சுடர்மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்கள் பதித்த—கோயில்புக்காள் - மதுரேஸ்வரருடைய ஆலயத்திற் போயினாள், எ - று. (உ௭)

அருச்சனை முன்பு போலன் றுற்றுப மதுலை நாதன்
திருச்சர ணங்கள் போற்றிச் செயரி நெடுங்கட் செவ்வாய்
விரைத்துணர் மலர்மென் கூந்தல் வியலைமா தோடும் வந்து
திருத்தமண் டபம்பு குந்தா ளிரைவளைத் தளிர்க்கை மாயை.

(இ - ள்.) நிரைவளைத்தளிர்க்கைமாயை - வரிசையாகவளையல்களையணிந்த தளிர்போன்றகைகளையுடைய மாயை—அருச்சனை [illegible]—முன்புபோல் - தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல—அன்றுற்று - [illegible] —மதுலைநாதன் - மதுரேசவரனுடைய —திருச்சரணங்கள் [illegible]—போற்றி - திருவடிகளைத்துதித்து—(பின்பு)—செயரிநெடுங்கண் - செவ்வரி படர்ந்த நெடியகண்களையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும்—விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல் - வாசனைபொருந்தியகொத்தாகிய பூவையணிந்த மெல்லியகூந்தலையுமுடைய—வியலைமாதோடும் - வியலையோடும்—வந்து—திருத்தமண்டபம்புகுந்தாள் - நடனமண்டபத்தினுள்ளே பிரவேசித்தாள். எ - று. (உ௮)

அல்லமனிவன்றான் றானென் றறிதர வறிதி ராமற்
சொல்லுக வெனவ டிக்குந் தோற்றம்போன் மத்த ளத்தை
வல்லவ னறைத லோடு மாயைநெஞ் சூச லாடச்
சில்லரி மணிச்சி லம்பு சிலம்புற வாடு கின்றான்.

(இ - ள்.) அல்லமனிவன்றான்றானென்று - இவன்றானிவன்றானல்லமனென்று—அறிதர - அறியும்படி —வறிதிராமல் - சும்மாயிராமல்—சொல்லுகவென - சொல்லென்று—அடிக்குந்தோற்றம்போல் - அடிக்குந் தோற்றம்போல் - வல்லவனாகிய பிரபுதேவனாட்சிபோல —மத்தளத்தை —வல்லவன் - [illegible] அடித்தவளவில்—மாயை—நெஞ்சு—அறைதலோடும் - (தாம்தாமென்று) அடித்தவளவில்—மாயை—நெஞ்சூசலாட - தன்மனது ஊசலாட—சில்லரி - சிலவாகியபரல்களையுடைய

ய—மணிச்சிலம்பு - ரத்தினத்திலுற்செய்த சிலம்புகள்—சிலம்பும் - ... கும்படி—ஆடுகின்றாள் - நடனஞ்செய்கின்றாள். எ - று. (௬௯)

முன்னுற நின்ற ஞான மூர்த்திமேல் விழியு மார்த்துப்
பின்னுற நின்ற மூர்த்தி மாண்மிசைப் பெயரு நெஞ்சு
மன்னுற விருத்தி நின்று மாயைதா னடித்தாள் கண்டோர்
தன்னய னமுமா னெஞ்சுந் தன்மிசை வந்து வீழ.

(இ - ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னேநின்ற—ஞானமூர்த்திமேல் - ஞானவடிவினனாகிய மதுகேசனிடத்து—விழியும் - பார்வையையும்—ஆர்த்து - மத்தளமடித்து—பின்னுறநின்ற - பின்னேநின்ற—மூர்த்திமாண்மிசை - சிறந்தவடிவையுடையஅல்லமனிடத்து—பெயரும் - விஷயங்களிற் செல்லுந்தன்மையையுடைய—நெஞ்சும் - மனதையும்—மன்னுறவிருத்தி - நிலைபெறவைத்து—நின்று—மாயைதான் - மாயையானவள்—கண்டோர்தன்னயனமும் - தன்னைப்பார்க்கின்றவர்களுடையகண்களும்—மாநெஞ்சும் - மயக்கமுற்றமனமும்—தன்மிசைவந்துவீழ - தன்மேல்வந்துவிழும்படியாக—நடித்தாள் - நிர்த்தனஞ்செய்தாள். எ - று.

ஞானமூர்த்தியென்றது, முத்தியைத்தரத்தக்கதாகவும் மூர்த்தி மாண்மிசையென்றது, மோகத்தைவிளைவிப்பதாகவுங் கருதிக்கூறியபெயரென்க. (௭௦)

ஆரத்தம துறுப ளிங்கா யரிமதர் மழைக்கண் மாயை
கருத்துறு காமந் தன்பாற் காணுறத் தோன்றி நின்றான்
வருத்துறு செயல்கொண் மாயை மருவிய குணம டுத்துப்
பரத்தினிற் றோன்று மென்று பகர்வது முண்மை யன்றே.

(இ - ள்.) அரி - [illegible]ரேகைகளையும்—மதர் - செருக்கையும்—மழை - குளிர்ச்சியையுமுடைய—கண் - கண்களையுடைய—மாயை - மாயையினது—கருத்துறுகாமம்-மனதிலுற்றவிரகம்—ஆரத்தமதுறுபளிங்காய்-செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்கொப்பாய்—தன்பால்-தன்னிடத்தில்—காணுறத்தோன்றி - காணும்படிவிளங்கி—நின்றான் - (அல்லமன்) நின்றான்—வருத்துறு-வருத்துகின்ற—செயல்கொள்-செய்கையைக்கொண்ட—மாயை - மாயையினிடத்தில்—மருவிய - பொருந்திய—குணம் - சத்துவமுதலியகுணங்கள்—அடுத்து - சேர்ந்து—பரத்தினில் - பிரமத்தினிடத்தில்—தோன்றுமென்று-காணப்படுமென்று—பகர்வதும்-சொல்வதும்—உண்மையன்றே - மெய்மையன்றோ. எ - று.

...பித்தது காட்டுமாறுபோன்று, பரமும் மாயைக்குக் காமிய நிட்காமியத்திற் கியைந்தவாறு, காமியவல்லமனாகக் காணப்பட்டதென்க.

கூத்துக்குப் புகுந்த நம்பி கொட்டுக்கு நாணு றாமற்
சீர்த்தப்பு நடன வின்று சிந்தைவே றாகி நின்றாள்
வார்த்தைக் குட் படாத ஞான வாரியை வாயாற் சொல்ல.
மூத்துக்கு மதியை வென்ற முகத்தியர் குழாத்து நாணி.

(இ - ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தலின்பொருட்டு—புகுந்த - வந்த—நம்பி - அல்லமனது—கொட்டுக்கு - மத்தளவோசையின்வரிசைக்கு—சீர்த்தப்பு - சதிதப்பிய—நடவின்று - நடனஞ்செய்து—நாணுறாமல் - (மாயையானவள்) வெட்கமுறாமல்—வார்த்தைக்குட்படாத - சொற்களுக்கெட்டாத—ஞானவாரியை - ஞானக்கடலாகிய அல்லமனை—வாயாற் சொல்ல—மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாநின்ற—மதியைவென்ற - சந்திரனைவென்ற—முகத்தியர்குழாத்துள் - முகத்தையுடைய மகளிர்கூட்டத்தில்—நாணி - வெட்கமுற்று—சிந்தை - மனது—வேறாகின்றாள் - வேறுபட்டுநின்றாள். எ - று.

ஏனையஞானம்போற், பூர்வபட்சப்படுத்தற் கியையாமையின் வார்த்தைக்குட்படாதவென விசேஷணந் தந்தார். (௭௨)

கையொடு செல்லா நின்ற கடைக்கணுன் மாயை காட்ட
வையனை விமலை கண்ணுற் றதிசய முடைய ளாகி
வையக மதனின் மிக்க மனிதரு ளினையன் போல
மெய்யழ குடையான் றன்னை வேறுகண் டிலனென் றுள்ளி.

(இ - ள்.) கையொடு—செல்லாநின்ற - போகாநின்ற—கடைக்கணுல்—மாயைகாட்ட - மாயையானவள்காண்பிக்க—ஐயனை - அல்லமனை—விமலை—கண்ணுற்று - பார்த்து—அதிசயமுடையளாகி - ஆச்சரியமுடையவளாகி—வையகமதனில் - உலகத்தில்—மிக்க - மிகுந்த—மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளே—இனையன்போல - இத்தன்மையையுடையவன்போல—மெய்யழகுடையான்றன்னை - உண்மையான அழகையுடையவனை—வேறுகண்டிலனென்று - வேறேகண்டதில்லையென்று—உள்ளி - ஆலோசித்து. எ - று. (௭௩)

மாறரு மலம னேயிவ் வடிவுகொண் டவள்செய் பூசைப்
பேறரு ளுதற்குற் றானோ பெருந்தவத் தாற்பி றந்த

வேறொரு மகனே யென்று விமலையை யத்த ளாகித்
தேறில ணிற்ப மாயஞ் செய்துகின் றனனெங் கோமான்.

(இ - ள்.) மாறரும் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற —அலமனே - அல்லம னே—இவ்வடிவுகொண்டு - இவ்வுருவங்கொண்டு —இவன்செய்பூசை-இம்மாயைசெய்கின்ற பூசையினது—பேறருளுதற்கு - பலனைக்கொடுத்தற்கு—உற்றனே - வந்தானே—பெருந்தவத்தால் - பெரியதவத்தினுல்—பிறந்த —வேறொருமகனேவென்று - மற்றொருபுருஷனேவென்று —விமலை—ஐயத்தளாகி - சந்தேகித்தவளாகி—தேறிலணிற்ப - தெளியாதவளாயிருக்க—மாயஞ்செய்துகின்றனன் - மயக்கஞ்செய்துகின்றான்—எங்கோமான் - எமதுதலைவனுகிய அல்லமன். எ - று.

மாறரும் யாதொன்றுனு மாறுதற்கரியவெனப்பொருள்கோடல் சிறப்பு. அன்றேல் தேற்றேகாரத்தாற் பயனென்னை. (கச)

தமயில்வே லையினிற் செய்மைத் தடத்தொரு வனைக்கண் டன்னு
னமைவுற வருதல் போத லையமுற் றறியார் போல
நிமலனை விகாரி யென்று நிகழ்நிரு விகாரி யென்றும்
விமலையே மயங்கு மென்னின் மாயையை வெறுப்ப தென்னே.

(இ - ள்.) தமயில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில்—செய்மைத்தடத்து - அரவழியில்—ஒருவனை —கண்டு - பார்த்து —அன்னுன் - அவன்—அமைவுற - பொருந்த—வருதல்போதல் - வருதலையும்போதலையும்—ஐயமுற்று - சந்தேகித்து—அறியார்போல - அறியமாட்டாதவர்போல—நிமலனை - அல்லமனை —விகாரியென்றும் - விகாரத்தையுடையமனிதனென்றும்—நிகழ் - பிரகாசியாநின்ற—நிருவிகாரியென்றும் - விகாரமில்லாதகடவுளென்றும்—விமலையே—மயங்குமென்னில் - மயங்குவாளாகில் —மாயையைவெறுப்பதென் - மாயையை வெறுத்துச்சொல்வதென்ன. எ - று.

விகாரம் மாயாசகிதமெனவும் : நிர்விகாரம் மாயாரகிதமெனவும் குறிப்பிக்க விங்ஙனங்கூறியதென்க. கருவயப்படாதலின் விமலையேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். (கரு)

நீர்நிலை கோலாற் காணு நீர்மைபோ லிங்கு நின்றோன்
சீர்நிலை மாயை தன்னுற் றெளிவுற வறிவ லென்று

மேவர்நிலை வடிவ மாயைக் கினையனே யலம னென்று
வார்நிலை முலைம டந்தை வடிக்கணுற் காட்டி னுளால்.

(இ - ள்.) நீர்நிலை - சலத்தினுழத்தை—கோலாற்காணும் - கோலாலறி யும்—நீர்மைபோல் - தன்மைபோல—இங்குநின்றோன் - இவ்விடத்தில் நின்றவனது —சீர்நிலை - குணத்தின் றன்மையை —மாயைதன்னுல் - மாயையினுல் —தெளிவுற - சந்தேகமில்லாமல் —அறிவலென்று - அறிவே னென்று—ஏர்நிலைவடிவம் - அழகிருப்பிடமாகியவடிவத்தையுடைய—மாயைக்கு —இனையனே - இவனே —அலமனென்று - அல்லமனென்று - மடந்தை - வார்நிலை - கச்சணிந்த —முலை - ஸ்தனத்தையுடைய —மடந்தை - விமலை —வடிக்கணுல் - கூர்மைபொருந்தியகண்ணுல் - காட்டினுள், எ - று. (கசு)

கண்ணினுற் கேட்குஞ் சீர்சால் கங்கணத் திறைவன் முன்னர்க்
கண்ணினுற் குமரர் நெஞ்சக் கட்டவிழ்த் தாடு வாட்குக்
கண்ணினுற் கூறாவந்த கைமிமா தறிந்தா ளன்னுள்
கண்ணினுற் கண்டு ஞானக் கண்ணினுற் காண்பகன் றன்னை.

(இ - ள்.) கண்ணினுற்கேட்கும் - கண்ணுலேகேட்கும்படியாகிய —சீர்சால் - சிறப்புமிகுந்த —கங்கணத்திறைவன் - முன்னர்ப் பாம்பாகியகடகத்தையுடையமதுகேசனதுசந்நிதியில் —கண்ணினுல் - தன்கண்களால்—குமரர் - காளையரது —நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்து - மனவுறுதியைக்கெடுத்து—ஆடுவாட்கு - ஆடுகின்றமாயைக்கு —வந்தகைமிமாது - கைலாசத்திலிருந்து வந்தவிமலை—கண்ணினுற்கூற - கண்ணினுலேகாட்ட —அன்னுள் - அந்தமாயையானவள்—ஞானக்கண்ணினுற்காண்பான்றன்னை - ஞானக்கண்ணினுற்காணப்படும் அல்லமனை — கண்ணினுற்கண்டு - கண்ணினுலேபார்த்து—அறிந்தாள். எ - று.

ஞானக்கண்ணினுற் காண்பானிறைவனென்றதனுல், அன்னுளும் ஞானக் கண்ணினுற்கண்டறிந்தாளெனப் பொருளுரைக்க. (கஎ)

வல்லிதன் மனத்திற் காம மயிர்த்துறை மலைக் குன்றில்
சொல்லிய குணெஞ் சத்திற் றோன்றப் சுழன்று டிப்போ
யல்லமன் மீதுவீழ்வா ளாசமேல் வீழ்ந்து பற்றிப்
புல்லிய நினைந்து சென்றுள் புல்லிய நெறியி னின்றுள்.

(இ - ள்.) புல்லியநெறியினின்றுள் - அற்பமாகியகாமத்தைக்கருதின

றவளாகிய—வல்லி - மாயை—தன்மனத்தில்—காமமாய்ந்து - ஆசைமேலிட்டு—வண்கைலைக்குன்றில் - வளம்பொருந்தியகைலாசகிரியில் —சொல்லிய—சூள் - சபதம்—நெஞ்சத்தில் - மனதில்—தோன்றலும் - தோன்றியவளவில்—சுழன்றுடிப்போய் —அல்லமன்மீதுவீழ்வாளாக - அல்லமன்மேல்விழுகிறவள்போல —மேல்வீழ்ந்து —பற்றி - பிடித்து —புல்லிய - கட்டிக்கொள்ள—நினைந்து - நினைத்து—சென்றாள் - போனாள்.

மனத்திற் காமமாய்ந் தென்றமையானும் சொல்லியசூணெஞ்சத்திற் றோன்றலு மென்றமையானும் இவன் மந்தாக்கார வல்லமனன்றெனக் கருதியதாகக் கண்டாம். (௩௮)

கண்டன னவள்கருத்தைக் காரிகை மனத்திற் காம
மண்டல முணரக் காட்டி வழிக்கொள்வ லென்று ளத்திற்
கொண்டுகை தவறி வீழ்ந்த குடமென மத்த ளந்தான்
விண்டுக வெறிந்து போகட் டோடினன் விரைந்து வீரன்.

(இ - ள்.) வீரன் - அல்லமன் —அவள்கருத்தை - அம்மாயையின துநினைவை—கண்டனன் - அறிந்து—காரிகைமனத்துள் - இம்மாயையினது மனத்துளிருக்கும்—காமம் - காமத்தை—மண்டலமுணரக்காட்டி - இவ்வுலகமறியச்செய்து—வழிக்கொள்வலென்று - போவேனென்று—உளத்திற்கொண்டு - மனதில்நினைத்து —கைதவறிவீழ்ந்தகுடமென - கைதப்பிவிழுந்தகுடம்போல—மத்தளம்—விண்டுக - உடையும்படி—எறிந்துபோகட்டு - எறிந்துவிட்டு —ஓடினன்விரைந்து-சீக்கிரமாகஓடினான். எ - று.

இத்தனை யாட்ட மெல்லா மிவட்கித னாலென் றெண்ணி
மத்தள மதனை வீசிப் போகல்போல் வள்ளல் போகப்
பித்தடைந் தனன்கொ லென்று பித்துறீஇ மாத ரெல்லாங்
கைத்தளிர் விரன்மு டக்கிக் கவுளடி வைத்து நின்றார்.

(இ - ள்.) இவட்கு - இம்மாயைக்கு—இத்தனையாட்டமெல்லாம்—இதனாலென்று—எண்ணி - நினைத்து —மத்தளமதனை - மத்தளத்தை—வீசி - எறிந்து—போகல்போல் - போவதுபோல—வள்ளல்போக - அல்லமதேவன்போக —மாதரெல்லாம் - ஸ்திரீகளெல்லாரும் —பித்தடைந்தனன்கொலென்று - இவன் பைத்தியங்கொண்டானோவென்று —பித்துறீஇ - மயக்கங்கொண்டு—கைத்தளிர்விரல் - தளிர்போன்றகைவிரல்களை —முடக்கி—கவுளடி - கபோலமூலத்தில்—வைத்துநின்றார். எ - று.

பறையடித் தின்று காறு மறைத்தவிப் பாவை செய்கை
பறையுடைத் தொழிந்து காளை பாரெலா மறியச் செய்தான்
கறையடிக் களிகல் யானைக் கருங்கழற் சீற்றத் தப்பி
னிறைமகட் குயிர்நி லாதென் றிருளையர் மனமு ளைந்தார்.

(இ - ள்.) பறையடித்து - வாத்தியமடித்து —இன்றுகாறும் - இன்றுவரையில் —மறைத்த —இப்பாவைசெய்கை - இம்மாயையினது செய்கையை —பறையுடைத்து - வாத்தியத்தையுடைத்து —ஒழிந்து - நீங்கி —காளை - அல்லமன் —பாரெலாம் - உலகமெல்லாம் —அறியச்செய்தான்—கறையடி - உரல்போன்ற அடிகளையும்—களி - செருக்கையுமுடைய—கல்யானை - நல்லயானையையும்—கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும்—சீற்றத்தப்பின் - கோபத்தையும் வலிமையையுமுடைய—இறைமகட்கு அரசன்மகளாகிய மாயைக்கு —உயிர்நிலாதென்று—இருளையர் - தோழிகள்—மனமுளைந்தார் - மனம் வருந்தினார்கள். எ - று.

பாவைபோல்பவளைப் பாவையென்றது; உவமையாகுபெயர். (௪௧)

சிலைமத னின்று செய்யுஞ் செருவினுக் கன்றி வெள்ளி
மலைதனி லியம்பு மாற்றம் வழுவிற்றென் றுளம ழிந்தாள்
கலைசெய் தலைவ னீங்கக் கைப்பொருட் கழுதி ரங்கு
முலைவிலை மகளிர் போல முத்தவா ணகைப்பொற் கொம்பு,

(இ - ள்.) முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு - முத்தையொத்த ஒளிபொருந்திய பற்களையுடைய கற்பகப் பூங்கொம்புபோல்பவளாகிய மாயை—சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் —இன்றுசெய்யும் - இப்போதுசெய்கின்ற—செருவினுக்கன்றி - சண்டைக்கேயல்லாமல்—வெள்ளிமலைதனில் - கைலாசகிரியில்—இயம்புமாற்றம் - சொல்லியபிரதிக்ஞை—வழுவிற்றென்று - தவறியதென்றும்—கலைசெய்தலைவன் - போகநாயகன்—நீங்க - நீங்குதலினாலே—கைப்பொருட்கு - கையிலிருந்திரவியத்துக்கு—அழுதிரங்கும் - துக்கிக்கின்ற—முலைவிலைமகளிர்போல - தாசிகளைப்போல—உளமழிந்தாள் - மனங்கலங்கினாள். எ - று.

செருவினுக்கன்றியு மென்புழி உம்மை, எஞ்சியது. (௪௨)

மாலைவாய் மனையே போது மாயைவாண் முகத்தைக் கண்டு
வேலுலாங் கருங்கட் செவ்வாய் விமலைமா தவளு ளத்திற்

சாலுமா ரஞர றிந்து தடங்கணாய் தளரே னின்
றலைநா யகன்போந் தேத்துந் தேடிநாங் காண்போ மென்றாள்.

(இ - ள்.) மாலைவாய் - மாலைக்காலத்து — மனையேபோலும் - தாமரைமலரையொத்த — மாயைவான்முகத்தை - மாயையினது ஒளிபொருந்திய முகத்தை — கண்டு - பார்த்து — வேலுலாம் - வேல்வடிவமுலாவுகின்ற — கருங்கண் - கரியகண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுமுடைய — விமலைமாது - விமலையானவள் — அவளுளத்தில் - அம்மாயையினது உள்ளத்தில் — சாலும் - மிகவும் — ஆரஞர் - நிறைந்ததுக்கத்தை — அறிந்து — தடங்கணாய் - விசாலமாகிய கண்களையுடைய மயையே — நீ — தளரேல் - வருந்தாதே — நின் - உன்னுடைய — தலைநாயகன்போம் - ஒழுக்கத்தையுடைய தலைவன்போகின்ற — தேத்தும் - இடத்தும் — தேடி — நாங்காண்போமென்றாள். எ - று.

தாமரையை, மனையென்றது ; விகாரம் - தேயத்துமெனற்பாலது ; தேத்துமென்றாயது ; இடைக்குறை. (௪௩)

சிலைநுதல் விமலை சொல்லாற் றெளிந்துள மிறையை நோக்கிக்
கலைதொட ருழைபோன் மாயை காட்டினிற் றொடர்ந்துபோனாள்
மலர்தொட ரளிகள் போல மாயையைத் தொடர்ந்து சென்றார்
கொலைபடு மயின மர்த்துக் குழைபொரு தடங்க ணல்லார்.

(இ - ள்.) சிலைநுதல் - வில்லையொத்தநெற்றியையுடைய — விமலை - விமலையினது — சொல்லால் — தெளிந்துளம் - மனந்தெளிந்து — இறையை நோக்கி - அல்லமனைநாடிக்கொண்டு — கலைதொடருழைபோல் - ஆண்மானைத்தொடருகின்ற பெண்மான்போல — மாயை — காட்டினில் — தொடர்ந்துபோனாள் — கொலைபடும் - கொல்லுந்தலையுடைய — அயிலமர்த்து - வேலோடுயுத்தஞ்செய்து — குழைபொரு - காதுடன்போர்செய்கின்ற — தடங்கணல்லார் - விசாலமாகியகண்களையுடையஸ்திரீகள் — மலர்தொடரளிகள்போல - புஷ்பத்தைத்தொடருகின்ற வண்டுகள்போல — மாயையைத்தொடர்ந்து — சென்றார் - போனார்கள். எ - று. (௪௪)

மெய்த்தவம் பயின்று பெற்று வேந்தர்க்குங் கொடாமன் முக்க
ணத்தனுக் கென்று வாளா வரசன்வைத் திருந்த பாவை
மத்தளி கன்பின் போனா ணுகடனை யந்தோ வாண்டு
பத்தின்மேல் வைத்தி ருத்தல் பாவமென் றிகழ்ந்தார் கண்டோர்.

(இ - ள்.) அரசன் - மமகாரன் — மெய்த்தவம்பயின்று - உண்மையானதவத்தைச்செய்து — பெற்று — வேந்தர்க்குங்கொடாமல் - அரசருக்கும் விவாகஞ்செய்துகொடாமல் — முக்கணத்தனுக்கென்று - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கென்று — வாளா - வீணாக — வைத்திருந்த — பாவை - பெண் — மத்தளிகன்பின்போனாள் - மத்தளங்கொட்டுவோன்பின்னே போனாள் — அந்தோ - ஐயோ — மகடனை - மகளை — ஆண்டுபத்தின்மேல் வைத்திருத்தல் - பத்துவருஷத்தின்மேல்கலியாணஞ்செய்துகொடாமல் வைத்திருப்பது — பாவமென்று — இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தனர் — கண்டோர் - பார்த்தவர்கள். எ - று. (௪௫)

பாவமும் பழியு நல்கும் பல்வகைப் புகழு நங்கள்
பாவையு மழிக்கு மெய்து மின்பமு மதனு லெய்து
நோவுநன் மரபுஞ் செய்யு நோன்புநல் லொழுக்கு மேன்மை
சாவுமென் றுறும லிற்குந் தயங்குபுன் காம மென்பார்.

(இ - ள்.) தயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — புன்காமம் - அற்பமானகாமமானது — பாவமும்பழியும் - பாவத்தையும்பழியையும் — நல்கும் - கொடுக்கும் — பல்வகைப்புகழுநங்கள் - பலவகைப்பட்டகீர்த்தியையும்நமது — பாவையும் - மற்றெவைகளையும் — அழிக்கும் - கெடுக்கும் — எய்துமின்பமும் - தன்னுல்வருகின்றவின்பத்தையும் — அதனுலெய்துநோவு - அவ்வின்பத்தால்வருந்துன்பத்தையும் — நன்மரபும் - நல்லபரம்பரையையும் — செய்யுநோன்பும் - செய்கின்றவிரதங்களையும் — நல்லொழுக்கும் - நல்லொழுக்கத்தையும் — மேன்மை - மேம்பாட்டையும் — சாவும் - இறப்பையும் — என்றுறும் - என்றுமிருக்கும்படி — லிற்கும் - [illegible] — என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (௪௬)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும் பதைப தைக்குமென் பதங்கள்
அஞ்சு ரன்பரன் மிதிப்பதை [illegible]
விஞ்ச [illegible] முதிர்கதிர் வெதுப்பின வெருவான்
[illegible] விருத்தியக் [illegible] சென்றான்.

(இ - ள்.) பஞ்சின்மேல் - மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் — பதைபதைக்கும் - பதைபதைக்கின்ற — மென்பதங்கள் - மெல்லியபாதங்கள் — பருக்கும் - [illegible] — அஞ்சுரன்மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதற்குறித்து — அஞ்சுரு

ள் - அச்சமுற்றுள்—நீருணவவாவாள் - நீர்பருகுதலைவிரும்பாள் —ஞாயி று - சூரியனது —விஞ்சு - மிகவும்—முதிர் - முதிர்ந்த —கதிர் - கிரணங் களுடைய—வெதுப்பினை - வெப்பத்தைக்குறித்து —வெருவாள் - பய ப்படாள்—நெஞ்சு - மனதை—யோகிமேலிருத்தி - அல்லமன்மேல்வை த்து—அங்கிளைவனை - அந்தமாயை—சென்றுள். எ - று.

கிளைவனை ; அன்மொழித்தொகை. (சுஎ)

காம வெந்தழ லாலுடல் வெந்துளங் கரிந்த
கோம டந்தைய லாலலை மேல்வருங் குளிர்தண்
பூம டந்தையப் பாலையிற் போமெனிற் புனலிற்
றாமி ளங்கயல் சுடுமணல் வீழ்ந்தெனத் தளரும்.

(இ - ள்.) காமவெந்தழலால் - வெவ்வியகாமாக்கினியால் —உடல் வெந்து - சரீரம்வெந்து—உளங்கரிந்த - உள்ளங்கருகிய—கோமடந்தைய லால் - ராஜபுத்திரியாகியமாயை யல்லாமல்—அலைமேல்வரும் - பாற்கட லிற்பிறந்த—குளிர்தண் - மிகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய—பூமடந்தை - சீ தேவியானவள் —அப்பாலையிற்போமெனில் - அப்பாலைநிலத்திற் போவா ளாகில்—புனலில் - சலத்தில்—தாமிளங்கயல் - தாவாநின்றஇளமைபொ ருந்தியகெண்டையானது—சுடுமணல்வீழ்ந்தென - சுடுகின்றமணலில் வீ ழ்ந்ததுபோல—தளரும் - சோர்வாள். எ - று.

கடலையலையென்றது, சினையாகுபெர். (சுஅ)

பான லங்கருங் கண்ணிபோ கியகொடும் பாலை
யானை தன்புழைக் கைநீர் துளியிடை விடாமல்
வான நின்றுபெய் யினுந்தழற் பட்டவல் லிரும்பின்
மேன கந்தெறி திவலைபோற் சுவறுறும் விரைந்து.

(இ - ள்.) பானலங்கருங்கண்ணி - நீலோற்பலமலரையொத்தகரியக ண்களையுடையமாயை —போகிய —கொடும்பாலை - கொடியபாலைநில த்த—யானைதன் - யானையினுடைய—புழைக்கைநீர் - துதிக்கையையொ க்கமான து—நின்றுபெய்யினும் - நெடுங்கால நின்றுபெய்தாலும் —தழற்ப ட்ட - அக்கினியிற்காயப்பட்ட—வல் - வலிய—இரும்பின்மேல்—நகந்தெ றி - நகத்தால்தெறித்த—திவலைபோல் - நீர்த்துளிபோல—விரைந்து - சீ க்கிரத்தில்—சுவறுறும் - சுவறிப்போம். எ - று. (சகூ)

மாலருந்திய போதுதன் வயிற்றிடை யிராதிப்
பாலை யன்றுட னுமிழ்ந்திலை னின்மெய் பதைத்து
வேலை யின்றலை வீழ்ந்ததை னலுமுன் வெண்ணெ
யாலும் வெந்தழ றணிக்குமி ருய்குவ னலனே.

(இ - ள்.) மால் - நாரணன்—அருந்தியபோது - இவ்வுலகத்தையுண்ட பொழுது —தன்வயிற்றிடையிராது - தன்வயிற்றிலிராமல் —இப்பாலை - இந்தப்பாலைநிலத்தை—அன்று - அக்காலில்—உடனுமிழ்ந்திலனில் - உ டனேயுமிழாவிட்டால்—மெய்பதைத்து - சரீரம்பதைத்து —வேலையின் றலை - சமுத்திரத்தினிடத்தில் —வீழ்ந்தனனும் —உண்வெண்ணெ யாலும் - வெண்ணெயையுண்டதனாலும்—வெந்தழறணித்து - வெவ்வியதா பம்நீங்கி—உயிருய்குவனலன் - பிழைத்திருக்கமாட்டான். எ - று.

உமிழ்ந்திலனுகினுயிருய்குவனலனென்றதனால் ; தகாமையணி. (நூ0)

நாயி னாவினீர் சிறுமுயற் குருளைக ணக்குந்
தீய பாலையிற் றனைமறந் தவசத்திற் சென்ற
மாயை மாதுபின் றொடர்ந்துசென் மலர்முக மாதர்
வாயி னீரறீஇக் கண்கணீர் சுரந்தன வந்து.

(இ - ள்.) நாயினாவினீர் - நாயினது நாவிலுள்ளசலத்தை —சிறுமுய ற்குருளைகள் - சிறியமுயற்குட்டிகள் —நக்கும் - நக்குகின்ற —தீயபாலையி ல் - கொடியபாலைநிலத்தில் —தனைமறந்து —அவசத்தில் - பரவசப்பட் டு—சென்ற - நடந்த—மாயைமாதுபின் - மாயையினதுபின்னே —தொ டர்ந்துசெல் - தொடர்ந்துபோகின்ற —மலர்முகமாதர் - தாமரைமலர் போன்றமுகத்தையுடையமகளிர் —வாயினீரறீஇ - வாயில் சலமற்று— கண்கணீர் - கண்களில்சலம்— வந்து சுரந்தன. எ - று. (நூக)

கான லீனெனச் சிறிதிடஞ் சடிது சென் றிளைப்பார்
மான னார்சிலர் வாய்க்கடை நாவினால் வருடித்
தானை யோர்கர முகத்தெதி ரசைத்துமெய் தளர்வார்
வேனி லாகொடி தென்றுதம் விதியினை வெறுப்பார்.

(இ - ள்.) மானனார்சிலர் - மானையொத்தசிலஸ்த்ரீகள் —கானலீனெ ன - கானலைச்சலமென்றுநினைத்து—சிறிதிடம் - கொஞ்சதூரம் —சடி துசென்று - விரைந்துசென்று —இளைப்பார் —வாய்க்கடை - கடைவா

யை—நாவிறல்—வருடி - தடவி—தானையோர்கரம் - ஒருசையாற்முன் தானையை—முகத்தெதிரசைத்து - தங்கள்முகத்துக்கெதிரேவீசி —மெய் - சரீரம்—தளர்வார் —வேனில் - வேனிற்காலம்—ஆ—கொடிதென்று - கொடியதென்று —தம்விதியினை - தமதுவிதியை —வெறுப்பார். எ - று.

(௫௨)

மாத ரிவ்வணந் தொடர்ந்துபின் வரவெழின் மாயை
பாத தாமரை வருந்தின பாலையு ணடந்தவ்
வாதி நாயகன் றனை மறித் துதவிசெய் தறன்மெல்
லோதி யோடுற வாவமென் றுழைகண் முன்னேடும்.

(இ - ள்.) மாதர் - ஸ்திரீகள் —இவ்வணம் - இத்தன்மையாக— தொடர்ந்து—பின்வர - பின்னேவர —எழின்மாயை - அழகையுடைய மாயையினது —பாததாமரை - தாமரைமலர்போலுள்ளபாதங்கள் —பாலையுள் - பாலைநிலத்தில்—நடந்து—வருந்தின—(ஆதலால்) அவ்வாதிநாயகன்றனை - அவ்வல்லமதேவனை—மறித்து - தடுத்து—உதவிசெய்து—அறன்மெல்லோதியோடு - கருமணலையொத்த மெல்லியகூந்தலையுடையமாயையோடு—உறவாவமென்று - ஏகமாவோமென்று—உழைகள் - மான்கள்—முன்னேடும் - முன்னேயோடும். எ - று.

மான்களிவர்களைக்கண்டு வெருண்டோடுங்காட்சி, அல்லமனைமறித்து மாயைக்குறவாவமென்றோடுதல் போன்றிருத்தலின் தோற்றவணி. (௫௩)

கூந்தன் மேல்விரி முகிறாக் கோபம்வாய் காட்ட
வேந்து கொங்கையின் வடமலை யருவியை யேய்ப்பக்
காந்த ளங்கைக டரவரும் காரெனக் கலாபம்
[illegible] மகிழுவக் தனள்பெரு வனத்தில்.

(இ - ள்.) கூந்தல் - தலைமயிரானது—மேல்விரிமுகிறா - மேலே பரந்தமேகத்தினது தோற்றத்தைத்தருதலாலும்—கோபம்வாய்காட்ட - உதடானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் —ஏந்துகொங்கையின்வடம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமாலைகள்—மலையருவியை—ஏய்ப்ப - ஒத்தலாலும்—காந்தளங்கைகடர - அழகியகைகள் காவின்மலரின்தோற்றத்தைத் தருதலாலும்—வருங்காரென - வருகின்றகார்காலமென்று—கலாபம் வாய்ந்த மஞ்ஞைகள் - தோகையுடையமயில்கள்—மகிழ - சந்தோஷிக்க—பெருவனத்தில் - பெரியகாட்டில் —வந்தனள் - மாயைவந்தாள். எ - று.

கூந்தல் - வாய் - வடம் - கை - முதலியவுபதிஷ்டானங்களில் முகில்-கோபம் - மலையருவி - காந்தள் முதலியவாரோபங்களைக் கற்பித்தலால் உருவகவணி. (௫௪)

சிங்க முங்கரி யும்பணி செயத்தவஞ் செய்யு
மங்கு றுந்தவர் மாயைதன் முலையிடை யுமா
தங்க முஞ்சிங்கமுங் கண்டுளந் தளர்ந்து
பொங்கு றுந்துய ரோடெழுந் திரிந்துபோ யினரால்.

(இ - ள்.) சிங்கமும்—கரியும் - யானையும்—பணிசெய - தங்களுக்கு வேலைசெய்யும்படி—தவஞ்செய்யு - தவஞ்செய்து—அங்குறுந்தவர் - அவ்வனத்தில் [illegible] செய்கின்றமுனிவர்—மாயைதன் - மாயையினது—முலையிடையாம் - ஸ்தனமும் இடையுமாகிய—மாதங்கமும் - யானையையும்—சிங்கமும் - சிங்கத்தையும்—கண்டு - பார்த்து —உளந்தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து —பொங்குறுந்துயரோடு— மிகுந்ததுக்கத்துடனே —எழுந்து—இரிந்துபோயினர் - ஓடினார்கள். எ - று.

முலையையு மிடையையும், மாதங்கமாகவுஞ் சிங்கமாகவுங் கற்பித்தலால் உருவகநிரனிறையணி. (௫௫)

கொடிய வாள்வரி வேங்கையைக் கண்டமான் குழாம்போ
னெடிய வார்சடை முனிவரர் கலங்குறு நிலையுந்
தொடியு லாவுமென் றேண்மட வார்வரு துயரு
முடியு மாறருள் செய்கினான் தனையருண் மூர்த்தி.

(இ - ள்.) கொடிய - கொடிதாகிய —வாள்வரிவேங்கையை - வாள்போன்றவரிகளையுடையபுலியை—கண்ட - பார்த்த—மான்குழாம்போல் - மான்கூட்டங்கள்போல —நெடியவார்சடை - மிகவுநீண்ட சடைகளையுடைய—முனிவரர் - முனிவரிற்சிறந்தோர்—கலங்குறுநிலையும் - மனங்கலங்குகின்றநிலையும்—தொடியுலாவும் - வளைகளுலாவுகின்ற —மென்றோள் - மெல்லியதோள்களையுடைய—மடவார்வருதுயரும் - ஸ்திரீகள்வருகின்ற துக்கமும்—முடியுமாறு - நீங்கும்படி—அருள்செய்கினான் —அருண்மூர்த்தி - அருள்வடிவாகிய அல்லமன். எ - று. (௫௬)

மாயை போகவோர் கணத்தினிற் றரப்பனீர் மனத்தி
னோயு றீரென வொருமுனி போனின்று நுவன்று
தூய மாதவர்க் கருள்செய்து தொல்லைநல் லுருவாய்த்
தேயு நுண்மருங் கணங்கெதிர் தோன்றினன் சிரித்து.

(இ - ள்.) மாயைபோக - மாயைநீங்கும்படி—ஓர்கணத்தினில் - ஒருக்ஷணத்தில் —தரப்பன் - ஓட்டுவேன் —நீர் - நீங்கள் —மனத்தில்—நோயுறீரென-வருத்தமுறவேண்டாமென்று —ஒருமுனிபோல் —நின்று அல்லமன்நின்று—நுவன்று - சொல்லி —தூய மாதவர்க்கு - பவித்ரமாகிய முனிவருக்கு —அருள்செய்து - அநுக்கிரகஞ்செய்து —தொல்லைநல்லுருவாய் - பழைய அல்லமனாய் —தேயு நுண்மருங்கு - தேய்ந்த நுண்ணியஇடையையுடைய—அணங்கெதிர் - மாயைக்கெதிரே —சிரித்து —தோன்றினன். எ - று. (ருஎ)

பொங்கு மாரழல் வெஞ்சுரம் புக்கபூ வையர்கருக்
கங்கை யாறெதிர்ந் தாலெனக் கண்ணெதிர் தோன்று
மெங்க ளையகன் றிருவடித் தாமரை யிணையைத்
தங்க ளாகுலந் தீர்ந்துமெய் குளிர்தரச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) பொங்குமாரழல் - மிகுந்தஅக்கினியானதுசொலிக்கின்ற—வெஞ்சுரம் - வெவ்விய பாலைநிலத்தில் —புக்கபூவையர்க்கு - சென்றமாதருக்கு—கங்கையாறெதிர்ந்தாலென - கங்காநதியெதிர்ப்பட்டதுபோல—கண்ணெதிர்தோன்றும் - கண்ணுக்கெதிரேதோன்றிய—எங்களையகன் - எமது தலைவனாகிய அல்லமதேவனது—திருவடித்தாமரையிணையை - அழகியஉபயபாதாரவிந்தங்களை—தங்களாகுலந்தீர்ந்து - தங்கள்வருத்தம்நீங்கி—மெய்குளிர்தர - சரீரங்குளிர்ச்சியடையும்படி —சார்ந்தார் - அடைந்தார்கள். எ - று. (ருஅ)

பெருக ளற்றினி லழுந்தியங் கெழுபவன் பிடித்த
கரநெ கிழ்த்துவிட் டகல்பவன் போலிளங் காளாய்
விரைம லர்க்கணை பட்டுளை கையுமெல் லியலை
யருள றத்துறந் தனையென்கொ லென்றன ரவர்தாம்.

(இ - ள்.) இளங்காளாய் - இளமையையுடைய அல்லமனே—பெருகு - மிகுந்த—அளற்றினில் - சேற்றில்—அழுந்தி - மூழ்கி—அங்கெழுபவன் -

அவ்விடத்தில்நின்றும்எழுந்திருக்கின்றவன்—பிடித்த - பிடிக்கப்பட்ட—கரநெகிழ்த்துவிட்டு - கையைநீக்கிவிட்டு—அகல்பவன்போல் - நீங்குகின்றவனைப்போல—விரைமலர்க்கணைபட்டு - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணம்பட்டு—உளைகையும் - மனம்வருந்துகின்ற—மெல்லியலை-மாயையை—அருளறத்துறந்தனை - அருளின்றிநீங்கினாய் —என்கொலென்றனர் - யாதோவென்றார்—அவர்தாம் - அம்மகளிர். எ - று. (ருகூ)

பற்றி யாபிடை விடுத்தது நீயிரே பற்றி
யிற்றை நாளுமை விடுத்திலே னிதனையிவ் வுலக
முற்று மோதுறுந் தம்பிழை மொழிகுந ருளரோ
குற்ற நாடியே திலரிடை கூறுந ரல்லால்.

(இ - ள்.) பற்றி - பிடித்து—ஆபிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில் விட்டது—நீயிரே - நீங்களே—பற்றி - பிடித்து—இற்றைநாள் - இந்நாள்வரையில் (நான்)—உமை - உங்களை—விடுத்திலேன்—இதனை —இவ்வுலகமுற்றும் - இந்தலோகமெல்லாம்—ஓதுறும் - சொல்லும்—ஏதிலரிடை - அயலாரிடத்தில் —குற்றநாடி - குற்றத்தைத்தேடி —கூறுநரல்லால் - சொல்வாரல்லவன்றி—தம்பிழைமொழிகுநர் - தங்குற்றத்தைச் சொல்பவர்—உளரோ. எ - று. (கூ0)

என்ன வோதலு மல்லமனேந்திழை மடவார்
மன்னன் மாமகண் மனத்தெழு காமநோய் வளரு
முன்ன நீமுனி யாதிருந் தின்றுதான் முனிந்தா
யென்னை யேறவிட் டேணியை வாங்கினை யென்றார்.

(இ - ள். அல்லமன்—என்னவோதலும் - என்றுசொல்லியவளவில்—ஏந்திழைமடவார் - ஆபரணந்தரித்தாங்கிய மங்கையர்—மன்னன் மாமகண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகிய மாயையினது மனதில்—எழுகாமநோய் - உண்டாகியகாமவியாதி —வளருமுன்னம் - வளருகிறதற்கு முன்னம்—நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து—இன்றுதான் முனிந்தாய் - இன்றைக்குத்தான் கோபித்தாய் —என்னை - என்னகாரியஞ்செய்தாய்—ஏறவிட்டு - மேலேறும்படிசெய்து—ஏணியைவாங்கினை —என்றார் - என்றுசொன்னார்கள். எ - று. (கூக)

தொல்லை யின்றிரு மேனியெ ாலுள்ளமுந் தூய்தாய்
நல்லை யென்றுனை நம்பினேன் வஞ்சக நடிப்பு

வல்லை யென்பதை யறிந்தில னெனா வன்சொற்
சொல்லி நின்றனண் மாயையெம் பிரானிது சொல்லும்.

(இ - ள்.) மாயை—தொல்லை - ஆதியில்—நின்றிருமேனிபோல் - உன்வடிவம்போல—உள்ளமும் - மனமும்—தூய்தாய் - பரிசுத்தமாகி—நல்லையென்று - நல்லவனாகியிருப்பாயென்று—உனை - உன்னை—நம்பினேன்—வஞ்சநாடிப்புவல்லையென்பதை - வஞ்சகமாகிய அபிநயத்தில் வல்லவனாகியிருப்பாயென்பதை—அறிந்திலனென் - நானறியேன்—எனா - என்று—வன்சொல் - குரூரமான சொல்லை—சொல்லிநின்றனள்—எம்பிரான் - அல்லமதேவன்—இதுசொல்லும் - இதைச்சொல்வான். எ-று.

வஞ்ச நாடக நடிப்பது மாயை தன் செயலோ
தஞ்ச வல்லமன் றன்செய லோவெனத் தடங்கட்
பஞ்சின் மெல்லடி யாய்கட வுளரையும் படிறி
னெஞ்ச மாதவர் தமையுங்கேட் டறிதிநீ யென்றான்.

(இ - ள்.) தடங்கண் - விசாலமாகியகண்களையும்—பஞ்சின்மெல்லடியாய் - பஞ்சுபோல் மெல்லிய பாதங்களையுமுடையமாயையே—வஞ்சநாடகநடிப்பது - வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது—மாயைதன்செயலோ - மாயையினது செய்கையோ—தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோ - ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனது செய்கையோ—எனா - என்று—கடவுளரையும் - தேவரையும்—படிறினெஞ்சமாதவர்தமையும் - பொய்யில்லாத நெஞ்சத்தையுடைய முனிவரையும்—நீ—கேட்டறிதி - கேட்டறி—என்றான் - என்றுசொன்னான். எ - று. (கங)

கள்ளன் மங்கையைக் களவுசெய் பொருளினைக் கண்டு
கொள்ளு நன்குறி புகல்விப்ப தொக்குமென் கூத்தைத்
தள்ள ருஞ்சுரர் முனிவராற் சொல்விக்குந் தகைமை
வள்ள லென்றுபுன் னகைகொளீஇ யுரைக்குமம் மாயை.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமன்—என்கூத்தை - எனது நடிப்பை—தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரால் - நீக்கக்கூடாததேவராலும் முனிவராலும்—சொல்விக்குந்தகைமை - சொல்விக்குந்தகுதி—கள்ளன்—மங்கையை - தன்மனைவியை—களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு கொள்ளுநன்குறி - திருடப்பட்ட பொருளைக்கண்டறியும்படியாகிய நல்லகுறிகளை—புகல்விப்ப

தொக்கும் - சொல்விப்பதற் கொப்பாகும்—என்று—அம்மாயை—புன்னகைகொளீஇ - புன்சிரிப்புக்கொண்டு—உரைக்கும் - சொல்வாள். எ-று.

கள்ளனது களவை, அவன்மனைவியால் வெளிப்படுத்தத் துணிதல்போல அல்லமனது நடிப்பை யவனதடியார்களாற் சொல்விக்குந் தகைமையென்றது, தற்குறிப்பணி. (கச)

நெஞ்சம் யாதினு லெளியகன் றிடவரி நினைக்கும்
கஞ்சன் மாயையை யிலனெனக் கழறவா யுண்டோ
விஞ்சும் வானிறை யென்னையெம் மெய்யினால் விடுவோன்
றஞ்ச [illegible]யென் றிகழ்தரத் தக்கசொற் கற்றோய்.

(இ - ள்.) மாயை—தஞ்[illegible]று - எளியவனென்று—இகழ்தரத்தக்க - இகழத்தகுந்த—சொற்கற்றோய் - சொல்லைக்கற்றஅல்லமதேவனே—அரி - விஷ்ணு—நெஞ்சமியாதினுல் - எத்தன்மையினால்—எனை - என்னை—அகன்றிட - நீங்க—நினைக்கும் - நினைப்பான்—கஞ்சன் - பிரமதேவன்—மாயையிலனென - தான்மாயையில்லாதவனென்று—கழற - சொல்ல—வாயுண்டோ—விஞ்சம்வானிறை - சிறந்ததேவர்க்கத்திற்குத்தலைவனாகிய இந்திரன்—என்னையெம்மெய்யினால்விடுவோன் - எந்தச்சரீரத்தினால் விடுவான். எ - று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குமியிருத்தலாலும் - பிரமனுக்கு முகத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலாலும் - இந்திரனுக்குமெய்யில் பெண்குறியிருத்தலாலும் - அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லரென்பது கருத்து. (கரு)

என்னை யஞ்சிமா வழங்குகாட் டிருக்குமா தவரென்
றன்னை வென்றிட வல்லரோ வல்லரென் றன்னைப்
பின்னை வென்றிட வல்லரியார் பேசுதி யென்று
மின்னை வென்றநுண் ணிடைசொல வல்லமன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) என்னையஞ்சி - எனக்குஅஞ்சி—மாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவர் - மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள்—என்றன்னைவென்றிடவல்லரோ - என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லரோ—அல்ல—என்றன்னை - என்னை—பின்னைவென்றிடவல்லர் - பின்புவெல்லத்தக்கவர்கள்—யார்—பேசுதியென்று - சொல்லென்று,—மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொல - மின்னலைவென்றநுட்பமாகிய இடையையுடைய மாயைசொல்ல—அல்லமன்—விளம்பும் - சொல்லுவான். எ - று.

நுண்ணிடை ; அன்மொழித்தொகை. (கசு)

என்ற னாணையைக் கடப்பவ ரிலையிலை யென்று
வென்றி கூறினை யேலவர் நிற்கவேல் விழியாய்
நின்ற வாருயிர் முயற்சியா னிகழ்த்திய மாற்ற
மன்றி வாழ்மறை யாகமந் தறிதியென் றறைந்தான்.

(இ - ள்) என்றனாணையை - என்னுடையஆக்ஞையை—கடப்பவர் — இலையிலையென்று—வென்றிகூறினையேல் - வெற்றியைச்சொல்லுவாயாகில்—அவர்நிற்க - அவர்களிருக்கட்டும்—வேல்விழியாய் - வேலையொத்தகண்களையுடையமாயையே —நின்றவாருயிர்முயற்[illegible] - நிலைபெற்றநிறைந்த உயிரின்செய்கையினாலே —நிகழ்த்தியமாற்றமன்[illegible] - சொல்லிய சொல்லிலல்லாமல் —வாழ்மறையாகமத்தி[illegible] - நிலைபெற்ற[illegible]வதாகமங்களிடத்து—அறிதியென்று - அறியென்று —அறைந்தான் - சொன்னான். எ - று. (கஎ)

நாலு வாக்குநீ பார்ப்பினு னானவற் றினுக்கு
மூல காரண மாகுவன் மொழிந்தவிம் மாற்ற
நூலெ லாமுரைத் திடுமெனச் செருக்கொடு நுவன்றாள்
மாலெ லாம்பிறப் பதற்கிட மாகிய மாயை.

(இ - ள்.) மாலெலாம் - மயக்கங்களெல்லாம்—பிறப்பதற்கிடமாகிய மாயை—நாலுவாக்கு - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, [illegible]க்குநான்கினையும் —நீபார்ப்பினும் - நீபார்த்தாலும் —நான் —அவற்றினுக்கும் - அவைகளுக்கும்—மூலகாரணமாகுவன் —மொழிந்தவிம்மாற்றம் - நான்சொல்லியவிச்சொல்—நூலெலாமுரைத்திடுமென - சாஸ்திரங்களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று—செருக்கொடு - செருவத்துடனே—நுவன்றாள் - சொன்னாள். எ - று.

. சத்தியே முக்கியமெனப் பிரிதிவாதிப்பதால் "நாலுவாக்கு நீ பார்ப்பினு னானவற்றினுக்கு மூலகாரணமாகுவனென்றார்." மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகிய மாயையென்றது; பேதபுத்தியா லனந்த விபரீதத்தோற்றலைக் காட்டற்கென்க. (கஅ)

ஆட்டு கிற்பனிவ் வகிலமு மென்றனை நின்னை
யாட்டு கிற்பவ ராரென் றறிந்திலை பேதாய்
கேட்டு நின்னையோர் பொருளென மூடரே யெனப்பார்
நாட்டு மென்னைநன் கறிந்துயர் ஞானிக ணவில்வார்.

(இ - ள்.) பேதாய் - அறிவில்லாதவளே—இவ்வகிலமும் - இவ்வுலகங்களையெல்லாம்—ஆட்டுகிற்பன் - ஆடச்செய்வேன்—என்றனை - என்று சொன்னாய்—நின்னையாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாடச்செய்கிறவர்—யாரென - ஆரென்று—அறிந்திலை - அறியாய் —மூடரே—நின்னை - உன்தன்மையை—கேட்டு—ஓர்பொருளென - ஒருவஸ்துவென்று —எனப்பார் - சொல்லுவார்—[illegible]—நன்கறிந்துயர் - நன்றாக[illegible]ந்துயர்ந்த —ஞானிகள் —நவில்வார் - சொல்வார் எ - று. (ககூ)

ஆனை யாரிருந் தாட்டுவ ரோவதை யறியே
மார வேள்செயு நோய்மறித் ததன்பினென் வாதம்
பாரொ னுவியம் பினள்பசிக் கனமிடிற் பசிநோய்
தீரு மாமருந் துதவுவ னென்பவர் சிர்போல்.

(இ - ள்.) ஆனையாரிருந்தாட்டுவரோ —அதையறியேம் —மாரவேள் செயுநோய் - மன்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை—மறித்து - கெடுத்து—அதன்பின் —என்வாதம்பாரென - எனதுதர்க்கத்தைப்பாரென்று —பசிக்கு—அனமிடில் - அன்னமிட்டால் —பசிநோய்—தீரும - தீரும்படி—மாமருந்துதவுவன் - பெரியமருந்துகொடுப்பேன் —என்பவர்சீர்போல் - [illegible]னுமவர்தன்மைபோல —இயம்பினள் - மாயைசொன்னாள். எ - று.

மாரவேள்செயு நோய்மறித்தலாவது ; என்னைப் புணரவேண்டியவாறு புணரலே. என்பசிக்கன்னமிடில் உன்பசிக்கு மருந்தருவேனென்பேர் சிலர்கூறும் வசனமென்க. (உ0)

காமி யாகிநீ யருச்சனை கடைபிடித் தமையா
லாம வேனெடுங் கண்ணினாய் காமிபோ னடித்தேன்
தீமை நெஞ்சினாற் குணிசினத் தனையினைத் தீண்டேன்
பேமி னாருட னென்றனன் வன்சொலாற் புனிதன்.

(இ - ள்.) நாமவேனெடுங்கண்ணினாய் - அச்சஞ்செய்கின்ற வேல்போன்றநெடியகண்களையுடைய மாயையே—நீ —காமியாகி - காமியத்தை அபேக்ஷித்தவளாகி —அருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால் - பூசனையை

றதியாகக்கொண்டனையால்—காயிபோல்—நடித்தேன் - அப்படித்தே ன்—தீமைநெஞ்சினால் - பொல்லாங்கையுடையமனதினால்—சூழ் - சபத த்தை—நினைந்தனை - நினைத்தாய்—(ஆதலால்)—நினைத்தேன்படேன் - உ ன்னைஸ்பரிசிக்கமாட்டேன்—பிறருடன் - ஸ்திரீகளுடனே —போ—எ ன்றனன் - என்று சொன்னான்—வன்சொலால் - கடினமாகிய சொல் லாலே—புனிதன் - பரிசுத்தமாகிய அல்லமன். எ - று.

காமியத்தவத்திற்குக் காமியார்த்தமும், நிட்காமியத்தவத்திற்கு நிட் காமியார்த்தமுமெனலை யல்லமன் குறிப்பித்தனனென்க. (எச)

வேறு.

மண்ணுலகி லிழிகுலத் தனத்தொழிலோன் மகனை விரும் பி வறிது மீண்டா, ளண்ணன்மக ளெனும்பழியை மாளாம லிறுவிப்போ யங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்மு டியா தெவ்வாறு விமலன் பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலென மாயையுளம் பீழை யுற்றாள்.

(இ - ள்.) மண்ணுலகில் - பூலோகத்தில்—அண்ணன்மகள் - ராசகு மாரி—இழிகுலமத்தனத்தொழிலோன்றனை - ஈனமாகிய குடியிற்பிறந்த மத்தளங்கொட்டுகின்றவனை—விரும்பி—வறிது - பயனில்லாமல் —மீண் டாள் - திரும்பினாள்—எனும்பழியை - என்னும் அபவாதத்தை—மாளாம ல்—இறுவி - நிலைநிறுத்தி—போய் - கைலாசத்திற்குப்போய்—விண்ணுல கம் - தேவர்கள்—அங்கைகொட்டிநகைசெய்ய - கைகொட்டிச்சிரிக்க— சூண்முடியாது - பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றாமல்—விமலன் பங்கிற் பெ ண்ணரசிதன்முகத்தில் - பரமசிவனுடைய பாதிதேகத்திலிருக்கின்ற பா ர்வதியின்து முகத்தில் —எவ்வாறு —விழிப்பலென - விழிப்பேனென் று—மாயை—உளம் பீழையுற்றாள் - மனதில் துன்பத்தையடைந்தாள். எ - று.

அங்கையெனல் ; விகாரம். (எஉ)

அன்பினு லன்பர்பெறற் கெளியனு மெனைச்சூளொன் றறைந்து வந்து, வன்பினாற் பெறவேண்டி நின்றழிந்தா யிதுதரு மோ மாயை மாதே, முன்பினுக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாக வே ண்டிமிக முயன்று நெஞ்சிற், றுன்பராய்த் திரியுமவர் போலெ ன்றான் மாயைதனைத் தூக்க வல்லான்.

(இ - ள்.) மாயைதனைத் தூக்கவல்லான் - மாயையைத்தூரத்தவல்ல வனுகிய அல்லமதேவன்—முன்பு—இனு - இனிமையாகாத—கடு - கசப் பாகியவஸ்துவை—விதைத்து—கரும்பாகவேண்டி - (பின்பு) கரும்பாக விளையவிரும்பி—மிகமுயன்று - மிகவும் முயற்சிசெய்து—நெஞ்சில் - ம னதில்—துன்பராய் - துன்பத்தையுடையவர்களாய்—திரியுமவர்போல்- சஞ்சரிக்குமவர்போல—அன்பர் - பக்தர்—அன்பினல் - பக்தியினல்— பெறற்கெளியனுமெனை - அடைதற்கெளியவனுகிய என்னை—சூளொன் றறைந்து - ஒருபிரதிக்ஞையைச்சொல்லி—வந்து —வன்பினாற்பெறவேண் டிநின்று - வலியதன்மையினாற் பெறுதற்குவிரும்பிநின்று —அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய்—இதுதருமோ —மாயைமாதே—என்றான் - எ ... ன். எ - று.

முன்னர்க் கடுவிதைத்துப் பின்னர் அது கரும்பாகவேண்டிமுயல்வார் போன்று முன்னர்ச்சூளொன்றறைந்து பின்ன ரன்பாலென்னைப் பெற வேண்டல் பிறிதிலையபணி. (எங)

கரைகுறுக வந்தகலங் கவிந்தகாய் கன்போலக் கலங்கிநின் ற, வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலையுள மறு கி மாழ்கி, யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினிய னோக்குறு வியல் பு போல, வருள்புரிதி யையவிவள் குணநோக்கா தென்றுதொ ழு தஞ்சிச் சொன்னாள்.

(இ - ள்.) கரைகுறுகவந்தகலம் - கரையைக் கிட்டும்படிவந்த கப்பலா னது—கவிழ்ந்த - கவிழப்பெற்ற—நாய்கன்போல - வாணிபன்போல— கலங்கிநின்ற—வரைபுரைமென்முலை மாயைதனை - மலைபோன்றும் மிருது வாகியு மிருக்கிறஸ்தனங்களையுடைய மாயையை—விமலை—கண்டு - பார் த்து—உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று—மாழ்கி - மயங்கி—ஐய - அல்லமதேவ னே—இரதம் - ரசகுளிகை—உறு - தன்னைச்சேர்ந்த—களிம்புமலி - க ளிம்புநிறைந்த—செம்பினியல் - செம்பினதுகுணத்தை—நோக்குறுவிய ல்புபோல - பாராததன்மைபோல —இவள்குணநோக்காது - இவள்கு ணத்தைப் பாராமல் —அருள்புரிதியென்று - கிருபைசெய்வாயென்று— தொழுது - பணிந்து—அஞ்சி - பயந்து—சொன்னாள். எ - று. (எச)

இலங்கிலைவேன் மருட்டும்விழி விமலாய் வறியவொரு ரதந் தன்னை, யலங்கிளர்பொன் னுருவாக்கி லென்னுலியமாயை

யின்ப நணுகு மென்று, புலங்களறி வரியபர மானந்த சிவயோ கி புகல மாயை, கலங்கியளி பசும்புண்ணிற செவ்வேல்பட் டெ னவழுங்கிக் கழறு கின்றாள்.

(இ - ள்.) இலங்கிலைவேன்மருட்டும் - விளங்கிய இலையையொத்தவே லைமயங்கச்செய்கின்ற—மதர்விழியிடலாய் - மதர்த்த [illegible] யுடையவிம ருளிகையினல்—நலங்கிளர்பொன்னுநவமில் - நலப்பிளங்கியபொன் னுரு வமானல்—என்றல்—இம்மாயை - இந்தமாயை—இன்பநணுகுமென் று—டாத—பரமானந்தசிவயோகி - பேரானந்தஸ்வரூபியாகிய அல்லமதேவ ரி—புகல - சொல்ல—மாயை —[illegible]—அளியக - [illegible] - அவிந்த பச்சைப்புண்ணில்—செவ்வேல்பட்டென - சிவந்தவேல்பட்டதுபோல— அழுங்கி - வருந்தி —கழறுகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௭0)

நனவொருபுன் கனவாக மயக்கவெனைப் புணர்தலினாரு ம் வென்றி, யெனதெனுமுன் னுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூறுத லு மெங்கள் கோமான், கனவினுகர் வுறுமுணவு குறையுமோ, பசிதனைத் தீர்வ துண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று கண் டிறுமாந் தனைபேதாய் நீதா னென்றான்.

(இ - ள்.) நனவு - ஜாக்கிரமே—ஒருபுன்கனவாக - அற்பமாகியவொ ருகனவாக—மயக்க - திரிய —எனைப்புணர்தலினல் - என்னைப்புணர்த லினலே—நாளும் - எப்போதும்—வென்றி - ஜயமானது—எனதெனதெ ன்று - என்னுடையதேயென்று —உளஞ்செருக்கி - மனதிற்செருக்குற் று—மடமாயை - பேதமையுடையமாயை—கூறுதலும் - சொல்லியவ ளவில்—எங்கோமான் - எங்கள்தலைவனுகிய அல்லமதேவன் —கனவினு கர்வுறுமுணவு - கனவிலுண்ணப்பட்டவுணவு—குறையுமோ —பசிதனை த்தீர்வதுண்டோ - அதனலேபசியைநீக்குவதுண்டா —பேதாய் - பேத மையுடையவளே —நினைவில்வருகனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒருகன வை - கண்டு—நீதான் -நீயே—இறுமாந்தனை -செருக்குற்றாய்—என்றான். எ - று.

சிற்பிரிதிபலனமே நனவாதலானும், அங்ஙனமே செகமாகத்தோற்ற வானு மத்தோற்றத்திற் கர்த்தத்துவ போக்தத்துவங்கொண்டு தமுவவ வாவதலினுனு மிதனை மித்தையென்றுகாட்ட "கனவொருபுன்கனவா

கமயங்க வெனவும், கனவினுகர்வுறுமுணவு குறையுமோ பசிதனைத் தீர்வதுண்டோவெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. நினைவில்வருகனவாவ து; விழிப்பிற்சொப்பனங்கண்டவெனலே. எனவே, காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருளனைத்துந் தத்தமக்கெனச் சுயம்பாகவு மோர்முதலா கவும் புகாமல், மெய்போற்காண்டலையும், நினைபாவிடமாகவேற்றலையு மறுத்தற் கிங்ஙனங் கூறியதாகப்பெற்றாம். அனைத்துங்கனவாக்காண் டல் ; சொப்பிரகாசத்தி லென்ப கருத்தாபத்தி. (௭௧)

எவ்வண்ண முறைவன்மை கொண்டுநீ தள்ளினுநா னின்று போகேன், மைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய் நினைத்தழு விக் கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ண மமர்சைலக் கேகியென்கு ன்முடிப்பலெனச் செருக்கிச் சொன்னாள், மைவண்ண [illegible]க் குழலாள் வான்றிரட்டி விழுங்குவலென் மாற்றம் போல.

(இ - ள்.) மைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனனையாய் - அழகியபுஷ்பபாணத் தைக் கையிற்கொண்டமன்மதனைப்போன்ற அல்லமதேவனே —நீ—எவ்வ ண்ணம் - எவ்வகையா[illegible]வன்மைகொண்டு - சொல்வன்மைகொ ண்டு—தள்ளினும் - தள்ளினும்—நானின்றுபோகேன் - இப்பொழுது நான்போகேன்—நினைத்தழுவி - உன்னைக்கலந்து —கட்டிக்கொண்டு— செவ்வண்ணமமர்சைலக்கேக - செம்பொன்நிறமுடைய பரமசிவனமர் ந்தகைலாசத்திற்குப்போய் —என்குன்முடிப்பலென - என்பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றுவேனென்று—மைவண்ணமலர்க்குழலாள் - கருநிறமுடைய மலர்சூட்டியகூந்தலையுடையமாயை—வான்றிரட்டிவிழுங்குவலென்மாற் றம்போல - ஆகாயத்தைத்திரட்டி விழுங்குவேனென்கிறசொல்லைப்போ ல—செருக்கி - செருக்கையடைந்து—சொன்னாள். எ - று. (௭௨)

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவா ளுன்முடிப்ப லெனுமொ ழிக்கு முறுவல் செய்து, பிடிக்கவிலை யாயிலெனைப் பிடிநடையா ய் பிடியென்று பிரானமைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினு ற் காண்பதும்போய் மதிமயங்கி வழிந்து நின்றாள், [illegible]த்தொடி மென் றொண்மடவா ரின்றிழந்தோ மியலையெனத் துயருழந்தார்.

(இ - ள்.) முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் - மலரைமுடித்தகூந்தலையு டையமாயை —ஒன்முடிப்பலெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நிறைவேற்று வேனென்றுசொன்னசொல்லுக்கு—முறுவல்செய்து - நகைத்து —பிடி

நடையாய்-பெண்யானையையொத்தநடையையுடையமாயையே—என்னை - என்னை—பிடிக்க—வலையாகில்—ஸாமர்த்தியமுடையவளாகுல்—பிடியென்று—பிரான் - அல்லமதேவன்—மறைந்தான்—மடக்கொடி - மடமையையுடைய கொடியையொத்தமாயை —தன்விழியினுல் - தனதுகண்களால்—காண்பதும்போய்—மதிமயங்கி - புத்திகலங்கி—வறிதுநின்றுள் - பயனில்லாமல்நின்றுள்—சுடர்த்தொடிமென்றேன்மடவார் - பிரகாசிக்கின்ற வளைகள்பொருந்திய மெல்லிய கைகளையுடைய மாதர்கள் —இன்று - இப்பொழுது—இவனை - இம்மாயையை —இழந்தோம் —என-என்று—துயருழந்தார் - துக்கித்தார். எ - று.

மடக்கொடி ; அன்மொழித்தொகை. (எ௯)

வெண்டிங்க ணிலவுவா யிடைப்புகினுஞ் சகோரமெனு மென்பு ளன்றி, யுண்டிங்கு வாழுமுயி ருளதோநம் மல்லமனு மொருவன் றனும், பண்டங்கு மொழிமாயை கைப்படினு மவள் பிடிக்கப் படுவ னேதான், றொண்டன்பின் வழிநின்று மனமாசு தீர்ந்தபெருந் தூயோர்க் கல்லால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்கணிலவு - வெண்மையாகியசந்திரனுடையநிலவானது—வாயிடைப்புகினும் - வாயில்புகுந்தாலும் —சகோரமெனுமென்புளன்றி - சகோரமென்கிறமெல்லியபட்சியல்லாமல் —உண்டு - அந்நிலவைப்புசித்து—வாழுமுயிர் - வாழ்கின்ற உயிர்கள்—இங்குளதோ - இவ்வுலகத்திலுண்டோ —(அதுபோல) நம்மல்லமனுமொருவன்றனும் - ஒப்பற்றநமது அல்லமதேவனும் —பண்டங்குமொழிமாயை கைப்படினும் - இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின்கையிலகப்பட்டாலும்—தொண்டன்பின்வழிநின்று - அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தியின்வழியில்நின்று —மனமாசுதீர்ந்த - மனதின்குற்றங்களைந்த —பெருந்தூயோர்க்கல்லால் - பெரியபரிசுத்தாத்துமாக்களுக்கன்றி—அவள்பிடிக்கப்படுவனே - அவளால்பிடிக்கப்படுவனே. எ - று.

தொண்டர்க்கல்லது மாயையால் பிடிக்கப்படுவனேவெனலால், இஃதொருவை விசேடவணி. (௭௰)

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன் னிலைநின்று மாயா வாதி, யாயினனல் வீரசைவ சித்தாந்த குலதீப மாயி னுனெ

ன், றேயுபமா நிறுவியிறப் பெதிர்வுநிகழ் வெனுங்கால முணரு மாற்றற், றூயமுனி வரெல்லா மல்லமனைத் தொழுதுதவந் தொடங்கி வாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) நல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினேன் - நன்மைபொருந்தியவீரசைவசித்தாந்தபரம்பரைக்குத்தீபமாகியஅல்லமதேவன்—மாயைதனை - மாயையை —வாதித்து - வாதஞ்செய்து —தள்ளுபு - தள்ளி —தன்னிலைநின்று - தனதுஸ்வபாவஸ்திதியிலிருந்து —மாயாவாதியாயினன்—என்று—தேயுமனநிறுவி - தளர்ந்தசித்தத்தைநிறுத்தி—இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலம் - முக்காலத்தையும் —உணருமாற்றல் - அறியுஞ்சக்தியையுடைய—தூய - பரிசுத்தமாகிய —முனிவரெல்லாம் —அல்லமனைத்தொழுது —தவந்தொடங்கி, தவத்தையாரம்பித்து —வாழ்ந்தார். எ - று.

யாவனொருவன் சித்தப்பிராந்தி செகத்பிராந்தியைத்த தாகாதகன் றேன் சற்பனைகட்கிணங்குவதெங்ஙன மின்றுயிருக்க, அவனையினை ய மதத்தனெனல்பொருந்தாது. தத்தமதத்துட்பொருந்தவவாவிவலிநிற்கோடல் ; தத்தமதத்திற்குச் சிறப்புறுவான்வேண்டியென்க. (௮௦)

மாயைகோலாகலகதி முற்றிற்று.

ஆ கதி-எ - இ - விருத்தம் - ௩௩௯.

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

வேறு.

அசைவி லல்லமற் காயுமை நற்கலை
வசவ தேவன் வலிய கணங்களோ
கசிவு மன்பிற் கயிலையி னின்றுதென்
றிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம்.

(இ - ள்.) அசைவில் - நிலைதிரியாத—அல்லமற்காய் - பிரபுதேவனைக் காணும்பொருட்டாய்—உமைநற்கலை - உமாதேவியினுடைய சத்திகலையும்—வசவதேவன் - வசவேசுரர்—வலியகணங்கள் - வல்லமையுடைய சிவகணங்களும்—கசிவுமன்பின் - மனமிளகின அன்பினோடும்—கயிலையினின்று—தென்றிசையில்வந்த - தெற்குத்திசையில்வந்தவதரித்த—திறம் - வகையை—உரைசெய்குவாம் - சொல்லுவோம். எ - று. (க)

ஈங்கு காணுஞ் சிறுவிலை நாட்கடன்
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ
னீங்க ஞான நெடுந்தகை யாமையின்
றேங்கு மாவி யியக்கமு மின்றியே.

(இ - ள்.) ஈங்குகாணும் - (உயிர்கள் பசியால்) நிலையைக்காணத்தக்க—சிறுவிலைநாள் - குறைந்த விலையையுடைய க்ஷாமகாலத்தில்—கடன்வாங்குமோர்பொருள் - கடன்வாங்கிய ஒருபொருளை—போக்கும்வறியர்போல் - இழக்குந்தரித்திரர்போல—ஞானநெடுந்தகை - ஞானமாகிய பெருமையையுடைய அல்லமதேவன்—நீங்க - மறைந்துபோய்விட—மாவை—ஆவியியக்கமுமின்றி - சுவாசமசைதலுமின்றி—நின்றேங்கும் - நின்றுவியசனப்பட்டாநின்றனள். எ - று.

நெடுந்தகையாமை ; நெடுந்தகையெனலன்மொழித்தொகை. இயக்கமுமெனதனுல் - ஆவியுமெனவிரிக்கவேண்டும். இல்லாமையாலென்று

கிடநென்க. எனவே, மாதோர்யோசனையும் போக்குவரத்தாகிய சலனமு மின்றெனப்பெற்றும். (உ)

மத்தளங்கொடி வந்தவன் றன்னொடு
பொய்த்த நுண்ணிடை போயின ளென்னவே
சித்த நாணுந் துயரமு நின்றிடப்
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர்.

(இ - ள்.) மத்தளங்கொடிவந்தவன்றன்னொடு - கடோருமத்தளமுடித்துக்கொண்டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு—பொய்த்தநுண்ணிடை - பொய்யென்று சொல்லப்பட்டநுட்பமாகிய இடையையுடையவளை—போயினள்—என்ன - என்றுலகர்சொல்ல—பெற்றவர் - அவளைப்பெற்றதாய்தந்தையர் (கேட்டு)—சித்தம் - மனதை—நாணும் - வெட்கமும்—துயரமும் - வியசனமும்—நின்றிட - நின்ன—பித்தர்போல் - வெறியர்போல—பின்றொடர்ந்தனர் - (அம்மாதை) பின்றொடர்ந்துசென்றுர். எ - று.

நுண்ணிடை ; அன்மொழித்தொகை. வதைத்தலைத்தின்றிடலென ல் ; இலக்கணை. (௩)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெய
மக்க ளின்றி மலடர்தா மாதலு
மிக்க வன்பிணி மேவலு கல்லென
றுக்க நெஞ்சுடை ஞேடினன் மன்னவன்.

(இ - ள்.) தக்க - தகுந்த—தந்தைதாய் - பிதாவும் அன்னையும்—சாய - தலைசாய்க்க—பழிசெய - பழியைவிளைக்கின்ற—மக்களின்றி - மக்களில்லாமல்—மலடர்தாமாதலும் - தாங்கள்மலடராயிருத்தலும்—மிக்கவன்பிணி - மிகுந்த வலியநோயை—மேவலும் - அடைதலும்—கல்லென்று - கல்லென்று—உக்கநெஞ்சுடன் - அழிந்தமனத்துடன்—ஓடினன்மன்னவன் - அரசனோடினன். எ - று. செய்யுள்விகாரத்தாற் சாய்க்கவென்பது சாயவெனநின்றது. (௪)

தாய்ப சிக்குக் கவன்று தசைதின
வாய்ப்பதைக்கு மறவர் வலையிடைப்
போய்வி முக்குழக் கன்று புகுந்தவ
டாய்ப தைப்பது தன்னெதிர் காணுமோ.

(இ - ள்.) காய் - சுடுகின்ற—பசிக்கு—கவன்று - கவலையுற்று—தசையினை - மாமிசந்தின்ன—வாய்பதைக்குமறவர் - வாய்பதைக்கின்றவேடருடைய—வலையிடை - வலையினுள்—குழக்கன்று - இளமையாகியமான்கன்று—போய்விழ - போய்வீழ்ந்தகப்பட்டுக்கொள்ள—தாய் - அதனது தாயாகியபிணைமான்—புகுந்தவண் - அவ்விடத்திற்சென்று—பதைப்பது - துடிப்பதை—தன்னெதிர் - (என்மகள்) தன்னெதிரில்—காணுமோ - காண்பாளோ. எ - று. காண்பாளாகில் என்னைநினைந்து திரும்புவளென்பது கருத்து. (௫)

நீண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக்
கொண்டு போகக் குடம்பைகண் டேங்கியே
துண்ட மாரிரை சோரப் பறவைகண்
மண்டு நோயின் மறுகுதல் காணுமோ.

(இ - ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவில்லையுடையவேடர்—பார்ப்பினை - குஞ்சுகளை—கண்டு - (தேடிக்) கண்டு—கொண்டுபோக - எடுத்துக்கொண்டு போய்விட—பறவைகள் - பட்சிகள்—குடம்பைகண்டு - கூண்டில் (வந்து) பார்த்து—ஏங்கி - ஏக்கமுற்று—துண்டம் - மூக்கினலகில்—ஆர் - பொருந்திய—இரை - உணவு—சோர - சோர்ந்துவிழ—மண்டுநோயின் - மிகுந்தவியாகுலத்தினாலே—மறுகுதல் - சுழலுதலை—காணுமோ - (என்மகள்) காண்பளோ. எ - று. இதுவுமது. (௬)

அரிமி தித்திட் டதர்படப் பூம்பணை
மரமு றித்து மழைமதக் கைம்முக
வுரல டிப்பிறை யொணமருப் பஞ்செவிக்
கரிந டப்பக் கலங்கி யிரியுமோ.

(இ - ள்.) மழைமதம் - மழைபோல் சொரிகின்ற மதத்தையும்—கைமுகம் - துதிக்கையையுடையமுகத்தையும்—உரலடி - உரலையொத்தகால்களையும்—பிறையொண்மருப்பு - பிறையையொத்த வொள்ளியதந்தங்களையும்—அஞ்செவி - அழகியகாதுகளையுமுடைய—கரி - யானைகள்—அரில் - தூறுகளை—அதர்பட - வழியாக—மிதித்திட்டு—பூம்பணை - பூக்களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய—மரமுறித்து - மரங்களைமுறித்து—நடப - நடக்கக்கண்டு—கலங்கியிரியுமோ - (என்மகள்) அஞ்சியோடுவளோ. எ - று. (௭)

பரற்கண் மென்பதம் வைத்துப் பதைக்குமோ
சுரத்து மேனி துவண்டு வெதும்பிநீ
ரிரக்கு மோமக ளென்செயு மோவெனத்
தரிக்க ருந்துயர் தாயடைந் தேகினள்.

(இ - ள்.) மகள் - என்மகளாகிய (மாயை) பரற்கண் - பருக்கைக்கற்களின்மேல்—மென்பதம் - மெல்லியபாதங்களை—வைத்து—பதைக்குமோ - துடிப்பளோ—சுரத்து - பாலைநிலத்தில்—மேனிதுவண்டு - தேகந்தள்ளாடி—வெதும்பி - வாடி—நீரிரக்குமோ - தண்ணீர்கேட்பளோ—என்செயுமோவென - என்னவகை செய்வாளோவென்றெண்ணி—தாய் - அன்னையானவள்—தரிக்கரும் - பொறுத்தற்கரிய—துயரடைந்தேகினள் - துன்பமடைந்து சென்றனள். எ - று. (௮)

பொன்னை யன்ன புதல்வி பொருட்டிவண்
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு
மின்னல் காணவு ழன்றொ ழிருந்ததென்
னுன்னி மாழ்கியவ் வூரர்பின் போயினர்.

(இ - ள்.) பொன்னையன்ன - திருமகளையொத்த—புதல்விபொருட்டு - மகளாகிய (மாயையின்) பொருட்டு—இவண் - இவ்விடத்து—மன்னர்மன்னன் - அரசர்க்கரசனாகிய(மகாராஜனுடைய)—மனத்தில்வளர்ந்தெழும் - மனத்திலதிகரித்தெழுகின்ற—இன்னல்காணவும் - துயரத்தைக்காணவும்—உழன்றொழிருந்ததென்று—உன்னி - எண்ணி—மாழ்கி - மயங்கி—அவ்வூரர் - அவ்வனவசமாநகரசனங்கள்—பின்போயினர் - (அவ்வரசன்) பின்சென்றனர். எ - று. (௯)

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான்
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப்
பயந்த தற்குப் பயனென் றுதவினை
நயந்தெ மக்கெனத் தந்தை நவின்றனன்.

(இ - ள்.) தந்தை - தாவாகியமமகாரன்—அயர்ந்துநிற்கும் - சோர்வடைந்துநிற்கின்ற—அரிவையைக்கண்டு - மாயையைப்பார்த்து—நான்மெய்த்தவமுயன்று - நான்மெய்ம்மையாகிய(பல)தவங்களையெத்தனித்து—முற்றும்பயின்று - (அவை) முழுதுஞ்செய்துமுடித்து—உனைப்பயந்ததற்கு - உன்னைப்பெற்றதற்கு—நயந்து - விசுவாசித்து—எமக்கு - எங்களு

க்கு—பயனன்று - நல்லபிரயோசனத்தை—உதவினையென - உதவினு யென்று—நவின்றனன் - சொல்லினன். எ - று. (௧௦)

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன்
றன்னை நாடித் தலைமை யிழந்தனை
கன்னி நீகொடுங் காட்டில்வந் தாயென
வன்னை யோவென் றரற்றி யழுதனன்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயாகியமோகினி—கன்னி - கன்னிகையாகிய (மாயையே)—நீ—என்னைநீங்கி—இழிதொழில்செய்பவன்றன்னை - மத்தளமடித்தலாகிய இழிதொழில்செய்கின்றவனை—நாடி - விரும்பி—தலைமையிழந்து - மஹாராஜபுத்திரியென்னுந் தலைமையையிழந்தனை—என்றோ - என்னகாரணத்தாலோ—கொடுங்காட்டில் - கொடியகாட்டினிடத்து—வந்தாயென - வந்தனையென்றுசொல்லி—ஓவென்று—அரற்றி - புலம்பி—அழுதனன். எ - று. (௧௧)

மகனு மல்லனவ் வல்லயன் மாயைநுஞ்
மகளு மல்லள் வரைபுரை தோளினுய்
இகலும் வாட்க ணரசியு நீயுமிங்
ககலு மென்று விமலை யறைகுவர்.

(இ - ள்.) வரைபுரைதோளினுய் - மலையையொத்ததோள்களையுடைய அரசனே—அவ்வல்லமன்—மகனுமல்லன் - மனிதனுமல்லன்—மாயையும் - உங்களுடைய—மகளுமல்லள்—(ஆதலால்)—இகலும் - பொருகின்ற—வாட்கண் - வாளையொத்தகண்களையுடைய—அரசியுநீயும் - பட்டமஹிஷியாகியமோகினியும்நீயும்—இங்கு - இவ்விடத்தினின்றும்—அகலுமென்று - நீங்குமென்று—விமலை—அறைகுவள் - சொல்லுவள். எ - று.

வினைப்ப யன்கொள வேண்டு நரேயிடந்
தனைப்பொ ருந்துறச் சம்பந்த மாத்திரத்
தெனக்கி னிவ ரென்றபி மானமொன்
றனைப்பொ ருந்தி யழிவ ரறிவிலார்.

(இ - ள்.) வினைப்பயன்கொள - (தாமுன்செய்தவிரு) வினைப்பயனையனுபவிக்க—வேண்டுநர் - விரும்பினவர்—இடந்தனை - (தமக்குவிதிக்கப்பட்ட) இடத்தை—பொருந்துற - அடைய—சம்பந்தமாத்திரத்து - அந்தத்தொடர்ச்சிமாத்திரத்திலே—எனக்கினிவரென்று - இவரெனக்கி

ன்னமுறையினரென்று—அபிமானமொன்றனைப் பொருந்தி - ஓரபிமானத்தை யடைந்து—அறிவிலார்—அழிவர் - வருந்துவர். எ - று. (௧௩)

தனைய ராகியுந் தந்தைதா யாகியு
முனையு றுத வுயிரிலை யாதலா
லினையர் கேளி ரினைய ரயலென
நினையு றேன்மிளிர் நெட்டிலை வேலினுய்.

(இ - ள்.) மிளிர்நெட்டிலைவேலினுய் - பிரகாசிக்கின்ற நெடியவிலைபோன்றவேற்படைதாங்கியவரசனே—தனையராகியும் - (உனக்குப்) புத்திரராகியும்—தந்தைதாயாகியும் - தந்தையாகியுந்தாயாகியும்—உனையுறுதவுயிரிலை - உன்னைச்சேர்ந்தவுயிர் (ரிவ்வுலகி) லில்லை—ஆதலால்—இனையர்கேளிர் - இன்னோரெனக்குஉறவர்—இனையரயலென - இன்னோரெனக்கு அன்னியரென்று—நினையுறேல் - நீநினையாதே. எ - று. (௧௪)

வேனெ டுங்கண் விமலை யிவைசொலப்
பான லங்கண் பனிமதி வாண்முகப்
பூந றுங்குழற் பொற்கொடி மாயைமுன்
றான டைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே.

(இ - ள்.) வேனெடுங்கண்விமலை - வேலைப்போல்நீண்டகண்களையுடையவிமலை—இவைசொல - இப்பியாயங்களைச்சொல்லுகையில்—பானலங்கண் - நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும்—பனிமதிவாண்முகம் - சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்தியமுகத்தையும்—பூநறுங்குழல் - பூமாலையையணிந்துமணநாறுகின்ற அளகத்தையும்—பொற்கொடி - பொன்னாலாகியவல்லியையுமுடைய—மாயை - மாயையானவள்—தந்தைக்கு - தன்பிதாவாகிய மமகாரராஜனுக்கு—முன் - பூர்வத்தில்—தானடைந்தமை - தான்கயிலாயத்திலிருந்துவந்தசெயலை—உணர்த்தி - அறிவித்து. எ - று. (௧௫)

பூநறுங்குழலில் தந்தைக்கு மனம்பற்றிவந்தவேதனை.

காவி யங்கட் கனியிதழ் மாதுமை
யேவ வந்தவெ னென்னை முடித்திலன்
போவ னங்கிப் பூங்குழ லோடுநா
னீவிர் கோவன் மன்னனை நினைந்தெனு.

(இ - ள்.) காவியங்கண் - கருங்குவளைமலரையொத்த அழகாகியகண்களையும்—கனியிதழ் - கொவ்வைக்கனியையொத்த அதரத்தையுமுடை

ய—மாதுமை - உமாதேவியானவள்—ஏவவந்த-அனுப்பவந்த—நான்—என்னென்னமுடித்திலேன்—(ஆதலால்)—இப்புரிகுழலோடும் - கட்டப்படுகின்ற கூந்தலையுடைய இந்தவிமலையோடும்—போவனங்கு - அக்கயிலாயத்திற்குச்[illegible]விர்-நீங்கள்—என்னைநினைந்து—நோவன்மின் - வருந்தாதீர்கள்—என - என்றுசொல்லி. எ - று.

புரிகுழல் ; அன்மொழித்தொகை. (கசு)

விரைந்தெழுந்து விமலை யணங்கொடு
வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர்
பிரிந்த ழுங்குரல் பின்றொடர்க வேகலை
பொருந்த ருங்கயி லைத்தடம் போயினாள்.

(இ - ள்.) வருந்துநெஞ்சகமாயை - (பிரபுதேவர்தன்வசப்படாமையின்பொருட்டு) வருந்துகின்ற மனதையுடையமாயையானவள்—விரைந்தெழுந்து - சீக்கிரமாயெழுந்து—விமலையணங்கொடு - விமலையென்னுமாதொடு—அக்காட்டுளோர்-அக்காட்டினிடத்துத்தன்பொருட்டுவந்திருந்த பரிசனங்கள்—பிரிந்தழுங்குரல் - பிரிவுற்றுஅழுகின்றசத்தம்—பின்றொடர்ந்தேக - பின்னே தொடர்ந்துசெல்ல—பொருந்தரும் - (சிவபுண்ணியமில்லாதவர்களால்) அடையக்கூடாத—கயிலைத்தடம் - கயிலைமலையினிடத்து—போயினாள். எ - று. (கஎ)

அழுது வாய்விட் டரற்றிலன் றன்னுடல்
புழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன்
பழுதி லாதன் பாவைகா ணாமையா
லெழுது மோவிய மென்னநின் றனரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - மமகாரராஜன்—பழுதிலாத—தன்பாவை-தன்புத்திரியானவள்—காணாமையால் - காணப்படாமையால்—அழுதுவாய்விட்டரற்றிலன் - வாய்திறந்துபுலம்பி அழாத[illegible]—தன்னுடல்புழுதியாடப்புரண்டிலன் - தனதுதேகமானது புழுதியளையப்புரளாதவனாகியும்—எழுதுமோவியமென்னநின்றான் - எழுதி[illegible]சித்திரம்போல (அசைவின்றி) நின்றனன். எ - று. (கஅ)

விழுவண் மீள வெழுவண் மெலிந்[illegible]ரைந்
தழுவண் மேனி யசைந்து நிலங்கையா

லழுவள் வாய்கொண் டுயிர்ப்ப ளிறப்பலென்
றெழுவள் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயாகிய (மோகினி)—விழுவள்—மீள - திரும்பவும்—எழுவள் - எழுந்திருப்பள்—மெலிந்து[illegible] - மனமிளைத்து இரங்கிஅழுவள்—மேனியசைந்து-சரீரந்தள்ளாடி—நிலங்கையாலுழுவள் - நிலத்தைக்கையால்துழவுவள்—வாய்கொண்டுயிர்ப்பள்-வாயால்மூச்சுவிடுவள்—இறப்பலென்றெழுவள் - இறக்கக்கடவேனென்றுஎழாநிற்பள்—கைநெரித்தேங்குவள். எ - று. (கக)

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின்
றாடு மாதரு மாகு மரிவைய
ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம்
மாட நானினிக் கண்டுயிர் வாழ்வனே.

(இ - ள்.) பாடுமாதரும் - பாடுகின்ற மகளிரும்—பந்துங்கழங்குநின்றாடுமாதரும் - பந்துகளும் அம்மானைகளுங்கொண்டு (எதிர்நின்று) ஆடுகின்றமகளிரும்—ஆகும் - [illegible]—அரிவையரோடு - அரிவைப்பருவமுடையமாதர்களோடு—மேவி - இருந்து—ஒருமகள் - ஒப்பற்ற எனதுமகளாயவள்—வாழ்ந்தவம்மாடம் - வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்தக்கன்னிகாமாடத்தை—நானினிக்கண்டு - இனிநான்பார்த்து—உயிர்வாழ்வனே - உயிரோடிருப்பனோ. எ - று. [இவளைக்காக்கின்றவர் இவளின் மூத்தோரென்றதறிவித்தற்கு அரிவையரென்றார்.] (உ0)

துளிக்கும் வார்மதுச் சோலையும் வாவியும்
பளிக்கு மாடமும் பாழ்பட வெம்மகள்
களிக்கு மானிருங் காட்டினு ளெம்மைவிட்
டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன்.

(இ - ள்.) துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்-மிகுந்ததேனைத்துளிக்கின்ற சோலையும்—வாவியும் - தடாகங்களும்—பளிக்குமாடமும் - பளிங்கினாற்செய்த உபரிகைகளும்—பாழ்பட - பாழாகும்படி—எம்மகள்—களிக்குமான் - மான்கள்களித்[illegible]—இருங்காட்டினுள் - பெரியகாட்டினிடத்து—எம்மைவிட்டு - எங்களைவிட்டு—ஒளிக்குமாறு - ஒளிக்கும்வகையை—ஒருசற்றும் - [illegible]—உணர்ந்திலேன். எ - று. (உக)

என்னை நீவிட் டிருப்பினும் பொற்றொடி
யுன்னை நான்விட் டுயிர்பிழை யேனென
வன்னை வாய்விட் ... றறினை ளாயிடை
மின்னை ... ... றினர் வேலைபோல்.

(இ - ள்.) பொற்றொடி - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வளைகளையுடைய மாயையே—என்னை—நீவிட்டு - நீபிரிந்து—இருப்பினும் - இருப்பாயாயினும்—அன்னை—நான்விட்டு - நான்பிரிந்து—உயிர்பிழையேனென - உயிரோடிரேனென்று—அன்னை - தாயாகிய(மோகினி)—வாய்விட்டரற்றினள் - வாய்விட்டுப்புலம்பினள்—ஆயிடை - அப்பொழுது—மின்னனாரும் - மின்னலையொத்தமாதர்களும்—வேலைபோல் - சமுத்திரகோஷம்போல—கதறினர் - புலம்பினர். எ - று. (௨௨)

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய
னந்த மாமக ளேன்மை நுமக்குநான்
முந்து கூறில னோதுயர் மூழ்கினீர்
சிந்தை நோத றகாதெனச் செப்புவான்.

(இ - ள்.) வேந்தன்வழி - மமகாரனுடையவம்சத்திற்கு—மரபாரியன் - பரம்பரையாய்வருகின்றஆசாரியன்—வந்து—நந்தமாமகள் - இலக்குமியையொத்த உங்கள்புத்திரியினுடைய—நோன்மை - பெருமையை—நுமக்கு - உங்களுக்கு—நான்முந்துகூறிலனோ - ஆதியில்நான்சொல்லவில்லையோ—(சொல்லியிருந்தும்)—துயர்மூழ்கினீர் - நீங்கள்துன்பத்திலமூழ்கி—சிந்தைநோதறகாதென - மனம்வருந்துதல்தகாதென்று—செப்புவான் - சொல்லுவான். எ - று. (௨௩)

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும்
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர்
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே.

(இ - ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகிய அரியதவங்களை—ஆற்றுமறிஞரும் - செய்கின்றமுனிவரும்—பொருந்தருங்கயிலைக்கு - அடைதற்கரிய கைலாசத்திற்கு—மின் - மின்னற் (கொடியையொத்த)மாயை—போனமை - அடைந்தவியல்பை—தெரிந்தும் - (பிரத்தியக்ஷமாகக்) கண்டும்—

நெஞ்சந்தெளியவறிந்தும்-மனதிற்குச் சந்தேகம் ஒழியவுணர்ந்தும்—நீர்வருந்துந்தன்மை—மடமைமடமையே - மிகுந்த அறியாமையேயாம். எ-று.

மடமை மடமையெனல் ; உணர்வு ... மாறு வந்தவடுக்கு. (௨௪)

சிலைநு தற்பசுந் தேமொழி மாது ...
கலைநு மக்குக் கவின்மக ளாகநீர்
தலைமை பெற்றது சாலு முமையினி
யுலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே.

(இ - ள்.) சிலைநுதல் - விற்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும்—பசுந்தேமொழி - பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல் (மதுரமாகிய) வசனத்தையுமுடைய—மாதுமைகலை - உமாதேவியினுடையதமோகுணம்சம்—நமக்கு - உங்களுக்கு—கவின்மகளாக - அழகியபுத்திரியாகும்படி—நீர்தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள்தலைமைபெற்றது போதும்—உமையினியுலகினில் - இனியுலகத்தில் உங்களை—பிறரொப்பவரில்லை - ஒப்பவர் பிறரில்லை. எ - று. (௨௫)

என்று கூறக் குரவ னிறைமகன்
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச்
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாக்
குன்ற மாமதிற் கோயிலி னண்ணினான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறக்குரவன்-என்றுகுருவானவர்சொல்ல—இறைமகன்-மமகாரராஜன்—மன்றல்வாழ்க்கை-மங்கலம்பொருந்திய இல்வாழ்க்கைக்குரிய—மனையொடு - மனைவியாகியமோகினியோடு—துன்பு - விசனத்தை—ஒரீஇ - ஒழித்து—சென்று - திரும்பிப்போய்—மாடத்திருநகரில் - மாளிகைகள்நிறைந்துசெல்வமிகுந்தஅந்நகரத்தில்—புகா - புகுந்து—குன்றமாமதில் —மலையைப்போல (அளவிடப்படாமையுந்திண்மைமுதலியவுமுடைய) பெருமைபொருந்திய மதிலாற்சூழப்பட்ட—கோயிலினண்ணினான் - அரண்மனையிலடைந்தனன். எ - று. (௨௬)

வேறு.

கயிலையில் விமலை யோடுங் களிதழ் மாயை சென்று
வியனில மதனிற் றன்னை விடுத்தனா னென்ன வானோர்
பயிலவை தன்னிற் புகுப் பரனையு மிமய மீன்ற
மயிலையு மனையும் வாழ்த்தி வணங்கியங் கருகு நின்றாள்.

(இ - ள்.) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்த அதரத்தையுடையமாயையானவள்—விமலையோடும்—கயிலையில் —சென்று - போய்—வியன் - விசாலமாகிய —நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில் —தன்னைவிடுத்தனன் றென்ன - தன்னை அனுப்பியநாளிலிருந்ததுபோல—வானோர்பயிலவைதன்னில் - தேவர்கணிறைந்திருக்கின்றசபையில் —புக்கு-புகுந்து—பரனையும் - பரமசிவனையும்—இமயமீன்றமயிலியற்றனையும் - மலையரசன்பெற்றமயிலைப்போலுஞ்சாயலையுடையவுமையையும் - வாழ்த்திவணங்கி-துதித்துப்பணிந்து—அங்கருகுநின்றாள் - அங்கு (உமையவள்) சமீபத்தில் நின்றனள். எ - று.

மயிலியல்—அன்மொழித்தொகை. (௨௭)

பொலிவழி வதனங் கண்ட போதேயம் மாயை நெஞ்சின்
மெலிவினை யறிந்து மன்னை வினவலுஞ் சூள்கொண் டேகி
மலர்தலை யுலகிற் றான்முன் மயங்கிய வாறனைத்து
நலியுநா ணடைவ ருந்தி நவின்றனள் குறிப்பிற் றோன்ற.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயாகியஉமாதேவி —அம்மாயை - அந்தமாயையினது —பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிகெட்டமுகத்தை —கண்டபோதே—நெஞ்சின்மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தைஅறிந்தும்—வினவலும் - (நீபோனகாரியமென்னவாயிற்றென்று) கேட்டலும்— (அவள்) —சூள்கொண்டு - சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்தலையுலகில் - பரந்தவிடத்தையுடைய பூலோகத்தில்—ஏகி - போய்—தான்முன்மயங்கியவாறனைத்தும்—குறிப்பிற்றோன்ற - குறிப்பினால்வெளிப்படும்படி—நலியுநாணடை - வருத்துகின்றநாணமானதுவருத்த —வருந்தி —நவின்றனள் - சொல்லினாள். எ - று. (௨௮)

நன்னக மகள்கேட் டுள்ள நாணுபு முகங்க விழ்ந்தாள்
பன்னக சயன னாதி பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண்
முன்னகை செய்து தீய முப்புர மாளச் செய்தான்
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற் புரிகுழல் செருக்கு மாள.

(இ - ள்.) நன்னகமகள்கேட்டு - நல்லமலையுடையமகளாகியஉமாதேவிகேட்டு—உள்ளநாணுபு - மனநாணி—முகங்கவிழ்ந்தாள் - முகத்தைக்கவிழ்த்துக்கொண்டாள்—பன்னகசயனனாதி - சர்ப்பசயனனாகியதிருமால்முதலாகிய —பண்ணவர் - தேவர்கள் —நெருங்க - நெருங்குகின்ற—அவைக்கண் - சபையினிடத்தில் —முன்னகைசெய்து-ஆதியில்நகைத்து—தீயமுப்புரம் - கொடுமையையுடைய திரிபுரங்கள்—மாளச்செய்தான் - மாண்டுபோகச்செய்தபரமசிவன் —பங்கிற்புரிகுழல் - தன்னிடதுபாகத்திலிருக்கின்ற கட்டப்பட்டஅளகத்தையுடைய உமாதேவியினது—செருக்குமாள - செருக்குஅழிய—புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்புச்செய்தனன். எ - று.

புரிகுழல்—அன்மொழித்தொகை. (௨௯)

அளியனென் றுனக்கு நான்சொ லல்லம னரிய னென்மற்
றெளியனே யுரைத்தி யென்றி லங்கயி லெறித லேபோல்
வெளியபுன் முறுவல் செய்ய விமலன்வெண் மதியங் கண்ட
நளினமென் மலர்போ லென்றாய் நகைமுக மொடுங்கி னாளால்.

(இ - ள்.) விமலன் - நிர்மலனாகியபரமசிவன் —அளியனென்றுநான் சொல் - (அன்பருக்கு) அன்பனென்றுநான்சொல்லிய—அல்லமன்—உனக்கு —அரியனே —எளியனே— உரைத்தியென்று - நீசொல்லென்று —இலங்கயிலெறிதலேபோல் - பிரகாசிக்கின்றவேலினைஎறிந்தாற்போல —வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய புன்சிரிப்புசெய்ய—என்றாய் - எனதுதாயாகியஉமாதேவி —வெண்மதியங்கண்ட - வெண்மையாகியசந்திரனைக்கண்ட —நளினமென்மலர்போல் - மெல்லியதாமரைமலரைப்போல் —நகைமுகமொடுங்கினாள் - ஒளிபொருந்தியமுகம் வாடினாள். எ - று. மற்று - ஆல் - அசைநிலைகள்.

அரியனே ; எளியனேவென்பவற்றிலுள்ளவோகாரமிரண்டும்ஐயப்().

போக்கரும் வலிபு கன்று போய்வரு மாயை சொன்ன
வாக்கினில் வருத்து வேனை வள்ளனீ நகைசெய் தென்னென்
றூக்கிலி முகத்தின் முன்னர் முருங்காட் டுதல்போன் மென்னை
மீக்கிளை ரிமய மீன்ற மெல்லியன் மெலிந்து சொன்னாள்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - (அடியர்வேண்டியயாவுந் தடையின்றியுதவுகின்ற) இறைவனே—போக்கரும்வலிபுகன்று - நீக்குதற்கரியசபதஞ்சொல்லி—போய்வருமாயை - போய்வந்தமாயையானவள் —சொன்னவாக்கினில் - சொன்னவசனத்தில் —வருந்துவேனை - வருந்துகின்றஎன்னை—நகைசெய்தென்னல் - நீநகைத்துப் பரிகாசஞ்செய்தல்—ஊக்கிலி - ஊக்

சில்லாதவளுடைய —முகத்தின்முன்னர் —முகுரங்காட்டுதல்போன்ம் - கண்ணாடிகாட்டுதலையொக்கும்—என்ன - என்று —மீக்கிளரியமின்ற மெல்லியல்—மேலாக (வுயர்ந்து) பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைபெற்றமெல்லிய இயல்பினையுடைய உமாதேவியானவள் —மெலிந்து - வாட்டமுற்று—சொன்னாள். எ - று. (கக)

நடம்பயி லெந்தை மங்கை நாணினால் வருந்தி னென்
றடைந்தருள் சொல்வன் ஞால மலைக்குமம் மாயை சூளா
னெடுந்தகை முன்னாஞ் சென்ற நிலையேநன் றுடி கொல்வோன்
மடங்கன்முன் வெல்வே னென்று வருதலே யாற்ற லன்றே.

(இ - ள்.) நடம்பயிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்ற எமக்குத்தந்தையாகிய பரமசிவன்—மங்கை - உமாதேவியானவள் —நாணினால்வருந்தினளென்று—அடைந்தருள்சொல்வன் - கிருபையடைந்துசொல்லுவன்—ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோரை அலைக்கின்ற அந்த மாயையானவள்—சூளால் - சபதத்தால் —நெடுந்தகைமுன்னாஞ் சென்றநிலையேநன்று - நெடியதகைமையையுடைய அல்லமனுக்கு முன்புபோனநிலையேவிசேஷமாகும்(அஃதெவ்வாறெனின்)—ஆடுகொல்வோன்-ஆடுகளைக்கொலைசெய்பவனொருவன்—மடங்கன்முன்-சிங்கத்தின்முன்—வெல்வேனென்று - அதனைவெல்லுவேனென்று —வருதலே —ஆற்றலன்றே - பெருமையல்லவோ. எ - று.

நெடுந்தகை ; அன்மொழித்தொகை. (கஉ)

அல்லமன் பெருமை யெல்லா மனைவரு மறிந்து கொள்ள
நல்லெழின் மலைம டந்தாய் நன்குணர்த் தினைநீ யென்று
சொல்லுந ரன்றி நின்னை நிந்தனை சொல்ல வல்லா
ரில்லையென் றியம்ப யாவு மீன்றவ ளியம்பு கின்றாள்.

(இ - ள்.) நல்லெழின்மலைமடந்தாய் - சிறந்தஅழகினையுடையமலையரசன்புத்திரியாகிய உமையவளே—அல்லமன் பெருமையெல்லாம்—அனைவரும் - யாவரும்—அறிந்துகொள்ள—நன்குணர்த்தினைநீயென்று - நீநன்றாக அறிவித்தனையென்று—சொல்லுநரன்றி - சொல்பவரல்லாமல்—நின்னை - உன்னை —நிந்தனைசொல்லவல்லார் - தூஷணைசொல்லுபவர்—(ஒருவரும்)—இல்லையென்று—இயம்ப - சொல்ல—யாவுமீன்றவள் - (சராசரங்களாகிய) எல்லாவற்றையும் பெற்றவளாகிய (உமாதேவி)—இயம்புகின்றாள் - சொல்லுகின்றனள். எ - று. (கங)

பொறிபிலி யென்செய் தீமை பொறுத்தருள் புரிந்து மெய்மை
யறிவருள் குரவ னாகு மல்லமன் றன்னைக் காணு
நெறியருள் புரிதி யென்ன நிரைவளை வணங்கிக் கூற
மறிமழு வமர்ந்தி ருக்கு மலர்க்கைவா னவனு ரைப்பான்.

(இ - ள்.) பொறிபிலியென்செய் - அறிவில்லாதவனாகிய நான்செய்த—தீமைபொறுத்து - கொடுமையைப்பொறுத்து —அருள்புரிந்து - கிருபைசெய்து—மெய்மையறிவருள் - உண்மையாகிய (ஞானத்தை) அருளிச்செய்கின்ற—குரவனாகும் - ஆசிரியனாகிய—அல்லமன்றன்னைக்காணும் - அல்லமனைக்கண்டறியத்தக்க—நெறியருள்புரிதியென்ன - மார்க்கத்தை (அடியேனுக்கு) அருளிச்செய்யென்று—நிரைவளை - வரிசையாகஅணிந்தவளையலையுடைய உமாதேவி—வணங்கிக்கூற - தொழுதுசொல்ல—மறிமழு - மானும்மழுவும்—அமர்ந்திருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் —மலர்க்கைவானவன் - தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்களையுடையபரமசிவன்—உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ - று.

நிரைவளை ; அன்மொழித்தொகை. (கச)

மதமிகு திருகுணத்து மாயையை விடுத்த வாற்றா
னித்திய குரவன் றன்னை நீயறிந் திலைய ணங்கே
சத்துவ கலைம டந்தை தனையினி விடுத்தி யாயிற்
கைத்தல நெல்லி போலக் காண்குவை யவனை யென்றான்.

(இ - ள்.) அணங்கே - உமாதேவியே—மதமிகுதிருகுணத்து - மயக்கமிகுந்த குணத்தையுடைய—மாயையை—விடுத்தவாற்றான் - அனுப்பியபடியால்—நித்தியகுரவன்றன்னை - எக்காலத்திலுமுள்ள அல்லமனுகிய குருபரனை—நீயறிந்திலை—சத்துவகலைமடந்தைதனை - சத்துவகுணம்சமானகியமாதினை—இனி—விடுத்தியாயின் - அனுப்புவையாகில்—கைத்தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல—காண்குவையவனையென்றான் - அவனைக்காண்பாயென்றான். எ - று. (கரு)

மிடியாட விறப்ப வென்று மேவுமோ ரிடத்திற் செம்பொன்
குடமொடு கவிட வன்போற் சீகாலைசெய்நாண் மிறந்து வந்து
அடியிணை யுமையெம் மானைத் தொழுதுசத் துவவ ணங்கைப்
படிமிசை யலமன் காண்பான் செல்கெனப் பணித்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) அடியட - தரித்திரந்தன்னைவருத்துகையால் — இரப்பவென்று - இரக்கக்கடவேனென்று — மெய்யுடையரிடத்தில்-செல்லுகின்றவோரிடத்தில் — செம்பொன் - செம்பொன்னை — குடமொடுகண்டவன்போல் - குடத்தோடுங்கண்ட தரித்திரனைப்போல் — துடியிடையுமை - உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய உமையவள் — கொலைசெய்கென்றநது - சொல்லுதலைச்செய்கின்றகாரணத்தைவிட்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — எம்மானைத்தொழுது - எம்முடையஇறைவனாகிய பரமசிவனைவணங்கி — சத்துவவணங்கை - சத்துவகுணமடந்தையை — அலமன்காண்பான் - அல்லமனைக்கண்டறியும்பொருட்டு — படிமிசை - பூமியினிடத்தில் — செல்கெனப்பணித்தான் - போவென்றுசொல்லினன். எ - று. அன்று - ஏ - அசைநிலைகள். (௬௬)

அப்பொழு தருகு நின்ற வருணந்தி தேவ னன்னே
யொப்பரும் பத்தி யென்னு மஞ்சன மொன்றுண் டாயிற்
செப்பரு ஞான னந்த வல்லம தேவ னென்னும்
வைப்பினை யெளிது காண லாமென மகிழ்ந்து சொன்னான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது — அருகுநின்ற - சமீபத்தில்நின்ற — அருணந்திதேவன் - கிருபையுடையநந்திதேவன் — அன்னே - தாயே — ஒப்பரும் - ஒப்பில்லாத — பத்தியென்னும் - பக்தியென்றுசொல்லப்படுகிற — அஞ்சனமொன்றுண்டாயின் — செப்பரும் - சொல்லுதற்கரிய — ஞானனந்தம் - ஞானானந்தஸ்வரூபியாகிய — அல்லமதேவனென்னும் — வைப்பினை - நிக்ஷேபத்தை — எளிதுகாணலாமென - எளிதிற்காணலாமென்று — மகிழ்ந்துசொன்னான். எ - று. (௬௭)

அழிவரு நிதிய வைப்பை யஞ்சனங் கொண்டு காணும்
விழியுடை யவன்போன் ஞான மெய்க்குர வனைத்தான் கண்டு
கழிமய லன்பர் காணக் காட்டுவோ னிவனென் றெம்மை
வழிவழி யடிமை கொள்ளும் வள்ளனந் தியைப்பு கழ்ந்து.

(இ - ள்.) எம்மைவழிவழியடிமைகொள்ளும் - எங்களைப்பரம்பரையாக அடிமைகொள்ளுகின்ற — வள்ளல் - தாதாவாகியபரமசிவன் — அழிவருநிதியவைப்பை - அழிவில்லாதநிக்ஷேபத்தை — அஞ்சனங்கொண்டுகாணும் - அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற — விழியுடையவன்போல் - நேத்திரத்தையுடையவனைப்போல — ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு - தான் உண்மையாகிய ஞானாசாரியனைமுன்கண்டு — கழிமயலன்பர் - மயக்கநீங்கியசரணர் — காண - காணும்படி — காட்டுவோன் - தெரிவிப்போன் — இவனென்று — நந்தியை - நந்திதேவரை — புகழ்ந்து - ஸ்லாகித்து. எ - று.

சத்தியால் யான்பி ணித்த தளைதனைத் தனது தூய
பத்தியா லவிழ்க்க வல்லோன் பார்க்கினிந் நந்தி யேதா
னித்திறல் விலங்கு பூட்டு மிறைவனே விடுவிப் பானே
மெய்த்தவா ரருளி னோன்யார் விளம்புக வென்று சொல்வான்.

(இ - ள்.) சத்தியால்யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயாசத்தியாற்கட்டிய — தளைதனை - பந்தத்தை — தனது — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பத்தியால் — அவிழ்க்கவல்லோன் - விடுவிக்கவல்லவன் — பார்க்கின் - ஆலோசித்துப்பார்க்கில் — இந்நந்தியேதான் - இந்தநந்திதேவனேயாகும் — இத்திறல் - இந்தக்காரணத்தால் — விலங்குபூட்டுமிறைவனே - (ஒருவற்கு) தளையிடுகின்றஅரசனே — விடுவிப்பானே - அதைவிடுவிக்கிறவனே — மெய்த்தவாரருளினோன்யார் - உண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடையவன்யார் — விளம்புக - சொல்லுக — என்றுசொல்வான். எ - று. இத்திறலென்பதுவிரித்தல்விகாரம்.

இதிறலெனற்பாலது; இத்திறலென்றுபது எதுகைபற்றிவந்தவிரித்தல்விகாரம். (௬௯)

அல்லம னென்னு ஞான வானையை யகப்ப டுத்த
வல்லவொண் பார்வை நீயே யாதலான் மண்ணிற் போகி
யெல்லையி லன்பர் நெஞ்சத் தின்பரு ளந்தி யென்று
சொல்லின னுயிர்க்கு ளென்றுந் துணையென விருக்கும் பெம்மான்.

(இ - ள்.) நந்தி - நந்திதேவனே — அல்லமனென்னும் — ஞானவானையையகப்படுத்தவல்ல - ஞானசொரூபமாகியயானையை அகப்படச்செய்யவல்ல — ஒண்பார்வை - அறிவுடையபார்வைமிருகம் — நீயேயாதலால் — மண்ணிற்போகி - பூமியினிடத்திற்சென்று — எல்லையிலன்பர் நெஞ்சத்து - அளவில்லாத அடியார்களுடையமனத்தில் — இன்பருளென்று - இன்பத்தை அருளுகவென்று — உயிர்க்குளென்றுந்துணையென - உயிர்கள்தோறும் வெளிப்படாததுணையாக — இருக்கும்பெம்மான் - இருக்கின்றபரமசிவன் — சொல்லினன். எ - று. (௭௦)

அந்திவண் ணத்தெங் கோமா னருளினா லின்ன கூறச்
சுந்தரி தனக்கு மெட்டாத் தூய்வின் பன்னைக் காண
நந்திவல் லவனோ வென்று நகைசெய்து கணங்க டம்முள்
வந்தொரு சிலரு ரைப்ப மங்கைபங் காளன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அந்திவண்ணத்தெங்கோமான் - சந்தியாகாலச் செவ்வானம்போலும் நிறத்தையுடைய எமதிறைவனாகிய பரமசிவன்—அருளினாலின்னகூற - கிருபையினாலே இத்தன்மையவாகிய வசனங்களைச்சொல்ல—கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள்—வந்தொருசிலர் - சிலர்வந்து—நகைசெய்து—சுந்தரிதனக்குமெட்டாத்தூய்வின்றன்னை - அழகுபொருந்திய உமையவளுக்குமெட்டாத நிருமலனாகிய அல்லமனை—காணநந்திவல்லவனோவென்று - நந்திதேவன் அறியவல்லவனோவென்று—உரைப்ப - சொல்ல—மங்கைபங்காளன் - உமைபாகனாகிய பரமசிவன்—சொல்வான். எ - று.
(௪௧)

நந்தியென் றனையு ணர்ந்தா னவன் றனையு ணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய் தெம்மை நீவிர் தெளிவுற வறிகி லீரொன்
றெந்தையெம் பெருமான் கூற விகழ்ந்துரை செய்தோ ரெல்லாம்
வெந்துயர் கொண்டு நின்றார் மீளவும் விமலன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) நந்தியென்றனையுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் என்று (நிலையை) அறிந்திருக்கின்றான்—நானவன்றனையுணர்ந்தேன் - நான் அவனது (வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன்—சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் - நீங்களெம்மைத்தியானித்து—தெளிவுறவறிகிலீரொன்று - தெளிவுபொருந்த அறியீர்களென்று—எந்தையெம்பெருமான்கூற - எம்முடையதந்தையாகிய இறைவன்சொல்ல—இகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம் - நந்திதேவனை யிகழ்ந்துசொல்லிய கணங்களெல்லாம்—வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் - கொடியதுயரடைந்து நின்றார்கள்—மீளவும் விமலன்சொல்வான் - பின்னும் பரமசிவன் சொல்லுவன். எ - று.
(௪௨)

மாசறு நந்தி பத்தி வார்த்தையா லறியீர் நீவிர்
காசினி யதனிற் சென்று கண்களா லமையக் கண்டு
பேசதிர் பின்ன ரென்று பெருந்தகை நந்தி தன்னோ
டீசனொண் கணங்க டம்மை யேயின னருளி னானே.

(இ - ள்.) மாசறுநந்திபத்தி - குற்றமற்ற நந்திதேவனுடையபக்தியை—வார்த்தையாலறியீர்நீவிர் - (நாஞ்சொல்லும்) வசனத்தினாலே நீங்களறியமாட்டீர்கள் (ஆகையால்)—காசினியதனிற்சென்று - பூலோகத்திற்போய் (அவதரித்து)—கண்களாலமையக்கண்டு - (உங்கள்) கண்களால் தெளிவாகக்கண்டு—பேசதிர்பின்னரென்று - பின்பு (வந்து) சொல்லுங்களென்று—பெருந்தகைநந்திதன்னோடு - பெரியதகைமையையுடைய நந்திதேவனோடு—ஒண்கணங்கடம்மை - ப்ரசித்தராகிய சிவகணங்களை—ஈசன் - பரமசிவன்—ஏயினனருளினானே - கிருபையினாலே அனுப்பினன். எ - று.
(௪௩)

கண்ணுத லருளா லேவுங் கணங்களுட் டலைமை பெற்றோர்
மண்ணுல கதனில் வேண்டும் வளம்பதி தோறும் வந்து
நண்ணின ருலகர் கண்ணி னரர்வடி வாகத் தோன்ற [ணார்.
வெண்ணுறி னெழுநூற் றின்மே லெழுபதென் றுரைக்கு மெண

(இ - ள்.) கண்ணுதலருளாலேவும் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்கிருபையினாலே அனுப்பப்பட்ட—கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர் - சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்றவர்கள்—மண்ணுலகதனில் - பூலோகத்தில் - வேண்டும்வளம் பதிதோறும் - தங்களுக்குவிருப்பமாகிய வளம்பொருந்திய நகரங்கள்தோறும்—உலகர்கண்ணினரர்வடிவாகத்தோன்ற - உலகத்திலுள்ள மானிடர்கண்களுக்குமானிடராகத்தோன்றும்படி—வந்துநண்ணினர் - வந்துஅவதரித்தனர்—எண்ணுறின் - (அவர்களைஎத்துணையெனா) எண்ணத்தொடங்கில்—எழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணார் - எழுநூற்றெழுபதென்றுரைக்கு மெண்ணினையுடையார். எ - று.

கண்ணுதல் ; அன்மொழித்தொகை.
(௪௪)

நந்தியென் கின்ற ஞான ஞாயிறு கிலத்து திப்பின்
முந்துறு மமண ரென்னு மூவெல் லிருள்கெட் டோடுஞ்
சந்திர மௌலி சேர்வெண் டாமரை மலரு மென்னு
மிந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் மனம கிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - நந்திதேவனென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஞானசூரியன்—நிலத்துதிப்பின் - பூலோகத்தில் உதையமாகில்—முந்துறுமமணரென்னும் - அஞ்ஞானத்தாற்சிறந்தசமணரென்

துசொல்லப்பட்ட —மூவெவ்விருள்கெட்டோமெம் - மூடிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட வலியஇருள் அழிந்துபோய்விடும்—சந்திரமௌலி - பிறையணிந்த சடையையுடையபரமசிவனது —சீர்வெண்டாமரைமலருமென்று - புகழுமிய வெண்டாமரைமலர்மலருமென்று—இந்திரன்முதலாயுள்ள - தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள —இமையவர் - தேவர்கள் —மனமகிழ்ந்தார். எ - று.

சந்தி, அமணர், சீர் - என்னுமதிஷ்டானங்களில், ஞானஞாயிறு, இருள், தாமரைமலர், என்னுமிவற்றையாரோபித்தலா லுருவகவணி. சந்திரமௌலி அன்மொழித்தொகை. (௪௫)

ஆக கதி - அ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௨௪௧.

வசவண்ணர்வந்தகதி - முற்றிற்று.